

ATHENS voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

FALL

preview '21

Τέχνη, Θέατρο, Μουσική, Σινεμά

Το Ράλλυ Ακρόπολις επιστρέφει

Επιμέλεια: Θωμάς Ευθυμίου

**Μια ασφαλιστική
μεταρρύθμιση
για τους νέους
και το μέλλον τους**

Άρθρο του Πρωθυπουργού
Κυριάκου Μητσοτάκη
στην Α.Υ.

Αντίο
ΜΙΚΗ

Γράφουν

Σοφία Κιντή
Αχιλλέας Γραβάνης
Ιάσωνας Μέγκουλας (Cacao Rocks)
Νίκος Γεωργιάδης

σπουδά ζω

ΚΑΝΕ ΤΙΣ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΣΟΥ
ΑΓΟΡΕΣ
ΑΝΩ ΤΩΝ €500
ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΣΕ
ΕΠΙΤΑΓΕΣ
ΕΚΠΤΩΣΗΣ ΑΒ
ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

€30 6€

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΖΩΗ ΞΕΚΙΝΑ ΣΤΟΝ **ΚΩΤΣΟΒΟΛΟ** ΜΕ ΔΩΡΑ ΑΠΟ ΤΑ **ΑΒ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ**

Η φοιτητική ζωή είναι το πρώτο βήμα της ανεξαρτησίας και ξεκινά δυναμικά στον **Κωτσόβολο** με προνόμια και δώρα. Από **01/09/21** και μέχρι τις **30/09/21** κάνε αγορές άνω των **€500** στον Κωτσόβολο, επίλεξε τα ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά είδη που χρειάζεσαι και κέρδισε επιταγές έκπτωσης συνολικής αξίας **€30*** για τα πρώτα ψώνια για το σπίτι σου στα ΑΒ Βασιλόπουλος!

**ΣπουδάΖΕΙΣ και κερδίζΕΙΣ με τον Κωτσόβολο και τα ΑΒ Βασιλόπουλος...
για να κάνεις το πιο δυνατό ξεκίνημα για μια καλύτερη φοιτητική ζωή!**

*Ο πελάτης θα πρέπει να προσκομίσει στο κατάστημα ένα πιστοποιητικό φοίτησης από δημόσια (Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι.) ή ιδιωτική σχολή (Ι.Ε.Κ., Degee κ.λπ.) και αντίγραφο της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του (μαζί με επίδειξη των πρωτοτύπων). Το όφελος αφορά σε κουπόνι 1000 πόντων ΑΒ Plus που αντιστοιχούν σε ήπεντε επιταγές έκπτωσης αξίας 6€. Ο πελάτης μπορεί να εκτυπώσει το κουπόνι από τα κισόκια των καταστημάτων ΑΒ Βασιλόπουλος και να το εξοφλήσει στα ταμεία των καταστημάτων ΑΒ έως τις 31/10/21.

ΣΚΑΝΑΡΕ
ΕΔΩ

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Κάνε δυναμική αρχή για καλύτερη φοιτητική χρονιά στα
καταστήματα Κωτσόβολος, στο kotsobolos.gr και στο 210 28 99999.

Ζωή ν' αλλάξεις πρέπει. Στις διακοπές διαβάζω «Παραγουάη». Τι ψάχνουμε στα ταξίδια; Τι διακόπτουμε στις διακοπές; Στις διακοπές οι μέρες είναι ίδιες, δεν υπάρχουν Τρίτες, ημερομηνίες παράδοσης, κλείσιμο τεύχους, ραντεβού, συσκέψεις. Πια τα καλοκαίρια μου έχουν γίνει πολύ σημαντικά, τα μετράω ένα ένα, είναι πολύτιμα.

Να αφήνουμε τις ομπρέλες τη νύχτα; Μήπως τις κλέψουν; Ας τις κλέψουν. Στην ομπρέλα μου αφήνουν αναθήματα. Γυαλιά για τη θάλασσα. Ένα σωσίβιο. Ένα γυναικείο πάνινο κοκαλάκι. Μου αρέσει να κάνω υποθέσεις, κάποιος χρησιμοποιούν την ομπρέλα μου για σκιά, άγνωστοι που μου αφήνουν κάτι. Μετά, σιγά-σιγά, ένα ένα τα δώρα εξαφανίζονται πάλι. Πρώτο χάνεται το κοκαλάκι. Μετά το κίτρινο σωσίβιο.

Θα βγεις από τη μοναξιά σου, θα 'ρθεις μαζί μας, δεν το συζητάμε. Το νησί μ' αρέσει γιατί κάνω πράγματα που δεν κάνω. Συναναστροφές. Να είσαι με κόσμο. Το καλοκαίρι θέλω μόνο να ακούω. Ζούμε όλοι χωρίς να το καταλαβαίνουμε, σε κλειστούς κύκλους, συγγενών περιπτώσεων με παρόμοιες ζωές. Μ' αρέσει να ακούω για άλλες ζωές, μου μοιάζουν τρομερές περιπέτειες, ζωές που δεν έζησα, που θα μπορούσα να ζήσω. Έζησε 12 χρόνια στο Κατάρ. Έφυγε από τον Καναδά, γυρνάει μόνιμα στην Ελλάδα, δεν θέλει άλλο κρύο στη ζωή του. Γυρνάει στην Ουκρανία, θα ταξιδέψει μόνη της 36 ώρες με το λεωφορείο, σήμερα έχει εδώ 30 βαθμούς, γελάει, κι εκεί που πάω 10. Ο πατέρας της είναι Ινδός, η μητέρα της Γερμανίδα, έζησε στο Βιετνάμ, είναι Γαλλίδα. Όμως έχω και αίμα Παστούν, λέει, και τα μάτια της λάμπουν που ανακαλύπτει κι άλλη μια συναρπαστική φλέβα στο ταξίδι της προσωπικής της ιστορίας. Κάνουν όλοι τεστ DNA με 80 δολάρια, ψάχνουν να βρουν διαδρομές, κρυμμένα μυστικά, οικογενειακές περιπέτειες. Ποιοι είμαστε; Τι μας φτιάχνει αυτό που είμαστε; Το φύλο, η φυλή ή οι αξίες μας κάνουν αυτό που είμαστε;

Στις διακοπές κάνεις αυτό που δεν κάνεις τον χειμώνα. Άλλοι, παρέες, ποτά, ξενύχτια. Άλλοι μένουν στο σπίτι, μόνοι με ένα βιβλίο. Όταν έχει ψυχία, ακούς καθαρότερα τον εαυτό σου, τι έχει να σου πει. Πάω στην παραλία, λέει, κάποιος κάθε βράδυ. Πάω να ακούσω τη θάλασσα.

Θες να μείνεις μόνος. Θες να μην κοιμηθείς μόνος.

Μετά επιστρέφεις στον πολιτισμό πιο δυνατός. Γιατί έλειψες λίγο, πήγες μια βόλτα, έφυγες, αγάπησες την παροδικότητα των ξενοδοχείων.

Μακρινές διαδρομές περπατώντας. Αυτά τα χρόνια, τα φοβισμένα, της πανδημίας, μας χάρισαν κι ένα καλό. Συναντήσαμε πάλι τη φύση, περπατήσαμε την πόλη, ξαναβρήκαμε τη χαμένη στα διαδικτύα σωματικότητα. Το καλοκαίρι ακούς πιο δυνατά το κορμί σου. Άκουσέ το. Είσαι τυχερός, αν μπορείς ακόμα να το ακούς να σου μιλάει.

Οι σερβιτόρες στο μπαρ είναι βιαστικές, απότομες. Αργούν τις παραγγελίες. Μα τι κακό είναι αυτό φέτος, λένε όλοι αγανακτισμένοι. Τις τελευταίες μέρες των διακοπών, τα ίδια απότομα κορίτσια, μεταμορφώνονται, χαμογελάνε, σε βοηθάνε, προλαβαίνουν τα πάντα, θυμούνται τι παίρνεις. Έχει φύγει απλώς ο πολύς κόσμος, έχουν πάρει ανάσα. Δεν πρέπει να βιαζόμαστε να κρίνουμε τους ανθρώπους. Προτιμώ αυτή που λέει «ορίστε» και όχι «καλή σας απόλαυση».

Της μιλάει, τη φλερτάρει, αδέξια και επιθετικά. Μόλις δεν την κοιτάει, η μπαργούμαν σταματάει να χαμογελάει. Στο πρόσωπό της μόνο κούραση. Μερικές φορές ντρέπομαι εν ονόματι όλου του αντρικού φύλου. Με παραξενεύουν πάντα οι άνθρωποι που δεν ακούν τον εαυτό τους.

Βόλτες στην άλλη άκρη του νησιού, αναμονή για το μεγάλο κύμα, επίσκεψη στον φούρνο, στάσεις εκεί που κάνει τον καλύτερο καφέ, οι συνήθειες που κάνουν καθησυχαστικό και αυτό το καλοκαίρι. Εδώ είμαστε και φέτος, όλα καλά θα πάνε, μην ανησυχείς, είμαστε καλά.

Μερικές φορές θες φως για να κοιτάξεις λαίμαργα τον άλλον. Άλλοτε σβήνεις το φως για να έρθεις πιο κοντά στον άλλον. Άλλοτε θέλεις να μείνεις μόνος. Μόνος, όχι μοναχικός.

Ένα γατάκι κάτι θέλει από σένα, μπερδεύεται στα πόδια σου, τι δουλειά έχουν τα γατάκια στο κύμα, το ρωτάω, δεν φοβάσαι εσύ το νερό; Κουνάει το κεφάλι του, τρίβεται στο πόδι μου. Κάνε Θεέ μου να κουραστεί, να φύγει, αν με ακολουθήσει κι άλλο δεν θα μπορώ να το αφήσω. Προβλήματα ενθλικίωσης. Για να μεγαλώσουμε πρέπει να μάθουμε να αφήνουμε πίσω μας.

Είναι κανείς εδώ που βιάζεται να μεγαλώσει;

Η παρέα με τις 3 Ιταλίδες, φοράνε αυτά τα μικρά μαγιό και δίνουν όλη τη γνωστή παράσταση. Ξέρουν πολύ καλά την απήχηση που έχουν στο φιλοθεάμον κοινό της παραλίας γι' αυτό σκύβουν πάντα προς τη μεριά που είναι οι ομπρέλες, ποτέ προς τη θάλασσα. Μα το κάνουν επίτηδες, δίνουν σόου, σχολιάζουν γελώντας δίπλα μου. Νομίζω ότι θα έπρεπε να τις ευγνωμονούμε γι' αυτό, όχι να τις ειρωνευόμαστε. Ευτυχώς συμφωνούν.

Σκονισμένοι δρόμοι, καύσωνας που κρατάει πάνω από βδομάδα, ζέστη κι εδώ, αποπνικτική ατμόσφαιρα δίπλα στη θάλασσα. Ακούω τραγούδια για καυτούς δρόμους, «μεξικάνικα», μόνο εγώ τα λέω έτσι, κασέτα «heat», για μέρες καυτές και σκονισμένους χωματόδρομους. Τώρα οι κασέτες είναι usb. Η έξαψη είναι ίδια.

Κάθε μέρα χάνεται κάποιος, τώρα χανόμαστε πιο συχνά από παλιά που ρωτάγαμε στον δρόμο. Έχεις ακούσει τον όρο «θάνατος από GPS»; Βλέπεις το αδιέξοδο και συνεχίζεις στον γκρεμό, με τυφλή εμπιστοσύνη στην τεχνολογία.

Διαβάζει ένα βιβλίο κάθε απόγευμα κάτω από ένα δέντρο. Όταν συναντιόμαστε χαμογελάει. Έχει υγρά μάτια. Μια μοναχική που δεν είναι μόνη. Γυναίκες με υγρά μάτια, τι έχει συμβεί στη ζωή τους; Δράματα συμβαίνουν κάτω από τον καυτό ήλιο. Οι ζωές των ανθρώπων κρύβουν πολύ πόνο. Κι όμως χαμογελάνε. Δυνατοί άνθρωποι, δυνατές γυναίκες, δεν μπορείς να πεις κουράγιο, σου λένε αυτές. Μ' αρέσει που ομορφαίνουν οι φίλες μου, με σουχάζει με κάποιο τρόπο.

Άνθρωποι χάνονται, καλοκαιρινές παρέες τελειώνουν, χωρίζουν, φεύγουν για πάντα, αλλάζουν πορείες, φεύγουν, τελειώνουν. Μόνο η άμμος μένει ίδια για πάντα. Έρχεται πίσω στην Αθήνα μέσα στις σελίδες των βιβλίων. Φέτος πρώτη χρονιά, δεν θα πάρω στην επιστροφή αμυγδαλωτά για τη μαμά. Διαγραφή επαφής. Δεν ξεχνάμε ποτέ ό,τι δεν θέλουμε να ξεχάσουμε.

Η πιο απλή ευχή είναι η καλύτερη. Του χρόνου πάλι εδώ. Καλοκαίρι 2021, τέλος. ▣

«Δεύτε τελευταίον παφλασμόν»

(Ο Κώστας Κουράκης αποχαιρετάει το καλοκαίρι στον τοίχο του, 31/8)

-Ξέρεις πόσο μπορεί να κάθονται κοντά σου τώρα και να είναι σε άλλη διάσταση;

-Οι παραλληλότητες είναι άπειρες.

(Φιλοσοφική συζήτηση στην κεντρική πλατεία της Βούλας, Ιούλιος)

«Έχετε ψαχτεί μήπως όλη αυτή η έξαρση βίας **ΞΑΦΝΙΚΑ** με τις γυναικοκτονίες αλλά και τις λοιπές ανθρωποκτονίες κτλ οφείλονται στους εμβολιασμούς;...»

και συνεχίζει:

«...Σε τι ποσοστό ήταν εμβολιασμένοι οι δράστες; Γιατί τέτοιο κακό δεν ξαναείχαμε ποτέ».

#ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ

#γυναικοκτονία

(Κλασικό, αγαπημένο Twitter. Αύγουστος)

«Εμένα, κύριε, ο πατέρας μου ήταν ο πρώτος χασάπης που έβαλε βάκιουμ ραπ στην αγορά»

(Οδηγός ταξί, Κολωνάκι, Παρασκευή πρωί)

-Δεν ξέρω, δεν με συγκίνησε...

-Φταίει που όλοι μιλούσαν αγγλικά με ελληνική προφορά.

(Ζευγάρι συζητάει μετά την προβολή της ταινίας «Ο άνθρωπος του θεού», στην έξοδο του Σινέ Άλσος, Νέα Φιλαδέλφεια, Τετάρτη βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Την κολοנוσκόπηση ξεχάσανε!

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ΦΡΑΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΣΚΙΣΕΙ ΦΕΤΟΣ

Ούτε καν.
(με τραβηγμένο το ου)
Π.χ.

Ερώτηση: Έχεις εμβολιαστεί;
Απάντηση: Ούουουτε καν.

ΤΟ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΣΤΕΚΙ

Το νέο μεζεδοπωλείο «Ντόπιος» στο Σύνταγμα. Τέλειο ντεκόρ, αριστουργηματικά πιάτα διά χειρός Πέσκια, σέρβις άψογο, πολύ ευγενικό και γρήγορο προσωπικό. (Σκουλενίου 1)

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο θάνατός του έδωσε την ευκαιρία να ακουστεί ξανά ο δικός του θεραπευτικός, σπουδαίος ήχος.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Η σεζόν ξεκίνησε με μία ελληνική ταινία που έκανε μεγάλη εισπρακτική επιτυχία. (170 χιλιάδες σε 11 ημέρες)

ATHENS VOICE RADIO 102,5

Επιστροφή στην Αθήνα με την καλύτερη μουσική της πόλης και τις καλύτερες φωνές, με χιούμορ και ψυχραιμία. Συντονιστείτε.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΤWEEET ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ

«Πολύ ωραίο το big brother, αν είσαι πειραματόζωο σε εργοστάσιο καλλυντικών». (@panpatagianis)

ΞΕΡΕΙ ΠΟΙΟΣ

Ναι, διαβάζεις το infodiet 796. Καλή επάνοδο, αγαπητέ μου Στ. Ραντεβού σε ένα χρόνο στο Μαράθι.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021

Τρελό, καμένο καλοκαίρι.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΕΤΑΜΑ

-Ενσυναίσθηση.
-Καλό αποκαλόκαιρο.
-Εριξε το ίνσταγκραμ.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΜΠΑΡ ΣΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ

Δεν έχετε κλαμπ στη Μύκονο, παιδιά. Ωραία, μικρά μπαράκια στο κέντρο της πόλης έχετε. Γλυκάνετε και χαμηλώστε τη μουσική σας.

ΠΑΙΚΤΕΣ ΡΙΑΛΙΤΙ

Αιώνια κομπάρσοι. Τέλειωσε η λίστα κι έχουν αρχίσει και γυρνάνε γύρω γύρω οι ίδιοι παίκτες σε άλλα παιχνίδια.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Δεν θα πρέπει να αυξηθεί η τιμή του καφέ, αλλά η χρέωση στις καφετέριες να γίνεται ανάλογα με τη διάρκεια χρόνου κατανάλωσής τους.

ΠΛΑΣΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

Και πολύ άργησαν. Δεν το περιμένατε να συμβεί, ε;

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Η καρμανιόλα της αθηναϊκής νύχτας.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Σύμβουλος Διοίκησης
Νικόλας Γαλανόπουλος

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρουκ

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένας, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Α. Σκαράκη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Zarastro, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς,
Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν,
Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλτσος

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertorial Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος,
Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:

210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Θέλει αρετή και τόλμη το... τραγούδι.
Σταύρος Ξαρχάκος

Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου

Ωδείο Ηρώδου του Αττικού

Ερμηνεύει η

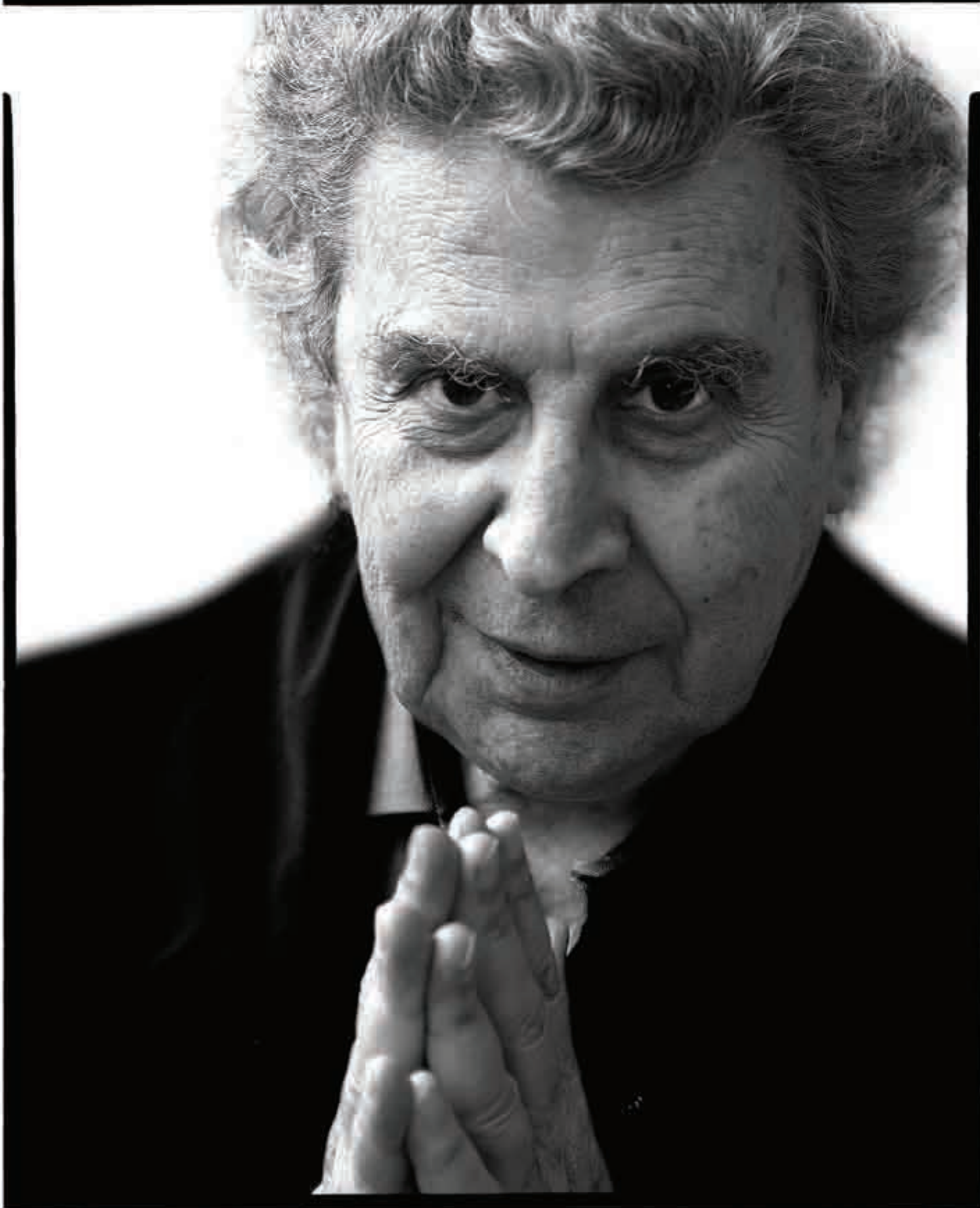
Ηρώ Σαΐα

Πορτάζουμε
μαζί με όλη
την Ελλάδα

Προπώληση

 viva.gr

Φωτό: ΤΑΚΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
(από το βιβλίο του «200+4 σημαντικότεροι Έλληνες»)

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

**Μας έκανε
με την τέχνη
και τη ζωή του
κι εμάς ποιητές**

Της ΒΑΣΩΣ ΚΙΝΤΗ

Τα έργα και οι ημέρες του Μίκη Θεοδωράκη φέρνουν στον νου τη γερμανική έννοια του *Dichter*, που δεν είναι απλώς ένας *Poet*, ένας συνήθης ποιητής. Είναι ένας καλλιτέχνης, ένας φιλόσοφος, ένας συγγραφέας, ένας βάρδος, μια ηγετική μορφή, που καθοδηγεί, όχι με εντολές και παραινήσεις, αλλά με την τέχνη και τον λόγο του. Αφουγκράζεται και εκφράζει την εποχή του και συνεπαίρνει το κοινό του προς το μέλλον. Όπως γράφει ο Nietzsche, τον οποίο λέει ο ίδιος ο Θεοδωράκης ότι διάβασε: «*Βλέπω εδώ έναν ποιητή (Dichter) ... Τα έργα του δεν εκφράζουν ποτέ πλήρως αυτό που θα ήθελε αληθινά να εκφράσει, αυτό που θα ήθελε να είχε δει: μοιάζει σαν να είχε κάποτε την πρόγνωση ενός οράματος αλλά ποτέ το ίδιο το όραμα· πάντως, στην ψυχή του παρέμεινε μια φοβερή λαχτάρα γι' αυτό το όραμα, κι ακριβώς απ' αυτήν αντλεί την εξίσου φοβερή ευγλωττία που του δίνουν η επιθυμία και η μεγάλη πείνα. Χάρη σ' αυτή την ευγλωττία, ανεβάζει τους ακροατές του πάνω από το έργο του κι από όλα τα «έργα» και τους δίνει φτερά για να πετάξουν πιο ψηλά απ' όσο πέταξαν ποτέ ακροατές: κι έτσι, μεταμορφωμένοι πια κι αυτοί σε ποιητές και οραματιστές, τρέφουν για τον δημιουργό της ευτυχίας τους τόσο θαυμασμό όσο θα έτρεφαν αν τους είχε οδηγήσει άμεσα στη θέαση ό,τι πιο ιερού και ανώτατου υπήρχε για εκείνον, αν είχε πετύχει τον σκοπό του και αν είχε πράγματι δει και γνωστοποιήσει το όραμά του» (από το βιβλίο *Η χαρούμενη επιστήμη*, μετάφραση: Ζ. Σαρίκας).*

Ανάλογα είναι όσα λέει και ο Άγγλος φιλόσοφος R.G. Collingwood για τον καλλιτέχνη γενικά – και εδώ εννοεί επίσης κάθε συγγραφέα, φιλόσοφο, πεζογράφο ή ποιητή. Για τον Collingwood, ο καλλιτέχνης «πρέπει να προφητεύει, όχι με την έννοια ότι προλέγει όσα πρόκειται να συμβούν, αλλά με την έννοια ότι λέει στο κοινό του... τα μυστικά της καρδιάς τους. Ως εκφραστής της δικής του κοινότητας, τα μυστικά που πρέπει να αποκαλύπτει είναι τα δικά τους. Ο λόγος που τον χρειάζονται είναι ότι καμία κοινότητα δεν γνωρίζει πλήρως τα μύχια δικά της μυστικά» (από το *The Principles of Art*). Αυτό δεν σημαίνει ότι μαντεύει ή ότι τους λέει ό,τι θέλουν να ακούσουν. Συντονίζεται μαζί τους, τους καταλαβαίνει, ταυτίζεται, τους οδηγεί. Δεν είναι φερέφωνό τους, αλλά τους δίνει φωνή γιατί έχει τα εργαλεία της τέχνης του για να το κάνει. Η δουλειά του καλλιτέχνη,

λέει ο Collingwood, «είναι να μιλάει άφοβα, να ανοίγει την καρδιά του». Και αυτό έκανε ο Μίκης Θεοδωράκης συστηματικά, σε όλη την πολυκύμαντη ζωή του. Μιλούσε άφοβα και ήταν πάντα παρών «σε όλες τις στιγμές της πατρίδας και του έθνους», όπως έγραψε ο Γιάννης Πρετεντέρης, σε όλων των ειδών τις στιγμές των Ελλήνων, ιδιωτικές και δημόσιες.

Οι καλλιτέχνες για τους οποίους μίλησαν ο Nietzsche και ο Collingwood, αυτοί που εκφράζουν και ηγούνται της εποχής τους, αυτοί που δίνουν μορφή στις ελπίδες και στις προσδοκίες ενός λαού, ανοίγουν νέους δρόμους, όχι μόνο στην τέχνη και στη σκέψη, αλλά και στη ζωή. Ωθούν στην επαναξιολόγηση του παρελθόντος, στην αμφισβήτηση του παρόντος, στην προετοιμασία του μέλλοντος με μεγάλα επιχειρήματα που τα γεννά και τα συνοδεύει ενθουσιασμός. Τόσο ο Nietzsche όσο και ο Collingwood πατούσαν πάνω στην παράδοση του γερμανικού ιδεαλισμού και του ρομαντισμού, κινήματα που έδωσαν πρωτοκαθεδρία στην τέχνη και στα αισθήματα – αισθήματα που δεν ήταν απλές βιολογικές αντιδράσεις αλλά συγκίνηση εμποτισμένη με σκέψη. Ειδικά η μουσική ήταν η καθολική γλώσσα της καρδιάς, που μιλούσε σε όλους και άγγιζε τους πάντες, χωρίς περιορισμούς.

Ο Χρήστος Χωμενίδης, που και αυτός έχει το χάρισμα να αφουγκράζεται την εποχή του και την τόλμη να είναι παρών, θυμάται να του είπε ο Μίκης Θεοδωράκης την τελευταία φορά που τον είδε, όταν τον παρότρυνε να γράψει επιτόπου ένα τραγούδι: «*Θα μπορούσα να φτιάξω και ένα και δέκα και εκατό τραγούδια ακόμα – κατέχω την τέχνη. Μα θα ήταν κατασκευές. Το πέλγός μου έχει πια σωθεί... Αρμενίστε εσείς, στα δικά σας πελάγη...*». Όταν δεν έχεις πια τις δυνάμεις να συντονιστείς με τον καιρό, να κλυμπίσεις μέσα στο ποτάμι της Ιστορίας με τους ανθρώπους που τη δημιουργούν, τότε η τέχνη γίνεται ψυχρή κατασκευή, μανιέρα, χωρίς πνοή, χωρίς συγκίνηση.

Με τον θάνατο του Μίκη Θεοδωράκη γράφτηκαν πολλά και ωραία κείμενα. Μας έκανε με την τέχνη και τη ζωή του κι εμάς ποιητές. **A**

ΟΥΡΑΝΟΜΟΝΗΚΗΣ

Του ΑΧΙΛΛΕΑ
ΓΡΑΒΑΝΗ

Ενα από τα βασικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας τις τελευταίες δεκαετίες είναι το έλλειμμά της σε ελίτ. Δυστυχώς φθίνουμε σε προσωπικότητες που συνήθως οδηγούν τους πολίτες ψηλά, ως παραδείγματα ζωής, ως αληθινοί ανθρωπιστές, ως ανεξάρτητες και ανεπιτήδευτες φωνές, ως ευσυνειδητοί αφοσιωμένοι επαγγελματίες, ως θαρρετοί πολίτες που ορθώνουν το ανάστημά τους στο άδικο, το χυδαίο, ως πηγές δημιουργίας και ψυχικής ανάτασης, εν τέλει ως αληθινοί πατριώτες που αγαπούν βαθιά όχι μόνο τον τόπο αλλά και τους ανθρώπους του. Ο Μίκης Θεοδωράκης ήταν η επιτομή ενός ελίτ Έλληνα. Τα είχε όλα τα παραπάνω σε περίσσεια. Και τα είχε όχι ως ένας ελίτ της γυάλας, των κλειστών συνόλων, αλλά ως ένας αυθεντικός άνθρωπος του λαού. Μπήκε στα σπίτια μας, έγινε ένα με την καθημερινότητά μας. Κι όμως, παρότι ισομετρούσε το ύψος του μαζί μας καθημερινά, ήταν στη συνείδησή μας θεόρατος, ουρανόμηκτος.

Ο Μίκης ήταν ένας βαθιά πνευματικός άνθρωπος, διανοούμενος και συνάμα άνθρωπος, με τις αδυναμίες του. Δεν σκιάχτηκε ποτέ από την αστραφτερή εικόνα του, από τον τεράστιο ίσκιό του, έζησε και εκφράστηκε σαν απλός άνθρωπος, δεν φοβήθηκε την έκθεση των όποιων ελλειμμάτων του, δεν προστάτευσε, δεν φτιασιδώσε ποτέ τη δημόσια εικόνα του. Ήταν ένας αληθινός άνθρωπος του λαού γι' αυτό και τον

εξέφρασε αυθεντικά σε κρίσιμες, ιστορικές στιγμές του, δίχως ιδεοληψίες και ιδεολογικές φοβίες.

Ήταν ο Μίκης μας και συγχρόνως ο παγκόσμιος Έλληνας. Ήταν ένας από αυτούς τους δυστυχώς λίγους Έλληνες που διέσωσαν και θα συνεχίσουν να το κάνουν με το έργο τους στην παγκόσμια συνείδηση τη δυνατότητα αυτού του ιστορικού τόπου και των ανθρώπων του να μεγαλουργούν ακόμη. Για την παγκόσμια κοινότητα ήταν ο Έλληνας καλλιτέχνης που η μεγαλοσύνη του έργου του συγχωρούσε στη συνείδησή της τα πολλαπλά άστοχα, καθυστερήσεις, αμαρτήματά μας ως κοινωνία, ως πολίτες. Αυτό το τεράστιο έλλειμμά μας να αναζητούμε ακόμη τον άπαστο Διαφωτισμό μας, μακριά από τον πλούτο των αρχαίων συντοπιτών μας.

Ο Μίκης Θεοδωράκης σκιαγράφησε τα χαρακτηριστικά της αληθινής ελίτ: τη μεγαλοσύνη του έργου μέσα στην απλότητα, τη λαϊκότητα, την ανθρωπιά, την αφοσίωση, την προσφορά. Αξίζει οι νέοι πολίτες της κοινωνίας μας να τον μελετήσουν, να τον καταλάβουν ως δημιουργό, ως πολίτη, ως άνθρωπο. Το παράδειγμά του θα βοηθήσει να έχουμε τα επόμενα χρόνια πραγματικές πνευματικές, επιστημονικές, οικονομικές, πολιτικές ελίτ, που τόσο έχουμε στερηθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Αξίζει οι νέοι μας να ακούν τη μουσική του, σκεφτόμενοι τη ζωή του. **A**

Μίκης και Ζαμπέτας, σχεδιασμένοι
από τον Cacao Rocks

ΑΝΤΙΟ, ΜΙΚΗ ΑΘΑΝΑΤΕ

Με αφορμή το εξώφυλλο που φιλοτέχνησε, ο γνωστός καλλιτέχνης **Cacao Rocks** γράφει τις σκέψεις του για τον Μίκη της καρδιάς του

ΤΟΥ ΙΑΣΟΝΑ ΜΕΓΚΟΥΛΑ (CACAO ROCKS)

Βιέννη, Φεβρουάριος 2020

Όταν βρίσκομαι στο εξωτερικό και τύχει να ακούσω τη μουσική του Μίκη, συγκινούμαι. Μου θυμίζει τον διευθυντή μας στο 54ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, τον κύριο Νίκο. Μια φιγούρα που έμοιαζε με αντάρτη του '40, Πελοποννήσιο ιερέα αλλά και χίπι από το Γούντστοκ, μασκαρεμένο σε δημόσιο υπάλληλο του ΠΑΣΟΚ. Το σχολείο μας είχε θέα στον Σαρωνικό, χτισμένο πάνω στα τείχη του Θεμιστοκλή. Μια μέρα, την ώρα του μαθήματος, τα μάτια του δασκάλου μας γούρλωσαν και μας ζήτησε να στρέψουμε το βλέμμα μας στη θάλασσα. Παρατηρήσαμε κάποια δελφίνια να παίζουν στο νερό και να ταξιδεύουν προς την Αίγινα. Ο δάσκαλος σιγοτραγούδησε τους στίχους του Ελύτη: «*Τότε είπε και γεννήθηκαν η θάλασσα / Και είδα και θαύματα/ Και στη μέση της έσπειρε κόσμους μικρούς κατ' εικόνα και ομοίωση μου:/ Ίπποι πέτρινοι με τη χάρη ορθή/ και γαλήνιοι αμφορείς/ και λοξές δελφινιών ράχες...*».

Την επομένη μέρα θα ήταν τα εγκαίνια και είχα ήδη ένα μικρό στρες. Δειπνήσαμε στο εστιατόριο «12 Απόστολοι» – ήμασταν οι μόνοι πελάτες. Οι δρόμοι άδειοι. Είχαν ανακοινωθεί οι πρώτοι νεκροί από τον ιό, και ο κόσμος είχε τρομοκρατηθεί. Πάνε τα εγκαίνια, δεν θα πατήσει ψυχή! Την ημέρα της έκθεσης ήρθαν μερικοί θαρραλέοι από αυτούς τους συμπαθέστατους ταγμένους φιλότεχνους που συνήθως επισκέπτονται τις εκθέσεις κυρίως για το κρασί και τους βρίσκεις σε κάθε πόλη. Αργότερα εμφανίστηκαν και καμιά εικοσαριά Έλληνες από τη Βιέννη και διάφοροι φίλοι των συναδέλφων μου από την Αθηνά. «*Τουλάχιστον θα κάνουμε λίγο κέφι*», σκέφτηκα. Το κρασί ήταν πολύ και οι επισκέπτες λίγοι. Ο φιλέλληνας και κοσμοπολίτης κύριος Μικαέλ, ιδιοκτήτης της γκαλερί, μόλις αντιλήφθηκε την παρουσία των Ελλήνων, έχοντας τη διάθεση να δημιουργήσει πιο ευχάριστη ατμόσφαιρα, αποφάσισε να βάλει μουσική στα ηχεία. Με το που ακούστηκαν οι τρεις πρώτες νότες από το μπουζούκι του «*Ζορμπά*», οι Έλληνες εξαφανίστηκαν με τη δικαιολογία του τσιγάρου, ακόμη και αυτοί που δεν κάπνιζαν. Η κυρία Μαργκό, η γυναίκα του Μικαέλ, μου χαμογέλασε και πιάνοντάς με από τον ώμο έκανε τα δύο πρώτα βήματα από το συρτάκι. Λίγο η νοσταλγία της Ελλάδας και μιας εποχής που δεν έζησα, λίγο η απογοήτευση των αποτυχημένων εγκαινίων, λίγο ο τρόμος για το αβέβαιο μέλλον... λύγισα. Βγήκα και εγώ για τσιγάρο, για να μην κλάψω μπροστά στους ξένους. Οι Έλληνες σχεδόν ομόφωνα και, ενώ προσπαθούσα να κρύψω το δάκρυ μου ψάχνοντας αναπήρα, μου είπαν: «*Ρε, πες τους να αλλάξουν μουσική, τι είναι αυτά?*». Ποια είναι αυτά; Αναφέρονταν στον Μίκη, στον Καζαντζάκη, στο συρτάκι. Μπήκα ξανά μέσα. Οι Βιεννέζοι δεν καταλάβαιναν. Με ρώτησαν γιατί δεν αρέσει η ελληνική μουσική στους Έλληνες. «*Είναι σαν να βάζεις Bob Marley σε Τζαμαϊκανούς*», τους απάντησα χαζογελώντας. Τι να εξηγήσω; Κοίταξα το πάτωμα και χαμήλωσα μόνος μου την ένταση σαν να προδίδω τα όνειρά μου. Οι επισκέπτες μπήκαν ξανά μέσα για να γεμίσουν τα ποτήρια τους και έβαλαν να ακούσουν κάτι σαν drum & bass.

Εκείνη τη στιγμή οραματίστηκα τον Σικελιανό, τον Εγγονόπουλο να «τρακάρουν» καβάλα σε ένα γρήγορο γερμανικό

αυτοκίνητο παρασύροντας τις πινακίδες με τα ανορθόγραφα μενού εστιατορίων πάνω σε έναν τοίχο rooms to let. Η ελληνική τέχνη κατάντησε Greek Art, και οι εμείς, αλλοτριωμένοι, από φουστανελοφόροι κασικοκλέφτες γίναμε νεόπλουτοι καουμπόηδες σοσιαλιστές που περιφρονούν καθετί ελληνικό. Όσο και αν αυτό βγάζει νόημα. Κανείς δεν ντρέπεται να αγαπήσει την Ελλάδα περισσότερο από τους Έλληνες. Κατάλαβα πως ο λόγος που μας είχαν καλέσει στη Βιέννη για να εκθέσουμε τα έργα μας είναι η αναζήτηση της ελληνικότητας, που είναι ίσως και ο μόνος λόγος που υπάρχουν στο παγκόσμιο «ηλεκτρικό» στερέωμα. Είναι αυτή η αυθεντική ελληνικότητα που τείνει να πεθάνει σαν αυτόχειρας με τη μορφή σατύρου-μπρελόκ και τον φαλλό ανατεταμένο κρεμασμένη σε ένα stand καταστήματος τουριστικών ειδών, πλάι σε έναν φαλλό-ανοιχτήρι μπίρας, φτιαγμένο από ξύλο αρχαίου ελαιόδεντρου.

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2021

Σχεδόν εκατό χρόνια μετά την εμφάνιση της Γενιάς του '30, σε έναν κόσμο όπου οι προφητείες του Andy Warhol έχουν εκπληρωθεί, και τρέχουμε σε μια μάταιη κούρσα για το διάστημα, ξεχνώντας καθετί που μας «γειώνει» και μας συνδέει με την παράδοση, κάνουμε τον Μίκη. Τον συνθέτη που σύστησε τη μικρή μας χώρα στον κόσμο την εποχή της δυσκογραφίας και του κινηματογράφου. Ο προηγούμενος αιώνας έδωσε ταυτότητα στον νέο ελληνικό «τρόπο». Με τον λόγο των ποιητών μας, τα έργα των ζωγράφων μας και τη μουσική των συνθετών μας. Η ελληνικότητα είναι μια φορεσιά που είχαμε την τύχη να μας την κεντήσουν μερικοί από τους πιο άξιους μάστορες του κόσμου. Η γενιά μου θα πρέπει να αποφασίσει αν θα τη φορέσει για να πορευτεί στο μέλλον ή αν θα την κρεμάσει σε κάποιο μουσείο για να την αντικαταστήσει με κάτι made in China. Ο φίλος του Μίκη, ο Μάνος, έλεγε πως η Ελλάδα θα πάψει να υπάρχει όταν δεν θα έχει πια τίποτα να πει στον κόσμο. Έχουμε άραγε να πούμε κάτι ακόμα; Η το παραμύθι της ελληνικότητας σταμάτησε στον Τσαρούχη, στον Σεφέρη και στον Μίκη.

Ο Μίκης Θεοδωράκης είναι ο πιο δυνατός μας σύνδεσμος με τα βήθη του χρόνου και την αυθεντικότητά μας, τον Όμηρο, τον Πausανία και τους βυζαντινούς ρυθμούς. Είτε θα το καταλάβουμε είτε θα γίνουμε γραφικοί προσπαθώντας να εντυπωσιάσουμε τους Δυτικούς, μιμούμενοι τον τρόπο τους σαν τον ηθοποιό Νίκο Καλογερόπουλο που χόρευε Boney M. στην ταινία «Μάθε, παιδί μου, γράμματα». Προτιμώ να μιμούμαι τον Antony Quinn παρέα με τον Μικαέλ και τη Μαργκό και να χορεύω τον «Ζορμπά» στις γκαλερί της Βιέννης, και ας είναι ένα όνειρο, κι ας είναι μια εφεύρεση. Το ότι κάποιοι αγάπησαν την Ελλάδα με λάθος τρόπο στο παρελθόν δεν σημαίνει πως πρέπει να πάψουμε να την αγαπάμε και εμείς, πέρα από ιδεοληψίες και θρησκοληψίες. Ας παραδειγματιστούμε από τους ποιητές που έτυχε να ζήσουν σε αυτόν τον τόπο.

Συλλυπητήρια στην οικογένεια του Μίκη Θεοδωράκη, στους παιδικούς μου φίλους, Μίκη, Άγγελο, Στέφανο, και σε όσους νιώθουν Έλληνες σε όλο τον κόσμο.

Αντίο, Μίκη αθάνατε. ■

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο Cacao Rocks είναι γεννημένος στον Πειραιά το 1985, γιος του γλύπτη Πύργου Μέγκουλα και εγγονός του διευθυντή του Ινστιτούτου Παστέρ Rene Boisseau. Δραστηριοποιείται στο πεδίο της street art τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Στο έργο του έχουν αναφερθεί πολλά διεθνή μέσα σε όλο τον κόσμο και έχει βρεθεί στα εξώφυλλα των *New York Times* αλλά και του *National Geographic Traveller*. Έργα του έχουν φιλοξενηθεί σε πολλούς χώρους τέχνης και ιδρύματα στην Ευρώπη και στην Αμερική. Στην Αθήνα, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Ιδρύματος Ωνάση, στο Μουσείο Μπενάκη, στο Ίδρυμα Κακογιάννη, στο Μουσείο Μπουζιάνη κ.α. Έχει τιμηθεί με βραβεία όπως το *Artworks* του Ιδρύματος Στ. Νιάρχος. Έχει πραγματοποιήσει εκθέσεις στις γκαλερί Alibi, Dio Horia, Zoumboulakis Galleries και συνεργάζεται σταθερά με την AG18 Gallery της Βιέννης. Πρόσφατα σχεδίασε το νέο μπουκάλι για την εταιρεία ποτών *Metaxas*, ενώ στο παρελθόν έχει συνεργαστεί με την εταιρεία *Nike* για τη φιλοτέχνηση ενός γηπέδου μπάσκετ προς τιμήν του Πάνη Αντετοκούνμπο. Τα τελευταία χρόνια, έχει στραφεί προς τη ζωγραφική στο στούντιο, αλλά και στην έρευνα. Το περασμένο καλοκαίρι ήταν καλεσμένος του Ιδρύματος του Πρίγκιπα του Μονακό, προκειμένου να συμμετάσχει στην προσπάθεια για τη διάσωση της μεσογειακής φώκιας, ενώ παράλληλα τα έργα του φιλοξενήθηκαν στην Πινακοθήκη των Κυκλάδων και στη συλλογή έργων του Ιδρύματος Κομνηνού για το αφιέρωμα στο 1821.

Ο Μίκης και ο εκατονταετής κύκλος της πολιτικής μεταφυσικής

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Με την ταφή του Μίκη Θεοδωράκη στον Γαλατά, ένα χωριό έξω από τα Χανιά με μακρά αριστερή παράδοση και βενιζελικές ρίζες, ολοκληρώνεται ένα επώδυνο τελετουργικό, ένας κύκλος διαχρονικής πάλης μεταξύ αριστερού και δεξιού, δυτικού και ανατολικού μπλοκ. Για δεκαετίες, αυτή η μάχη εκ του συστάδην κατέληξε ακόμη και στην ηθικοπλαστική αντίθεση καλού και κακού, ηθικού και ανήθικου, σωστού και λάθους, έννοιες που είναι ασυμβίβαστες με την καρτεσιανή λογική της Ιστορίας και που οδήγησαν αναπόφευκτα σε μεταφυσικού τύπου υπερβολές και υπερβάσεις από τον Εμφύλιο έως και τον κύκλο της λεγόμενης Μεταπολίτευσης. Ούτε η Αριστερά, ούτε η Δεξιά, ούτε καν ένας άλλος είχε, έχει ή και θα έχει το δικαίωμα στο αλάθητο. Αυτά τα ζητήματα λύθηκαν στην Ευρώπη, η οποία αφομοίωσε την επώδυνη μετάβαση από τα σκοτεινά χρόνια του φασισμού και του σταλινισμού, αλλά και του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, και ξεπέρασε με κόπο και πόνο τα θλιβερά κληροδοτήματα από τις μεταφυσικές θεωρίες που κυριάρχησαν στον Μεσοπόλεμο και οδήγησαν την ανθρωπότητα στο σφαγείο.

Στην Ελλάδα, με διάφορες εκδοχές, αυτή η μεταφυσικού τύπου αέναος πάλη μεταξύ αριστερού και δεξιού, λες και η πολιτική αντιπαράθεση αποτελεί πιστό αντίγραφο των βιβλικών αντιπαράθεσεων μεταξύ καλού και κακού, συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας. Ούτε κουβέντα για τη νέα αρχιτεκτονική της διεθνούς οικονομίας, ούτε λέξη για τις νέες κυρίαρχες αντιθέσεις στον πλανήτη, ούτε σκέψη για τεκτονικού τύπου γεωπολιτικές μεταλλαγές, καμία αναφορά στους νέους τύπους ανισότητων, εθνικών ή σε παγκόσμια κλίμακα. Ακόμη στην Ελλάδα συγκρούονται διάφορες εκδοχές της παλιοντολογικού τύπου αντίθεσης αριστερού - δεξιού, έννοια η οποία ουδέμια απήχηση έχει, ούτε και ιστορική αναφορά αποτελεί για δισεκατομμύρια πολίτες αυτού του πλανήτη που δεν προέρχονται ή που δεν εκπαιδεύτηκαν από τη δυτική-ευρωπαϊκή σφαίρα επιρροής. Ποια είναι η έννοια δεξιού - αριστερού στο Ισλάμ ή στον βουδισμό και ποια είναι η πραγματική ερμηνεία της έννοιας του αριστερού στην Κίνα του Κομφούκιου με τα δύο συστήματα, ένα κράτος με πάμπολλες εκδοχές και ιδιαίτερες ιστορικές καταβολές; Ο θάνατος του Μίκη Θεοδωράκη σηματοδοτεί ημερολογιακά έναν αιώνα τέτοιας αντιπαράθεσης στην Ευρώπη κυρίως, από το 1917 έως την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, για να αναφέρουμε δύο ιστορικές στιγμές με βαριά ιδεολογική κληρονομιά. Ο κομμουνισμός ηττήθηκε κατά κράτος διότι ως μεταλλακτική διαδικασία κρατικού καπιταλισμού ήταν αφύσικα δαπανηρή, καθόλου παραγωγική, απίστευτα μισάνθρωπη και ιδιαίτερα προσβλητική για την ανθρώπινη λογική. Επιβίωσε ως εναλλακτική αναφορά για 70 περίπου χρόνια. Μια άλλη τραγικά επώδυνη μετάλλαξη που εμφανίστηκε, ο ναζισμός με τις παραφουάδες του, επιβίωσε περίπου μιάμιση δεκαετία, ηττήθηκε στο πεδίο της μάχης και ισοπεδώθηκε ιδεολογικοπολιτικά ως η πλέον βάρβαρη εκδοχή των καπιταλιστικών πειραματισμών. Και τα δύο συστήματα-μεταλλάξεις θεριεύουν και κυριαρχούν μετά τη μακρόχρονη οικονομική κρίση που οδήγησε στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και στη συνέχεια στο Κραχ του 1929, για να προκαλέσουν εκ νέου το σφαγείο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η Δυτική Ευρώπη, και κατά συνέπεια ο δυτικός κόσμος, κατάφερε να ενσωματώσει την ολιστική κριτική στις επώδυνες μεταλλάξεις και να ορθολογικοποιήσει μεταπολεμικά, σε έναν μεγάλο βαθμό, τις κοινωνικές αντιθέσεις του καπι-

ταλισμού, υιοθετώντας βιώσιμα για δεκαετίες μοντέλα παροχών στην Υγεία, στην Κοινωνική Ασφάλιση, στην Παιδεία και στον Πολιτισμό. Μοντέλα που, αν και δεν εκμηδένισαν τις αντιθέσεις, κατάφεραν να περιορίσουν τα χάσματα. Κάπως έτσι λειτούργησε η δυτική δημοκρατία μεταπολεμικά. Στην Ελλάδα, η μετεμφυλιακή-εκδικητική δεξιά κουλτούρα και η Χούντα δεν επέτρεψαν την ομαλή μετάβαση της κοινωνίας σε συμβιβαστικά μοντέλα καπιταλιστικής διαχείρισης εκτονωτικού τύπου. Επιβλήθηκαν συμπεριφορές αφύσικα συγκρουσιακές, οι οποίες βασίζονταν σε μεταφυσικού τύπου πολιτικές ηθολογίες. Στη σύγχρονη Ελλάδα, ως γνωστόν, δολοφονήθηκε ο Αριστοτέλης.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους ο Μίκης Θεοδωράκης διέθετε τόσο μεγάλη λαϊκή αποδοχή είναι γιατί κατάφερε να συνθέσει το εθνικό με το αριστερό, το λαϊκό με την πνευματική ελίτ και το ερωτικό με τις μαζικές κινητοποιήσεις. Πρόκειται για αξιοσημείωτη πολιτική εξίσωση, η οποία ισορροπεί μετά βίας στο τεντωμένο νήμα που χωρίζει τον ορθολογισμό από τη μεταφυσική. Στα όρια του πολιτικού διπολισμού, η Ελλάδα από την ανεξαρτησία της και μετά, και κυρίως καίρια λαβωμένη από την ήττα το 1922 στη Μικρά Ασία του οράματος της επανάκτησης της ιστορικής συνέχειας με το Βυζάντιο, δεν κατάφερε ποτέ να επανέλθει από το ιστορικό της τραύμα. Αυτός ο διπολισμός εκφράστηκε τόσο αριστοτεχνικά από τον Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος παντρεύει σε έναν στίχο το εθνικό πένθος και την κοινωνική ανισότητα φέρνοντας εις γάμου κοινωνίαν τον πόνο για τη μη εθνική ολοκλήρωση (Ελλάδα των πέντε θαλασσών και των δύο ηπείρων) με την ανολοκλήρωτη κοινωνική εξέγερση («Τη Ρωμιούσνη μην την κλαις», κ.λπ.).

Η μαζική αποδοχή της πολιτιστικής πρότασης του Μίκη Θεοδωράκη, διότι περί αυτού πρόκειται, συνιστά επί της ουσίας αποδοχή ενός μοντέλου συλλογικής αναφοράς και πάλης για τη διαχείριση της συμφιλίωσης με την ήττα. Την εθνική παλαιότερα και την πολιτική μετά τη λήξη του Εμφυλίου. Αυτό το μείγμα προσέφερε στο κοινό του και αυτό το μείγμα κατανάλωσε η ελληνική κοινωνία επί δεκαετίες. Άλλωστε, αυτό το μείγμα αντανακλούσε και η προσωπική του πολιτική συμπεριφορά, από τους λαμπράκηδες έως την αποδοχή του αξιώματος του υπουργού Επικρατείας στην κυβέρνηση Κωνσταντίνου Μητσότακη, και στη συνέχεια την ίδρυση της «Σπίθας», την ταύτιση με τους «Αγανακτισμένους» και το «Όχι» στο δημοψήφισμα, για να καταλήξει στην επιστολή του προς τον Γ.Γ. του

ΚΚΕ Δημήτρη Κουτσούμπα, τον οποίον κατέστησε επί της ουσίας εκτελεστή των τελευταίων του επιθυμιών. «Θέλω να φύγω ως κομμουνιστής», του γράφει κλείνοντας έτσι τον προσωπικό του κύκλο. Ένας αιώνας προσπάθειας να συνυπάρξουν αντιθετικές αναφορές και αξιώματα. Διαφορετικές ερμηνείες και πολιτικές δεισιδαιμονίες. Προσευχές και επαναστατικά κηρύγματα. Βυζαντινοί ύμνοι και ταξική αντιπαλότητα.

Η ταφή του στον Γαλατά σηματοδοτεί και επισήμως τη λήξη αυτής της μεταφυσικού τύπου ιδιαίτερης παρένθεσης στη σύγχρονη πολιτική ιστορία αυτής της χώρας. Ο βάρδος της μεταπολεμικής αυτής μεταφυσικής δεν θα είναι πια σε θέση να συμφιλιώσει τον στίχο του «δεξιού» Ελύτη ή του «αστού» Σεφέρη με τις λέξεις του «αριστερού» Ρίτσου ή του ανένανς προβληματισμένου Αναγνωστάκη. Ο Μίκης Θεοδωράκης λειτούργησε ως ιδιαίτερο «άλλοθι», σαν ένας μύλος που άλεσε όλα τα υλικά για να «φουρνήσει» μια πρόταση εκτός εποχής και ενδεχομένως και εκτός Ιστορίας- και ως ήταν ο ίδιος μια χορταστική ιστορία από μόνος του. **Α**

**Ο ΜΙΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ
ΣΥΝΘΕΣΕΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ
ΜΕ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ,
ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΙΤ**

13χρονα στα πρόθυρα νευρικού κλονισμού

Της ΜΥΡΣΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

Πριν από δύο περίπου χρόνια, γελούσαμε με τους φίλους μου σχολιάζοντας πόσο γρήγορα μεγαλώνουν τα παιδιά μας, πώς βλέπουμε τον δικό μας χρόνο να λιγοστεύει με κάθε πέντε πόντους που ψηλώνουν, και τι τεράστια υπαρξιακή κρίση μας προκαλεί αυτό. Προχθές βρεθήκαμε να συζητάμε για την υπαρξιακή κρίση που βιώνουν τα 13χρονα πλέον παιδιά μας. Η κόρη μου έκλαιγε γεωγρά δηλώνοντας ότι είναι «πολύ παράξενο» που θα γίνει δεκατεσσάρων, ενώ δεν έχει καν συνειδητοποιήσει ότι είναι δεκατριών. Ο γιος της φίλης μου ακριβώς τα ίδια, μετά το πάρτι των γενεθλίων του. Στο πάρτι εντωμεταξύ, εμείς, οι γονείς, πίναμε και λέγαμε ιστορίες από τα παλιά και γελούσαμε χαρούμενοι, ενώ τα τρία δεκατριάρχρονα έρχονταν κάθε τόσο και μας διέκοπαν για να συζητήσουν για τα πανεπιστήμια στα οποία θέλουν να πάνε. Ξενέρωσαμε και απορήσαμε με την ωριμότητά τους.

Μετά τα κλάματα, τις κρίσεις και την υπαρξιακή αγωνία που άρχισαν να εκφράζουν, αναρωτηθήκαμε, ως καλοί ενοχικοί γονείς, τι έχουμε κάνει λάθος. Προσπάθησα να το συζητήσω με την κόρη μου, η οποία με ενημέρωσε, σχεδόν περήφανη, ότι η γενιά της, η GenZ, έχει τα μεγαλύτερα ποσοστά κατάθλιψης και αγχώδους διαταραχής. Σε κατάσταση ήπιας κρίσης πανικού άρχισα να ψάχνω τις έρευνες που θα την διέψευδαν. Δυστυχώς, τα στοιχεία ήταν αμείλικτα. Ήδη από το 2017 η γενιά που είναι σήμερα μεταξύ 12 και 24 χρόνων παρουσίαζε σημαντικά αυξημένα ποσοστά κατάθλιψης σε σύγκριση με τις προηγούμενες. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, 7 στα 10 άτομα αυτής της ηλικιακής ομάδας ανέφεραν συμπτώματα κατάθλιψης και αυτοκτονικές τάσεις.

Αν το καλοσκεφτεί κανείς, δεν είναι παράλογο. Η ανέμελη παιδική ηλικία που βιώσαμε όσοι γεννηθήκαμε ως τα μέσα της δεκαετίας του 1990 ανήκει για τα καλά στο παρελθόν. Η νέα γενιά μεγάλωσε με γονείς που χάνουν τη δουλειά τους και ανησυχούν για το αν θα βγάλουν τον μήνα. Η γενιά που μεγαλώνει μέσα στα social media ενημερώνεται διαρκώς για κάθε καταστροφή, κάθε αδικία, ανησυχεί για τον πλανήτη, εκφράζει άποψη για τις αμερικανικές εκλογές ακόμα κι αν ζει στην Ελλάδα. Η αβεβαιότητα για το μέλλον προκαλεί άγχος, και το παρατεταμένο άγχος οδηγεί στην κατάθλιψη. Ωστόσο οι έρευνες, στις ΗΠΑ τουλάχιστον, δείχνουν και προς μια κατεύθυνση που υποψιαζόμασταν αλλά δεν θέλαμε να πολυσκεφτούμε: οι ατέλειωτες ώρες μπροστά σε οθόνες, η έλλειψη ύπνου και η μοναξιά πιθανότατα συνδέονται άρρηκτα με τα προβλήματα ψυχικής υγείας που εμφανίζουν οι έφηβοι. Περνούν λιγότερο χρόνο μαζί με φίλους, χτίζουν λιγότερες στενές σχέσεις και αναλώνονται σε επιφανειακές συζητήσεις μέσω μηνυμάτων. Η πανδημία απλώς ενίσχυσε αυτή την τάση ακριβώς τη στιγμή που και οι ορμόνες της εφηβείας από μόνες τους δημιουργούν τεράστια ταραχή.

Η, βιαστική ομολογώ, έρευνά μου δεν μου εμφάνισε μελέτες και στατιστικά στοιχεία για την Ελλάδα, κρίνοντας όμως από το περιβάλλον μου, τολμώ να πω ότι η κατάσταση μάλλον δεν διαφέρει και πάρα πολύ. Στην εποχή που όλο και περισσότεροι γονείς συζητούν μισή ώρα με το παιδί τους για να το πείσουν να φορέσει τα παπούτσια του μη τυχόν και του προξενήσουν βαθύ ψυχολογικό τραύμα αν το «διατάξουν», οι ψυχικές διαταραχές εξαπλώνονται ταχύτατα. Οι ενήλικες είναι απασχολημένοι είτε προσπαθώντας να βρουν τις λέξεις που ταιριάζουν για να περιγράψουν τη δική τους ψυχική κατάσταση είτε γράφοντας στο Facebook υπέρ (ή κατά) των εμβολίων, και συνεχίζουν να σκέφτονται ότι τα παιδιά είναι «ανθεκτικά», προσαρμόζονται πιο εύκολα και σίγουρα δεν ταράζονται τόσο από την απόλυτη ανατροπή της καθημερινότητας που συνεχίζουμε να υπομένουμε.

Το μόνο θετικό που βρήκα ήταν ότι η ίδια μου η κόρη προσπάθησε να με παρηγορήσει λέγοντάς μου «είμαστε όμως και η γενιά που περισσότερο απ' όλες το αναγνωρίζει και ζητάει βοήθεια». Ας τους δώσουμε τουλάχιστον αυτό. **Α**

διανομή αερίου
ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΕΘΑΣΤΕ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

Ασφάλεια

Ευκολία

Οικονομία

Περιβάλλον

400.000

συνδεδεμένα νοικοκυριά
και επιχειρήσεις

560 χλμ.

στο πρόγραμμα επέκτασης
δίκτυου διανομής 2021 - 2025

Συνδεόμαστε τώρα με το φυσικό αέριο και την ΕΔΑ Αττικής, που το διανέμει σε χιλιάδες νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Συνδεόμαστε με ένα σύγχρονο, ασφαλές και διαρκώς αναπτυσσόμενο δίκτυο διανομής. Συνδεόμαστε με την ΕΔΑ Αττικής, που είναι δίπλα μας με τεχνογνωσία και αξιοπιστία, για να δίνει λύση σε κάθε μας ενεργειακή ανάγκη. Συνδεόμαστε για καλύτερη ποιότητα ζωής.

Δείτε στο edaattikis.gr αν το δίκτυο έφτασε στην περιοχή σας.

www.edaattikis.gr

www.edaattikis.gr |

100% έκπτωση στα τέλη σύνδεσης για το 2021

Μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τους νέους και το μέλλον τους

Άρθρο του Πρωθυπουργού **Κυριάκου Μητσοτάκη**

Σε κάθε συνάντησή μου με εκπροσώπους της νέας γενιάς, αντιμετωπίζω μία μόνιμη καχυποψία όταν η κουβέντα έφτανε στη δουλειά που θα έκαναν και, κυρίως, στην επόμενη μέρα της. Οι περισσότεροι είχαν δει τις συντάξεις των παππούδων τους να μειώνονται. Σχεδόν όλοι πίστευαν πως οι ίδιοι δεν θα πάρουν σύνταξη. Και, βέβαια, σε κανένα δεν αρκούσαν τα λόγια. Περιμέναν πράξεις.

Είναι φυσικό, βεβαίως, στο ξεκίνημα μιας επαγγελματικής διαδρομής, η σύνταξη να μοιάζει κάτι μακρινό. Ανεξάρτητα από αυτό, όμως, ένα ήταν το συμπέρασμα: εκείνη η νεανική καχυποψία είχε βάση. Γιατί, πράγματι, το πολιτικό σύστημα έδειχνε με κάθε τρόπο ότι αδυνατούσε να θωρακίσει το μέλλον όσων βρίσκονταν στην αρχή μιας καριέρας. Ενώ, επί δεκαετίες, δεν έδειχνε την τόλμη να αλλάξει τα κακώς κείμενα.

Ε, λοιπόν, το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που μόλις ψηφίστηκε φιλοδοξεί να απαντήσει στις βασικές επιφυλάξεις όσων κάνουν τα πρώτα τους επαγγελματικά βήματα. Να άρει τις αμφιβολίες τους πριν αυτές τους οδηγήσουν στη «μαύρη» ή στην «γκρίζα» απασχόληση. Και, επιτέλους, να αποδείξει ότι «τίποτα δεν πάει χαμένο». Ότι, δηλαδή, Πολιτεία και ασφαλισμένοι μπορούν να ευημερούν, βαδίζοντας μαζί.

Το νέο πλαίσιο έχει καθαρούς κανόνες και δεν κρύβει ότι φτιάχτηκε για τους νέους και το μέλλον τους. Έτσι, προβλέπει ότι κάθε καινούργιος ασφαλισμένος θα έχει τον δικό του ατομικό κουμπαρά με τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές κρατήσεις από την αμοιβή του. Θα μπορεί να τον παρακολουθεί online, ανά πάσα στιγμή. Αλλά θα έχει λόγο και στη διαχείριση του ποσού των εισφορών του, ώστε αυτό να μεγεθύνεται.

Με άλλα λόγια, στο εξής, ο κάθε εργαζόμενος θα ξέρει ότι στο τέλος του εργασιακού του βίου θα έχει εξασφαλισμένα τα χρήματα που, στο μεταξύ, έχει καταθέσει μαζί με όλα τα επιπλέον κέρδη από την ασφαλή επένδυσή τους. Έτσι, θα είναι ο ίδιος εκείνος που θα καθορίζει το ύψος της σύνταξής του και όχι κάποια αυθαίρετη και συνήθως ισοπεδωτική πολιτική απόφαση. Ένα σύστημα σαφές και διαφανές.

Σήμερα, η μηνιαία επικουρική σύνταξη εργαζόμενου με τον κατώτατο μισθό των 650 ευρώ και 40 χρόνια ασφάλισης, είναι 153 ευρώ. Με τη νέα μέθοδο, θα φθάσει τα 219 ευρώ. Θα αυξηθεί, δηλαδή, κατά 43%, σύμφωνα με τον μέσο όρο των συστημάτων των χωρών-μελών του ΟΟΣΑ. Μπορεί, μάλιστα, να αυξηθεί στα 257 ευρώ (+68%) εάν έχει αποδόσεις ίσες με τη μέση ετήσια απόδοση των αποθεματικών του ΕΦΚΑ.

Είναι καιρός να ληφθεί μία μεγάλη αλήθεια: το εξολοκλήρου διανεμητικό σύστημα λειτουργεί μόνον όταν πολλοί εργαζόμενοι χρηματοδοτούν με τις εισφορές τους τις αποδοχές λίγων συνταξιούχων. Αυτό ίσχυε παλιά, όχι τώρα. Γιατί η δημογραφική απειλή δεν επιτρέπει, πια, όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι να χρηματοδοτούν όλο και περισσότερους συνταξιούχους. Κι όταν οι εισφορές απλώς αναδιανέμονται χωρίς να επενδύονται, οδηγούν στη μείωση της μέσης σύνταξης. Αυτό το σύστημα αλλάζει.

Δεν ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα. Αλλά ευθυγραμμίζουμε με ό,τι ισχύει, εδώ και χρόνια, στην Ευρώπη. Το 55% των ασφαλισμένων στη Γερμανία, το 50% στο Βέλγιο και το 32% στη Γαλλία έχουν προαιρετική ιδιωτική κεφαλαιοποιητική ασφάλιση. Ενώ ας σημειωθεί ότι το 100% των Σουηδών και το 80% των Δανών ασφαλισμένων καλύπτονται από δημόσια υποχρεωτική κεφαλαιοποιητική ασφάλιση. Αυτός είναι ο δρόμος των χωρών με παράδοση στην κοινωνική προστασία. Κι αυτόν ακολουθούμε.

Υπάρχει, ωστόσο, και η άλλη πλευρά: Σημαντικό μέρος των αποταμιεύσεων που θα προκύπτουν θα επανεπενδύεται στην εθνική οικονομία και σε επενδύσεις οι οποίες θα επιταχύνουν την ανάπτυξη, δημιουργώντας

καινούργιες και πιο καλοπληρωμένες δουλειές. Διπλό το όφελος, συνεπώς: Οι νέοι εργαζόμενοι θα πολλαπλασιάσουν τον δημόσιο πλούτο για να επιστρέψει σε αυτούς μέσω των αυξημένων συντάξεων.

Και κάτι ακόμη. Καθώς επένδυση σημαίνει και ρίσκο, στο νέο σύστημα υπάρχει ρητή εγγύηση του Δημοσίου περί «μη αρνητικής απόδοσης». Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, και ανεξάρτητα από τη συμπεριφορά των αγορών, καμία επικουρική σύνταξη δεν θα μπορεί να είναι χαμηλότερη από αυτήν που αντιστοιχεί στις εισφορές που θα έχουν καταβληθεί, συν τον πληθωρισμό. Αυτό σημαίνει ασφάλεια στην ασφάλιση.

Σημαίνει, όμως, και κοινωνική δικαιοσύνη. Γιατί αν μέχρι σήμερα μόνο οι οικονομικά ισχυρότεροι είχαν τη δυνατότητα για παράλληλη πρόσθετη επικουρική ασφάλιση, το δικαίωμα αυτό τώρα γενικεύεται. Και, μάλιστα, με τρόπο θεσμικό, οργανωμένο και διαφανή. Γιατί όλοι οι νέοι ασφαλισμένοι, πλέον, θα μπορούν να αποταμιεύουν, αλλά και να αυξάνουν τα ποσά των εισφορών τους, οι οποίες θα συσσωρεύονται.

Τέλος, οι συντάξεις των σημερινών μπαμπάδων ή μαμάδων, παππούδων ή γιαγιάδων δεν επηρεάζονται στο παραμικρό. Το όποιο λογικό δημοσιονομικό κόστος απαιτηθεί για τη μετάβαση στο νέο καθεστώς θα καλυφθεί από τον προϋπολογισμό. Και, έτσι, χωρίς να επιβαρυνθούν τα δεδομένα θεμέλια των παλιότερων γενεών, θα μπορεί να οικοδομηθεί με δυναμισμό η εξέλιξη των νεότερων.

Συμπέρασμα: Το νέο κεφαλαιοποιητικό ασφαλιστικό σύστημα σπάει τα δεσμά του παρελθόντος, απελευθερώνοντας τη δύναμη του αύριο. Γιατί στο εξής, κάθε νέος μας θα γνωρίζει ότι ο μόχθος του θα αποταμιευτεί έξι χρόνια και σωστά, διασφαλίζοντας το δικό του αύριο με ασφάλεια και σιγουριά. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε το παρελθόν. Αλλά σίγουρα μπορούμε να κερδίσουμε το μέλλον. Και το μέλλον ανήκει στους νέους. **Α**

**ΤΟ ΝΕΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
ΕΧΕΙ ΚΑΘΑΡΟΥΣ
ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ
ΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ ΟΤΙ
ΦΤΙΑΧΤΗΚΕ ΓΙΑ
ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ
ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥΣ**

ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΩΝ

Stoiximan

ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΝΑΤΕ ΟΛΟΥΣ
ΝΑ ΚΟΙΤΑΞΟΥΜΕ

ΨΗΛΑ

Στεκόμαστε, εδώ και χρόνια δίπλα σας
και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε το κάθε σας βήμα.
Για να μπορούμε, όλοι μαζί, να κοιτάμε ψηλά.
Σας Ευχαριστούμε!

ΛΕΥΤΕΡΗ ΠΕΤΡΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΓΙΚΟΙ - ΧΑΡΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΠΟΛΟ
ΠΟΛΟ - ΑΣΗΜΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΤΟΥΣΚΟΣ
ΚΩΝΗΛΑΚΣΑ - ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΜΙΑΤΟΣ ΤΕΝΤΟΓΛΟΥ
ΒΑΜΑ ΒΣΣ ΜΗΚΟΣ - ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

 #GREATINJAPAN

www.stoiximan.com

© 2021 STOIXIMAN

ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ

Με τους τελευταίους ταξιδιώτες να επιστρέφουν στο άστυ και τους αριθμούς των κρουσμάτων, θανάτων και διασωληνωμένων σε ανοδική πορεία, η αύξηση των εμβολιασμών μοιάζει απόλυτη προτεραιότητα για τη χώρα μας. Πέρα από τον υποχρεωτικό εμβολιασμό ορισμένων επαγγελματικών ομάδων, όπως οι υγειονομικοί και οι φροντιστές ηλικιωμένων, υπάρχουν «στοιχήματα» που πρέπει να κερδηθούν στον πληθυσμό που ακόμα αντιστέκεται.

Οι καθημερινές ανακοινώσεις για την πορεία της covid-19, οι συνεντεύξεις Τύπου με διαφορετικούς συμμετέχοντες και συνθέσεις, η επίκληση στη λογική και η στρατολόγηση γιατρών με συμπληρωματικές ειδικότητες οδήγησαν στον εμβολιασμό του 56,2% των συμπολιτών μας, το οποίο ανεβαίνει σε 65,4% στο σύνολο των ενήλικων πολιτών της χώρας. Είναι μια εικόνα ικανοποιητική, η οποία ωστόσο δεν αρκεί για να επιτευχθεί το περίφημο «τείχος ανοσίας» που χρειάζεται η Ελλάδα για να είναι ασφαλής.

Πώς θα αυξηθεί αυτός ο δείκτης, ενόψει του ανοίγματος των σχολείων και της επιστροφής σε μια –ελπίζουμε– εργασιακή κανονικότητα; Πώς θα πεισθεί αυτός ο κόσμος, ο οποίος περιλαμβάνει αρνητές του κορωνοϊού και του εμβολίου, δύσπιστους γονείς και ορισμένους που «θα περιμένουν» να φανούν τα αποτελέσματα του εμβολίου στους άλλους και τότε «θα αποφασίσουν».

Μέχρι σήμερα, στη μάχη της πειθούς επιστρατεύτηκαν λογικά επιχειρήματα, επιστημονικά δεδομένα, προτρεπτικά μηνύματα (με ανάλογα διαφημιστικά κονδύλια) και καμπάνιες που παρουσιάζουν τους εικονιζόμενους εμβολιασμένους, νέους στην πλειονότητά τους, ως τους «ελευθέρους» εκείνους που θα ζήσουν όπως παλιά. Τι έλειψε από αυτήν τη συνταγή και ενδεχομένως θα μπορούσε να παρακινήσει όσους ακόμα αντιστέκονται; Οι ανθρώπινες ιστορίες, ο απλούστερος αλλά πλέον επιδραστικός παράγων στη διαδικασία της πειθούς.

Οι επαγγελματίες του μάρκετινγκ, των πωλήσεων, της συμπεριφοράς του καταναλωτή και του storytelling γνωρίζουν καλά ότι η πειθώ λειτουργεί περισσότερο με το συναίσθημα και λιγότερο με τη λογική. Ότι, παρόλο που περπατανόμαστε ότι είμαστε έλλογα όντα, το συναίσθημα κάνει πολύ καλά τη δουλειά του – γι' αυτό και συνήθως παίρνουμε αποφάσεις συναισθηματικά, αναζητώντας στη συνέχεια, με τη λογική μας, δεδομένα που μπορούν να τεκμηριώσουν μια ειλημμένη απόφαση στον εαυτό μας και στους άλλους. Αυτό εξηγεί γιατί συχνά λειτουργούμε παρορμητικά, κάνοντας επιλογές που δεν συμβαδίζουν με τη λογική,

όπως το να καπνίζουμε, να τρώμε γλυκά ή να ερωτευόμαστε τους λάθος ανθρώπους.

Το μόνο μέσο που φαίνεται ότι εξαιρέθηκε από τον εθνικό σχεδιασμό για τους εμβολιασμούς ήταν οι ιστορίες. Οι ιστορίες εκείνων που νόσπασαν και κινδύνεψαν, εκείνων που εμβολιάστηκαν παρά τους δισταγμούς τους, εκείνων που, μπροστά σε ένα δίλημμα, «τόλμησαν» αυτό το βήμα για τον εαυτό τους ή για τους οικείους τους, και βρέθηκαν στην πλευρά των εμβολιασμένων, θα μπορούσαν να λειτουργήσουν πιο αποτελεσματικά από τις στατιστικές, τα ποσοστά και τις αριθμητικές λίστες ανώνυμων θυμάτων.

Αρκετές έρευνες διεθνώς έχουν δείξει ότι όσοι διστάζουν να εμβολιαστούν δυσπιστούν στα αντικειμενικά δεδομένα, ιδίως όταν αυτά προέρχονται από την πλευρά των υπερμάχων του εμβολιασμού. Αντιθέτως, ανταποκρίνονται πολύ καλύτερα σε προσωπικές ιστορίες που μιλούν για τις συνέπειες του ιού και της νόσωσης από αυτόν. Τέτοιες ιστορίες, σαν αυτές που διαβάζουμε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ακούμε σε κατ' ιδίαν συναντήσεις από τους άμεσα γνώστες ή μεταφέρονται από στόμα σε στόμα, έχουν τεράστια δύναμη. Σκεφτείτε, για παράδειγμα, πώς επηρεάζουν εσάς τους ίδιους τα «ξέρω κάποιον που αρρώστησε και υπέφερε» ή «μου είπαν για κάποια που έμεινε μέρες στο νοσοκομείο» που φτάνουν στα αυτιά σας.

Οι προσωπικές ιστορίες είναι ένα δοκιμασμένο «όπλο» του αντιεμβολιαστικού κινήματος. Τον χειμώνα του 2015, όταν η ιλαρά, μια ασθένεια που σχεδόν είχε εξαλειφθεί από τον δυτικό κόσμο, έκανε «δυναμική επανεμφάνιση» στις ΗΠΑ εξαιτίας ενός ισχυρού αντιεμβολιαστικού κινήματος, οι απανωτές εκκλήσεις του διευθυντή του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων, κορυφαίου εθνικού ινστιτούτου δημόσιας υγείας των Ηνωμένων Πολιτειών, και οι παρεμβάσεις του Προέδρου Ομπάμα υπέρ του εμβολιασμού των παιδιών δεν κατάφεραν να πείσουν τους αμφισβητίες. Η προτροπή να «δουν τα στοιχεία» δεν έπιασε τόπο. Ένα από τα κεντρικά πρόσωπα του αντιεμβολιαστικού κύματος ήταν μια celebrity, πρώην μοντέλο του περιβόητου Playboy, η οποία απέδιδε τον αυτισμό του γιου της στο εμβόλιο της ιλαράς που είχε κάνει λίγο ωρρίτερα. «Επιστήμη είναι ο γιος μου», έλεγε και ξαναέλεγε στα κανάλια, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και στο YouTube – και η επανάληψη της άποψής της, με απλά λόγια και πολύ συναίσθημα, έπεισε τους ακολούθους της και διαδόθηκε με ταχύτητα σε ένα εθνικό ακροατήριο που αναζητούσε λόγους για να μη συνταχθεί με μια πρακτική «συστημική», εκπορευόμενη «από τις εταιρείες». Η ωραία celebrity αποδείχθηκε πιο επιδραστική από τον επιστήμονα και τον πολιτικό, και το συναίσθημα στις παρουσιάσεις της, ισχυρότερο από τις επιστημονικές αναλύσεις.

Για να πείσουμε, λοιπόν, και τους τελευταίους να εμβολιαστούν, πιθανότατα χρειαζόμαστε περισσότερες ιστορίες. Αληθινές ιστορίες κανονικών ανθρώπων. Με ήρωες και ηρώιδες που μοιάζουν με εκείνους και εκείνες που θέλουμε να πείσουμε – όχι με τον πολύ των «influencers» που κάποτε, απρόθυμοι ή και ανεμβολιαστοί οι ίδιοι, κάνουν μεγαλύτερο κακό, βαθαίνοντας το χάσμα της αμφισβήτησης. Με μέσα απλά, χωρίς δύσκολα σενάρια και «σκηνοθετημένες» παρεμβάσεις, και με περιεχόμενο που δείχνει τις δυσκολίες της ασθένειας, προτρέποντας σε αλλαγή συμπεριφοράς.

Οι πιο απαιτητικές μάχες κερδίζονται αξιοποιώντας τα «όπλα» του αντιπάλου. Στην προσπάθεια της επιστήμης και της λογικής, τα όπλα φαίνεται πως έφτασαν έως εκεί που μπορούσαν. Στον «άτακτο» πόλεμο που εξακολουθεί, η φαρέτρα μας θα χρειαστεί και άλλα μέσα για να ανταγωνιστεί την ψευδοεπιστήμη, την άκριτη αμφισβήτηση επιστημονικών δεδομένων και τα αφηγήματα για όσους είδαν με τα ίδια τους τα μάτια το κουτάλι να κολλάει στο μπράτσο τους ή έχουν καλύτερο σήμα στο κινητό τους μετά τον εμβολιασμό. Τα λόγια κάποιου που νόσπασε και ταλαιπωρήθηκε επειδή δεν πίστεψε ότι υπήρχε ιός, μιας γιατρού που καθημερινά ξενυχτά δίπλα στους ασθενείς στην Εντατική ή ενός νέου που είδε τους γονείς του να «φεύγουν», χωρίς να μπορεί να τους αποχαιρετήσει και να τους φροντίσει, συχνά έχουν ισχυρότερο αποτύπωμα σε ένα κοινό που αντιστέκεται από ό,τι οι επιστημονικές αναλύσεις και οι προστακτικές. **A**

**ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΝΑ
ΕΜΒΟΛΙΑΣΤΟΥΝ,
ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ
ΑΛΗΘΙΝΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ
ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ
ΕΚΕΙΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΕΣ
ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ
ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΜΕ**

Όλα θα πάνε καλά

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Πέρα από την καλοπέρασή τους (φραγμένο και λιχουδιές, χάδια και φιλιές, ύπνος και ακόμη περισσότεροι ύπνος), το μόνο που νοιάζει τα σκυλάκια μας —έχουμε τρία— είναι το σπίτι μας, ο κόσμος τους. Μπορεί στα μάτια ενός εξωτερικού παρατηρητή να φαίνεται πως το έχουν συνθηθίσει, αλλά στην πραγματικότητα δεν περνά ούτε στιγμή που να μην του δίνουν πολλή και τρυφερή σημασία, που να μην το θεωρούν τρομερά σημαντικό, ένα ζωντανό θαύμα μέσα στο οποίο αναπτύσσονται και προοδεύουν, γεμάτο μικρά και μεγάλα Ωραία Πράγματα φτιαγμένα για να τα απολαμβάνουν. Το πάτωμα είναι κάτι για να περπατάς και να ξαπλώνεις, τα κρεβατάκια τους είναι αναπαυτικά και ζεστά ή δροσερά ανάλογα την εποχή, το μπολ με το νερό στην κουζίνα μια έξοχη ιδέα για να σβήσουν τη δίψα τους, το άλλο μπολ με το νερό στο μπαλκόνι μια έξτρα πηγή διασκέδασης, τα παιχνίδια τους ιδανικά για να αναπαραστήσουν μια ψυχαγωγική μάχη επικράτησης ή ένα κυνήγι επιβίωσης. Ο έξω κόσμος δεν υπάρχει ούτε καν σαν ανάμνηση ανάμεσα από τις βόλτες τους. Έχει ενδιαφέρον βέβαια —είναι γεμάτος μυρωδιές και προκλήσεις—, αλλά μόνο όταν τούς περιβάλλει.

Αν θα διάλεγα ένα μόνο από τα διδάγματα που μας παρέχουν σε αφοβία οι σκύλοι, θα ήταν αυτό: το κλείσιμο των ματιών μου στον έξω κόσμο. Με τη διαφορά βέβαια —εγώ δεν είμαι σκύλος— ότι το δικό μου σπίτι δεν είναι το πραγματικό μου σπίτι, αλλά το πλήθος των Ωραίων Πραγμάτων που υπάρχουν, όλων αυτών των Ωραίων Πραγμάτων που είναι στα δάχτυλά μου, στα μάτια και τα αυτιά μου, παντού επάνω και μέσα μου, ταγμένα στην ευζωία μου: οι άνθρωποι που επιλέγω να αγαπώ και να θαυμάζω, η παρηγοριά και το μεγαλείο της τέχνης, η ασπίδα και το βέλος των επιστημών και της τεχνολογίας. Και τα σκυλάκια. Για να μείνω μόνο σ' αυτά τα λίγα. Όταν μπορείς και κρατιέσαι από αυτά (και είναι πολλά, είναι άπειρα) αδιαφορώντας για τον θόρυβο του «κόσμου», της καθημερινότητας, του εσμού της εκάστοτε συγκυρίας (σήμερα οι αντιεμβολιαστές, αύριο κάποια άλλη φτηνή πλυν δολοφονική συμμορία), έχεις κερδίσει τον χρόνο σου. Τη μόνη σου όντως περιουσία.

Όλα θα πάνε καλά. Πάντα πηγαίνουν. Σήμερα ζούμε στην καλύτερη εποχή της ανθρωπότητας από κάθε άποψη, και αυτό δεν μπορεί να αμφισβητηθεί με κάποια ψήγματα σοβάρωσης από κανέναν. Στο συντριπτικά μεγαλύτερο κομμάτι της ιστορίας του ο πλανήτης ήταν ότι το σημερινό Αφγανιστάν, υψημένο όμως σε μία παράλογη, απάνθρωπη δύναμη. Όπως πάντα τιθασεύονται όλα ανεξαιρέτως τα προβλήματά μας (από τις ασθένειες που αποδεκάζαν ολόκληρες ηπείρους και την παιδική θνησιμότητα, μέχρι τα ανθρώπινα δικαιώματα και οτιδήποτε μπορεί να βάλει ο νους), ακόμη και η κλιματική κρίση, το #1 πρόβλημά μας, θα τιθασευτεί μέσα στις επόμενες δύο δεκαετίες. Και, όχι, δεν θα πλημμυρίσουν τελικά οι πόλεις μας, ούτε θα γίνει άγονη έρρημος η γη. Σαν μια ταινία καταστροφής, η ανθρώπινη περιπέτεια συνίσταται από μία σειρά θεαματικές λύσεις σε αλληπάλληλες καταστάσεις κρίσης. Με τη διαφορά ότι εδώ η ταινία δεν τελειώνει. Η δική μας ταινία συνεχίζεται και θα συνεχίζεται επ' άπειρον. Είμαστε ακόμη στην αρχή: προορισμός μας είναι τα αστέρια.

Ναι, όλα θα πάνε καλά. **A**

Το γυναικείο σώμα ως πεδίο ιδεολογικής μάχης

Της ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Την προηγούμενη εβδομάδα το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ, με πλειοψηφία 5-4, επέτρεψε την έναρξη ισχύος ενός νόμου της Πολιτείας του Τέξας (The Texas Heartbeat Act) που απαγορεύει τη διακοπή εγκυμοσύνης μόλις εντοπίζεται καρδιακός χτύπος —δηλαδή μετά την παρέλευση περίπου 6 εβδομάδων από την έναρξη της εγκυμοσύνης, όταν ακόμα οι περισσότερες γυναίκες μπορεί να μην έχουν καταλάβει ότι είναι έγκυες. Πρακτικά, ο νόμος σχεδόν απαγορεύει τη διακοπή κύησης στην Πολιτεία του Τέξας, καθώς το 85-90% των περιπτώσεων αφορούν περιόδους μετά την 6η εβδομάδα. Το δικαστήριο αποδέχθηκε να εξεταστεί η υπόθεση αυτή με την εξαιρετικά ταχεία διαδικασία που χρησιμοποιείται π.χ. σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ζητείται η αναστολή εκτέλεσης θανατικής ποινής, χωρίς δηλαδή να έχουν εξαντληθεί οι προσφυγές σε κατώτερες βαθμίδες, ώστε να υπάρχει άφθονο υλικό για μία κατά το δυνατόν πλήρως ενημερωμένη εξέταση της υπόθεσης και των διαφόρων επιχειρημάτων.

Η γνώμη της πλειοψηφίας περιορίστηκε σε μισή σελίδα Α4. Ανέφερε ότι οι πάροχοι αμβλώσεων που αμφισβήτησαν τον νόμο ζητώντας την αναστολή της έναρξης ισχύος του, μέχρι να κριθεί από κατώτερα δικαστήρια, δεν προσκόμισαν ισχυρά επιχειρήματα για να αντικρούσουν τα «περίπλοκα και νέα» (*complex and novel*) διαδικαστικά ερωτήματα που θέτει ο νόμος. Στην Απόφαση τονίζεται ότι αυτή δεν αφορά τη συνταγματικότητα του νόμου του Τέξας και δεν εννοεί να περιορίσει τις «διαδικαστικά κατάλληλες αμφισβητήσεις» (*procedurally proper challenges*) του νόμου. (Ας ανοίξουμε μία παρένθεση εδώ για να θαυμάσουμε για άλλη μια φορά το γεγονός ότι η Απόφαση αυτή είναι ήδη διαθέσιμη online, σε απλά και κατανοητά αγγλικά, στη διάθεση όλων όσων ενδιαφέρονται). Η ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου νόμου έγκειται στο γεγονός ότι αποδίδει στον κάθε πολίτη τη δυνατότητα να καταγγείλει την παραβίαση του νόμου, ασκώντας αγωγή εναντίον όποιου εμπλέκεται με οποιονδήποτε τρόπο σε διακοπή κύησης, και μάλιστα τού εξασφαλίζει χρηματική αμοιβή \$10 χιλ. για κάθε υπόθεση που θα κερδίζεται στα δικαστήρια. Με αυτό το επιχειρήμα, η Κυβέρνηση του Τέξας υποστηρίζει, και το Ανώτατο Δικαστήριο δέχτηκε το επιχειρήμα, ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί η ίδια υπεύθυνη για τον περιορισμό του συνταγματικού δικαιώματος στη διακοπή της κύησης μέχρι τουλάχιστον τις 12 πρώτες εβδομάδες (όπως έχει κατοχυρωθεί με αλληπάλληλες αποφάσεις, με πιο γνωστή την *Roe vs Wade* του 1973), το οποίο (δικαίωμα) είναι υποχρεωμένη να διασφαλίζει.

Ο Πρόεδρος Τζο Μπάιντεν δήλωσε σχετικά: «Αντί να χρησιμοποιήσει την ανώτατη εξουσία του για να διασφαλίσει ότι η δικαιοσύνη θα μπορούσε να αναζητηθεί δίκαια, το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας μας επιτρέπει να υποφέρουν εκατομμύρια γυναίκες στο Τέξας που χρειάζονται κρίσιμη ιατρική φροντίδα, ενώ τα δικαστήρια εξετάζουν τις διαδικαστικές περιπλοκές».

Πάντα και παντού στον κόσμο οι γυναίκες αναζητούν τρόπους να αποφύγουν ή να διακόψουν ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες. Εξάλλου, η διακοπή της εγκυμοσύνης δεν στιγματιζόταν πάντα αρνητικά, όπως γίνεται σήμερα, κυρίως σε κοινωνίες με ισχυρή θρησκευτική επιρροή.

Δεν είναι τυχαίο ότι η πρόσβαση σε ικανοποιητικές μεθόδους αντισύλληψης (σε συνδυασμό με την εκπαίδευση των γυναικών) οδηγεί πάντα σταδιακά στη μείωση του μεγέθους της οικογένειας. Τελικά, η σημαντικότερη επίπτωση που έχουν οι διάφορες απαγορεύσεις είναι ότι οδηγούν τις γυναίκες να καταφεύγουν με αυξημένο κόστος σε πιο επικίνδυνες λύσεις, θέτοντας σε κίνδυνο τη σωματική και ψυχική τους υγεία, ίσως και την ίδια τους τη ζωή. Στην Ελλάδα έχουμε την τύχη να ζούμε σε μία κοινωνία στην οποία δεν αμφισβητείται σοβαρά το δικαίωμα αυτό, όταν υπάρχει η συναίνεση της εγκύου. Περιπτώσεις όπως το 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Γονιμότητας, που ακυρώθηκε τον Ιούλιο, δεν συνιστούν πραγματική απειλή για ένα δικαίωμα που δεν αποτελεί αντικείμενο διαμάχης στον δημόσιο διάλογο και έχει κατοχυρωθεί νομοθετικά χωρίς πολλές αντιδράσεις: ήδη από το 1934 η πράξη αντιμετωπίζεται ως πλημμέλημα, και από το 1986 δεν είναι ποινικό αδίκημα, υπό προϋποθέσεις όπως αυτές που ισχύουν σε γενικές γραμμές σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αλλά περιπτώσεις όπως αυτή του Τέξας μάς θυμίζουν ότι δεν χρειάζεται να στραφούμε στο Αφγανιστάν για να δούμε ότι το σώμα της γυναίκας είναι συχνά πεδίο ιδεολογικής μάχης, με πολύ πρακτικές επιπτώσεις, και ότι η αυτοδιάθεση είναι συχνά υπό αμφισβήτηση, ακόμα και στον δυτικό κόσμο.

Στις ΗΠΑ, όπου το ζήτημα είναι πάντα hot, κι άλλες Πολιτείες που διοικούνται από τους Ρεπουμπλικάνους ετοιμάζονται να εισάγουν αντίστοιχους νόμους. Ταυτόχρονα, βέβαια, ήδη υπάρχουν αντιδράσεις — ενδεικτικά, η Lyft και η Uber ανακοίνωσαν ότι θα πληρώνουν εκείνες τα πρόστιμα των \$10 χιλ. στους οδηγούς τους που θα καταδικαστούν στο πλαίσιο αυτού του νόμου, ενώ άλλες εταιρείες δημιουργούν ταμεία αρωγής για όποιες και όποιους, όχι μόνο εργαζομένους τους, χρειαστούν νομική βοήθεια.

Μέχρι σήμερα, η απόφαση *Roe vs Wade* δεν είχε αμφισβητηθεί, αλλά ο Πρόεδρος Τραμπ έστρωσε το χαλί για την πλήρη ανατροπή, με τον διορισμό δύο συντηρητικών δικαστών στο Ανώτατο Δικαστήριο, εκ των οποίων τη μία λίγες ημέρες πριν τις εκλογές, με την ανοχή και στήριξη του επικεφαλής της μειοψηφίας στη Γερουσία Μιτς Μακόννελ του Κεντάκι, ο οποίος ωστόσο είχε αρνηθεί στον Πρόεδρο Ομπάμα τον διορισμό δικαστή, σχεδόν έναν ολόκληρο χρόνο πριν τις εκλογές.

Κλείνοντας, αξίζει να αναδείξουμε την ειρωνεία ότι σε μεγάλο βαθμό, όσοι και όσες δεν θέλουν να αποφασίζουν οι ίδιες οι γυναίκες για το σώμα τους, ταυτίζονται στις ΗΠΑ με όσους και όσες διεκδικούν για τους ίδιους το δικαίωμα να μην εμβολιάζονται για τον κορωνοϊό χωρίς επιπτώσεις. *My body, my choice*, αλλά όποτε βολεύει μόνο. **A**

Interreg
Greece-Bulgaria
My Caves

Ταξιδέψτε στα αθέατα μυστικά της Μακεδονικής Γης με την τεχνολογία!

Ανακαλύψτε το μοναδικό για την περιοχή και βιοποικιλότητα του **Σπηλαίο Αλιστράτης Ιερρών** με τη χρήση καινοτόμων τεχνολογικών εφαρμογών.

Αλληλεπιδράστε με το Ρομπότ - Ξεναγό, παρατηρήστε εικονικά στα ηχηρά απρόσιτα σημεία του και εξερευνήστε σαρβανόντας κινούμενα στα κινητά ή το τσάμπλεϊ.

Δήμος Νέας Ζίχνης

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ»

10 ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

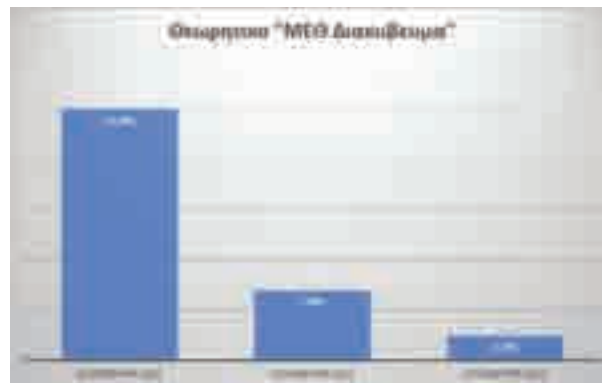
Ο Γιάννης Πρασάς και ο Γιάννης Ζαχαριουδάκης εξηγούν ποιος είναι ακόμα ο κίνδυνος και γιατί το μείζον είναι να εμβολιαστούν όσο το δυνατόν περισσότεροι

Επιμέλεια: ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΡΟΥΣ

Μερικές φορές είναι χρήσιμο να επιστρέφουμε στα βασικά, και υπό αυτό το βλέμμα να κοιτάμε τη μέχρι τώρα πορεία αλλά και το από δω και πέρα. Αν προσπαθούσαμε να καθαρίσουμε το τοπίο από την πληθώρα των πληροφοριών και των επιμέρους κρίσιμων ζητημάτων, τι θα έμενε; Ποιο είναι το μεγάλο διακύβευμα; Γιατί έπρεπε να περάσουμε τα lockdowns, πώς δεν θα ξαναφτάσουμε εκεί, κι αν αυτό συμβεί (όλοι το απευχόμαστε) γιατί θα είναι η μόνη επιλογή παρότι τρέχουν οι εμβολιασμοί; Ναι έχουμε κουραστεί, και ναι ο εμβολιασμός του 60% των συμπολιτών μας έχει αλλάξει συντριπτικά τα δεδομένα σε σχέση με πριν, καθώς τα εμβόλια μας προστατεύουν κατά 90% από σοβαρή νόσηση. Όμως το «ΜΕΘ-διακύβευμα», όπως ονομάζουν οι συντάκτες του άρθρου τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν τα νοσοκομεία μας και άρα όλοι εμείς, παραμένει σοβαρό και απαντάει στο ερώτημα πολλών από εμάς γιατί, ενώ έχουμε εμβολιαστεί σε μεγάλο ποσοστό, εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε κινδύνους. Η απάντηση, φυσικά, δεν είναι ότι «δεν δουλεύουν τα εμβόλια».

Ο Γιάννης Πρασάς, μοριακός βιολόγος, μόνιμος επιστημονικός ερευνητής στο τμήμα Παθολογίας του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Mount Sinai Hospital στο Τορόντο, και ο Γιάννης Ζαχαριουδάκης, επίσης μοριακός βιολόγος από το Ρέθυμνο Κρήτης, είναι από τους εκπροσώπους της επιστημονικής κοινότητας που με την επάρκεια και εγκυρότητα και κυρίως με την ενσυναίσθησή τους έχουν προσφέρει ουσιαστικά στην online διάδοση της γνώσης για τα ζητήματα της πανδημίας – και τους ευγνωμονούμε. Εδώ απαντούν στα πάρα πάνω ερωτήματα εξηγώντας μας γιατί είναι τεράστιας σημασίας να εμβολιαστούν όσο το δυνατόν περισσότεροι αλλά και να τηρούνται τα μέτρα προστασίας από όλους, εμβολιασμένους και ανεμβολιαστούς, μέχρι να (και για να) κλείσει ο πρώτος (και πλέον δύσκολος) κύκλος διαχείρισης της πανδημίας.

1. Οι πανδημίες είναι πρωταρχικά κρίσεις δημόσιας υγείας (public health).
2. Η πρώτη επαφή του πληθυσμού με έναν καινούργιο ιό (όταν είμαστε ακόμη συλλογικά ανοσιακά παρθένοι) είναι η πιο επικίνδυνη.
3. Όταν πρωτοεμφανίζεται ένας πανδημικός ιός και δεν υπάρχει καθόλου baseline ανοσία στον πληθυσμό, το μεγάλο διακύβευμα, υπό τη σκοπιά της δημόσιας υγείας, είναι το μαζικό «μπούκωμα» και η επακόλουθη λειτουργική κατάρρευση των νοσοκομείων, και ειδικότερα των μονάδων ΜΕΘ.
4. Οι χώρες έχουν έναν συγκεκριμένο αριθμό ΜΕΘ και –υπό κανονικές συνθήκες– καταφέρνουν (άλλες περισσότερο και άλλες λιγότερο καλά) να εξυπηρετούν τις ανάγκες τους. Όταν σου σκάει μια πανδημία που προκαλεί σε σημαντικό αριθμό του πληθυσμού βαριές νοσηλείες, τότε το "ΜΕΘ-διακύβευμα" (δηλ. το θεωρητικό σύνολο των πολιτών που θα έστελνε ο ιός σε ΜΕΘ, αν τον κολλούσαν όλοι αύριο) γίνεται ξαφνικά τεράστιο.
5. Όλες οι αποφάσεις για περιοριστικά μέτρα, μάσκες, lockdowns, αποστάσεις κτλ. παίρνονται κατά βάση με σκοπό να απλωθεί όσο περισσότερο γίνεται στον χρόνο αυτό το "ΜΕΘ-διακύβευμα", ώστε να μην καταρρεύσουν τα συστήματα υγείας.

ΜΕΘ-διακύβευμα: Πόσες (κατά προσέγγιση) εισαγωγές σε ΜΕΘ θα αναμέναμε αν κολλούσαν όλοι οι >65 ετών αύριο τον ιό (υπολογισμένο στη βάση των υποθέσεων που περιγράφονται στο κείμενο)

6. «Πόσο είναι το ΜΕΘ-διακύβευμα;» Πέρυσι, τέτοιες μέρες, ήταν τεράστιο. Αν δεχτούμε ότι περίπου το 1% των >65 ετών (πληθυσμός: ~ 2.500.000) θα χρειαζόταν εισαγωγή σε ΜΕΘ μετά από μόλυνση, και αν πούμε ότι κάθε εισαγωγή σε ΜΕΘ μένει μέσα για 20 μέρες, αυτό σημαίνει ότι οι αρχές δημόσιας υγείας στη χώρα μας έβλεπαν πέρυσι μπροστά τους ένα τρομακτικό συνολικό διακύβευμα της τάξης των 25.000 εισαγωγών και 500.000 ημερών ΜΕΘ (!). Αυτό το νούμερο είναι προφανώς θεωρητικό, γιατί στην πράξη δεν θα κολλούσαν ποτέ όλοι μαζί. Αλλά δίνει μια αίσθηση του τεράστιου κινδύνου και εξηγεί γιατί αναπόφευκτα έπρεπε να παρθούν πολύ σκληρά μέτρα περιορισμού των μεταδόσεων, ώστε να απλωθεί σημαντικά αυτό το τεράστιο ΜΕΘ-διακύβευμα στον χρόνο για να μην υπονομευτεί η λειτουργικότητα του συστήματος υγείας μας.

7. Ναι, αλλά φέτος που έχουμε περίπου ~80% των >65 ετών (δηλ. τα 2 από τα 2,5 εκατομμύρια) με μια πρώτη γραμμή ανοσίας (είτε μέσω εμβολίου, είτε μέσω φυσικής νόσησης) δεν έχει μειωθεί πολύ αυτό το ΜΕΘ-διακύβευμα; Ναι, έχει μειωθεί πολύ. Αν δεχτούμε ότι τα εμβόλια (και η φυσική ανοσία) προστατεύουν κατά 90% από κίνδυνο εισαγωγής σε ΜΕΘ, τότε το συνολικό θεωρητικό ΜΕΘ-διακύβευμα που βλέπουμε σήμερα μπροστά μας είναι πλέον 7.000 ΜΕΘ εισαγωγές (2.000 από το 80% των 65+ εμβολιασμένων και 5.000 από το 20% των 65+ ανεμβολιαστων) και ~140.000 ημέρες ΜΕΘ (!). Λιγότερο από το 1/3 δηλαδή το διακύβευμα σε σχέση με πέρυσι (κατά βάση λόγω εμβολίων).

8. «Τι σημαίνει αυτό; Μπορούμε να ανοίξουμε άφοβα;» Όχι. Δυστυχώς, παρά τη σημαντική ελάφρυνση του διακυβέματος από πέρυσι, το συνολικό θεωρητικό διακύβευμα των 7.000 ΜΕΘ εισαγωγών παραμένει απαγορευτικό για χαλάρωση μιας και ο κίνδυνος μπουκώματος των ΜΕΘ εξακολουθεί να είναι σημαντικός. Ας το δούμε με κάποια υποθετικά νούμερα. Αν δεχόμασταν ότι, χωρίς κανέναν περιορισμό, θα κολλούσε το υπερμεταδοτικό πλέον δέλτα στέλεχος το 1/6 των 65+ σε διάστημα 6 μηνών, αυτό θα σήμαινε ότι θα είχαμε 200 ΜΕΘ γεμάτες καθημερινά επί έξι μήνες μόνο για αυτές τις ηλικίες – ακόμη και αν μοιράζαμε «βολικά» τις ημερήσιες ΜΕΘ εισαγωγές αρμονικά σε όλη την επικράτεια και στον χρόνο.

9. «Άρα, τι κάνουμε τώρα;» Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Το ΜΕΘ-διακύβευμα είναι σημαντικά μικρότερο από πέρυσι, αλλά παραμένει απαγορευτικό για χαλάρωση. Πρέπει οπωσδήποτε να ξανα-απλωθεί στον χρόνο, αν θέλουμε πάλι να μην μπουκώσουν οι ΜΕΘ μας. Προς αυτή την κατεύθυνση το μείζον είναι να εμβολιαστούν όσο το δυνατόν περισσότεροι (ειδικά οι εναπομείναντες 65+ ετών, ώστε να μειωθεί περαιτέρω το τωρινό ΜΕΘ-διακύβευμα) και, οι υπόλοιποι, με τη συνετή στάση μας (μάσκες, τεστ, αποστάσεις), να συμβάλουμε όσο το δυνατόν περισσότερο στην ελάττωση του ρυθμού μεταδόσεων στην κοινότητα.

10. «Και πότε θα τελειώσει όλο αυτό; Πότε το ΜΕΘ-διακύβευμα θα φαντάζει λιγότερο επικίνδυνο;» Όταν εμβολιαστεί (ή/και εκτεθεί) το σύνολο των 60-65+, τότε το συνολικό ΜΕΘ-διακύβευμα (με τα δεδομένα της τωρινής εμβολιακής προσαρτησίας κατά 90% από βαριά νοσηλεία) θα είναι περίπου 2.500 ΜΕΘ εισαγωγές. Το νούμερο αυτό θα είναι πάλι αρκετά μεγάλο (χάρην σύγκρισης αναφέρουμε ότι, σύμφωνα με τον ΕΟΔΥ, το 2019 και 2018 οι κατεγγραμμένες εισαγωγές ΜΕΘ από τον ιό της γρίπης ήταν 374 και 107), αλλά εμφανώς περισσότερο διαχειρίσιμο. Δηλαδή, στη βάση των υποθέσεών μας, το ύψος του θεωρητικού ΜΕΘ-διακυβέματος θα έχει πάει από τις 25.000 εν δυνάμει εισαγωγές (πέρυσι), στις 7.000 (σήμερα) και, εν τέλει, στις 2.500 (μετά από ένα πρώτο συμπληρωμένο κύκλο πληθυσμιακής ανοσίας). Από εκεί και πέρα, το πώς θα μεταβάλλεται με τον χρόνο αυτό το νέο baseline συνολικό ΜΕΘ-διακύβευμα θα είναι κατά βάση συνάρτηση του πόσο διάρκεια θα αποδειχτεί ότι έχει η υψηλή προστασία των εμβολίων (και της προηγούμενης φυσικής έκθεσης) από βαριά νοσηλεία και από τα κόλπα που μας επιφυλάσσει ο ιός [ως προς το να γίνει περισσότερο νοσηρό (virulent)]. Αν π.χ. με τις τρίτες δόσεις εμβολιασμών (είτε με φυσικές επαναμολύνσεις) στους ηλικιωμένους η προστασία από ΜΕΘ πάει από το 90% στο 99% (διόλου απίθανο) τότε το συνολικό ΜΕΘ-διακύβευμα θα συρρικνώνεται πολύ περισσότερο δίνοντας πολύ αέρα για ανάκτηση ελευθεριών. Αν, αντίθετα, μια νέα μετάλλαξη περιορίσει την αποτελεσματικότητα προϋπάρχουσας ανοσίας ως προς τη βαριά νοσηλεία, τότε το διακύβευμα θα αυξάνεται κ.ο.κ.

Συμπερασματικά: Τα παραπάνω νούμερα είναι ενδεικτικά. Χρησιμοποιούνται κατά βάση για να δώσουν μια αίσθηση για το πού είμαστε και τι να περιμένουμε. Έχουμε διανύσει μεγάλο δρόμο από πέρυσι και η πανδημική βόμβα στα χέρια των αρχών δημόσιας υγείας μας είναι πολύ μικρότερη (σε σχέση με πέρυσι). Αν και πολύ μικρότερο, το ΜΕΘ-διακύβευμα παραμένει δυστυχώς πολύ μεγάλο για να επιτραπεί οποιαδήποτε χαλάρωση σε αυτή τη φάση. Οι ανεμβολίαστοι ηλικιωμένοι κρατούν εν πολλοίς δέσμη τη χώρα σε μια κατάσταση πανδημικού συναγερμού. Η πράξη ευθύνης παραμένει η τήρηση των μέτρων (από όλους) και η προσπάθεια μη συμμετοχής σε αλυσίδες μετάδοσης του ιού. Καθώς ανοίγουν τα σχολεία και επιστρέφουμε στις πόλεις, η δυναμική για μετάδοση θα γίνει πολύ μεγαλύτερη. Αν θέλουμε τα νοσοκομεία μας να παραμείνουν όρθια και φέτος, αν θέλουμε τα σχολεία μας να μείνουν ανοικτά, αν θέλουμε οι επιχειρήσεις μας να μην ξανακλείσουν, τότε πρέπει να προσπαθήσουμε ακόμη περισσότερο να μη συμμετέχουμε στις εποχιακά ευνοούμενες μεγάλες αλυσίδες μεταδόσεις που έρχονται.

Οι πανδημίες πάντα τελειώνουν. Οι πιο δύσκολες στροφές της στο πιο πιθανό σενάριο είναι πλέον πίσω μας (τουλάχιστον για τη Δύση). Από τη σκοπιά της δημόσιας υγείας, ο πρώτος (και πλέον δύσκολος) κύκλος διαχείρισης της πανδημίας θα κλείσει όταν σχεδόν όλοι μας (και ιδιαίτερα οι πλέον ευάλωτοι) έχουμε αποκτήσει έναν πρώτο γύρο ανοσίας, είτε μέσω του ασφαλούς εμβολιασμού, είτε μέσω της επικίνδυνης φυσικής έκθεσης στον ιό και το συνολικό ΜΕΘ-διακύβευμα δεν θα απειλεί με κατάρρευση τα νοσοκομεία μας. Οι προβλέψεις για μια πανδημία που τρέχει είναι πολύ επισφαλείς, αλλά στο αισιόδοξο (και κατά την πρόβλεψή μας πιο πιθανό) σενάριο, με το πέρας του χειμώνα που έρχεται, θα είμαστε κάπου κοντά εκεί. **Α**

ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΑΝΥΣΕΙ ΜΕΓΑΛΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΠΕΡΥΣΙ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΜΕΘ-ΔΙΑΚΥΒΕΥΜΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΤΡΑΠΕΙ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΧΑΛΑΡΩΣΗ ΣΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΑΣΗ

Πάντα φτάνεις πιο μακριά,

όταν έχεις κάποιον

να σε στηρίζει.

NN

Στηρίζουμε τους αθλητές
της Ελληνικής Ολυμπιακής Ομάδας.

Γιατί είναι σημαντικό για αυτούς, αλλά είναι και σημαντικό για όλους μας.

☎ 210 950 6000

🌐 www.nnhellas.gr

You matter

ΧΡΥΣΟΣ ΧΩΡΗΓΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

ΤΙ ΑΔΔΑΞΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 9/11

Οι αλλαγές στην αμερικανική ζωή και πολιτική και πώς η ισλαμιστική τρομοκρατία διαμορφώνει τη δημοκρατία στη Δύση

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 είναι ένα σημείο καμπής • με τον τρόπο που μετράμε τα χρόνια και τους αιώνες η 9/11 εγκαινίασε με οδυνηρά και θεαματικά έναν καινούργιο αιώνα. Οι τρομοκρατικές επιθέσεις έριξαν βαριά σκιά στην αμερικανική ζωή και επηρέασαν την αμερικανική πολιτική: οι τρομοκράτες και γενικότερα οι εχθροί των ΗΠΑ επικαίρουν • αν ο στόχος της τρομοκρατίας είναι αυτό που λέει η λέξη, σίγουρα έχει επιτευχθεί. Οι ΗΠΑ, οι δυτικές χώρες γενικότερα, έχουν τρομάξει και φοβούνται μήπως ξαναδεχθούν επιθέσεις, με βόμβες, με βιολογικά ή με πυρηνικά όπλα • άρα, έπρεπε, πρέπει, να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα. Αυτά τα μέτρα διαμορφώνουν την αμερικανική κοινωνία μετά την 9/11 και τη συμπεριφορά της στον διεθνή χώρο: με λίγα λόγια, το φονταμενταλιστικό Ισλάμ κατόρθωσε να συρρικνώσει τη δυτική δημοκρατία επηρεάζοντας τους θεσμούς της και ταυτοχρόνως επιβεβαιώνοντας τις υποψίες της διεθνούς αριστεράς περί του αμερικανικού αυταρχικού πειρασμού.

Οι πράξεις βίας σε ειρηνικό πλαίσιο κάνουν τους ανθρώπους να υπερτιμούν τη δύναμη των τρομοκρατών και τη σπουδαιότητα των κινήτρων τους — άρα, συχνά, οι αντιδράσεις σ' αυτές είναι δυσανάλογες. Η πρώτη λοιπόν αλλαγή που προκάλεσε η 9/11 ήταν μια υπερβολή: οι ΗΠΑ, παραδοσιακά εμμονικές σχετικά με τον Νόμο και την Τάξη, με χρόνιες φοβίες και κατά καιρούς με παρανοειδείς διαταραχές (Ρώσοι, εξωγήινοι, συνωμότες, προδότες κτλ) προέβησαν σε μια σειρά αλλαγές προκειμένου να μη χάσουν όσα έχουν να χάσουν. Οι αλλαγές αυτές ήταν, νομίζω, ένα είδος overreacting: μια τυπικά αμερικανική ιδιότητα.

Ο Πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας που κήρυξε ο Τζορτζ Μπους βασιζόταν σε λάθος εκτίμηση: αντί να ορίσει ως απειλή τον εξισλαμισμό, το πολιτικό Ισλάμ και την ισλαμιστική ατζέντα των συμμάχων των ΗΠΑ (Τουρκία, Σαουδική Αραβία, Κατάρ κτλ), όρισε ως απειλή μια χούφτα τρομοκράτες. Και ξεκίνησε, με την κάπως χλιαρή συμφωνία του Κογκρέσου, τη σειρά των στρατιωτικών και διπλωματικών επεμβάσεων στις χώρες που, σύμφωνα με τις πληροφορίες των μυστικών υπηρεσιών, έτρεφαν την τρομοκρατία ή πρόσφεραν καταφύγιο σε τρομοκράτες. Ο πρώτος στόχος ήταν η διάλυση της Αλ Κάιντα, η συντριβή των Ταλιμπάν και η θανάτωση του Οσάμα Μπιν Λάντεν ο οποίος θεωρήθηκε εγκέφαλος των επιθέσεων της 11ης Σεπτεμβρίου. Αυτή η μάλλον μηχανιστική, στρατιωτική αντίληψη οδήγησε τις ΗΠΑ σε εικοσαετή σπατάλη πόρων — χρηματικών, στρατιωτικών και ανθρώπινων — που συνεχιζόταν επειδή δεν μπορούσε να σταματήσει. Οι Αμερικανοί έμειναν, με τον τρόπο που έμειναν, στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, για να μην αφήσουν κενό πίσω τους. Δεν ήταν επαρκής λόγος για τόσο μεγάλη δαπάνη από την οποία στην πραγματικότητα δεν ωφελήθηκε κανείς.

Όπως ήταν φυσικό, η 9/11 έφερε αλλαγές στη μεταναστευτική πολιτική των ΗΠΑ. Οι απελάσεις αυξήθηκαν φτάνοντας το 2009-2010 τις 400.000 περίπου: οι μισοί από τους απελαθέντες εκείνη την περίοδο είχαν καταδικαστεί για ποινικά αδικήματα όπως συμμετοχή σε συμμορίες και διακίνηση ναρκωτικών, αλλά συνηθέστερα για τροχαίες παραβάσεις. Για τους περισσότερους δεν ετίθετο ζήτημα τρομοκρατικής πρόθεσης: οι Μεξικανοί, για παράδειγμα, δεν είναι ποτέ υποψήφιοι τρομοκράτες. Αλλά τους πήρε η μάλα.

Μια άλλη εξέλιξη που ακολούθησε την 9/11 ήταν η μεταμόρφωση των αεροπορικών ταξιδιών. Ήδη από την εποχή των παλαιστινιακών αεροπειρατειών στη δεκαετία του 1970, τα μέτρα ασφαλείας είχαν γίνει αυστηρότερα αλλά όπως εξάγεται εκ του αποτελέσματος όχι επαρκώς αυστηρά για να εμποδίσουν τις αεροπειρατείες της 9/11. Η 9/11

θεωρήθηκε αποτυχία των ΗΠΑ τόσο σε επίπεδο πληροφοριών όσο και σε επίπεδο συστημάτων ασφαλείας των αεροδρομίων. Έτσι, δημιουργήθηκε η Υπηρεσία Ασφάλειας Μεταφορών, η οποία προσέλαβε πάνω από 50.000 υπαλλήλους — μερικοί από τους οποίους είχαν εκπαιδευτεί να ανιχνεύουν «ύποπτες» μορφές συμπεριφοράς επιβατών (στα αεροδρόμια έχουν συμβεί πολλά σχετικά ευτράπελα) — και άρχισε να εφαρμόζει πρωτόκολλα ασφαλείας υψηλής τεχνολογίας, από τα βιομετρικά διαβατήρια μέχρι τους σαρωτές ίριδας και σώματος. Στο παρασκήνιο, το FBI συνέταξε τη Λίστα Παρακολούθησης Τρομοκρατών με εκατοντάδες χιλιάδες άτομα, εκ των οποίων περίπου 6.000 τοποθετήθηκαν σε Λίστα No Fly: σ' αυτή συμπεριλαμβάνονταν 500 Αμερικανοί (αν και με ανατολίτικα ονόματα). Κανείς δεν ξέρει κατά πόσον έχει δίκιο το FBI.

Με λίγα λόγια, αυξήθηκε και εντάθηκε η επιτήρηση. Η λεγόμενη Patriot Act ψηφίστηκε μόλις έξι εβδομάδες μετά την 11η Σεπτεμβρίου: οι νομοθέτες προσπάθησαν να διορθώσουν τις αποτυχίες της NSA που είχε επιτρέψει στους τρομοκράτες να εισέλθουν στις Ηνωμένες Πολιτείες, να εκπαιδευτούν στο αμερικανικό έδαφος και να εκτελέσουν ανενόχλητοι το φονικό τους σχέδιο. Η Patriot Act διευκόλυνε την επιτήρηση των πολιτών στο όνομα της εθνικής ασφάλειας: το Κογκρέσο παραχώρησε στο FBI και στην NSA καινούργια δικαιώματα συλλογής και ανταλλαγής προσωπικών δεδομένων. Τα απόρρητα έγγραφα που διέρρευσε το 2013 ο Έντουαρντ Σνόουντεν αναφέρουν λεπτομερώς την κολοσσιαία έκταση του κράτους επιτήρησης που εισχώρησε στη ζωή εκατομμυρίων απλών Αμερικανών. Η εκθετική ανάπτυξη αυτής της συσκευής —εξοπλισμένης με προϋπολογισμό 52,6 δισεκατομμυρίων δολαρίων το 2013— έγινε φανερό όταν ο Σνόουντεν παρέδωσε στη "Washington Post" τον «μυστικό προϋπολογισμό» που τροφοδοτεί ένα γραφειοκρατικό και λειτουργικό τοπίο 16 κατασκοπευτικών οργανισμών και πάνω από 107.000 υπαλλήλων οι οποίοι απαρτίζουν τώρα την αμερικανική κοινότητα πληροφοριών. Ομολογουμένως, με αυτά και μ' εκείνα, η αμερικανική επικράτεια είναι σήμερα ασφαλέστερη, υπό την έννοια ότι έχει καταστεί πάρα πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί τρομοκρατική ενέργεια ευρείας κλίμακας εντός των συνόρων.

ΤΟ ΦΟΝΤΑΜΕΝΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΙΣΛΑΜ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ ΝΑ ΣΥΡΡΙΚΝΩΣΕΙ ΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ ΤΗΣ

Στα χρόνια μετά την 11η Σεπτεμβρίου, Αμερικανοί εμπνευσμένοι από την τζιχαντιστική ιδεολογία σκότωσαν 107 άτομα σε εγχώριες τρομοκρατικές επιθέσεις. Σχεδόν τα μισά από αυτά έχασαν τη ζωή τους στους πυροβολισμούς στο κλαμπ Pulse στο Ορλάντο: πράγματι δεν σημειώθηκαν τρομοκρατικές επιθέσεις μεγάλης κλίμακας σε αμερικανικές πόλεις, όπως περίμεναν πολλοί μετά την 11η Σεπτεμβρίου. Όμως, το τίμημα είναι βαρύ: τα μέτρα ασφαλείας σημάδεψαν ανεξίτηλα τον ιστό της αμερικανικής ζωής και έγιναν αφορμή για όλο και περισσότερους νόμους, διατάξεις και απαγορεύσεις. Εντάθηκε και αππλλάγη από κάθε σύμπλεγμα η προϋπάρχουσα ροπή προς τον милитарισμό, προς τη συμπεριφορά χωροφύλακα, προς την αυθαιρεσία —υπενθυμίζω ότι υπάρχουν σοβαρές καταγγελίες για βασανιστήρια στο κέντρο κράτησης του Γκουαντάναμο— και προπάντων προς τη σπατάλη που προϋποθέτει ο милитарισμός. Ο προϋπολογισμός της Homeland Security αυξήθηκε από περίπου 16 δισεκατομμύρια δολάρια το 2002 σε περισσότερα από 43 δισεκατομμύρια δολάρια το 2011, ενώ οι προϋπολογισμοί του Λιμενικού Σώματος, της Ασφάλειας Μεταφορών και της Συνοριοφυλακής υπερδιπλασιάστηκαν από το 2001. Αυτό σημαίνει, εν ολίγοις, ότι κάποιοι άλλοι τομείς υποχρηματοδοτούνται — και ξέρουμε ποιοι: η δημιουργία και συντήρηση των υποδομών, η δημόσια παιδεία, η δημόσια υγεία και η προστασία του περιβάλλοντος. Υπό αυτή την έννοια, η ισλαμιστική τρομοκρατία κατατρώγει τις ΗΠΑ πέρα από κάθε τρελό της όνειρο. **Α**

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ

Πέρασαν είκοσι χρόνια από την 11η Σεπτεμβρίου

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

Την Τρίτη, 11 Σεπτεμβρίου 2001, καθόμουν στην αίθουσα με τους υπολογιστές, στη φοιτητική εστία της Great Dover Street, και ετοιμάζα μανιωδώς αιτήσεις για δουλειά. Είχε περάσει μόλις μία εβδομάδα αφότου είχα καταθέσει τη διπλωματική για το μεταπτυχιακό και –όπως οι περισσότεροι φοιτητές όταν τελειώνουν τις σπουδές τους για πρώτη φορά μετά... το νηπιαγωγείο– αντιμετώπιζα το απόλυτο κενό, την άβυσσο της αβεβαιότητας.

Γύρω στις 2 μ.μ. (ώρα Αγγλίας) άρχισα να παίρνω ειδοποιήσεις στο μέιλ από το CNN BreakingNews. Ένα αεροπλάνο έπεσε πάνω στο World Trade Center. Όπως πάρα πολλοί άλλοι, στην αρχή δεν συνειδητοποίησα ούτε τη φύση, ούτε την κλίμακα της καταστροφής. Το μυαλό μου πήγε σε ένα μικρό ιδιωτικό αεροπλάνο που ξέφυγε απ' την πορεία του και προκάλεσε μικρές ζημιές. Τα μέιλ από CNN άρχισαν να πυκνώνουν. Δεύτερο αεροπλάνο χτύπησε και τον δεύτερο πύργο. Η Αμερική δέχεται επίθεση. Για κάποιο λόγο η πρώτη σκέψη που έκανα ήταν ο αντίκτυπος που μπορεί να είχε η επίθεση αυτή στην κοινή γνώμη σε σχέση με την παγκοσμιοποίηση.

Αυτό που λίγοι θυμούνται πλέον είναι ότι λίγες εβδομάδες πριν την 11η Σεπτεμβρίου –στα μέσα του Ιουλίου– είχαν πραγματοποιηθεί βίαια επεισόδια κατά τη διάρκεια της διάσκεψης των G8 στη Γένοβα της Ιταλίας. Το κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης, του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού της Δύσης είχε γιγαντωθεί. Έξω από τη διάσκεψη είχαν καταφτάσει 200.000 διαδηλωτές, πολλοί εκ των οποίων συμμετείχαν τακτικά σε κινητοποιήσεις σε όλον τον κόσμο. Η Γένοβα ήταν το αποκορύφωμα του κινήματος – και η αρχή της παρακμής του.

Πόση ειρωνεία μπορεί να κρύβει η Ιστορία. Εκεί όπου απέτυχε το (εντελώς παγκοσμιοποιημένο) κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης (παραφυάδες του οποίου θα συνεχίσουμε να συναντάμε όλα τα επόμενα 20 χρόνια από το Occupy Wall Street και την Indymedia μέχρι τους αντιεμβολιαστές και τους QAnon) πέτυχε η Αλ Κάιντα, σε συνδυασμό, βεβαίως, με την απολύτως καταστροφική αντίδραση και μετέπειτα πολιτική της κυβέρνησης Μπους.

Έκλεισα βιαστικά τον υπολογιστή, ανέβηκα στο δωμάτιο και άνοιξα την τηλεόραση. Ο ένας πύργος μετά τον άλλον κατέρρευσε, και από εκείνη, την πρώτη, στιγμή ήμουν απόλυτα σίγουρος ότι ο κόσμος θα άλλαζε για τα καλά, και για πάντα. Τίποτα δεν θα ήταν πια το ίδιο. Οι ίδιες μας οι ζωές θα άλλαζαν.

Παρακολουθώντας σήμερα τα (εξαιρετικά) επετειακά προγράμματα διαφόρων καναλιών –και το BBC, αλλά και το National Geographic έχουν ετοιμάσει εξαιρετικά αφιερώματα– και διαβάζοντας το απλώς συγκλονιστικό «*The Only Plane in the Sky: The Oral History of 9/11*» του Garrett Graf (ένα ανατριχιαστικό λεπτό-προς-λεπτό χρονικό της ημέρας μέσα από τις προσωπικές αφηγήσεις αυτών που ήταν εκεί, με υλικό από 500 συνεντεύξεις προφορικής ιστορίας), πιάνω τον εαυτό μου να νιώθει με πρωτοφανή ένταση ένα εγωιστικό συναίσθημα: ένα μείγμα αυτολύπησης, οργής, ματαιώσης, πικρίας, μνησικακίας. Είναι ένα συναίσθημα το οποίο ευτυχώς δεν νιώθω σχεδόν ποτέ και για το οποίο δεν είμαι

περήφανος, αλλά ταυτόχρονα δεν μπορώ να αγνοήσω ή να καταπιέσω. Η 11η Σεπτεμβρίου άλλαξε και την πορεία της δικής μου ζωής. Νιώθω ότι με αφορά προσωπικά. Μας αφορά. Πέραν των 3.000 νεκρών, των δεκάδων έναντι εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων των οποίων οι ζωές καταστράφηκαν λόγω των επιθέσεων –είτε γιατί τραυματίστηκαν, είτε γιατί έζησαν με μετατραυματικό στρες και ψυχολογικά προβλήματα, είτε γιατί είδαν τα παιδιά και τους συντρόφους τους να πηδάνε από ουρανοξύστες και να συνθλιβόνται από αυτούς, είτε γιατί ανέπνευσαν τοξικές ουσίες και έπαθαν καρκίνο λίγα χρόνια μετά– οι επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου άλλαξαν τις ζωές όλων μας στη Δύση.

Η Ελλάδα παρακολούθησε τις επιθέσεις από απόσταση γεωγραφική και πολιτισμική. Κάποιοι πανηγύρισαν, χλεύασαν. Μέχρι εκεί έφτανε το μυαλό τους.

Ο αντίκτυπος των επιθέσεων στη Βρετανία –σε μια Βρετανία που τότε ήταν πολιτικά, οικονομικά και πολιτισμικά πιο κοντά στις ΗΠΑ ίσως και ποτέ, πριν ή και μετά– ήταν άμεσος και συγκλονιστικός. Για μέρες, εβδομάδες, μήνες, χρόνια μετά κανείς δεν γνώριζε πότε θα γίνει η επόμενη επίθεση και ποιος θα είναι ο επόμενος στόχος. Τότε μπήκε στην καθημερινότητά μας ο φόβος –η δεύτερη σκέψη όταν ακούει το αεροπλάνο να πετάει χαμηλά πάνω από την πόλη– που με τις επιθέσεις στο μετρό του Λονδίνου τον Ιούλιο του 2005 πήρε σάρκα και οστά.

Εκείνη την εβδομάδα έγινε σχεδόν αδύνατο να βρεις δουλειά. Ολόκληρο το κατεστημένο της πολιτικής και των διεθνών σχέσεων –η κυβέρνηση και το κράτος, τα κόμματα, οι υπηρεσίες ασφαλείας, οι δεξαμενές σκέψης, οι επιχειρήσεις– εν μια νυκτί έκλεισε (ακόμη πιο ερμητικά) τις πόρτες και τα κανάλια επικοινωνίας σε όσους δεν ήταν λευκοί Βρετανοί, από το σωστό τζάκι, με σωστές σπουδές και σωστή προφορά: σαν ένα σώμα που έχει δεχτεί ένα χτύπημα και συστέλλεται βίαια για να προστατευτεί. Οι συμφοιτητές μου –απόφοιτοι του LSE με τα καλύτερα πτυχία– άρχισαν απελπισμένοι να επιστρέφουν στις χώρες τους. Εάν, δε, είχες την «ατυχία» να έχεις μακρύ μούσι ή δέρμα λίγο πιο σκούρο ή να είσαι μουσουλμάνος, τότε το να βρεις δουλειά ήταν ίσως το μικρότερό σου πρόβλημα.

Είκοσι χρόνια μετά, είναι πάρα πολύ δύσκολο να θυμηθεί κανείς με ακρίβεια το κλίμα, την ψυχολογία που επικρατούσε στη Βρετανία (πόσο μάλλον στις ΗΠΑ) και ακόμη πιο δύσκολο να την περιγράψει με πιστευτό τρόπο. Όταν καταφέρνω και θυμάμαι –και η πιστή ανάκληση της μνήμης κρατάει μόνο λίγες στιγμές– συνειδητοποιώ πόσο ελλειπτική είναι η ιστορία: πόσα πράγματα θα ξεχάσουμε και θα αγνοήσουμε από τους υπολογισμούς και τις εκτιμήσεις μας. Όλα αυτά που δεν καταγράφουν ούτε οι κάμερες, ούτε τα βιβλία της Ιστορίας. Την καθημερινή αίσθηση της ζωής. Μία αδιόρατη αλλά αναμφίβολα πραγματική συνθήκη. Ένα «βάρος» στον αέρα. Φόβος και αβεβαιότητα –για άλλες επιθέσεις, για την οικονομία, για τις πρωτοβουλίες της κυβέρνησης, για το μέλλον – σε συνδυασμό με κεκαλυμμένο ρατσισμό. Η αισιοδοξία και ανεμε-

λειά των 90s, μια μακρινή ανάμνηση. Όσο, δε, για το αμερικανικό όνειρο –όλων μας– αυτό ενταφιάστηκε μαζί με τα θύματα των επιθέσεων. Το βράδυ της 11ης Σεπτεμβρίου, οι Ηνωμένες Πολιτείες μπήκαν σε μία τροχιά εσωστρέφειας, πολέμου, κακών στρατηγικών επιλογών, παρακμής. Παρά την ασύλληπτη και χαοτική πολυπαραγοντικότητα της Ιστορίας, γνωρίζουμε σχεδόν ακριβώς μία απόφαση, μια στιγμή, που σαν διακόπτης μας ώθησε προς την τροχιά αυτή. Η στιγμή αυτή ήταν ελάχιστα λεπτά πριν το διάγγελμα του Προέδρου Μπους το ίδιο το βράδυ των επιθέσεων, όταν αποφασίστηκε να συμπεριληφθεί αυτό που μετά έγινε γνωστό ως Δόγμα Μπους: οι χώρες στις οποίες έχουν τη βάση τους οι τρομοκράτες θεωρούνται και αυτές τρομοκρατικές, άρα επιτιθέμενες εναντίον των ΗΠΑ, άρα de facto σε εμπόλεμη κατάσταση. Ο πόλεμος στο Αφγανιστάν είχε ήδη ξεκινήσει.

Η 11η Σεπτεμβρίου είναι η μήτρα του 21ου αιώνα. Από εκεί ξεκινάει το νήμα που φτάνει στο σήμερα. Η εξάπλωση της Αλ Κάιντα. Οι πόλεμοι σε Αφγανιστάν και Ιράκ. Η κατάρρευση του Σαντάμ Χουσεΐν και το κενό ισχύος στη Μέση Ανατολή. Η εκτροπή δημόσιου χρήματος στη διαπλοκή του στρατιωτικού-βιομηχανικού κατεστημένου: 500 εκατομμύρια δολάρια –μισό δισεκατομμύριο– κάθε ημέρα των πολέμων αυτών, επί χρόνια, αντί να πηγαίνουν σε σχολεία, νοσοκομεία και υ-

ποδομές, πήγαιναν σε ιδιωτικούς εργολάβους που παρείχαν κάθε είδους εξοπλισμό για τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας. Η βιομηχανία παρακολούθησης πολιτών και νομοσχέδια που δίνουν σε υπηρεσίες ασφαλείας λευκή επιταγή. Τα βασανιστήρια και η καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Γκουαντάναμο και το Άμπου Γκράιμπ. Οι διαρροές της Wikileaks και η Αραβική Άνοιξη. Η άνοδος του Ισλαμικού Κράτους σε Ιράκ-Συρία. Ο εμφύλιος στη Συρία. Η προσφυγική κρίση του 2015-16 (και αυτή που τώρα έρχεται). Οι τρομοκρατικές επι-

θέσεις, ο «πολιτισμικός πόλεμος» και η άνοδος της ξενοφοβικής Δεξιάς μέσα στην Ευρώπη. Η παρακμή της αμερικανικής ισχύος. Οι πόλεμοι χωρίς τέλος. Η εκλογή Τραμπ. Ο εκφυλισμός των θεσμών, της αποτροπής και της αρχιτεκτονικής ασφαλείας. Το κενό ισχύος που καλύπτουν η Κίνα, η Ρωσία και η Τουρκία. Η παρακμή της Δύσης. Η Νέα Παγκόσμια Αταξία. Ναι, υπάρχουν και άλλες αιτίες, και άλλα νήματα: οικονομικά, γεωπολιτικά, πολιτισμικά. Η Ιστορία δεν είναι μονοπαραγοντική.

Η 11η Σεπτεμβρίου όμως είναι η θρυαλλίδα των εξελίξεων. Και μας αφορά όλους, γιατί άλλαξε την πορεία της ζωής μας. Μας στέρνεσε έναν άλλο 21ο αιώνα – ένα παράλληλο σύμπαν σταθερότητας, ειρήνης, ευημερίας και, ναι, ελευθερίας. Πατί στον κόσμο αυτόν, κανένα κράτος, καμία κοινωνία, δεν υπάρχει σε κενό. Είμαστε όλοι μέρος ενός συστήματος το οποίο γίνεται ολοένα και πιο «μικρό», πιο αλληλένδετο. Η παρακμή της εσωτερικής (συνταγματικής) τάξης και της εξωτερικής ισχύος (αρχιτεκτονική ασφαλείας) των ΗΠΑ θα έχει μακροπρόθεσμα επιπτώσεις για τη δική μας ελευθερία και ευημερία. **Α**

**Η 11η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ,
ΓΙΑΤΙ ΑΛΛΑΞΕ
ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ.
ΜΑΣ ΣΤΕΡΗΣΕ ΕΝΑΝ
ΑΛΛΟ 21ο ΑΙΩΝΑ.**

ΑΝΝΑ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΥ

**Ο ΟΠΑΝΔΑ
ήταν μια
μοναδική
και έντονη
εμπειρία**

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ
Φωτό: ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΥΡΙΑΛΑΣ

M

Με το καλημέρα του φθινοπώρου η κίνηση στο γραφείο της Άννα Ροκοφύλλου ήταν ήδη ζωνρή, σε πείσμα της χαλαρής ακόμα εικόνας της πόλης έξω από το παράθυρό της στην Ακαδημία. Το Φεστιβάλ Κολωνού, που οργανώνει ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ) τον Σεπτέμβριο, βρισκόταν ante portas, με τα έσοδα να διατίθενται για την αντιμετώπιση των συνεπειών των πυρκαγιών. Μαζί και η πρόκληση της νέας αντιδημαρχίας που αφορά σε θέματα πολιτικών ισότητας, αντιμετώπισης διακρίσεων και έμφυλης βίας. Και κάπως έτσι, η ατζέντα της συζήτησης άνοιξε σε διαφορετικά πεδία, απολογισμούς και προθέσεις.

Κλείσατε μια διετία στο τιμόνι του ΟΠΑΝΔΑ και μάλιστα εν μέσω κορωνοϊού. Τι κρατάτε από αυτή την εμπειρία και ποιες οι προκλήσεις που αντιμετωπίσατε;

Ήταν μοναδική και έντονη εμπειρία και θέλω να ευχαριστήσω τον Κώστα Μπακογιάννη που μου έδωσε αυτή την ευκαιρία. Ο Οργανισμός Πολιτισμού Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων (ΟΠΑΝΔΑ) διαθέτει περίπου 240 δομές, αθλητικές και πολιτιστικές, οι οποίες χρειάζονταν μικρές ή μεγαλύτερες επεμβάσεις. Στην έκθεση οικονομικού ελέγχου υπήρχαν 25 εκκρεμότητες τις οποίες λύσαμε μία προς μία, με κόπο και θέληση. Αντιμετωπίσαμε δομικά θέματα και, φυσικά, την πανδημία, που επηρέαζε την καθημερινή λειτουργία του οργανισμού και τις εκδηλώσεις μας. Δουλέψαμε με τους συνεργάτες μου πάρα πολύ και είμαι χαρούμενη που το αποτέλεσμα έχει θετικό πρόσημο. Παρότι, δυστυχώς, λόγω κορωνοϊού οι περισσότερες δομές μας ήταν κλειστές και δεν ήταν δυνατόν να κάνουμε εμφανείς δράσεις, συνεχίσαμε να δουλεύουμε δημιουργικά, κυρίως για τις υποδομές. Αυτό ήταν και η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίσαμε, όταν ανέλαβα.

Στον τομέα του πολιτισμού είχαμε δύο άξονες δράσης, αφ' ενός τον σχεδιασμό και την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου εικαστικού προγράμματος για την επόμενη διετία, με αξιόλογες και ποικίλες εκθέσεις στα δύο κτίρια της δημοτικής Πινακοθήκης, τα μουσεία μας και το Κέντρο Τεχνών, και αφ' ετέρου τη συντήρηση, ανακαίνιση και αναβάθμιση των κτιριακών υποδομών. Στο πλαίσιο αυτό έχουμε εκπονήσει μια προγραμματική σύμβαση μεταξύ του Δήμου Αθηναίων, του ΟΠΑΝΔΑ, της Τεχνόπολης, της Ανάπλαση Α.Ε. και του Υπουργείου Πολιτισμού για την ενοποίηση και ανάδειξη του πολιτιστικού ιστού της Αθήνας. Επίσης στον Οργανισμό ανήκει το θέατρο Ολύμπια (πρώην κτίριο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής), ο Πολυχώρος Άννα και Μαρία Καλουτά στον Νέο Κόσμο αλλά και τρία ανοιχτά θέατρα, στον Κολωνό, στην Γκράβα και στο Γουδί. Ειδικά στο θέατρο Ολύμπια για φέτος έχουμε σχεδιάσει ένα πλούσιο μουσικό πρόγραμμα με τα μουσικά μας σύνολα και παραγωγές υψηλών προδιαγραφών με γνωστά ονόματα από το εξωτερικό, οπéρες και οπερέτες. Στον Κολωνό και στην Γκράβα υλοποιήσαμε με τεράστια επιτυχία πέρυσι και φέτος το πρόγραμμα του Δήμου «Στηρίζουμε τον πολιτισμό», προσφέροντας στους καλλιτέχνες τους χώρους μας και την απαραίτητη υποδομή για τις παραστάσεις τους.

Άλλοι βασικοί τομείς δραστηριότητας του Οργανισμού είναι η μουσική, ο αθλητισμός και η διά βίου μάθηση. Η περιπέτεια της πανδημίας ανέδειξε τη σημασία του αθλητισμού στη ζωή μας. Αυτή τη δύσκολη χρονιά αντιληφθήκαμε όλοι ότι ο αθλητισμός δεν συνιστά «πολυτέλεια» αλλά αναγκαιότητα, δεν είναι το «ευ ζην» αλλά το «ζην». Γι' αυτό άλλωστε σε όλες τις αθλητικές εγκαταστάσεις του ΟΠΑΝΔΑ, στα τέσσερα κολυμβητήρια, στα ανοιχτά και τα κλειστά γήπεδα, μπάσκετ, βόλεϊ, ποδοσφαίρου, τένις, και στα γυμναστήρια, υπάρχει μεγάλη προσέλευση. Να φανταστείτε στο κολυμβητήριο στο Γουδί, το οποίο ανακαινίσαμε, ήταν τόσο μεγάλη η ζήτηση που το καλοκαίρι χρειάστηκε να επεκτείνουμε το ωράριό του μέχρι αργά το βράδυ και τα Σαββατοκύριακα προκειμένου ο κόσμος να μπορεί να κολυμπά.

Ποιος πιστεύετε ότι πρέπει να είναι ο ρόλος του πρώτου δήμου της χώρας στο πολιτιστικό τοπίο και πώς αυτή η άποψη εκφράστηκε μέσα από τη θητεία σας στον ΟΠΑΝΔΑ;

Οφείλουμε να φροντίσουμε να είναι πρωταγωνιστικός. Όχι απλά να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, αλλά να τις δημιουργούμε. Θεωρώ ότι στο εξής ο Δήμος Αθηναίων θα είναι κύριος εκφραστής Πολιτισμού στους δημότες του. Θέλω εδώ να τονίσω ότι κατά τη διάρκεια της θητείας μου είχαμε μια εξαιρετική συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και τη Λίνα Μενδώνη, όπως και με την Περιφέρεια Αττικής. Στο κτίριο του Πνευματικού Κέντρου, όπου στεγάζεται ο ΟΠΑΝΔΑ, έχουμε προγραμματίσει μαζί με το Υπουργείο Πολιτισμού να ανοίξει ξανά το Θεατρικό Μουσείο, τόσο εδώ όσο και στο νεοκλασικό της Σταδίου 57.

Ο ΟΠΑΝΔΑ υπηρετεί τον κοινωνικό του ρόλο προσφέροντας δωρεάν είσοδο σε όλες τις εκθέσεις και τα μουσεία του, καθώς και στα μουσειοπαιδαγωγικά μας προγράμματα. Μας ενδιαφέρει να υλοποιούμε πολιτιστικές εκδηλώσεις στις γειτονίες της Αθήνας, όπως για παράδειγμα το πρότζεκτ «Πλατεία 1821», μέσα από το οποίο καλούμε εικαστικούς και χορογράφους να εμπνευστούν από το 1821 και να παρουσιάσουν το αφήγημά τους ο καθένας σε μία από τις 8-10 πλατείες που θα συμμετέχουν στη δράση, σε διαφορετικά διαμερίσματα (Αμερικής, Βικτωρίας, Αυδή, Κλαυθμώνος κ.ά.).

Κολωνός και Γκράβα είναι οι δύο γειτονίες στις οποίες τρέχει φέτος το πρόγραμμα «Στηρίζουμε τον πολιτισμό». Βλέπετε να αφήνει κάποιο αποτύπωμα σε σχέση με το πώς βλέπουμε και βάζουμε στη ζωή μας αυτές τις περιοχές;

Σαφέστατα. Με αφορμή τις εκδηλώσεις μας έγιναν ευρύτερα γνωστές οι γειτονίες αυτές αφού ήρθαν άνθρωποι και από άλλες περιοχές της Αθήνας προκειμένου να ακούσουν τους αγαπημένους τους καλλιτέχνες. Το καλοκαίρι, το στοίχημα κερδήθηκε και για τον κόσμο και για τον Δήμο. Τώρα το φιλόδοξο σχέδιό μας είναι το Φεστιβάλ Κολωνού, που θα τρέξει έως τις 28 Σεπτεμβρίου.

Το Φεστιβάλ Κολωνού έχει πολύ πλούσιο πρόγραμμα. Πώς θα προσδιορίζατε την ταυτότητά του;

Με τρεις λέξεις θα έλεγα ψυχαγωγία, ποικιλία,

ποιότητα. Περιλαμβάνει προτάσεις για κάθε γούστο. Αξιόλογες θεατρικές παραστάσεις που ανέβηκαν στην Επίδαυρο και αλλού και συναυλίες μεγάλων καλλιτεχνών, οι οποίοι δεν είχαν ξαναεμφανιστεί στον Κολωνό και ανταποκρίθηκαν στην πρόκλησή μας με μεγάλη χαρά. Ο καταπράσινος λόφος του Ιππίου Κολωνού δεν είναι ευρύτερα γνωστός, αλλά πιστεύω ότι θα πρέπει ο καθένας να τον επισκεφθεί. Μέσα από αυτό το πολλά υποσχόμενο Φεστιβάλ ευελπιστούμε να στηρίξουμε όχι μόνο τους καλλιτέχνες αλλά και τους Αθηναίους, που με αντίτιμο από 5 έως 10 ευρώ μπορούν να παρακολουθήσουν θεάματα που δεν είχαν την ευκαιρία να δουν, είτε γιατί παρουσιάζονταν μακριά, είτε γιατί θα έπρεπε να καταβάλουν πολύ μεγαλύτερο αντίτιμο. Εδώ πρέπει να σας πω ότι ο ΟΠΑΝΔΑ θα διαθέσει όλα τα έσοδα για την αντιμετώπιση των συνεπειών των πυρκαγιών.

Όραμά μου είναι το Φεστιβάλ Κολωνού να ταυτιστεί στη συνείδηση του κοινού ως ένα σταθερό φθινοπωρινό ραντεβού με τον πολιτισμό, επιστροφή μετά τις διακοπές σε μια ωραία καθημερινότητα με μουσική και θέατρο σε μια γωνιά δική τους, σε μια περιοχή που διαθέτει σπουδαία ιστορία και σε ένα θέατρο που ευελπιστώ να γίνει το θέατρο όλων των Αθηναίων και να σηματοδοτήσει μια νέα πορεία.

Μιλήστε μας για το φετινό πρόγραμμα. Είναι ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα με γνωστούς και καταξιωμένους καλλιτέχνες που καλύπτει όλο το φάσμα της ελληνικής μουσικής: ρεμπέτικα, δημοτική μουσική, τα έργα του Θεοδωράκη, λαϊκή μουσική, pop μουσική για πιο νέες ηλικίες. Όσον αφορά το θέατρο φιλοξενούμε τις παραστάσεις που πρωταγωνίστησαν στις θεατρικές σκηνές το καλοκαίρι. Όλοι θα βρουν κάτι που να τους ενδιαφέρει. Προσωπικά θα πάω σε όλα!

Κάνοντας έναν απολογισμό, ποιο θα λέγατε ότι είναι το αποτύπωμα της θητείας σας στον τομέα του πολιτισμού και αθλητισμού;

Στον ΟΠΑΝΔΑ, θα μου επιτρέψετε να πω κάτι προσωπικό, έδωσα όσα δίνει η κάθε γυναίκα στο σπίτι της. Θα έλεγα ότι αφήνω όχι μόνο κάποιο έργο στον μεγαλύτερο δημοτικό πολιτιστικό οργανισμό των Βαλκανίων αλλά και ψυχή, δόσιμο, νοικοκύρεμα, αγάπη. Μέσα σε 24 μήνες ρυθμίσαμε νομικά θέματα, δομικά και οικονομικά προβλήματα και επίσης δρομολογήσαμε τις διαδικασίες ώστε να φτιαχτούν όλες οι υποδομές. Έχουμε προχωρήσει στην αναβάθμιση 30 παιδικών χαρών και επτά γηπέδων 5Χ5, ενώ στο τέλος της τετραετίας όλα τα γήπεδα θα είναι ανακαινισμένα. Επίσης, προσπαθήσαμε να κάνουμε παρεμβάσεις στους πολιτιστικούς χώρους. Ανακαινίσαμε το κτίριο του Πνευματικού Κέντρου και μέσα στην επόμενη διετία ελπίζω να υλοποιηθεί η μελέτη του Πολυτεχνείου Κρήτης για την Κεντρική Βιβλιοθήκη. Συνδιοργανώσαμε πολλές εκδηλώσεις, φεστιβάλ και αθλητικές δράσεις με ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς. Επιπλέον, φέραμε έσοδα στον οργανισμό μέσα από ταινίες που γυρίστηκαν σε χώρους μας. Έχουμε ανοίξει διάλογο με την κοινωνία, με τους επιχειρηματίες της τέχνης και τους ανθρώπους του πολιτισμού.

Οριστήκατε αντιδήμαρχος Πολιτικών Ισότητας, Αντιμετώπισης Διακρίσεων και Έμφυλης Βίας, μια αντιδημαρχία που μόλις θεσπίστηκε. Είναι λίγο νωρίς αλλά μπορείτε να μας πείτε ποιες θα είναι οι προτεραιότητές σας και ποιες οι δομές που θα θέλατε να δημιουργήσετε ή να ενισχύσετε;

Τις τελευταίες δεκαετίες οι ευρωπαϊκές πολιτικές θέτουν σε προτεραιότητα την προώθηση της ισότητας των φύλων και προτάσσουν την αναγκαιότητα ένταξης της διάστασης του φύλου στο σύνολο των δραστηριοτήτων και δράσεων που σχεδιάζονται και υλοποιούνται σε όλα τα επίπεδα πολιτικής (gender mainstreaming). Το κίνημα #metoo συντάραξε την κοινωνία και έβαλε στο τραπέζι με δυναμικό τρόπο όλα αυτά τα προβλήματα. Στα πλαίσια των παραπάνω υπήρξε η ωρίμανση των συνθηκών για τη δημιουργία και της αντίστοιχης Αντιδημαρχίας. Στο Τμήμα Πολιτικών Ισότητας και Αντιμετώπισης Διακρίσεων της Διεύθυνσης Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Δήμου Αθηναίων ήδη λειτουργεί Κέντρο για την Καταπολέμηση της Έμφυλης Βίας και των Πολλαπλών Διακρίσεων, Ξενώνας Φιλοξενίας Γυναίκων Θυμάτων Βίας και των Παιδιών τους, Επιτροπή Ισότητας, ενώ υπάρχει συμμετοχή σε Ευρωπαϊκά Προγράμματα που αποσκοπούν στην ενδυνάμωση, ενθάρρυνση και ευαισθητοποίηση σε θέματα ισότητας και έμφυλης βίας, καθώς και συνεργασία με γυναικείες οργανώσεις και ΜΚΟ για τη νομική εκπροσώπηση γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Αξιοποιώντας όλη αυτή την εμπειρία θα εισηγηθούμε την εφαρμογή προγραμμάτων και μέτρων που στοχεύουν στην προώθηση της ισότητας ανδρών και γυναικών σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, την αγορά εργασίας, την οικογένεια, την πολιτική, στην προάσπιση των εργασιακών, κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων των γυναικών. Στοχεύουμε ιδιαίτερα στη βοήθεια των πιο αδύναμων οικονομικά και κοινωνικά και κυρίως στην πρόληψη και καταπολέμηση της έμφυλης βίας σε όλες τις μορφές (συζυγική/ συντροφική βία, σεξουαλική παρενόχληση, παράνομη διακίνηση γυναικών με στόχο τη σεξουαλική εκμετάλλευση κλπ).

Θέλουμε ο πρώτος Δήμος της χώρας να είναι εκείνος που θα αναλάβει καινοτόμες δράσεις και πολιτικές όπου η ισότητα των φύλων, η έλλειψη διακρίσεων και εξάλειψη της βίας να μην είναι ένα κενό γράμμα αλλά κοινωνικό καθεστώς. **Α**

ΟΡΑΜΑ ΜΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΟΛΩΝΟΥ
ΝΑ ΤΑΥΤΙ-
ΣΤΕΙ ΣΤΗ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ
ΩΣ ΕΝΑ
ΣΤΑΘΕΡΟ
ΦΘΙΝΟΠΩ-
ΡΙΝΟ
ΡΑΝΤΕΒΟΥ
ΜΕ ΤΟΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Ο Hambas aka Αντώνης Χαμπάς αποχαιρετάει με τα σπρέι του τον Mad Clip Πίτερ Αναστασόπουλο στο Μεταξουργείο

Ο Mad Clip δεν μένει πια εδώ. Αποχαιρετώντας με τον δικό του τρόπο τον Πίτερ Αναστασόπουλο, ο καλλιτέχνης Hambas aka Αντώνης Χαμπάς, γνωστός για την ενασχόλησή του με τη street art και το tattoo, δημιούργησε μια αφιερωματική τοιχογραφία στο Μεταξουργείο. Μας την έστειλε μαζί με ένα συγκινητικό «γιατί»...

«Ο Mad Clip ήταν ένας τρομερός καλλιτέχνης και κατάφερε μετά από πολύ κόπο και δουλειά να αποκτήσει ό,τι κατάφερε και να φτάσει την πρωτιά στα ελληνικά charts... Αναμφίβολα αγαπημένος της νεολαίας, την οποία στήριξε με τα τραγούδια του τους δύσκολους καιρούς που έχουμε περάσει τα τελευταία χρόνια... Χρωστάω πολλά σε όλη τη μουσική σκηνή που αγαπάω γιατί με στήριζε στις πιο δύσκολες στιγμές μου. Πρέπει να καταλάβουμε ότι η τέχνη από όπου κι αν προέρχεται και με όποια ταμπέλα κι αν κουβαλάει συνεχίζει να εμπνέει και να διασκεδάζει τους ανθρώπους».

MAD CLIP
Nothing to prove

Το παιχνίδι που αρχίζει,
εκεί που τελειώνουν
τα άλλα παιχνίδια μαγειρικής.

ΠΡΕΜΙΕΡΑ
21:00 | ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ANT1
#EimasteEna

ΤΕΛΙΚΑ, ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ 2PAC?

Του ΣΠΗΛΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

25 χρόνια μετά τον θάνατο των rappers 2Pac και Notorious B.I.G., μια σειρά από ταινίες, τηλεοπτικές σειρές και ντοκιμαντέρ επιστρέφουν σε δύο από τις πιο διάσημες ανεξινίαστες δολοφονίες όλων των εποχών – και μαζί επιστρέφουμε και εμείς σε μια εποχή πριν από τα smartphones και το streaming.

Λίγη ιστορία: Μέσα της δεκαετίας του '90, και το hip hop έχει εξελιχθεί από μια μουσική επανάσταση στο πιο εμπορικό προϊόν μιας ολόκληρης βιομηχανίας. Ο 2Pac ήταν το μεγαλύτερο αστέρι της σκηνής. Χαρισματικός, γοητευτικός, με μοναδικό flow στο rapping του, είχε ήδη πρωταγωνιστήσει σε ταινίες, είχε πουλήσει εκατομμύρια δίσκους (μέχρι σήμερα, ο αριθμός ξεπερνάει τα... 75 εκατομμύρια), μπορούσε να αρθρώσει πολιτικό λόγο, είχε αρχίσει να γίνεται σύμβολο για την αφροαμερικανική κοινότητα και είχε ήδη απασχολήσει τη δημοσιότητα θετικά αλλά και αρνητικά (φυλακίσεις, κατηγορίες για σεξουαλική κακοποίηση, απόπειρα ανθρωποκτονίας).

Αυτό το τελευταίο ήταν και το μεγάλο πρόβλημα του hip hop: μια μουσική σκηνή που ξεκίνησε από τα parties του Bronx, το breakdance και το scratching & mixing του **Kool Herc** και του **Grandmaster Flash** είχε, μέσα σε δύο δεκαετίες, εξελιχθεί τόσο ραγδαία που έμοιαζε με υπερταχεία εκτός ελέγχου: η απότομη άνοδος του gangsta rap, η αστυνομική βία (που από το 1991 και τον ξυλοδαρμό του **Rodney King** δεν είχε μετριάσει καθόλου – και το LAPD διαχρονικά αντιλαμβάνεται την έννοια «βία» με τα δικά του μέτρα και σταθμά) και η αποθέωση του «*thug life*» μέσα από στίχους τραγουδιών, πανάκριβα video clips στο heavy rotation του MTV και χιλιάδες, κυριολεκτικά, δίσκους που έφεραν το περίφημο **PARENTAL ADVISORY** αυτοκόλλητο με υπερηφάνεια, ως εμπορικό διαβατήριο, στο εξώφυλλο, είχαν ήδη κάνει εκατομμύρια ακροατές, ως επί το πλείστον ανήλικους αλλά και λευκούς, να πιστεύουν ότι το να δηλώνεις gangsta rapper ήταν λίγο σαν να παίζεις «*Grand Theft Auto*» (που, τυχαία ή όχι, λανσαρίστηκε την επόμενη χρονιά!).

Με λίγα λόγια, οι gangsta rappers είχαν παγιδευτεί στη δημόσια εικόνα τους και στο θεατρικό προφίλ τους. Ο **Ice-T**, ένας από τους πρωτοπόρους της σκηνής και ένας ευφυέστατος επιχειρηματίας (δεν ήταν τυχαίο που δεν έμεινε παγιδευμένος στα στεγανά του hip hop), δήλωνε τότε: «*Έχω φαξ, τηλεφωνητή, τηλεόραση, ηλεκτρονικό υπολογιστή και μία χειροβομβίδα – ό,τι χρειάζεσαι, δηλαδή, για να κάνεις business στο Λος Άντζελες.*»

Στην πραγματικότητα, ασφαλώς, ήταν απειροελάχιστοι οι αληθινοί gangsters που εμπλέκονταν άμεσα με τη μουσική παραγωγή/βιομηχανία – τα entourages τους, όμως, αποτελούμενα από παλιούς συμμαθητές και γείτονες που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα και ήλπιζαν ότι ο παλιός φίλος τους που «είχε πιάσει την καλή» θα εκτιμούσε τις υπηρεσίες τους, ως σωματοφύλακες ικανούς για τα πάντα, ήταν άλλη ιστορία.

Από τη μία, είχαμε την περίφημη σκηνή της Δυτικής Ακτής (Καλιφόρνια) με προεξέχοντες τους **NWA**, **Ice Cube**, **Dr. Dre**, **Snoop Dogg**, **Tupac Shakur** και τη δισκογραφική εταιρεία **Death Row** του περιβόητου **Suge** (προφέρεται «Σουγκ», από το Sugar) **Knight**, ενός πρώην αθλητή του αμερικανικού ποδοσφαίρου που τρόμαζε τους πάντες με το πελώριο παρουσιαστικό του και τον οξύθυμο χαρακτήρα του και, από την άλλη, είχαμε τη σκηνή της Ανατολικής Ακτής (Νέα Υόρκη), με πρωτοπαλίκαρα τους **Mobb Deep**, **Tim Dog**, **Notorious B.I.G.** και τη δισκογραφική εταιρεία **Bad Boy** του ταλαντούχου νεαρού επιχειρηματία (και ράπερ) **Puff Daddy**.

Παρόλο που αρκετοί από τους παραπάνω είχαν, αρχικά, φιλικές σχέσεις μεταξύ τους, δεν άργησε να δημιουργηθεί μια κόντρα **West Coast vs East Coast**, που έμοιαζε κάπως σαν μια συνθησιμένη ανταλλαγή προσβολών, κάτι σύνθηρες στη hip hop σκηνή, πλην όμως από κάποια στιγμή και έπειτα η κατάσταση παρεκτράπηκε. Παντελώς.

Λόγω των τεράστιων χρηματικών ποσών που διακυβεύονταν και με τις πολυεθνικές πλέον να έχουν μπει δυναμικά στο παιχνίδι, αντιλαμβανόμενες την εμπορική δυναμική αυτής της μουσικής, ο Τύπος έσκυψε πάνω από όλη αυτή την ιστορία και, όπως συμβαίνει πάντοτε, άρχισε να δίνει σε όλα τα γεγονότα παραμορφωτικά μεγαλύτερες διαστάσεις από την πραγματικότητα. Σύντομα, το αστυνομικό δελτίο είχε γεμίσει με περιστατικά ξυλοδαρμών, πυροβολισμών και μαχαιρωμάτων ανάμεσα σε δύο από τις ισχυρότερες συμμορίες του Los Angeles: τους **Crips** (περίπου 30.000 μέλη), οι οποίοι πληρώνονταν ως security και από

την **Bad Boy**, και τους μεγάλους αντιπάλους τους, τους **Bloods** (περίπου 20.000 μέλη), οι οποίοι υποστήριζαν (και χρηματοδοτούσαν από) την Death Row. Αντιλαμβάνεστε ότι μιλάμε για κανονικό στρατό, όχι απλώς παρέες κουκουλοφόρων! Θυμίζουμε ότι σχεδόν... 400 εκατομμύρια όπλα «κυκλοφορούν» ελεύθερα στις Η.Π.Α.

Και, κάπως έτσι, τον Νοέμβριο του 1994 στο Μανχάταν, στο lobby ενός στούντιο ηχογράφησης όπου ετοιμάζε τον δίσκο του ο **Notorious B.I.G.**, κάποιος, άγνωστος, πυροβόλησαν πέντε φορές τον 2Pac. Εκείνος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο και, παραδόξως, ανάρρωσε πλήρως. Λίγους μήνες αργότερα, και ενώ εκτελούσε ποινή φυλάκισης, κυκλοφόρησε το τραγούδι «*Who Shot Ya?*» του Notorious B.I.G., ένα αριστούργημα hip hop παραγωγής (και από τα αγαπημένα tracks των **Massive Attack**) με πολύ σκληρούς στίχους (και μπόλικους πυροβολισμούς επίσης!), που ασφαλώς, όταν έφτασε στα αυτιά του 2Pac, τον εξόργισε και τον οδήγησε αμέσως μετά την αποφυλάκιση του (με τον **Suge Knight** να εξαγοράζει το υπόλοιπο της ποινής του για 1,4 εκατομμύρια δολάρια) να μπει στο στούντιο για το επίσης καταπληκτικό, όσον αφορά το groove, και καταγιστικό, όσον αφορά το αστειρευτο rapping, «*Hit 'Em Up*». Σε αυτό το κομμάτι η μόνη λέξη που ακούγεται περισσότερες φορές από το «motherfucker» είναι η λέξη «fuck», η οποία βγαίνει από το στόμα του 2Pac μέσα σε πέντε λεπτά περισσότερες φορές από όσες τη λέει ένας λιμενεργάτης σε δύο χρόνια. Ο 2Pac βρίζει ονομαστικά σχεδόν κάθε εκπρόσωπο της Ανατολικής Ακτής και ισχυρίζεται ότι είχε κάνει σεξ με τη σύζυγο του Notorious, την τραγουδίστρια **Faith Evans**, ενώ κάπου ανάμεσα σε όλες τις προσβολές παραδέχεται και ότι «*killing ain't fair but somebody's got to do it – we're gonna kill you all you motherfuckers*».

Όλα αυτά μπορεί να ακούγονται γραφικά, αλλά αυτό το κομμάτι έφτασε στο... #1 των αμερικανικών charts (μην απορείτε – σήμερα μπορεί να μη μας σοκάρει τίποτα, αλλά πριν από 25 χρόνια, οι βρισιές εντυπωσίαζαν πολλούς ανήλικους ακροατές που έσπευδαν να... αγοράσουν δίσκους, κάτι επίσης ακατανόητο για όποιον δεν πρόλαβε αυτές τις εποχές) και προφανώς σήμανε... γενική επιστράτευση στις τάξεις των δύο προαναφερθεισών συμμοριών.

Η συνέχεια είναι λίγο-πολύ γνωστή.

13 Σεπτεμβρίου 1996, ο 2Pac βρίσκεται στο Las Vegas για να παρακολουθήσει τον αγώνα πυγμαχίας ανάμεσα στον **Mike Tyson** και στον **Bruce Seldon**. Συνολικά 203 κιλά μυϊκής μάζας μέσα στο ρινγκ για μια μάχη που διήρκεσε μόλις 1 λεπτό και 49 δευτερόλεπτα (κέρδισε ο Tyson με knock out). Κανείς δεν θα θυμόταν αυτόν τον αγώνα σήμερα, αν, λίγες ώρες αργότερα –και συγκεκριμένα στις 11.15 το βράδυ– και ενώ ο 2Pac ήταν συνοδηγός στο δικό του αυτοκίνητο, έχοντας αφήσει στο τιμόνι της ολοκαίνουριας BMW τον **Suge Knight**, μια λευκή Cadillac δεν σταματούσε δίπλα με ένα πιστόλι να προβάλλει από το πίσω καθίσμα. Ακουστήκαν πυροβολισμοί, και τέσσερις σφαίρες πέτυχαν τον 2Pac στο στήθος, στο χέρι και στον γοφό. Τρεις μέρες αργότερα, υπέκυψε στα τραύματά του. Έξι μήνες μετά, στο Λος Άντζελες, στις 9 Μαρτίου του 1997, ο **Notorious B.I.G.** προωθούσε το δεύτερό του άλμπουμ, με τον προφητικό τίτλο «*Life After Death*», που θα κυκλοφορούσε στα τέλη του μήνα. Λίγο μετά τα μεσάνυχτα, επιβιβάστηκε σε ένα SUV για να πάει σε ένα πάρτι στον λόφο του Χόλιγουντ. Σχεδόν πιστή αντιγραφή της δολοφονίας του 2Pac, πάλι σε ένα φανάρι, σταμάτησε δίπλα του μια σκουρόχρωμη Chevrolet Impala και πάλι τέσσερις σφαίρες πέτυχαν στόχο. Ο γιγαντώσμος ράπερ ξεψύχησε μισή ώρα μετά.

Η κόντρα Ανατολικής Ακτής - Δυτικής Ακτής είχε πλέον αποκτήσει τους μάρτυρές της – τους δύο κορυφαίους ράπερ της γενιάς τους. Αυτοί όμως ήταν τα επώνυμα θύματα πρώτης γραμμής – συνολικά, οι «απώλειες» από αυτή την κόντρα αγγίζουν τριψήφιο αριθμό, γεγονότα που ανάγκαζε τον θρησκευτικό ηγέτη και πολιτικό ακτιβιστή (πλην όμως αμφιλεγόμενο και «Μαύρο Χίτλερ» για τους επικριτές του) **Louis Farrakhan** να ζητήσει επισήμως να θαρτούν τα τοκεούρια του πολέμου και οι δύο πλευρές να δεσμευτούν για ειρήνη. Ο Farrakhan, χάρη και στην ιδιότητα του ως εκπροσώπου του Έθνους του Ισλάμ, κατάφερε να εξασφαλίσει τις απαραίτητες διαβεβαιώσεις, και η κατάσταση σταδιακά αποκλιμακώθηκε. Η λέξη-κλειδί, εντούτοις, ήταν το «σταδιακά», καθώς έπρεπε πρώτα να κλείσουν οριστικά κάποιος ανοικτοί λογαριασμοί: ο #1 ύποπτος για τη δολοφονία του 2Pac, **Orlando Anderson**,

σκοτώθηκε από πυροβολισμούς συμμοριών τον Μάιο του 1998. Αντίστοιχα, ο #1 ύποπτος για τη δολοφονία του **Biggie Smalls**, ο **Wardell «Poochie» Fouse**, μέλος της συμμορίας **Mob Piru**, σκοτώθηκε εν ψυχρώ τον Ιούλιο του 2003, καθώς οι εκτελεστές του τον πυροβόλησαν στην πλάτη ενώ οδηγούσε τη μοτοσυκλέτα του.

Μέχρι σήμερα και οι δύο υποθέσεις παραμένουν ανοικτές, και καμία επίσημη σύλληψη δεν έχει γίνει, καθώς δεν συγκεντρώθηκαν επαρκή στοιχεία. Η βασική δικαιολογία του LAPD είναι ότι «*αυτοί που ξέρουν αρνούνται να μιλήσουν. Κανείς δεν καταθέτει κάτι ουσιαστικό!*».

Η δημοσιότητα που πήραν οι δύο δολοφονίες, το μυθικό πέπλο που περιβάλλει τους δύο νεκρούς ράπερ, οι πωλήσεις δίσκων που ακολούθησαν (και οι δύο κυκλοφόρησαν περισσότερα άλμπουμ μετά θάνατον παρά εν ζωή!), σε συνδυασμό με το γεγονός ότι οι έρευνες της αστυνομίας παρέμειναν άκαρπες, εύλογα έχουν πυροδοτήσει αμέτρητες θεωρίες και σενάρια. Συνοπτικά, τα πιο αξιόλογα:

▶ Ο 2Pac είναι ζωντανός.

▶ Τον φόνο του 2Pac τον είχε σχεδιάσει ο Suge Knight, καθώς έκρινε ότι ο σταρ της εταιρείας του άξιζε πιο πολλά νεκρός από ό,τι ζωντανός (αυτό, εμπορικά μιλώντας, δεν ισχύει, ενώ είναι αστέριος ο ισχυρισμός, αν σκεφτούμε ότι από καθαρή τύχη δεν σκοτώθηκε και ο Knight, που καθόταν ΔΙΠΛΑ στον 2Pac όταν έπεφταν οι πυροβολισμοί).

▶ Ο Puff Daddy είχε πληρώσει ένα εκατομμύριο δολάρια τον gangster Keefe D για να «καθαρίσει πακέτο» τους Suge Knight/2Pac αλλά αυτός έκανε... μισή δουλειά!

▶ Ο Suge Knight σχεδίασε τη δολοφονία του Notorious B.I.G. ως αντίποινα για τον πρώτο φόνο.

▶ Πίσω και από τις δύο δολοφονίες κρύβονται τα ίδια άτομα: πιθανός ύποπτος, ο υπεύθυνος ασφαλείας της Death Row, Reggie Wright Jr, γιος αστυνομικού, που δεν στριμώχτηκε ποτέ, όπως θα έπρεπε, ανακριτικά.

▶ Και οι δύο δολοφονίες έγιναν από αστυνομικούς του LAPD, για να μη έρθουν στην επιφάνεια οι σύνδεσμοι του Σώματος με το οργανωμένο έγκλημα (Παρά την αδιαμφισβήτητη διαφθορά του LAPD, ούτε αυτό ευσταθεί ως κίνητρο, διότι ακριβώς λόγω αυτών των φόνων το τμήμα βρέθηκε στο στόχαστρο και δεχόταν τη μία μήνυση μετά την άλλη από τους συγγενείς των θυμάτων, ενώ το γεγονός ότι οι υποθέσεις έμειναν ανοικτές λογίστηκε ως τεράστια αποτυχία των δύο διαδοχικών Αφροαμερικανών αρχηγών της αστυνομίας, Willie L. Williams και Bernard C. Parks, που σίγουρα θα προτιμούσαν να είχαν αποφύγει αυτή τη ρετινιά – κανείς εκ των δύο δεν υπηρέτησε δεύτερη θητεία στο πόστο αυτό.).

Το σίγουρο είναι πως όλη αυτή η τραγική ιστορία εξακολουθεί να συζητιέται και να κρατάει το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης ζωντανό, κυρίως στην Αμερική. Τόσα χρόνια μετά, λοιπόν, τι έχει απομείνει από αυτή την ιστορία, πέρα από τη μυθοπλασία, τις θεωρίες συνωμοσίας και τη σπουδαία μουσική που γεννήθηκε εκείνη την περίοδο;

Ο **Puff Daddy** εξελίχθηκε σε πολυπράγμονα superstar: εκμεταλλεύτηκε εμπορικά την «κληρονομιά» του Notorious B.I.G., έγινε ηθοποιός, έβγαλε και gospel αλλά και... electronica δίσκο, συνεργάστηκε με Ευρωπαίους DJs, είχε σχέση με την **Jennifer Lopez**, συνελήφθη για οπλοκατοχή, άλλαξε το όνομά του σε **P. Diddy** και μετά σε **Sean Combs**, έβγαλε τη δική του σειρά ρούχων, το δικό του άρμυρα, τη δική του... μπρέλα, έγινε το δημόσιο πρόσωπο της βότκας Ciroc και σχεδίασε τη δεύτερη εμφάνιση της ομάδας του NBA Dallas Mavericks. Η παρουσία του ανέρχεται στα 740 εκατομμύρια δολάρια και είναι μόλις 51 ετών!

Ο **Suge Knight**, αντιθέτως, κήρυξε πτώχευση το 2006, πούλησε τα δικαιώματα της Death Row, έκανε μήνυση στον **Kanye West** ισχυριζόμενος ότι άνδρες της συνοδείας του τον πυροβόλησαν στο πόδι, έκανε επίσης μήνυση στον **Dr. Dre** ζητώντας μερίδιο από τα κέρδη της πώλησης των ακουστικών Beats στην Apple και συνελήφθη αμέτρητες φορές αγχώντας διάφορες ποινές. Το 2014, δέχθηκε επίθεση και... έξι σφαίρες έξω από κλαμπ του Χόλιγουντ, αλλά κατάφερε, βαριά τραυματισμένος, να... περπατήσει μέχρι το νοσοκομείο! Πρόσφατα, καταδικάστηκε ξανά σε... 28 χρόνια φυλάκιση για ανθρωποκτονία και μέχρι το 2037 δεν έχει δικαίωμα να κάνει έφεση. Σοβαρά προβλήματα υγείας, εντούτοις, δίνουν τη δυσοίωνα πρόβλεψη ότι δεν θα ζει σε 16 χρόνια για να μπορεί να διεκδικήσει αποφυλάκιση. Στα 56 του υποφέρει από διαβήτη, θρομβώσεις, προβληματική όραση και παχυσαρκία.

Η μητέρα του 2Pac, **Afeni Shakur**, πρώην μέλος των Black

Panthers, διαχειρίστηκε την παρουσία του γιου της και τις ανέκδοτες ηχογραφήσεις του, περιόρισε σε όλη την Αμερική ως σύμβουλος γυναικών που είχαν επίσης χάσει τα παιδιά τους και πέθανε από καρδιακή προσβολή το 2016, στα 69 της χρόνια.

Η μητέρα του Notorious B.I.G., **Voletta Wallace**, 68 ετών σήμερα και γιαγιά των δύο παιδιών που άφησε πίσω του ο γιος της, έχει γίνει ο εφιάλτης του LAPD και του δημάρχου της πόλης, με απανωτές μηνύσεις από μεγάλο δικηγορικό γραφείο που την εκπροσωπεί, ενώ έχει γνωριστεί προσωπικά με τους ντετέκτιβς οι οποίοι εργάστηκαν στην υπόθεση και ισχυρίζεται ότι η ταυτότητα του δολοφόνου είναι γνωστή στην ηγεσία της αστυνομίας, αλλά επίτηδες δεν αποκαλύπτεται επισήμως.

Ο ντετέκτιβ **Russell Poole**, ενώ έγραφε ένα βιβλίο που, σύμφωνα με τον ίδιο, «θα έβαζε τα πάντα στη θέση τους», πέθανε από ανεύρησμα το 2015, σε ηλικία 58 ετών.

Ο ντετέκτιβ **Greg Kading**, επίσης 58 ετών σήμερα, έχει εκδώσει το βιβλίο «*Murder Rap*» και εξακολουθεί να πιστεύει ότι οι Suge Knight και Puff Daddy γυρνούν ποιοί ήταν οι δράστες των δύο φόνων και οι υποκινητές τους.

Όσο για τους δύο αδιαμφισβήτητους πρωταγωνιστές αυτής της τραγικής ιστορίας, δεν υπάρχουν πολλά να πει κανείς – ο ράπερ **Nas** έχει δηλώσει πως «*το rap πέθανε μαζί τους*», και, παρόλο που αυτό δεν ισχύει, σίγουρα αν σκεφτούμε ποιοι ατάλαντοι super stars τους ακολούθησαν (**50 Cent**, **Black Eyed Peas**, **Rick Ross**, **Lil Wayne**) και πόσο ελάχιστα έχει προοδεύσει η θεματολογία της mainstream σκηνής (ο ρόλος της γυναίκας στους στίχους και τα βίντεο του είδους θα έκαναν και τον πιο ανατολίτη να κοκκινίσει από ντροπή – και αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά προβλήματα), σίγουρα δεν εξελίχθηκε ιδιαίτερα έκτοτε. Αρκεί όμως η διαπίστωση του ηθοποιού **Bokeem Woodbine** (προσωπικού φίλου του 2Pac), που στο «*Unsolved*» κάποια στιγμή μονολογεί: «*O Biggie ήταν 24, ο 2Pac 25... Ήταν απλά παιδιά...*».

Και αυτό είναι το πιο τραγικό: Δύο παιδιά που μεγάλωσαν χωρίς πατέρα, μπλέχτηκαν από νωρίς, έμμεσα ή άμεσα, με το «thug life», κατάφεραν να γίνουν εκατομμυριοσχοί, να θεωρούνται οι καλύτεροι ράπερ της γενιάς τους, να γράψουν στίχους που μνημονεύονται μέχρι και σήμερα σε ακαδημαϊκό επίπεδο (πολλά κολλέγια έχουν εντάξει τέτοια courses, με πιο διάσημο το Berkeley στην Καλιφόρνια), αλλά δεν πρόλαβαν να απολαύσουν τίποτα από όλα αυτά. Επειδή κάτι που ξεκίνησε ως παιχνίδι προσβολών, πολεμήθηκε όσο δεν μπορούσε κανείς, αρχικά, να φανταστεί. Αντί επιλόγου, ένα απόσπασμα από το τραγούδι του 2Pac, «*Starin' Through My Rear View*»:

*Multiple gunshots fill the block, the fun stops
Niggas is calling cops, people stop, nobody stop
I wonder when the world stopped caring last night
Two kids shot while the whole block staring*

Αυτή τη στιγμή στην ελληνική τηλεόραση είναι διαθέσιμα τα εξής σχετικά:

• **City Of Lies.** Ταϊνία (τη βρίσκετε στο Apple TV+) με τον Johnny Depp στην καλύτερη ερμηνεία της καριέρας του (κι όμως!) ως ντετέκτιβ Russell Poole, και τον Forest Whitaker σε μία από τις χειρότερες της δικής του, ως ο δημοσιογράφος των Los Angeles Times Jack Jackson. Είναι βασισμένη στο βιβλίο «L.A. byrinth» του δημοσιογράφου Randall Sullivan, που είχε όντως πάρει πολλές συνεντεύξεις από τον αληθινό Poole και είχε πιστέψει για ένα πράγμα: «Αυτές οι υποθέσεις δεν λύνονται παρά μόνον αν η ίδια η αστυνομία δεν θέλει να τις λύσει». Στην ταϊνία συμμετέχει και η μητέρα του Notorious B.I.G., υποδύομενη τον εαυτό της. Κινηματογραφικά δεν είναι κάτι σπουδαίο, αλλά είναι ολοκληρωμένη ταϊνία με αρχή, μέση και τέλος.

• **Unsolved.** Τηλεοπτική σειρά (διαθέσιμη στο Netflix) με τους Josh Duhamel και Jimmi Simpson, βασισμένη στο βιβλίο του ντετέκτιβ Greg Kading «Murder Rap: The Untold Story of Biggie Smalls & Tupac Shakur Murder Investigations». Ως true crime story series βλέπεται ευχάριστα και εστιάζει αρκετά και στη σχέση των δύο ράπερ μεταξύ τους.

• **Who Killed Tupac?** Ντοκιμαντέρ έξι επεισοδίων που παρακολουθεί τον δικηγόρο Benjamin Crump να προσπαθήσει να ενεργοποιήσει εκ νέου την υπόθεση, πεπεισμένος ότι θα συγκεντρωθούν τα στοιχεία που απαιτούνται για να εντοπιστεί ο ένοχος. Έχει, προφανώς, ενδιαφέρον, αλλά πλησιάζει μόνον αν όλα τα παραπάνω σας φαίνονται συναρπαστικά. Προβάλλεται στο ERTFLIX.

• **Biggie: I Got A Story To Tell.** Ντοκιμαντέρ που ανέβηκε στην πλατφόρμα Netflix τον Μάρτιο του 2021. Μέσα σε 1,5 ώρα όλα όσα θέλατε να μάθετε για τον Christopher Wallace a.k.a. Notorious B.I.G.

DONDA

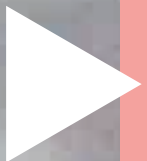
To mantra του

KANYE

WEST

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Η λέξη «Donda» επαναλαμβάνεται 60 φορές για 52 δευτερόλεπτα σε διαφορετικούς τόνους, ρυθμούς και μοτίβα από την R&B τραγουδίστρια, ηθοποιό και τηλεοπτική παρουσιάστρια Syleena Johnson στο κομμάτι «Donda Chant» που προλογίζει το νέο, δέκατο, άλμπουμ του Kanye West «Donda». Αντιπροσωπεύει τους τελευταίους καρδιακούς παλμούς της μητέρας του rapper, Donda C. West, η οποία μαζί με τον θεό και την οικογένεια αποτελούν τα κεντρικά θέματα των 27 τραγουδιών που κυκλοφόρησαν προκαλώντας παγκόσμιο παροξυσμό. 20 εκατομμύρια streams στο Spotify μέσα σε 3 ώρες, Νο 1 άλμπουμ στο iTunes σε 56 χώρες κι ένα ατελείωτο hype γύρω από τον Kanye West, που άλλαξε με κάθε επισιμότητα το όνομά του σε YE και διεκδικεί το ρεκόρ του πιο εμπορικού ντεμπούτου της χρονιάς στη μουσική αν δεν τον ξεπεράσει ο Drake, με τον οποίο παίζει τρελό beef και αποφάσισε να «επισκιάσει» την κυκλοφορία του «Donda» με το δικό του νέο άλμπουμ «Certified Lover Boy». Για την ώρα γράφει ιστορία με περισσότερα από 775.000.000 streams συνολικά σε όλες τις ψηφιακές πλατφόρμες, παγκοσμίως.

«Εντάξει, εντάξει, δεν είμαι εντάξει», είναι μία από τις ρίμες που εκστομίζεται με τη γνώριμη κωδεϊνική απάθεια και έχει γίνει ήδη viral. Και η αλήθεια είναι ότι οι τελευταίοι 18 μήνες κατά τους οποίους προετοιμαζόταν το άλμπουμ «Donda» δεν ήταν «εντάξει» για τον Kanye West, για τον YE. Ο «πλουσιότερος μαύρος στην ιστορία της Αμερικής» όπως έγραψαν τα μίντια το καλοκαίρι, όταν το Bloomberg εκτίμησε πως η περιουσία του ανέρχεται στα 6,6 δισεκατομμύρια δολάρια, πήρε το διαζύγιο της δεκαετίας από την Kim Kardashian, τη σοσιαλιτέ που έγινε πασίγνωστη το 2002 εξαιτίας της διαρροής του sex tape με τον Ray J. Έδωσε τις δικές του μάχες ψυχικής υγείας έχοντας διαγνωστεί με διπολική διαταραχή. Συγκρούστηκε με συνεργάτες. Απέσυρε την υποψηφιότητά του για πρόεδρος των ΗΠΑ κι άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο να διεκδικήσει τον ρόλο του «Πλανητάρχη» το 2024.

Προκαλώντας Tik Tok πανικό ο Kanye West δημιούργησε hype γύρω από το «Donda» μέσα από μια σειρά πάρτι προακρόασης και τροποποίησής του πριν κυκλοφορήσει, συγκεντρώνοντας δεκάδες χιλιάδες θεατές σε στάδια στην Ατλάντα και το Σικάγο εν μέσω πανδημίας, χωρίς καμία απαίτηση αρνητικού τεστ για COVID-19 ή πιστοποιητικού εμβολιασμού από τους παριστάμενους αλλά προσφέροντας τη δυνατότητα εμβολιασμού στον χώρο διεξαγωγής του event. 13 άνθρωποι εμβολιάστηκαν στο Soldier Field, με διαθέσιμες 1.500 δόσεις, αυξάνοντας τον αριθμό από τους 4 που έκαναν το ίδιο στο Mercedes-Benz Stadium. Κάθε ρεκόρ live stream πάντως καταρρίφθηκε. Θεωρίες συνωμοσίας ότι χρησιμοποίησε τα πάρτι ακρόασης για να διοχετεύσει την πνευματική ενέργεια των θεατών για κάποιο σκοτεινό αποκρυφιστικό τελετουργικό διαδόθηκαν στο διαδίκτυο.

Οι άγρια πολωμένα κριτικές για το «Donda» δεν αντανακλούν μόνο τη διχασμένη Αμερική αλλά και την υποκρισία των MME. Κά-

ποιοι δεν μπορούν να αντέξουν τη στήριξη του Kanye West στον Ντόναλντ Τραμπ – εντάξει ή όχι εντάξει, στην Ελλάδα είδαμε το έργο να χαριεντίζεται ο Αλέξης Τσίπρας με τον Υπο. Στην κοινωνία του θεάματος όπου έκανε εξώφυλλα στα περιοδικά και πρώτα θέματα στις showbiz εκπομπές κάθε ράπερ με πολλά τατουάζ αλλά σε πολλές περιπτώσεις με κανένα πνευματικό αποτύπωμα, η woke culture έπαιρνε τον ύπνο του δικαίου. Αφού δόθηκε hype σε «μικρόφωνα» που εξυμνούν τα «γκάντια», παρέα με «μπιτσάρες» και μπάρες για να βρεθείς από το κοινωνικό περιθώριο σε μια νεόπλουτη ελίτ επειδή είσαι παράνομος, ανυπάκουος ή ο γιος του Γαμάω, τώρα πληκτρολόγια αναρωτιούνται για την έλλειψη γυναικείων collabo στο «Donda» που καλλιεργεί τα έμφυλα στερεότυπα, γιατί τα σύντομα σημεία φιλοξενίας από την Ariana Grande και τη Shenseea θεωρούνται ανεπαρκή.

Χωρίς να παραλείψει να τραγουδήσει για hovercrafts και CEOs, βεβαίως βεβαίως, ο Kanye West επιτέθηκε με ανάρτηση στα social media στη δισκογραφική του εταιρεία Universal Music, ισχυριζόμενος ότι το άλμπουμ κυκλοφόρησε χωρίς την άδειά του και ότι το κομμάτι «Jail pt 2», στο οποίο συμμετέχουν ο ράπερ DaBaby που επικρίθηκε έντονα για ομοφοβικά σχόλια κατά τη διάρκεια ενός Instagram Live και ο Marilyn Manson που αντιμετωπίζει αγωγές από πολλές γυναίκες που τον κατηγορούν για σεξουαλικές επιθέσεις, έφαγε μπλοκ. Ένα ακόμα μάρκετινγκ κόλπο; Τελικά, το «Jail pt 2» συμπεριελήφθη στο «Donda» που με το ολόμαυρο εξώφυλλό του μοιάζει να φιλοδοξεί στο να αναδειχθεί εμπορικά ως το rap ισοδύναμο του «Back In Black» των AC/DC ή του «Black Album» των Metallica για το hard rock και το heavy metal αντίστοιχα. Μοιάζει αλλά δεν ταιριάζει, όσο κι αν επιστρέψει στον υβριδικό hip house ήχο των oos, όσα gospels κι αν έβαλε στα 109 λεπτά που διαρκεί η συλλογή tracks που ηχογραφήθηκαν στο στούντιο Island Sound στη Χονολουλού, στο Big Horn Mountain Ranch στο Γουαϊόμινγκ και στο Mercedes-Benz Stadium στην Ατλάντα.

Για πολλά εκατομμύρια των πιστών του, ο Kanye West κατάφερε να γίνει ένας «θεός» από κοινός θνητός. Η μάρκα Yeezy σημείωσε μεγάλη άνθηση παρά την οικονομική ύφεση που προκλήθηκε από την πανδημία. Σύμφωνα με το «Business of Fashion», η αξία του brand Yeezy υπολογίζεται από 3,2 έως 4,7 δισεκατομμύρια δολάρια. Οι πωλήσεις sneakers στην adidas σημείωσαν αύξηση 31% από πέρυσι, φέρνοντας ετήσια έσοδα 1,7 δις. δολαρίων. Μέχρι το τέλος του 2021, ο «αρχιτέκτονας» και «σχεδιαστής» του Yeezy αναμένεται να αποκομίσει 150 εκατομμύρια δολάρια από τη νέα πολυετή συνεργασία του με την Gap. Οι αριθμοί ζαλίζουν έναν μέσο εργαζόμενο τόσο που μπορεί να χρειαστεί κανένα «ζάνι» για να ηρεμήσει. Και να ονειρεύεται τον παράδεισο με τα πλούτη, την πνευματικότητα, την ποπ δημοφιλία και τις πολιτικές ανησυχίες του Kanye West, συγγνώμη, του YE, που εδώ και πολύ καιρό μοιάζει να αναζητά τρόπο να βγει από την προσωπική του κόλαση. God help us all. **A**

Ο Kanye West στο event προακρόασης του άλμπουμ «Donda» στο Mercedes-Benz Stadium στην Ατλάντα, τον Ιούλιο

© KEVIN MAZUR/GETTY IMAGES FOR UNIVERSAL MUSIC GROUP/IDEAL IMAGE

Allouche Benias,
Charalambos Vlachos

TEA TILL

preview
'21

ΤΕΧΝΟ lover

**Το λεξικό της νέας αθηναϊκής εικαστικής
σεζόν από το Α ως το Ω για τους πιστούς
followers της σκηνής**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

— **Α**

Acropolis Now: ο Γιώργος Χαδούλης στην γκαλερί Σκουφά Έργα σε χαρτί, μελάνια, παστέλ λάδια, μαυρόασπρες μνήμες, διακριτικά έγχρωμες επικωματώσεις, ζωγραφική, κεραμικά, κάρβουνα, τόπος, μύθολογία και προσωπικό βίωμα με την Ακρόπολη να δεσπόζει στο φόντο. Σαν ιδέα, σαν αίσθηση, σαν θέα που κυριαρχεί από όποια γωνία της πόλης και αν την ατενίζεις, σαν εντύπωση, σαν καθημερινή εμπειρία. Συγκινητικός ως προς το αποτέλεσμα, ανοιχτός σε ερμηνείες όπως άλλωστε και η ιδέα της Δημοκρατίας που γεννήθηκε και δεσπόζει μέσα από τον όγκο της, ο Χαδούλης-Ακρόπολη είναι καθαρός, ακριβής και ευκρινής ως προς την πρόθεση αλλά και ως προς το αποτέλεσμα. Η Ακρόπολη μας διαμόρφωσε και μας διαμορφώνει, έλα όμως που μέσα από αυτά τα έργα παρατηρούμε και πώς το περιβάλλον μοιάζει να παρεμβαίνει δραστικά ως προς τη γωνία αλλά και ως προς το νοηματικό βάθος της θέασης. Σκουφά 4, Κολωνάκι, από 16 Σεπτεμβρίου έως και 16 Οκτωβρίου

**Fatima, Fatima, was imprisoned and tortured in Sudan (torture), 2015
Andres Serrano**

— B

Βύρωνας, Little Lies της Ηούς Πάσχου στο Darkroom Creative Project.

Ένας χώρος μνήμης, μιας και στο Darkroom παραμένει ανέπαφο το στούντιο και ο σκοτεινός θάλαμος όπου ο μέγας φωτογράφος Στέφανος Πάσχος εκτύπωνε τις δημιουργίες του και μοιραζόταν την τέχνη του με τους μαθητές του. Στο πλαίσιο του διεθνούς φεστιβάλ φωτογραφίας Athens Photo Festival '22, εγκαινιάζεται την Τετάρτη 22 Σεπτεμβρίου η ατομική έκθεση «Little Lies» της Ηούς Πάσχου. Το δεκαετές (2010-2020) έργο της φωτογράφου εξετάζει τη σχέση της φωτογραφίας με την πραγματικότητα μέσα από ένα amalgama εικόνων και μέσων παρουσίασης, που ενσυνείδητα αφιερώνει την κατηγοριοποίηση των φωτογραφιών με βάση τις γνώριμες πρακτικές ταξινόμησης και χρονικής κατανομής. Ο πυρήνας του τρόπου που λειτουργεί η επιλεγμένη αφηγηματική πρακτική της Πάσχου θα μπορούσε να είναι και προέκταση των στίχων των Fleetwood Mac: Πες μου ψέματα, γλυκά ψέματα! Η πρώτη παρουσίαση του έργου δεν πραγματοποιείται σε έναν εκθεσιακό χώρο, αλλά στο φωτογραφικό στούντιο του πατέρα της, το οποίο αποτελεί ζωτικό τμήμα της προσωπικής της μνήμης. Την έκθεση επιμελείται ο Ηλίας Λόης και κάθε εβδομάδα θα πραγματοποιούνται ξεναγήσεις και εκδηλώσεις με την παρουσία του επιμελητή ή των συντελεστών, οι οποίες θα ανακοινώνονται σταδιακά από την επίσημη σελίδα του εκθεσιακού χώρου στο Instagram: @darkroomcreativeproject. *Λυδίας 28, Βύρωνας, από 22 Σεπτεμβρίου*

— Γ

Γλυφάδα, Blender gallery, Alphabet του Δημήτρη Ντόκου

Η δεύτερη ατομική έκθεση του Δημήτρη Ντόκου περιλαμβάνει 26 επιτοίχια έργα, με τα χαρακτηριστικά ιερογλυφικά γραφήματά του σε μια εξελιγμένη και εξατομικευμένη μορφή παρουσίασης, όπως και επιδιπέδια γλυπτά σε ένα επιβλητικό παιχνίδι σκιών. Ο Ντόκος είναι street artist βαθιά επηρεασμένος από τους συμβολισμούς της αρχαίας Αιγύπτου, πρώτα με το μοτίβο του σκαραβαίου και μετέπειτα με τα ιερογλυφικά που συστηματικά κατακλύζουν τις συνθέσεις του. Την τέχνη του μπορεί να την ανακαλύψεις τυχαία, όταν ένα κατάστημα στο κέντρο της Αθήνας κατεβάσει τα ρολά του, στο γήπεδο μπάσκετ στην Κηφισιά του οποίου το δάπεδο έχει καταλάβει ένα τεραστίων διαστάσεων mural, όταν σε ένα άνοιγμα ενός επαρχιακού δρόμου αντικρίσεις ένα παρατημένο ή καμένο αυτοκίνητο με σύμβολα πάνω του, αλλά και σε τοίχους εγκαταλελειμμένων κτιρίων στο Βερολίνο, στο Βέλγιο και στην Ιταλία.

Δουλεύει κυρίως με ακριβικά και λάδια σε έντονα χρώματα. Το εντυπωσιακό είναι ότι τα περισσότερα σύμβολά του δεν επαναλαμβάνονται: το ένα σύμβολο ακολουθεί το άλλο, δίνοντας την εντύπωση πως μπροστά σου αναδιπλώνεται ένας μυστηριώδης πάπυρος, ένα κρυπτικό γράμμα ή ένα κωδικοποιημένο ημερολόγιο. Οι ιερογλυφικές του ιστορίες εξαπλώνονται στον χώρο της Blender μέσα από τα τελάρα, με αποτέλεσμα ο χώρος να λειτουργεί σαν Tabula Rasa, όπου ο καλλιτέχνης χαρτογραφεί μία νέα γραμμή/διαδρομή θέασης για τον «αναγνώστη» των έργων του. *Ζωσιμοπούλου 4, Γλυφάδα, από 23 Σεπτεμβρίου έως 30 Οκτωβρίου.*

— Δ

«Δεν είμαστε ιδιοκτήτες του κόσμου, είμαστε μέρος του», Γιάννης Τζώρτζης, Natura Transita, a.antonopoulou.art

Με ένα αρχαίο ρητό των Αβορίγινων της Αυστραλίας, ο Γιάννης Τζώρτζης παρουσιάζει τη «Natura Transita», μια έκθεση περιβαλλοντικής φωτογραφίας. Η Φύση σε μετάβαση. Χρειάστηκε μία πανδημία για να διαπιστώσουμε πως αδυνατούμε να ανασχέσουμε την αέναη ροή που διαμορφώνει το πλαίσιο της ύπαρξής μας. Αυτή η αλαζονική ψευδαίσθηση μιας βολικής «σταθερότητας», που είχαμε συνδέσει με την υποτιθέμενη «υπεροχή» του είδους μας, κατέρρευσε με πάταγο. Το βλέπεις, το νιώθεις, το βιώνεις. Είμαστε μέρος της Φύσης που βρίσκεται σε διαρκή μετάβαση. Όπως γράφει και ο Ηρακλής Παπαϊωάννου, «ποτέ ο κόσμος δεν ένωσε ίσως πως διαθέτει τόσο αξεδιάλυτα κοινή μοίρα όσο σ' αυτό το κράτημα διαρκείας της ανάσας που διαπέρασε οριζόντια την ανθρωπότητα». Και ποτέ η περιβαλλοντική φωτογραφία δεν αξιοποιήθηκε με μεγαλύτερη ευαισθησία και με πιο αδιάσειστη τεκμηρίωση για να αποδώσει ακριβώς αυτό. Η έκθεση του Γιάννη Τζώρτζη, πέρα από την ατέρμονη βιωματική περιπλάνησή του στον ωκεανό της ατομικής ευθύνης και της αυθεντικής καλλιτεχνικής έκφρασης, αποτελεί ένα αγωνιώδες κάλεσμα συλλογικής συνειδητοποίησης του πόσο πολύ εξαρτώμαστε (ακόμη) τόσο εμείς όσο και οι επόμενες γενεές από τις επιλογές μας. Η Φύση ούτως ή άλλως θα συνεχίσει τη μετάβαση και χωρίς εμάς. *Αριστοφάνους 20, Ψυρρή, από 29 Σεπτεμβρίου έως και 16 Οκτωβρίου*

— Ε

Έκλειψη ή και 7η Μπιενάλε της Αθήνας pro των πυλών

Σε συνεπιμέλεια των Omsk Social Club και του Larry Ossei-Mensah, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Poka-Yio, η Eclipse θα τρέξει για άλλη μια φορά σε διαφορετικούς χώρους, παραμένοντας πι-

στή στο παιχνίδι ενεργοποίησης τόπων της Αθήνας. Καλλιτέχνες με έδρα τη Βόρεια και Νότια Αμερική, την Καραϊβική, την Αφρική και την Ευρώπη κινούνται γύρω από τον φρενικό θεματικό άξονα: η θολή αντίληψη της πραγματικότητας εξαιτίας της διαρκούς ρευστότητας στο διαπλανητικό μας σήμερα. Η Έκλειψη ασχολείται με τις κοινωνικές, πολιτικές και πνευματικές αλλαγές που συντελούνται σε παγκόσμιο επίπεδο, άρα και στην ίδια την Αθήνα. Η Αθήνα λειτουργεί ως ένα από τα καταλληλότερα σημεία εποπτείας των εκφάνσεων του χρόνου και του τόπου αλλά διερωτάται: Βρίσκεται η Δύση σε παρακμή ή όλο αυτό το απροσδιόριστο αποτελεί μια στιγμή κομβικά σημαντικής μεταμόρφωσης; Σε μια προσπάθεια να πυροδοτήσει έναν δυναμικό διαπολιτισμικό διάλογο, η 7η Μπιενάλε αναδεικνύει έργα καλλιτεχνών της αφρικανικής διασποράς καθώς και άλλων καλλιτεχνικών φωνών που έχουν ιστορικά περιθωριοποιηθεί. Στόχος η ενεργοποίηση της φαντασίας των θεατών και η γέννηση δυναμικών παράλληλων κόσμων και πιθανών εκδοχών του μέλλοντος. Σε χώρους που φιλοξενούν ιδέες όπως της «ριζοσπαστικής φροντίδας», της «φιλίας μεταξύ των βιολογικών ειδών» και σε στρατηγικές «αηχτικές θέασης», η Eclipse θα παρουσιάσει μια σύγχρονη προσέγγιση εναλλακτικών τρόπων συνύπαρξης. Μια μπιενάλε που θέλει να ενεργοποιήσει την κατασκευή νέων αφηγημάτων και να εννοχιστώσει μια αλλαγή στον τρόπο πρόσληψης της τέχνης θέτοντας τον στοχασμό προς ένα εναλλακτικό μέλλον. *Σε κτίρια πέριξ του άξονα του ιστορικού κέντρου, athensbiennale.org, από 23 Σεπτεμβρίου έως και 28 Νοεμβρίου*

— Ζ

Ζουμπουλάκη γκαλερί και Δημήτρης Εφέογλου, «As I Came Through the Desert Thus It Was»

Ο καλλιτέχνης θα εκθέσει ένα νέο σώμα δουλειάς που κινείται γύρω από διαφορετικές μορφές αφαίρεσης και ανάμεσα στα όρια της ζωγραφικής και της γλυπτικής. Τα έργα της έκθεσης αποτελούνται κυρίως από ζωγραφισμένα διάτρητα χαρτιά μεγάλων διαστάσεων, με κυρίαρχο το μεταλλικό στοιχείο, μαζί με μικρότερης κλίμακας ζωγραφικά έργα από πυκνές, χαραγμένες στρώσεις χρώματος σε ξύλινες επιφάνειες. Ο Δημήτρης Εφέογλου ιχνογραφεί στις ζωγραφικές του επιφάνειες την αντίσταση ενός τοπίου. «Μία εικόνα του κόσμου που επανέρχεται διαρκώς μπροστά στα μάτια του εκζητώντας την κατανόησή της» σημειώνει ο επιμελητής Αποστόλης Αρτινός στο κείμενό του «Η εναργής χειρονομία», και συνεχίζει: «Οι επιφάνειες του Δημήτρη Εφέογλου, αν και με μια πρώτη ανάγνωση μπορούν να χαρακτηριστούν ως ζωγραφική, στην

Amir H. Fallah, You can't teach what you don't know

πραγματικότητα όμως, στη δική τους πραγματικότητα, διαφεύγουν από ειδολογικούς προσδιορισμούς. Είναι βεβαίως σχέδιο, είναι και ζωγραφική, είναι έργα που έχουν όμως και γλυπτικές διαστάσεις, με την επεξεργασία που κάνει ο καλλιτέχνης στο χαρτί, ή με την πυκνή πάστα στα έγχρωμα ζωγραφικά του έργα, αλλά κι όλα όμως κινούνται πέραν των παραπάνω διακρίσεων. [...] Εδώ έχουμε αποκρύψεις, μουτζουρωμένα συναισθήματα, σκοτεινές, αζεδιάλυτες σκέψεις, μια γραφή που μαζεύει το κουβάρι της». Μετά τον Δημήτρη Εφέογλου, ακολουθεί η ατομική έκθεση της Λένας Απέργη Κούτση με τίτλο «Μια διαδρομή» (14 - 30/10), του Κυριάκου Μορταράκου (4 - 27/11) και του Νίκου Λάγου με τίτλο «Hearts and Skulls» (2 - 31/12) Πλ. Κολωνακίου 20, από 16 Σεπτεμβρίου - 9 Οκτωβρίου, 2021, ενώ ακολουθούν

— Η — H Allouche Benias Gallery χτυπάει με διπλό!

Η νέα ατομική έκθεση του Βασίλη Χ. «Ηχώ και Νάρκισσος» περιλαμβάνει πίνακες και γλυπτά εμπνευσμένα από μια σύγχρονη ερμηνεία του αρχικού μύθου του μοιραίου αγοριού. Ο ηδονισμός και η σεξουαλικότητα, η εξιδανικευμένη εικόνα του εαυτού, ο ναρκισσισμός (ο εμμονικός αυτο-ερωτισμός και η αναπόφευκτη ψυχική κατάσταση που συνεπάγεται), η ανεκπλήρωτη αγάπη και η μοναξιά υπονοούνται μέσα από τις γκροτέσκες και (δήθεν) αφελείς φιγούρες στα έργα του καλλιτέχνη. Οι αντιήρωές του ποζάρουν με μια αίσθηση εφησυχασμού μπροστά στα μάτια του θεατή, αλλά, καθώς κοιτάζουμε τις ιδιωτικές στιγμές τους και εισβάλλουμε στα βάθη της προσωπικής τους ζωής, είναι σαν να το βιώνουμε με τον τρόπο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αυτό δεν κάνουμε και δεν μας κάνουν; Μια πρωτοφανής στιγμιαία εισβολή στον ιδιωτικό χώρο μέσω μιας οθόνης τηλεφώνου αλλά και μιας έκθεσης που οι αντιήρωές της θα μπορούσαν να είναι εσύ! Χιούμορ, μελαγχολία, σαρκασμός, ειρωνεία, μα πάνω από όλα μια γνήσια φροντίδα και σαρκική για εκδημιότητα και μάταιοδοξία τους αναζητά αποδοχή, θαυμασμό και μερικές φορές παράγει φθόνο. Έργα-κοινωνικό σχόλιο για τη σύγχρονη αισθητική της παραμορφωμένης εικόνας, για τις φαντασιώσεις, την αλαζονεία, τις εμμονές και τις ψυχώσεις του ατόμου της νέας εποχής. Επόμενος γκεστ ο Χάρης Βλάχος με το «Come in, Get out». Πίνακες και εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας συλλαμβάνουν συλλογικές εμπειρίες. Το έργο του θυμίζει επικές αναγεννησιακές ελαιογραφίες, ενώ «κλέβουν» και από τη διαφημιστική γλώσσα. Διχασμένος ανάμεσα στο στερεό οικιακό περιβάλλον και τον άυλο κυβερνοχώρο, ο Χάρης Βλάχος δημιουργεί πραγματικές τρύπες στα έργα του. Μια τρύπα

-αν και άυλη- εξαρτάται πάντα από κάτι χειροπιαστό, λειτουργεί ως σύμβολο καταφυγής, διέλευσης και τελικά ασάφειας. Αυτό το κενό που δημιουργείται από την τρύπα είναι το αντίθετο της πληρότητας, το οποίο χρησιμεύει ως κύριος στόχος του καλλιτέχνη που δεν είναι άλλος από την αποδόμηση. Μπες, βγες, πού είσαι, πού ήσουν, τι θες, τι ψάχνεις, τι τρέχει εδώ; Κανάρη 1, Κολωνάκι, από 9 Σεπτεμβρίου έως 2 Οκτωβρίου

— Θ — Θησείο, Richard Long, Bernier Eliades

Πολύ πριν τους Massive Attack! Ο Richard Long γεννήθηκε το 1945 στο Μπρίστολ και παραμένει ένας από τους πρωτοπόρους του κινήματός της αλλά και ένας από τους πιο σημαντικούς και επιδραστικούς Άγγλους καλλιτέχνες εν ζωή. Ο πυρήνας της καλλιτεχνικής πρακτικής του είναι το περπάτημα στη φύση και ο στοχασμός που προκύπτει μετά. Τα ταξίδια και οι περιπλανήσεις του στη φύση σε ολόκληρο τον κόσμο είναι αναπόσπαστο μέρος της δουλειάς, της ζωής και της φιλοσοφίας του, μιας και από το 1967 ο Long μετατρέπει τους περιπάτους του -από βουνά σε έρημους, ακτές, λιβάδια, ποτάμια και χιόνια- σε έργα τέχνης, γλυπτά, φωτογραφίες και κείμενα. Το έργο του είναι τόσο σύγχρονο όσο και «πρωτόγονο», εννοιολογικό και φυσικό. Με τη στάση ζωής, το έργο και τις απόψεις του, ο Long σφράγισε την πρωτοπορία της Land Art στα τέλη της δεκατίας του '60 έως σήμερα. Διατηρώντας φανερά τα σημάδια παραγωγής τους, ακόμα και όταν εγκαθίστανται σε πιο οικεία περιβάλλοντα όπως είναι το μουσείο, η γκαλερί ή ο χώρος ενός σπιτιού, αυτοί οι περίπατοι και τα προσωρινά έργα διέλευσης καταγράφονται με φωτογραφίες, χάρτες και έργα κειμένου, των οποίων οι μετρήσεις του χρόνου και της απόστασης, τα ονόματα των τόπων και τα φαινόμενα, δημιουργούν ένα λεξιλόγιο τόσο για πρωτότυπες ιδέες όσο και για ισχυρές, συμπυκνωμένες αφηγήσεις. Επταχάλκου 11, Θησείο, από 7 Οκτωβρίου έως 17 Νοεμβρίου.

— Ι — Ιλεάνα Τούντα, ετοιμαστείτε: Γιώργος Σταματάκης, Εύη Μήταλα

Μέσα από εικόνες που αναπαριστούν φανταστικά τοπία ο Γιώργος Σταματάκης μιλά για την ατμοσφαιρική ρύπανση, την απειλή κατά του πλανήτη από την ανθρώπινη παρέμβαση. Ο καλλιτέχνης δημιουργεί έργα που αναπαριστούν την προσωπική του συμβολή στην ευαισθητοποίηση του κοινωνικού συνόλου απέναντι στην περιβαλλοντική κρίση, αφήνοντάς μας με την αίσθηση πως η χρωμα-

τική σιωπή του έργου του λειτουργεί ως πολιτικό σχόλιο. Τη σκυτάλη παίρνει το «Atelier Portable» της Εύης Μήταλα, μια σειρά γλυπτών μικρών διαστάσεων και μεταξοτυπίες σε οργάντζα. Κεντρικό στοιχείο της νέας δουλειάς της είναι οι ιαπωνικές βεντάλιες. Η Μήταλα συγκεντρώνει μικρά ενθύμια από τα ταξίδια της στην Ιαπωνία και τα ενσωματώνει στην καλλιτεχνική πρακτική της. Χαρακτηριστικό στοιχείο είναι ο εκλεκτικός γυναικείος νομαδισμός που την οδήγησε σε πόλεις της Ασίας, της Ευρώπης, της Αμερικής, ενώ τα έργα της, προστίθενται ίχνη της προσωπικής της εμπειρίας στο Σαν Φρανσίσκο (2020) και στην Αθήνα (2021). Βουβές αναμνήσεις, σκέψεις και σχήματα μας καλούν να συνδιαλλαγούμε μαζί τους και να τα αποκρυπτογραφήσουμε. Επιμέλεια και κείμενο καταλόγου: Έφη Φαλλίδα. Από 14 Οκτωβρίου έως 18 Δεκεμβρίου.

Έως τότε στην γκαλερί θα «τρέχει» η έκθεση του Μιχάλη Ζαχαρία, «Authentically Appealing», που εμπνέεται από τη σχέση μεταξύ avant-garde και πολιτικής. Όλα τα έργα αποτελούν ιστορικά détournements στην ουσία, μιας και εμπνέονται από πραγματικά γεγονότα που εκτρέπονται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο για να αποδοθεί πιο εύστοχα το σχόλιο πάνω στη ματαιώση της ριζοσπαστικότητας που διέπει την πολιτική avant-garde. Στην εποχή των fake news, η ευκολία με την οποία κατασκευάζονται αφηγήσεις προσφέρει τη δυνατότητα τέτοιων εκτροπών. «Καμπανάκι» και για τις «Εξι Ανάσες το Λεπτό» της Μαρίας Λουίζου, μία ιδιόζουσα γλυπτική εγκατάσταση που συνδυάζεται με μια φωνητική performance. Μπαίνοντας κανείς στον ισόγειο χώρο της γκαλερί αντικρίζει τρεις πύλινες κατασκευές μεγάλης κλίμακας, οι οποίες δέχονται μέσα τους τρεις ερμηνεύτριες-performer και λειτουργούν ως κεία για τη σύνθεση που έχει δημιουργήσει η ίδια η εικαστικός. Για τα μεγάλα αυτά πύλινα γλυπτά η Λουίζου άντλησε την έμπνευσή της από την ελληνική παράδοση, αρχαία και σύγχρονη, και το τελικό αποτέλεσμα είναι ένας συνδυασμός των μορφών διαφόρων αγγείων, διαλεγμένων έτσι ώστε να εξυπηρετούν τόσο τον εικαστικό στόχο της εικαστικής, όσο και να δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες για να επιτευχθεί η επιθυμητή ακουστική. Το γήινο υλικό των γλυπτών «δένει» με το χρώμα των στολών των performer, οι οποίες όντας ακίνητες γίνονται ένα με αυτά. Ο ήχος της φωνής τους ταξιδεύει εκτός και ενεργοποιεί ακόμα μία από τις αισθήσεις των θεατών, ενισχύοντας έτσι τη σύνδεσή τους με το έργο. Η performance θα πραγματοποιηθεί για τρεις ακόμα φορές: 09/09, 16/09 και 23/09 από τις 18:00 έως τις 20:00.

Αρματολών 48 & Κλεφτών

— K

Κάλλος. Η Υπέρτατη Ομορφιά, Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης
Beautiful people: Μέσα από μια σειρά εμβληματικών αρχαιοτήτων από την Ελλάδα και το εξωτερικό, παρουσιάζονται οι διάφορες πτυχές της έννοιας του «Κάλλους» στην καθημερινή ζωή και τη φιλοσοφική σκέψη της αρχαίας Ελλάδας. Η αρχαία ελληνική λέξη «Κάλλος» σημαίνει «ομορφιά» και συσχετίζεται τόσο με το γυναικείο όσο και με το ανδρικό φύλο. Ωστόσο, η έννοια του «Κάλλους», στην υπέρτατη διάστασή της, δεν είναι απλώς μια λέξη που σημαίνει μόνο «ομορφιά», αλλά και ένα ιδεώδες που αναπτύχθηκε στην αρχαία ελληνική σκέψη. Από τα ποιήματα των επικών (8ος αι. π.Χ.) και λυρικών (7ος - 6ος αι. π.Χ.) ποιητών και τα κείμενα των φιλοσόφων του 5ου/4ου αι. π.Χ. και εξής, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε αυτό ως συνδυασμό της φυσικής εμφάνισης και των αρετών της ψυχής, η έκθεση επικεντρώνεται στη συμβολή της αρχαίας Ελλάδας ως προς τον καθορισμό της έννοιας της «ομορφιάς» μέχρι και σήμερα. Η έκθεση περιλαμβάνει 300 αρχαιότητες από μουσεία και συλλογές της Ελλάδας, της Ιταλίας και του Βατικανού και διαρθρώνεται σε δύο μεγάλες ενότητες, τον Καλλιτισμό και το Κάλλος. Σε επιμέλεια του Καθηγητή Νικόλαου Χρ. Σταμπολίδη & Δρ. Ιωάννη Δ. Φάππα. Ν. Δούκα 4, από 29 Σεπτεμβρίου 2021 έως 16 Ιανουαρίου 2022

— A

Λεωνίδου και Μυλλέρου: ο Βαγγέλης Γκόκας με το «Omnia Caritatis» στην Πινακοθήκη Δήμου Αθηναίων
Η έκθεση επιχειρεί να δείξει την εξελικτική πορεία, το προσωπικό ιδίωμα και τις εμμονές του Βαγγέλη Γκόκα, με πίνακες της τελευταίας δεκαετίας αλλά και έμφαση στην πρόσφατη δουλειά του, μια σειρά από σχέδια μεγάλων διαστάσεων με κάρβουνο. Παρουσιάζονται επίσης σπουδές, προσχέδια και λάδια σε καρτολίνες. Τα νέα έργα καλύπτουν την περίοδο 2018-2021 και, φαινομενικά τουλάχιστον, ανήκουν σε δύο διακριτά είδη, την προσωπογραφία και το τοπίο. Όπως διευκρινίζει ο καλλιτέχνης: «Όλα είναι μεταπαραγωγές από πίνακες. Όλα είναι αναφορές. Και από φωτογραφίες. Το πορτρέτο του Ντελακρουά είναι από τη φωτογραφία του Ναντάρ. Μια ερμηνεία της φωτογραφίας του Ναντάρ. Της Λουΐζεμπουργκ επίσης είναι από μια γνωστή φωτογραφία που κυκλοφορεί. Δεν είναι κάτι άλλο. Στην ουσία όλα είναι post-mortem. Μεταπαραγωγές. Ότι είδα εγώ από τον Ναντάρ που είδε τον Ντελακρουά. Είναι δηλαδή ερμηνείες, ερμηνείες, ερμηνείες...». Ο Γκόκας δεν θα μπορούσε να περιγράψει καλύτερα τον ερευνητικό χαρακτήρα της ζωγραφικής του: εξετάζει διεξοδικά το «πτώμα» της ζωγραφικής, προκειμένου να κατανοήσει τις αιτίες της εκδημίας της και, κατ' επέκταση, τους λόγους για τους οποίους έχει νόημα να ζωγραφίζει κάποιος σήμερα. Παράλληλα, βέβαια, διενεργεί αυτοψία και στο «πτώμα» της προσωπογραφίας. Επιμέλεια έκθεσης: Χριστόφορος Μαρίνος, ιστορικός τέχνης. Λεωνίδου & Μυλλέρου, Πλ. Αυδή, κτίριο Μεταξουργείου, έως 3 Οκτωβρίου

— M

Με έμπνευση από Ελλάδα, Γκαλερί Αστρολάβος Δεξαμενή
Έως τον Σεπτέμβριο συνεχίζεται η παρουσίαση της ομαδικής έκθεσης ζωγραφικής και γλυπτικής με θέμα την Ελληνικότητα, μια έννοια που θεωρήθηκε πρωταρχικής σημασίας και επίκεντρο των εικαστικών αναζητήσεων από την περίφημη Γενιά του '30, και στη συνέχεια από αρκετούς σπουδαίους καλλιτέχνες της γενιάς του '60. Η σκυτάλη στους νέους δημιουργούς: Υπάρχει σύνδεση του τύπου καταγωγής του καλλιτέχνη με το έργο του και, αν ναι, πού έγκειται αυτή; Στα έργα που παρουσιάζονται η ελληνικότητα προσεγγίζεται με αναφορές στον τόπο – φυσικό τοπίο, θάλασσα, ουρανό, τοπία από ελληνικά νησιά– αλλά και με πιο αφαιρετικές προσεγγίσεις – χρώμα και φως που εκπέμπει ο ήλιος και ο ουρανός στη χώρα μας. Το φυσικό τοπίο υπεισέρχεται και σε έργα εννοιολογικά, συνδυασμένο με άλλες εικόνες, μοτίβα ή κείμενα. Άλλα πάλι έργα αποτελούν αναφορές στο σύγχρονο αστικό τοπίο που παρουσιάζεται με μια, θα λέγαμε, ποιητική πλευρά μιας σύγχρονης μεγαλοπόλης όπως η Αθήνα είτε μέσω αναπαραστάσεων είτε μέσω υπαινιγμών. Αμέσως μετά ξεκινά η Λένα Καζιάνη με τις «Αναδύσεις» της. Εικόνες που ζουν τη μύχια αίσθηση του πάθους του κόκκινου και του δυνατού μπλε. Μυστηριακά όλα παίρνουν τη ροή και το νόημά τους, αποκτούν το εσωτερικό φως τους. Το κρυφό και το έκδηλο. Το μεγάλο που βγαίνει από το μικρό, το συγκεκριμένο που δημιουργείται από το άδηλο και χαώδες. Μια διάφανη αντίληψη της πραγματικότητας που δεν φθάνει εσκεμμένα ως τη πλήρη συγκρότησή της. Γίνεται κυψέλη και κόσμος. Ξανθίπου 1, Κολωνάκι, έως Σάββατο 9 Οκτωβρίου και έως 27 Νοεμβρίου

— N

Νοέμβριος με τις Προσωδίες και Ραψωδίες του Κορνήλιου Γραμμένου στο Μουσείο Αλεξ Μυλωνά
Μια έκθεση που συναρθρώνεται σε δύο ενότητες-άξονες, με την πρώτη μεγάλη ενότητα έργων να είναι επιτοίχιες γλυπτικές συνθέσεις (από την παλαιότερη δουλειά του «Σάρματα») καθώς και εγκαταστάσεις, γλυπτά και κατασκευές στον χώρο. Η δεύτερη ενότητα συγκροτείται από 26 ζωγραφικές συνθέσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνεται η εκφραστική ένταση, η πρωτοτυπία και η ποιητική του Γραμμένου, καθώς και η συνέπεια αλλά και η συνοχή των αναζητήσεών του, είτε μέσω των υλικών χειρονομιών του είτε μέσω της διαρκούς σκέψης του. Όταν μιλάμε για τον Γραμμένο, ο νους πάει κατευθείαν σε έργα χειρωνακτικά από ξύλο, χαρτόνι, μαλλί, χρώματα, μάρμαρο και άλλα «ευτελή» υλικά, άπιστευτης όμως ποιητικής ως προς τη χρήση τους, μέσα με τα οποία ο καλλιτέ-

χνης πειραματιζόταν αλλά και στοχαζόταν διαρκώς. Ο Κορνήλιος έφυγε από τη ζωή τον περασμένο Απρίλιο, αλλά να που έστω και έτσι, ο εραστής του Σεζάν, του Στραβίνσκι και του Τζον Κολτρίν επιστρέφει στην Αθήνα για άλλη μια σπουδή στο παράδοξο που εμπεριέχεται μέσα σε κάθε τρυφερότητα αλλά και την τρυφερότητα που παραδοκώς μέσα σε κάθε παράδοξη δημιουργία της καλλιτεχνικής του επικράτειας. Σε επιμέλεια του Γιάννη Μπόλη, και σε ημερομηνίες που θα ανακοινωθούν σύντομα.

Πλατεία Αγίων Ασωμάτων 5

— S

Ξύσματα, σοβάδες, Χριστόδουλος Παναγιώτου και γκαλερί Rodeo με διπλό χτύπημα σε Πειραιά και Λονδίνο
Η ιδιοκτήτρια της γκαλερί Σύλβια Κούβαρη και ο καλλιτέχνης αποφάσισαν να παίξουν σε δυο ταμπλό με γλυπτά, σκηνογραφίες και μια θραυσματική πραγματικότητα που αναδημιουργείται και μετατοπίζεται καταργώντας τις αποστάσεις και τον χρόνο. Με δικά του λόγια: «Αυτών τον τοίχο ύψωσα στον Πειραιά ως κεντρική ιδέα της απάντησης στην πρόσκλησή σου, πολλαπλασιάζοντας έτσι τις δύο εκθέσεις σε τρεις, μεταφέροντας στον Πειραιά την επιδερμίδα του τοίχου από την γκαλερί της Οδού Μπόρντον. Επιστρέφω στο Λονδίνο μάρμαρα από την Ελλάδα. Κάποια ελληνικά, άλλα όχι. Η μεταφορά των μαρμάρων άλλωστε είναι ένας παλιός, αρρωστημένος κύκλος επιθυμίας και εκμετάλλευσης. Φέρνω επίσης τις πατινές των τοίχων από τους δρόμους γύρω από το ατελιέ μου, που δεν έχουν τίποτα το ευγενές και που δεν προκαλούν για καμία επιθυμία. Είναι απλώς σοβατίσματα, που η τεχνική τους χάθηκε στη λήθη της τοπικής αρχιτεκτονικής και των γοργά εναλλασσόμενων αισθητικών τάσεων της δεκαετίας του '90. Μισήθηκαν τόσο πολύ που τους άξιζε να καταγραφούν. Μισήθηκαν τόσο έντονα που χρειάστηκε να τα μελετήσουμε με αρχαιολογική προσήλωση, ώστε να επανεφεύρουμε τις μεθόδους τους...». Πολυδύκου 41, Πειραιάς, έως 25 Σεπτεμβρίου

— O

Ο Ανδρέας Λόλης στην Breeder

Ένα εγχείρημα βασισμένο στην πολυετή και ενδεδειγμένη σπουδή του Λόλη πάνω στη συμπεριφορά και τις δυνατότητες του μαρμάρου. Μια έκθεση που περιλαμβάνει ένα νέο σώμα έργων αποτελούμενο από δέκα καμβάδες, που σκόπιμα συγχέουν τα όρια μεταξύ γλυπτικής και ζωγραφικής. Young Marble Giants, για να θυμηθούμε και την υπέροχη βρετανική μπάντα. Μάρμαρα σμιλεμένα με αβρότητα στο μέγεθος ενός συμβατικού καμβά και τοποθετημένα τόσο στους τοίχους όσο και στο δάπεδο της γκαλερί, εξερευνούν τους περιορισμούς της παραδοσιακής γλυπτικής προκαλώντας παράλληλα τις συμβατικές θεωρήσεις για το τι μπορεί να θεωρηθεί ζωγραφική. Με μια ζωγραφική πράξη πέρα από το κάδρο ή την επιφάνεια του καμβά, ο Λόλης αμφισβητεί την παραδοσιακή γλυπτική όπως έχει εδραιωθεί, στατική και πυκνή, και διαπερνά το μάρμαρο δημιουργώντας ένα κενό που αποκαλύπτει κρυφές πτυχές του υλικού και εμπλουτίζει την εμπειρία του χώρου. Ξαν να δημιουργεί έναν φανταστικό διάλογο μεταξύ του Henry Moore και της σειράς έργων «Tagli (Cut)» του Lucio Fontana, η ρωγμή στον καμβά του Λόλη επεκτείνει την επιφάνεια προς τα έξω κάνοντας παράλληλα ένα άνοιγμα στον χώρο. Αυτά τα τρυπήματα και σκισίματα προσφέρουν την ευκαιρία στα αλλιώς κρυφά σημεία του έργου να αναδυθούν στην επιφάνεια και να γίνουν φορείς μνημάτων. Για τον Λόλη, αυτό το κενό λειτουργεί σαν μεταφορά των ξεθωριασμένων αναμνήσεων, των θαμπών νοητικών εικόνων από πρόσωπα που δεν βρίσκονται πια στη ζωή του. Ωστόσο, με τα σκισίματα ο Λόλης ανοίγει τους καμβάδες του σε χιλιάδες ερμηνευτικές πιθανότητες του θεατή. Και φυσικά περισσότερους Ανδρέας Λόλης στην Ελευσίνα, μιας και στο Παλαιό Ελαιουργείο, στο πλαίσιο του Ελευσίνα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης - Αισχύλεια 2021, ο καλλιτέχνης παρουσιάζει άλλη μια εγκατάσταση με τίτλο «Πίσω από το Θέατρο».

Ιάσονος 45, Μεταξουργείο, από 15 Σεπτεμβρίου έως 15 Οκτωβρίου

— P

Πύλες/Portals, πρώην Δημόσιο Καπνεργαστήριο

«Η πανδημία είναι μια πύλη, σημείο μετάβασης. Μπορούμε να επιλέξουμε να την περάσουμε σέρνοντας πίσω μας τα κουφάρια από τις προκαταλήψεις και το μίσος, τις τράπεζες δεδομένων και τις νεκρές ιδέες μας, τα νεκρά ποτάμια και τους μολυσμένους ουρανούς μας. Ή μπορούμε να την διαβούμε ανάλαφρα με λίγες αποσκευές, έτοιμοι να φανταστούμε έναν άλλο κόσμο». Ένα κείμενο της Arudanti Roy στους Financial Times συσπειρώνει 59 καλλιτέχνες από 27 χώρες στο αίθριο, στα πατάρια, στην πρόσοψη, στη στέγη, στα λουτρά, στο παλιό τελωνείο και σε κάθε σπιθαμή χώρου του πρώην Δημόσιου Καπνεργαστηρίου της Λένορμαν. Σε επιμέλεια της Ελίνας Κουντούρη, έργα και καλλιτέχνες στοχαζονται για τον δημόσιο χώρο, την πολιτική, την πολιτιστική κατανόηση, το κοινό παρελθόν, παρόν και μέλλον.

Λένορμαν 112, έως τις 31/12, υπό την αιγίδα του NEON

— P

Ρεβέκκα Καμχή, Ντιάννα Μαγκανιά, Verse II: Η άνοιξη του Ζήνωνα - Spring paradox, 2020

Πίνακες, γλυπτά και βίντεο αποτελούν τον καρπό του εγκλεισμού στο εργαστήριο της καλλιτέχνιδος στην Ομόνοια κατά την περίοδο του κοινωνικού περιορισμού. *What you get is what she felt*: δύσκολες ψυχικές καταστάσεις όπου το αίσθημα κλειστοφοβίας

εναλλάσσονταν με μία υπερβατική ευφορία. Εξού και τα στοιχεία της γεωμετρικής επανάληψης χρησιμοποιούνται για να υπονομεύσουν τα όρια μιας μονότονης πραγματικότητας, που η διάθεση άλλαζε από στιγμή σε στιγμή. 94 σχέδια, τα οποία ξεκίνησαν στην εαρινή ισημερία, στις 20 Μαρτίου 2020, και τελείωσαν στις 21 Ιουνίου 2020, την πρώτη μέρα του περσινού εξίσου δύσκολου καλοκαιριού, με το πρώτο σχέδιο να περιγράφει ένα τετράγωνο, ενώ το τελευταίο έναν κύκλο. Εν είδει ημερολογίου, κάθε εικόνα απεικονίζει σχηματικά κάθε μία ημέρα που βιώθηκε μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα, καθώς κυλούσε ανεπαίσθητα προς την επόμενη, and again and again. Η σχηματική αυτή μεταμόρφωση γίνεται αντιληπτή όταν πολλά σχέδια ιδωθούν μαζί, με αποτέλεσμα το «παράδοξο» του τίτλου, που αναφέρεται στον αρχαίο Έλληνα φιλόσοφο Ζήνωνα, να αποκαλύπτεται εξολοκλήρου. Ο Ζήνωνας δημιούργησε μία σειρά φιλοσοφικών προβλημάτων, τα οποία, ενώ φαίνονται λογικά, το συμπέρασμά τους είναι σκόπιμα παράλογο ή αντιφατικό. Ένα από τα προβλήματα που πρώτος αντιλήφθηκε είναι αυτό της διχοτομίας: το οποιοδήποτε μήκος απόστασης μπορεί να διαιρείται επ' άπειρον, ακόμα και αν η απόσταση από το σημείο Α στο σημείο Β είναι μόνο ένα μέτρο ή ακόμα και ένα χιλιοστό. Συνεπώς αυτή η αέναη διχοτόμηση μπορεί να αποτελεί μία άπειρη σειρά διαδρομών, που όμως δεν μπορούν να εκτελεστούν, αφού κάθε κίνηση καθίσταται αδύνατη. Αυτά που ζήσαμε, αυτά που έφτυαν, ή μήπως(;)... Λεωνίδου 9, Μεταξουργείο

— S

Στη Mamush Gallery, ολοταχώς

Ή και για την Αγάπη της Γεωμετρίας, για να θυμηθούμε και το υπέροχο μυθιστόρημα της Σώτης Τριανταφύλλου. Στη Mamush που υποδέχεται το φθινόπωρο με την έκθεση «Fractals» ή και πώς έργα πέντε διεθνών γυναικών καλλιτεχνών, διαφορετικών γενεών, αλλά με αξιοσημείωτα κοινά στοιχεία, συνομιλούν αρμονικά και απόλυτα: Chryssa, Opy Zouni, Vassiliki, Brigitte Polemis, Rania Schoretsaniti. Όλες τους με μια λατρεία για τα γεωμετρικά στοιχεία στην τέχνη τους αλλά και την προσωπική τους φιλοσοφία, όπως αυτή διαμορφώθηκε και εκφράστηκε με πάθος και συνέπεια μέσα από τα έργα τους. Μια νέα προσέγγιση, γνώση και αισθητική ερμηνεία, μια μυσταγωγία όγκων, χρωμάτων και, γιατί όχι, φανταστικών παραισθήσεων. Μπενάκειο Εμπορικό Κέντρο, Παναγίτσας 3, Κηφισιά, από 1 Οκτωβρίου έως 28 Νοεμβρίου

— T

Takis: «Κόσμος σε Κίνηση», στο ΚΠΙΣΝ

Η υπαίθρια έκθεση με 46 αντιπροσωπευτικά έργα του κορυφαίου Έλληνα καλλιτέχνη στον δημόσιο χώρο του ΚΠΙΣΝ συνεχίζει να αποτελεί ένα από τα greatest hits του αποκαλόκαιρου. Κατά κάποιο τρόπο αποτελεί και μια συνολική παρουσίαση των γλυπτών του για τη νέα γενιά που θέλει γνωρίσει από κοντά το τρομερό παιδί της παγκόσμιας ηλεκτρονικής τέχνης αλλά και μια καινούργια θεώρηση της σημασίας του έργου του για εκείνους που ήδη το γνωρίζουν. Η έκθεση αποτελεί την πρώτη μεγάλη ατομική έκθεση του Takis στην Ελλάδα δύο χρόνια σχεδόν μετά τον θάνατό του, καθώς και μια από τις μεγαλύτερες εκθέσεις με έργα του καλλιτέχνη σε δημόσιο χώρο. Στα έργα της έκθεσης περιλαμβάνονται τα εμβληματικά Αιολικά, Σινιάλα με Φως και Βίδα του Αρχιμήδη, τα Πυροτεχνήματα, αλλά και αντιπροσωπευτικά έργα του από τις ενόπτες των Μαγνητικών Τοίχων-Τέταρτη Διάσταση, των Σπειρών, των Ηλεκτρικών Βαρελιών και των Λουλουδιών. Η είσοδος για το κοινό είναι ελεύθερη.

Περισσότερο Takis: 11 + 1 έργα μπορείτε να δείτε στην έκθεση με τον τίτλο «Takis-Ενεργειακοί Τόποι» στο MOMus-Μουσείο Άλεξ Μυλωνά, μιας και η έκθεση πήρε παράταση ως και το τέλος του Οκτωβρίου. Η ιστορικός τέχνης - επιμελήτρια της έκθεσης και του MOMus-Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, Κατερίνα Σύρογλου, μας προδιαθέτει για το συμβαίνει εκεί: «Ο πρωτοπόρος, αυτοδίδακτος σχεδόν μυθιστορηματικός καλλιτέχνης, με ενέργειες όπως να “εκτοξεύσει” τον πρώτο καλλιτέχνη-αστροναύτη, κερκτικές performances και δράσεις με τη συμμετοχή του κοινού, καθιερώθηκε ως προσκεκλημένος ερευνητής της φυσικής και της μηχανικής του MIT (Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης) αλλά και των sold out μουσικών παραστάσεων στο Πανεπιστήμιο του Berkley. Πώς αντιλαμβάνεται ο καλλιτέχνης, με το ένστικτο ενός ευρείσειχνη τη σύγχρονη γλυπτική; Μας έπεισε σαν παιδί για το όραμά του, φόρτισε με δυναμισμό και ένταση τις καλλιτεχνικές του δημιουργίες, έκανε τέχνη τα κατάλοιπα της βιομηχανίας, ύψωσε τα γλυπτά του και φώτισε το μεταπολεμικό τοπίο, ενεργοποίησε τους ήχους, την κίνηση και τον χρόνο του κόσμου του, αφοσιώθηκε στην έρευνα και στην παρατήρηση, εγκατέλειψε τα παραδοσιακά μέσα, φτάνοντας πάντα σε απροσδόκητα αποτελέσματα και εκπληκτικές εμπειρίες».

ΚΠΙΣΝ: Συγγρού 364, Καλλιθέα, MOMus-Μουσείο Άλεξ Μυλωνά: Πλατεία Αγίων Ασωμάτων 5

— Y

You Can't Teach What You Don't Know, στην γκαλερί Δύο Χωριά

Η πρώτη ατομική έκθεση του Amir H. Fallah στην Αθήνα περιέχει συνθέσεις που παντρεύουν ανόμοια στοιχεία από την pop και την παραδοσιακή κουλτούρα σε περίπλοκα αλλά θελκτικά σύνολα. Η έκθεση σηματοδοτεί την πρώτη φορά που ο Amir παρουσιάζει το αλληγορικό έργο του πλάι σε ένα νέο σώμα δημιουργιών που ο καλλιτέχνης τα αποκαλεί «καννάβους» (grids). Το έργο του

Fallah είναι ριζωμένο τόσο στις παραδοσιακές περσικές μινιατούρες όσο και στο οριζόντιο απεικονιστικό επίπεδο του Robert Rauschenberg. Απολαυστικά στη θέαση, οπτικά πλούσια και, πάνω απ' όλα, χαρούμενα, τα έργα αυτά χαρακτηρίζονται από μια άμεση προσβασιμότητα που τα καθιστά προσίτα και συνάμα ακαταμάχητα. *Μαντζουράκη 16, Νέα Φιλοθέη, έως τις 4 Οκτωβρίου*

Φόβος, τρόμος, πόνος, βασανιστήρια στην Πέτρινη Αποθήκη ΟΛΠ, Πύλη Ε2

Στο «Torture» ο Αμερικανός Andres Serrano σε συνεργασία με τον οργανισμό *a-political.org* παρουσιάζει την ιστορία των βασανιστηρίων, μια ιστορία τόσο παλιά όσο και η ιστορία του κόσμου. Ο 70χρονος Αμερικανός καλλιτέχνης με ρίζες από την Ονδούρα και την Κούβα, που ένα από τα επόμενα πρότζεκτ του είναι η φωτογράφιση των αστέγων της Αθήνας, εκθέτει στον Πειραιά, στην Πέτρινη Αποθήκη του ΟΛΠ, Πύλη Ε2. Η επιμέλεια είναι της Σωζήτας Γκουντούνα. *Έως τις 3 Οκτωβρίου*

Χρωμοφοβία, by Acht! (Αλέξανδρος Αλεκίδης, Άγγελος Μεργές, Πρόδρομος Χαραλαμπίδης), στη Nitra Gallery

Προς υπεράσπιση του χρώματος! Με την πάροδο του χρόνου, τα πολύχρωμα στοιχεία άρχισαν να αντιμετωπίζονται στο πεδίο της σύγχρονης τέχνης ως δευτερεύοντα, επιφανειακά, πρωτόγονα, ακόμα και επικίνδυνα. Ειδικά στη δυτική κουλτούρα των εικαστικών, το χρώμα αντιμετωπίζεται ως ένα «ξένο σώμα» δευτερεύουσας σημασίας, που έρχεται για να «μακιγιάρει» το έργο τέχνης, με σκοπό να το ωραιοποιήσει καθιστώντας το ανάξιο οποιασδήποτε σοβαρής ενασχόλησης με αυτό. Από αυτήν την προκατάληψη, αν εξαιρέσεις τη μόδα, που ειδικά στον καιρό της γκρίζας καραντίνας το απενοχοποίησε, η σύγχρονη τέχνη δεν φαίνεται να έχει καταφέρει να απαλλαγεί, εκτός φυσικά από το πεδίο της «εμπορικής τέχνης». Οι ACHT! (στα γερμανικά σημαίνει «προσοχή») μέσω της ζωγραφικής τους επιθυμούν να παρακινήσουν τον θεατή να ξαναπροσέξει την εικόνα, να ανακαλύψει τους κώδικές της και να αμφισβητήσει τη στερεοτυπική αντίληψη που υπάρχει για το χρώμα. Παράλληλα, με αφετηρία τη χρήση κορεσμένων χρωμάτων και έχοντας ως ερέθισμα την κουλτούρα της οθόνης, οι ACHT! θέτουν το ερώτημα για το κατά πόσο η τεχνολογία των υπολογιστών έχει διεισδύσει σε έναν από τους πιο παραδοσιακούς κλάδους της τέχνης, τη ζωγραφική. *Αλωπεκής 34, Κολωνάκι, έως 30 Σεπτεμβρίου*

Ψάξε την οικογένεια των Les Andrea στην γκαλερί Άλμα

Οι Pat Andrea, Cristina Ruiz Guinazu, Mateo Andrea και Azul Andrea είναι μια οικογένεια καλλιτεχνών που εκθέτει μαζί. Οι Les Andrea, όπως αυτοαποκαλούνται, έχουν δημιουργήσει μια πρωτοφανή καλλιτεχνική συλλογή. Για την πρώτη τους φορά στην Ελλάδα διάλεξαν να τιτλοφορήσουν την έκθεσή τους «All 4 Art». 40 έργα, μεγάλα και μικρότερα, ζωγραφική, σχέδιο σε καμβά και χαρτί, 3D γλυπτά από χαρτόνι, γλυπτική, μικτή τεχνική, κολλάζ και μια in situ εγκατάσταση μαρτυρούν πολλά για την καλλιτεχνική ιδιαιτερότητα της οικογένειας. Η πληθώρα των τεχνικών μέσω των βοηθών στη δόμηση μιας καλλιτεχνικής ταυτότητας που αναμειγνύει την πραγματικότητα με το όνειρο, τη διάνοια με το ένστικτο, τη φιλοσοφία με την ομορφιά. Πανέμορφα κατασκευασμένοι κόσμοι. *Υψηλάντου 24, Κολωνάκι, 23 Σεπτεμβρίου έως 30 Οκτωβρίου*

Ωραίοι τύποι: Η Ελένη Πεταλωτή και ο Λεωνίδας Τραμπούκας παρουσιάζουν την Τήνο στην Αθήνα

To cut a long story short: το όνομα της έκθεσης είναι «Volax». Τίτλος που παραπέμπει στον Βώλακα, χωριουδάκι στα ανεμοδαρμένα βουνά της Τήνου, περικυκλωμένο από περίεργα βράχια και εντυπωσιακά πετρώματα. Ας τα αποκαλέσουμε πρώτη ύλη και ας μπούμε στον κόσμο του *Volax - Objects of Common Interest*: με προσθήκες ξύλου, ακρυλικού και με εντυπωσιακούς φωτισμούς, τα αντικείμενα της Πεταλωτή και του Τραμπούκα (ως αρχιτέκτονες συμπεράτουν ως LOT) παραπέμπουν σε πειραματικές εγκαταστάσεις, γλυπτική αλλά και χωροχρονικές μεταμορφώσεις, αφού το ντιζάιν τους ισοροπεί στο χρηστικό και το ποιητικό. Μια επίσκεψη στον κήπο της Carwan Gallery αποτελεί εμπειρία: παρακολουθείστε πώς ανάλογα με τη γωνία της θέασης τα αντικείμενα μεταμορφώνονται. *Πολυδεύκου 39, Πειραιάς*

Τι περιμένουμε να δούμε στις σκηνές της πόλης τους επόμενους μήνες

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Μαρίνα Αμπράμοβιτς,
«Οι 7 θάνατοι της Μαρίας Κάλλας»
©W.Hoesl

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ

Πληθωρική και πολυσυλλεκτική, η θεατρική περίοδος 2021-2022 ξεκινά. Ελπίζοντας οι συνθήκες να επιτρέψουν την ομαλή διεξαγωγή της, καταστρώνουμε διαδρομές με πυξίδα μας τις παραστάσεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΤΟ ΤΕΧΝΗΣ

Εμβληματικά έργα κλασικών και νεότερων συγγραφέων στο **Εθνικό Θέατρο**. Οι πρώτες εξορμήσεις στο κτίριο Τσίλερ συντονίζονται με το σύμπαν του Λόπε δε Βέγα στο «*Φουέντε Οβεχούνα*» (σκηνοθετεί η Ελένη Ευθυμίου), αλλά και του Τένεσι Ουίλιαμς μέσα από το «*Λεωφορείον ο πόθος*», για πρώτη φορά στο Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθε-

σία Θανάση Σαράντου. Η Μαρία Μαγκανάρη θα αναμετρηθεί με τον «*Ματωμένο γάμο*» του Λόρκα και ο Πάννης Χουβαρδάς με το «*Πονηρό πνεύμα*» του Κάουαρντ. Στο Ρεξ ο Άρης Μπινιάρης σκηνοθετεί την «*Φάρμα των ζώων*» του Τζορτζ Όργουελ, ο Τάκης Τζαμαργιάς θα βαδίσει στα χνάρια της «*Αιολικής Γης*» του Ηλία Βενέζη και η Μαρία Παπουργιά θα σκηνοθετήσει το σαιξπηρικό «*Τρωίλος και Χρυσίδα*».

Στο **Υπόγειο** του **Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν** η Ηρώ Μπέζου και ο Πάννης Παπαδόπουλος σκηνοθετούν το έργο «*Οι ναυαγοί*», με επίκεντρο τη συνάντηση ενός νεαρού δημοσιογράφου και ενός καταξιωμένου συγγραφέα, ενώ ο Θανάσης Δόβρης καθοδηγεί τους Θάνο Τοκάκη, Εύη Σαουλιδου και Κώστα Κουτσοελέο στον «*Μακμπεθ*». Στη Φρυνίχου έρχονται η «*Ορέστεια*» του Teatro Massimo Cagliari, «*Το γεφύρι της Άρτας και οι Λυγερές του Κάτω Κόσμου*», που πρωτοανέβασε η Μαριάννα Κάλμπαρη στο θρυλικό γεφύρι, και «*Ο Ποπολάρος*» του Ξενόπουλου σε σκηνοθεσία Θο-

δωρή Αμπαζή. Στο Θέατρο Τέχνης αναμένουμε και τη σκηνοθετική προσέγγιση της Μαρίας Πρωτόπαππα στην «*Αντιγόνη*» του Ανούιγ.

ΣΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Ο Πάννης Χουβαρδάς καθοδηγεί στον **Θόλο** του **ΚΠΙΣΝ** τους Αντώνη Μυριαγκό, Άλκηστη Πουλοπούλου και Χάρη Φραγκούλη στο «*Κάποιος θα έρθει*» του Γιον Φόσσε, ενώ στη **Λυρική Σκηνή** το ενδιαφέρον του κοινού θα διεκδικήσουν σθεναρά πρότζεκτ Μαρίνας Αμπράμοβιτς.

Στο **Μέγαρο Μουσικής** ανεβάζει αυλαία «*Το κάλεσμα του Προμηθέα*», ένα μουσικό ιστορικό δράμα με τους Άρη Λεμπεσόπουλο, Αποστόλη Τότσικα, Δημήτρη Πιατά κ.ά., ενώ το «*Σχολείον των ντελικάτων εργασιών ζητά έναν ντελικάτο αναγνώστη*» συνδυάζοντας κείμενα του Ρήγα Βελεστινλή, ποίηση του Γιώργου Βέλτσου και μουσική του Γιώργου Χατζημιχαλάκη. Οι λάτρες του χορού έχουν σπ-

μειώσει ήδη την παγκόσμια πρώτη του «*Salema Revisited*» του Αντώνη Φωνιαδάκη. Τις «*33 Παραλλαγές*» του Moises Kaufman σκηνοθετεί ο Γιώργος Πέτρου, με τους Κατερίνα Διδασκάλου, Δημήτρη Λάλο, Γεράσιμο Γεννατά και Κόρα Καρβούνη στη διανομή. Οι Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης, Πάνος Μουζουράκης, Νάντια Κοντογεώργη και Γιώργος Γλάστρας μας δίνουν χριστουγεννιάτικο ραντεβού στο «*Μια υπέροχη ζωή*» που σκηνοθετεί ο Πάννης Καλαβριανός – ο οποίος παράλληλα ετοιμάζει σε χώρο που δεν έχει ανακοινωθεί ένα καινούργιο έργο με αφητηρία το «*Μίχαελ Κόλχας*». Δυνατά περιμένουμε να φλερτάρει την πρότιμηση του κοινού και «*Η Αυλή των θαυμάτων - Το μιούζικαλ*» του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε μουσική Στέφανου Κορκολή (συμμετέχουν: Γιώργος Γάλλος, Βασίλης Μπισμπίκης, Κατερίνα Παπουτσάκη, Κόρα Καρβούνη, Ρούλα Πατεράκη, Ηλίας Λογοθέτης, Μαίρη Χρονοπούλου, Γλυκερία). Ακόμα, συνεχίζεται το «*6 φορές*» με την Όλια Λαζαρίδου. Στο **Θέατρον του Κέντρου Πολιτισμού «Ελλη-**

«Ανθρώποι και ποντίκια» του Τζον Στάινμπεκ στον Τεχνολόγο Cartel © Ελίνα Πουνανλή

ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΕΖΟΝ

νικός Κόσμος» επιστρέφει το «*Κι από Σμύρνη... Σαλονίκη*» της Μιμής Ντενίσιο.

ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ

Στο **Θέατρο Ολύμπια** - **Μαρία Κάλλας** ο Πύργος Βάλαρης σκηνοθετεί «*Το Φιόρο του Λεβάντε*» επιχειρώντας να δώσει νέα πνοή στην αστική κωμωδία του Ξενόπουλου. Στο **Δημοτικό Θέατρο Πειραιά** ο Τάκης Τζαμαργιάς ανεβάζει το «*Μινόρε*», αντλώντας έμπνευση από το τηλεοπτικό «*Μινόρε της αυγής*», ενώ ακολουθεί το «*Amadeus*» σε σκηνοθεσία Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου. Ο «*Λουκής Λάρας*» με τον Μανώλη Μαυρομματάκη εγκαινιάζει την καινούργια **Σκηνή Ω**. Η σεζόν στο λιμάνι ανοίγει με το διακαλλιτεχνικό πρόγραμμα Πειραιάς Artport, στο **ΔΘΠ** και στην **Πέτρινη Αποθήκη** του **ΟΛΠ**, όπου η Μάρθα Μπουζιούρη καταθέτει την παράσταση θεάτρου-ντοκιμαντέρ «*Τα ταξίδια της Πνελόπης*».

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η Μαρία Καβογιάννη και η Μαρία Κίτσου επανέρχονται στο κοσμογιάπητο «*Τρίτο στεφάνι*», όπως και η Μαρία Ναυπλιώτου στο «*Masterclass*». Αμφότερα στο **Παλλάς**. Ο Θεοδωρής Αθερίδης ετοιμάζει νέο έργο για το **Μικρό Παλλάς**, ενώ γέλιο υπόσχεται και το «*Μισά μισά*» που σκηνοθετεί ο Δημήτρης Μυλωνάς. Στο **Αλίκη** «*8 γυναίκες κατηγορούνται*» στη μαύρη κωμωδία του Ρομπέρ Τομά από τον Πέτρο Ζούλια. Στο **Βρετανία** συνεχίζει η «*Προδοσία*» σε σκηνοθεσία Αιμίλιου Χειλάκη, με τον ίδιο και τους Λάκη Λαζόπουλο και Αθηνά Μαξίμου. Στο γειτονικό **Θέατρο Αθηνών** επιστρέφουν το δικαστικό θρίλερ «*Terror*» διά χειρός Γιώργου Οικονόμου και το «*Η γίδα ή ποια είναι η Σύλβια*» με τους Νίκο Κουρή και Λουκία Μιχαλοπούλου. Ο Νικορέστης Χανιωτάκης χτυπά σκηνοθετικά και στο Χορν με τις «*Μάγισσες του Σάλεμ*», ενώ ο Γιώργος Παλούμπης ξαναβρίσκει σκηνοθετικά τα «*Αξίωμα πηγούνα*» στο **Μικρό Χορν**. Στο **Μου-**

σούρη θα συναντηθούν ξανά επί σκηνής μετά από χρόνια ο Σταμάτης Φασουλής και η Μίρκα Παπακωνσταντίνου για το ελληνικό ντεμπούτο του «*Κήπου με τις αλήθειες*» του Άντριου Μπόβελ. Από τη σκηνή του θεάτρου **Τζένη Καρέζη** ο «*Αγώνας νέγρου και σκύλων*» του Μπερνάρ Μαρί Κολτές, σε σκηνοθεσία Αλέξανδρου Σωτηρίου, μας μεταφέρει στην Αφρική όπου ένας μαύρος άνδρας αναζητά τη σωρό του αδελφού του. Εδώ και η μουσικοθεατρική παράσταση «*Πώς να σωπάσω*». Το δικό τους στέκι θα βρουν στο Καρέζη οι λάτρεις του stand up comedy χάρη στο **MIC DROP Comedy Club** και τη συνεργασία των Χριστόφορου Ζαχαράκου και Πιτσιρίκου στο «*1821-2021, Διακόσια Χρόνια Δανεικά*». Μετά τον ευριπίδειο «*Ορέστη*», Πάννης Κακλέας και Πάνος Βλάχος ξαναβρίσκονται στο **Γκλόρια** για τον «*Θάνατο του εμπόρακου*». Στο **Ακροπόλ** ο Βασίλης Χαραλαμπόπουλος και ο Φάνης Μουρατίδης συμπρωταγωνιστούν στον κωμικό «*Κουρέα της Σεβίλλης*». «*Οι άθικτοι*», η ιστορία του παραπληγικού αριστοκράτη και

του μετανάστη φροντιστή του κάνουν την ελληνική τους πρεμιέρα στον **Νέο Ακάδημο**, ενώ στο ίδιο θέατρο «πιάνονται» στην «*Ποντικοπαγίδα*» οι Βαλέρια Κουρούπη, Τζένη Μπότση και Ράνια Οικονομίδου.

ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥΣ

Στο θέατρο **Ιλίσια** ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος σκηνοθετεί την «*Τριλογία των Λίμαν Μπρόδερς*» του Στέφανο Μασίσι (από 4/10) με στιβαρό πρωταγωνιστικό τρίο (Μάκης Παπαδημητρίου, Αργύρης Ξάφης, Μιχάλης Οικονόμου). Η Ρένη Πιττακή μονολογεί εξομολογητικά ως γραμματέας του Γκέμπελς, Μπρουνχίλντε Πόμμελ, στο έργο του Κρίστοφερ Χάμπτον «*Μια Γερμανίδα γραμματέας*» που σκηνοθετεί ο Πάννης Μόσχος από 27/10, ενώ συνεχίζεται το κοινωνικό έργο «*170 τ.μ. (Moonlight)*» που χάρισε στον συγγραφέα και ηθοποιό Γιώργη Τσουρή το Βραβείο «Δημήτρης Χορν». Στο θέατρο **Άνεσις** ο Σίμος Κακάλας σκην-

νοθετεί το διακεκριμένο με τέσσερα βραβεία Moliere «Μια ιστορία αγάπης» του Alexis Michalik. Εδώ συναντιούνται και η Ναταλία Τσαλίκη και ο Αλέξανδρος Μυλωνάς στο «Κουκλόσπιτο - Μέρος δεύτερο» που σκηνοθετεί ο Μανώλης Δουνιάς (από 9/10). Εδώ μεταφέρουν την έκρηξη σεζόν τους και οι «12 έννοχοι» από το θέατρο **Αλκμήνη**. Αναμένοντας την ανακοίνωση του προγράμματος του θεάτρου **Πόρτα** από τον Θωμά Μοσχόπουλο, μαθαίνουμε ότι από τις 3/11 θα φιλοξενήσει το έργο «*Λάθος χώρα*» του Γκάζμεντ Καπλάνι σε σκηνοθεσία Παντελή Φλατσούση. Στο **Λαμπέτη** έρχεται η αστυνομική κωμωδία «*Σεσουάρ για δολοφόνους*» των Μπρους Τζόρνταν και Μέριλιν Άμπραμς με τους Ιωάννη Απέργη, Τζένη Θεωνά, Δημήτρη Μακαλιά, Δανάη Μιχαλάκη.

Στο **Γυάλινο Μουσικό Θέατρο** η «*Συνοικία το Όνειρο*» παρουσιάζεται σε διασκευή και σκηνοθεσία Σωτήρη Χατζάκη, με τα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη να ακούγονται συνοδεία ορχήστρας. Επιπροσθέτως, ο Δημήτρης Μυλωνάς σκηνοθετεί την εμβληματική κωμωδία «*Δεν πληρώνω - Δεν πληρώνω*» του Ντάριο Φο (με τους Τόνυ Δημητρίου, Μπέσυ Μάλφα κ.ά.), η Κατερίνα Ζαρίφη γίνεται «*Canevoman*» στον μονόλογο που σαρκάζει τη συνύπαρξη ανδρών-γυναικών, ενώ στη σκηνή **UpStage** θα παιχτεί το «*Tare*» που είχε ανέβει στο 104.

ΓΡΑΜΜΗ ΕΞΑΡΧΕΙΑ - ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Δύο πανελλήνιες πρώτες οργανώνει το **Studio Μαυρομικαλή** ακτινογραφώντας στο «*Τζεμ*» της Ελένη Μέρφου τις διαδρομές τριών γυναικών μιας οικογένειας και στο «*Χάρπερ Ρήγκαν*» του Σάιμον Στήβενς το ταξίδι συμπλήρωσης μιας γυναίκας με το παρελθόν της. Στο θέατρο **Πορεία** επαναλαμβάνεται το «*This is not Romeo & Juliet*» του Αργύρη Πανταζάρα· η Μαρία Μαγκανάρη σκηνοθετεί τη «*Νύχτα της Ιγκουάνα*» του Τεννεσί Ουίλιαμς· ο Γιώργος Χριστοδούλου συναντά τον «*Κοτζαμπάση του καστρόπυργου*» του Μ. Καραγάτση, σε σκηνοθεσία Δημήτρη Τάρλου· ενώ την άνοιξη στο φεστιβάλ «*Νέο αίμα*» παρουσιάζονται δύο έργα νέων συγγραφέων. Την «*Ιστορία ενός σκύλου που τον έλεγαν πιστό*» του Λούις Σεπούλβεδα φέρνει στο θέατρο **Άλφα-Απναιός Φωτίου** ο Κώστας Γάκης για να μιλήσει για τη σχέση δύναστη που διατηρούμε με τη Γη. Στην ίδια θεατρική στέγη και το «*Θέλω να σου κρατάω το χέρι*» που έγραψε ο Τάσος Ιορδανίδης και σκηνοθετεί η Θάλεια Ματίκα, με πρωταγωνιστές ένα «παράνομο» ζευγάρι. Τον «*Γυάλινο κόσμο*» ανεβάζει ο Γιώργος Νανούρης στο **Αλκυονίδες**, με τους Άννα Μάσχα, Λένα Παπαληγούρα, Κωνσταντίνo Μπιμπή, ενώ θα επαναληφθεί και το αξέχαστο σόλο «*Κατερίνα*» από τη Λένα Παπαληγούρα. Στο **Βεάκη** οι Αντώνης Καφετζόπουλος, Ιεροκλής Μιχαηλίδης, Θεοφανία Παπαθωμά, Δημήτρης Πιατάς μας μεταφέρουν «*Κάποτε στο Βόσπορο*» με φόντο τα Δεκεμβριανά του 1955. Η ομάδα Nona Melancholia θα μας συστήσει τη νέα περφόρμανς «*Marcel Duchamp*» (πιθανότατα στο **Οκτώ**). Το ψυχολογικό θρίλερ «*Θηλιά*» του Πάτρικ Χάμιλτον παραμένει στο θέατρο **Αθηνά**, ενώ αναμένεται και η κωμωδία της Πασμίνα Ρεζά «*Ο Θεός της σφαγής*».

ΚΥΨΕΛΗ ΓΙΑ ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΥΣ

Σε έργα ρεπερτορίου ποντάρει το **Θέατρο Οδού Κεφαλληνίας**. Ο Νίκος Μαστοράκης σκηνοθετεί τους Μπέτυ Αρβανίτη, Μαρία Καλλιμάνη, Άννα Καλαϊτζίδου και Άλκη Παναγιωτίδη στο «*Φθινόπωρο χειμώνα*» του Λαρς Λόρεν, ενώ η Αρβανίτη δίνει ερμηνευτικό παρόν και στο «*Μακρύ ταξίδι της μέρας μέσα στη νύχτα*» του Ευγένιου Ο Νηλ. Τριανταπέντε χρόνια αφότου ο Λευτέρης Βογιατζής μάς σύστησε το «*Συμφωνία απ' το πολύ μυαλό*», ο Στάθης Λιβαθινός ξαναπιάει το νήμα του έργου του Αλεξάντρ Γκριμπογιέντοφ στο **Θέατρο οδού Κυκλάδων**. Η Αγγελική Παπαθεμελή θα ερμηνεύσει «*Το φυλαχτό*» του Ρομπέρτο Μπολάνιο, ενώ έπεται ένα σκηνικό ταξίδι με όρους μαύρης κωμωδίας στην «*Επαρχία*» από τον Γιώργο Σκεύα. Η Νένα Μεντή επιστρέφει στο **Χώρα** ως «*Μαρίκα*» (σ.σ. Κοτοπούλη). Την ιστορία μιας γυναίκας που γεννήθηκε το 1950 ξετυλίγει η Κάτια Δανδουλάκη στο θέατρο της μέσα από το «*Καινούργιο παιδί*» των Ρέππα-Παπαθανασίου, ενώ στη **Θεατρική Σκηνή** ο Αντώνης Αντωνίου ποντάρει στην «*Ευαίσθητη ισορροπία*» του Έντουαρντ Άλμπι. Ως θέατρο **Δρόμος**, το πρώην ΜΠΠ, ανεβάζει αυλαία με τον μονόλογο «*Άννα*» της Σαμ Πότερ. Θα ακολουθήσουν το «*Όλα για το σπίτι, κρεβάτι και εκκλησία*» των Ράμε και Φο, «*Το Μυστήριο της Μαρί Ροζέ*» και η μαύρη κωμωδία «*Παλέρμω*». Στο θέατρο **Κάμιρος** η Ηλ. Ελληνικιώτη υπογράφει την υβριδική παράσταση «*Γραμμή του ορίζοντος*» πάνω στο έργο του Χρ. Βακαλόπουλου.

ΟΜΟΝΟΙΑ, ΨΥΡΡΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΞ

Μετά τα καλοκαιρινά sold out του «*Προμηθέα Δεσμώτη*», ο Γιάννης Στάνκογλου επιχειρεί την πρώτη του σκηνοθεσία στο «*Killer Joe*» του Tracy Letts στο θέατρο **Εμπορικών**, ενώ στο **Αποθήκη** η Άννα-Μαρία Παπαχαλαράμπους ασχολείται με το «*The good people*» που πραγματεύεται με χιούμορ το παραμύθι του αμερικανικού ονείρου. Το **Ηβη** θα κινείται στο ρυθμό της κωμωδίας του Γιώργου Καπουτζίδη «*Όποιος θέλει να χω-*

«Κάποιος θα έρθει» σε σκην. Γιάννη Χουβαρδά στο ΚΠΙΣΝ © Alex Kat

The Tank Theatre, «When we went electronic» στο θέατρο Ροές

«Το τέλος του παιχνιδιού» του Σάμουελ Μπέκετ στο Σύγχρονο Θέατρο

ρίσει να χωρίσει να σπρώξει το χέρι του!». Με το βιωματικό αφήγημα του Σταύρου Ζουμπούλακη «*Η αδελφή μου*» (σκηνοθεσία Περικλής Μουστάκης) και το δυστοπικό «*Το κήτος*» (σκηνοθεσία Θανάση Ακοκαλιδή) ανοίγει η αυλαία στο **Bios**. Η Άντζελα Μηρούσκου, η Παρθενόνη Μπουζούρη και η Δανάη Κατσαμένη αφηγούνται τον πυρακτωμένο λόγο της «*Γυναίκας της Ζάκυθος*» του Διονύσιου Σολωμού στον απόηχο της πτώσης του Μεσολογγίου (από 4/10) στο **Μπάγκιον**. Στο **Αγγέλων Βήμα** δείχνουν σαφή προτίμηση στη βρετανική δραματολογία (με έργα των Τζον Όσμπορν, Κρεγκ Ουόρνερ, Σίλα Ντιλένι, Τέρενς Ράτιγκαν και J.B. Priestley) και μας συστήνουν τον Τούρκο συγγραφέα Τουργκούτ Οζακμάν μέσα από «*Το σαράι του φεχίμ πασά*». Στο θέατρο **Αλκμήνη** επαναλαμβάνονται «*Ο θάνατος του Ιβάν Ιλίτς*» και το «*Cagebirds*», ενώ καταφθάνουν και «*Οι εκτελεστές*» του Γιώργου Σκούρτη.

ΚΑΙ ΜΕ ΓΚΑΖΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ

Αν δεν είχατε δει την εξαιρετική ανάγνωση του Θόδωρου Τερζόπουλου στη «*Νόρα*» του Ίψεν ραντεβού στο θέατρο **Άττις**, όπου ο πρωτοπόρος σκηνοθέτης ετοιμάζει και το νέο έργο του. Στο νέο χώρο του Άττις ο Σάββας Στρούμπος και η Ομάδα Σημείο Μηδέν συνεχίζουν την έρευνά τους πάνω στο έργο του Κάφκα με το διήγημα «*Αναφορά σε μια ακαδημία*». Στο θέατρο **Σταθμός** ο Ένκε Φεζολάρι διασκευάζει το μυθιστόρημα «*Η χώρα που ποτέ δεν πεθαίνεις*», ένα μανιφέστο ενάντια στην πατριαρχική δομή της αλβανικής κοινωνίας· ο Μάνος Καρατζογιάννης μπαίνει στο «*Λευκό δωμάτιο*» του Αλέξη Σταμάτη· ο Γιάννης Λεοντάρης ασχολείται με την ερωτική ιστορία του Μάρτιν Σέρμαν «*Όπως πάει το ποτάμι*». Η «*Μηχανή του Τούρινγκ*» ανεβαίνει στο **Νέο Θέατρο Κατερίνας Βασιλάκου**, με τον Ορφέα Αυγουστήδη, σε σκηνοθεσία Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου. Στο **Σύγχρονο Θέατρο** μετακομίζουν τον εφηβικό έρωτά τους «*Οι κάτω από τ' αστέρια*» και «*Η Βασίλισσα της Ομορφιάς*» του Μάρτιν Μακ Ντόνα από την Ομάδα Νάμα. Τη συνεργασία του με το εν λόγω θέατρο εγκαινιάζει ο σπουδαίος Δημήτρης Καταλειφός με το «*Τέλος του παιχνιδιού*» του Μπέκετ σε σκηνοθεσία Γιώργου Σκεύα. Στο **Από Μηχανής** αφίκνυται οι σκηνοθετικές προτάσεις των Μπέσους Μάλφα («*Λείπεις*»), Σωτήρη Χατζάκη («*Σλουθ*»), Δημήτρη Μυλωνά («*Μακμυέθ-ο κύκλος του στέμματος*»), Αντώνη Γαλέου («*Ησμος*»), Γιάννη Νταλιάνη («*Η κληρονομιά*») και Δ. Μυλωνά και Άννας Ελεφάντη («*Όπου κι αν πας μη χαθείς*»). Στο **Αργώ** ο Αλέξανδρος Κοέν καθοδηγεί τους Αιμιλία Υψηλάντη και Φίλιππο Σοφιανό στους ρόλους ενός ζευγαριού σε κρίση («*Υποχώρηση από τη Μόσχα*») και δοκιμάζεται στο σαιηπηρικό «*Τρωίλος και Χρυσιδίδα*». Νεοϋρκέζικη μετάκληση στο θέατρο **Ροές** στις 6-7/11 με το «*When we went electronic*» από το The Tank Theatre. Στο **Θέατρο 104** η ομάδα θεάτρου Gaff ετοιμάζει την δις αναβληθείσα πρεμιέρα της «*Πανούκλας*» του Καμύ, «*Το ημερολόγιο ενός τρελού*» του Γκόγκολ, την κωμωδία «*Ο κατά φαντασίαν ασθενής*» του Μολιέρου αλλά και τη σκηνική μεταφορά του μυθιστορήματος του Χρόνη Μίσιου «*Καλά, εσύ σκοτώθηκες χωρίς*». Εδώ και οι «*Δαίμονες*» του Λαρς Νορέν από την Ομάδα Hash Art Theater Group και οι «*Τρεις εκδοχές της ζωής*» της Πασμίνα Ρεζά, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Μάρκελλου. Στην **Πειραιώς 131** ο Νικορέστης Χανιωτάκης σκηνοθετεί τη «*Γυναίκα με τα μαύρα*», ενώ στο **Κιβωτός** ο Γιάννης Κακλέας και ο Άρης Σερβετάλης επαναλαμβάνουν το «*Ρινόκερο*» του Ιονέσκο και ο Γιώργος Κουτλής σκηνοθετεί τους «*Παίχτες*» του Γκόγκολ.

ΑΠΟ ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΡΕΝΤΗ

Το **Vault** ετοιμάζει τα «*Η Σαμάνθα και ο Μαξ στο βυθό της ασφάλτου*» και «*Όχι άλλο Μαρία*». Ελληνικά έργα στη μαρκίζα του **Ολνίο**: «*Αυτοί που περπατούν στα σύννεφα*», «*Το ξεκατάνισμα του Ολύμπου*» και «*Συνέντευξη με τον Μαξ*». Τον «*Λάμπρο*» του Σολωμού και τις «*Βάκχες*» του Ευριπίδη προσεγγίζει η Έλενα Μαυρίδου στο θέατρο **Χώρος**. Στο Βαφείο το «*Ονόριο, τα ανομήματα ενός εγκληματία*» του Στέφανου Παπατρέχα. Στον **Τεχνόχορο Cartel**, πλέον στον Ρέντη, ο Βασίλης Μπισμίκης επανακάμπτει με τις μεγάλες του επιτυχίες: το «*Ανθρωποι και Ποντίκια*» του Τζον Στάινμπεκ και τον βιογραφικό «*Άρη*» της Σοφίας Αδαμίδου, ενώ ακολουθούν «*Τα κόκκινα φανάρια*».

ΣΤΙΣ ΠΑΡΥΦΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Το **Θέατρο του Νέου Κόσμου** επιστρέφει στη δράση παρουσιάζοντας το «*Ξύπινα Βασίλη*», σε σκηνοθεσία Άρη Μπινιάρη, με ανανεωμένη διανομή, το «*Mute*» με τον Γιώργο Χρυσοστόμου και το «*Τσέρνομπιλ: Ένα χρονικό του μέλλοντος*» της Σβετλάνας Αλεξίεβιτς, σε σκηνοθεσία Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου με τους Στέλιο Μάινα, Μαρία Κατσιαδάκη, Πηνελόπη Τσιλικά και Δαυίδ Μαλτέζε. Στην Καλλιθέα, στο Σημείο, ο Αλέξανδρος Διαμαντής σκηνοθετεί τους Όμηρο Πουλάκη, Μάνια Παπαδημητρίου και Δανάη Παπουτσή στον «*Δον Ζουάν*» του Μολιέρου και ο Δημήτρης Αγαρτζίδης «*πρωτοδιαβάζει*» με σκηνικούς όρους το μυθιστόρημα «*Σερτοτίννη*» του Μισέλ Ουελμπέκ. Στο θέατρο **Στόα** ο Θανάσης Παπαεργίου επαναλαμβάνει «*Το επάγγελμα της μητρός μου*» του Μποστ. **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
MEGARON-THE ATHENS CONCERT HALL
21-22

EVGENY
KISSIN

24/09

KHATIA
BUNIATISHVILI

26/09

IVO
POGORELICH

30/09

PIANO MASTERS

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΕΠΙ. ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.0, KOSMOS 113.0

ΥΠΟΘΗΚΗΤΗΣ: ΣΤΑΣΥ

MEGARON.GR / ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ / SUPPORTED BY THE MINISTRY OF CULTURE & SPORTS

Florentina Holzinger, «Χορός»

«Ιχνευτάι» σε σκηνοθεσία Μιχαήλ Μαρμαρινού © Κωστής Φωκάς

Hildur Guðnadóttir
© Antje Taiga Jandrig

13+1 ραντεβού γεμάτα θέατρο, χορό και μουσική, με πηχρές μετακλήσεις αλλά και σημαντικές εγχώριες δυνάμεις διεκδικούν τα φθινοπωρινά βράδια μας στην Πειραιώς 260 και το Ηρώδειο

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Teatro La Re-sentida, «Topia χωρίς χρώμα» © Jorge Sanchez

Martin Zimmermann, «Eva Δύο Τρία» © Augustin Rebetez

ANCIENT FUTURE SOLO

Αφού αναμετρήθηκαν με τα κείμενα της Αντιγόνης του Σοφοκλή και της «Ελένης» του Ευριπίδη, οι έφηβοι που συμμετείχαν στις δράσεις του Open Plan με τη χορογράφο Μαριάννα Καβαλλιεράτου παρουσιάζουν το έργο που συνέθεσαν με βάση τα ιδιосуγκρασιακά τους σόλο. **Πειραιώς 260 Ε, 9-10/9 στις 20:00**

ΧΟΡΟΣ

Ένα ballet d'action για τη σκληρότητα που επιφυλάσσει στο γυναικείο σώμα η τέχνη που αποθεώνει την ομορφιά. Κλείνοντας την τριλογία της με αντικείμενο τη θεαματοποίηση και την πειθάρχηση του σώματος, η Αυστριακή χορογράφος φέρνει επί σκηνής ερμηνεύτριες από διαφορετικές γενιές, υπό τις οδηγίες της Beatrice Cordua, της πρώτης μπαλαρίνας που χόρεψε γυμνή την «Ιεροτελεστία της άνοιξης» το 1972. **Πειραιώς 260 Δ, 9-10/9 στις 21:00**

ΕΝΑ ΔΥΟ ΤΡΙΑ

Τρεις κλόνουν σε ένα μουσείο με διάθεση για... ανατροπές: η συνέχεια μπορεί να φαντάζει ξεκαρδιστική αλλά όχι μόνο. Με φόντο ένα πολυμορφικό σκηνικό, η παράσταση χορού του Martin Zimmermann αντικατοπτρίζει την πολυπλοκότητα, την ποίηση και τη βία των σημερινών σχέσεων και συγκρούσεων για την εξουσία. Ένα έργο με κλόνουν για μεγάλους. **Πειραιώς 260 Η, 9-10/9 στις 21:00**

ΙΧΝΕΥΤΑΙ

Από τις πιο ενδιαφέρουσες στιγμές των φετινών Επιδουριών, η παράσταση του Μιχαήλ Μαρμαρινού μεταμόρφωσε το «δύσκολο» σατιρικό δράμα του Σοφοκλή σε ένα ευφρόσυνο παραμύθι με τον τρόπο του θεάτρου. Μια σπάνια ευκαιρία συνάντησης με τη μοναδική αφήγηση που διαθέτουμε σε δραματικό έργο για το πώς έφτασε η μουσική στα αυτιά των ανθρώπων. **Ηρώδειο, 16/9 στις 21:00**

ΟΔΥΣΣΕΙΑ. ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ

Στο πολυαναμενόμενο εγχείρημα του Κριστόφ Βαρλικόφσκι μια σύγχρονη Πηνελόπη, στα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, διακινδυνεύει τη ζωή της για την επιστροφή του άντρα της. Ο Πολωνός διακεκριμένος σκηνοθέτης αντλεί έμπνευση από το ομηρικό έπος και από δύο έργα της Hanna Krall και καταθέτει μια σκηνική πρόταση με επίκεντρο τον νόστο. **Πειραιώς 260 Δ, 17-19/9 στις 20:00**

PASIONARIA / ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Μπορούμε να ζήσουμε χωρίς πάθος, αγάπη, πόνο; Στην πρώτη εμφάνισή τους στην Ελλάδα, η ομάδα Veronal και ο Ισπανός ανερχόμενος χορογράφος Marcos Morau αναζητούν τι μας κάνει ανθρώπινους σ' έναν πλανήτη οι κάτοικοι του οποίου μας μοιάζουν, αλλά φαίνεται να έχουν ξεχάσει κάθε συναίσθημα. **Πειραιώς 260 Η, 20-21/9 στις 21:00**

ΒΙΑ

Μια υβριδική παράσταση με στοιχεία από τον κινηματογραφικό ρεαλισμό, το εξπρεσιονιστικό θέατρο, τις ηχητικές τέχνες και τα εικαστικά. Στο σκηνοθετικό της ντεμπούτο στο ελληνικό κοινό, η Καναδή Marie Brassard αναστοχάζονται πάνω στην έννοια του χρόνου και τη σταδιακή εξοικείωση του ανθρώπου, καθώς μεγαλώνει, με την έκθεση στη βία. **Πειραιώς 260 Δ, 24-25/9 στις 21:00**

Η ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΑ 13 ΦΕΓΓΑΡΙΑ

Η εμβληματική ταινία του Ρ. Β. Φασμίντερ μεταφέρεται από την Κατερίνα Γιαννοπούλου για πρώτη φορά στο θέατρο. Ένα έργο για το δικαίωμα στην αγάπη και την ύπαρξη, σε μια εποχή που η συζήτηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα ζητήματα φύλου βρίσκεται δυναμικά στο προσκήνιο. **Πειραιώς 260 Ε, 24-26/9 στις 21:00**

ΤΟΠΙΑ ΧΩΡΙΣ ΧΡΩΜΑ

Εννέα έφηβες από τη Χιλή, υπό τη σκηνοθετική καθοδήγηση του Marco Layera, αφηγούνται, σχολιάζουν και αναπαριστούν πραγματικά περιστατικά βίας εναντίον των γυναικών. Η ομάδα Teatro La Re-sentida βασίστηκε σε συνεντεύξεις με περισσότερα από εκατό κορίτσια και νεαρές γυναίκες που έζησαν καταστάσεις κακοποίησης είτε ως θύματα είτε ως μάρτυρες. **Πειραιώς 260 Δ, 27-28/9 στις 21:00**

WAKATT / Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Δέκα χορευτές και τρεις μουσικοί της άφρο-τζαζ μας ταξιδεύουν στο πληθωρικό σύμπαν του Serge Aimé Coulibaly. Αντλώντας έμπνευση από την Αφρική και παντρεύοντας την κίνηση με τον ρυθμό, ο Μπουρκινέζος χορογράφος εστιάζει στις προσπάθειες των ανθρώπων να δημιουργήσουν ένα βιώσιμο αύριο. **Πειραιώς 260 Δ, 29-30/9 στις 21:00**

ΧΡΟΝΟΤΟΡΙΑ

Ένα διήμερο ηλεκτρονικής και πειραματικής μουσικής σε συνεργασία με το βερολινέζικο CTM Festival και το Ινστιτούτο Γκαίτε. Όσοι πιστοί προσμένετε μουσικά/οπτικοακουστικά έργα που δημιουργήθηκαν μετά από έρευνα στο αρχείο του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας, πρωτότυπα έργα ηλεκτρονικής μουσικής, μια οπτικοακουστική εγκατάσταση και συναυλίες. **Πειραιώς 260 Η, 1-2/10 στις 20:00**

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ

Ένα βράδυ Χριστουγέννων, ο Εντουάρ γνωρίζει τον αλγερινή καταγωγής Ρεντά και καταλήγουν στο διαμέρισμά του. Τα πράγματα, όμως, παίρνουν άσχημη τροπή. Η αυτοβιογραφική νουβέλα του Εντουάρ Λουί για το ταξικό μίσος, την ομοφοβία, την ξενοφοβία και την απέχθεια προς τον εαυτό, όπως τη διάβασαν ο Thomas Ostermeier και οι ερμηνευτές της Schaubühne. **Πειραιώς 260 Δ, 5-6/10 στις 21:00**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΤΟ ΒΑΝΑΥΣΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Παλμός, χιούμορ, αισθησιασμός, μπαλετικές φιγούρες και voguing ειρωνικές αναφορές συνθέτουν το τελευταίο μέρος της τριλογίας για τον έρωτα της περιζήτητης Ισραηλινής χορογράφου Sharon Eyal. Τα κοστούμια, σαν ολόσωμα τατουάζ, υπογράφει η Maria Grazia Chiuri του οίκου Dior. **Πειραιώς 260 Δ, 9-10/10 στις 21:00**

CHERNOBIL LIVE

Η διακεκριμένη με Όσκαρ μουσικής για το «Τζόκερ» Hildur Gudnad Ottir για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Με τη συνοδεία των Chris Watson και Sam Slater, παρουσιάζει τη βραβευμένη με Γκράμι μουσική της για τη διάσημη σειρά του HBO «Τσερνόμπιλ». **Πειραιώς 260 Η, 9-10/10 στις 23:00**

FALL
preview '21

STING

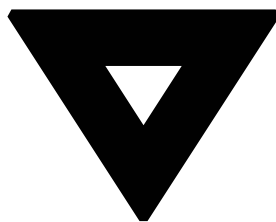
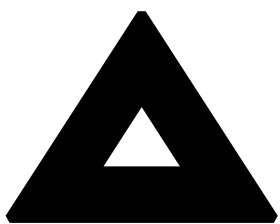
40 Α.Υ. 9 - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

ΜΟΥΣΙΚΟ... ΦΕΙΝΟΠΩΡΟ

Επιλογές για όσα θα δούμε και θα ακούσουμε μέσα στους επόμενους μήνες

Επιμέλεια: A.V. Team

Με τη σχετική αμχανία μπροστά στις μεταλλάξεις της covid-19 και τα πιθανά νέα μέτρα για συναθροίσεις πολλών ατόμων, κι όσο ακόμα ο καιρός το επιτρέπει, οι συναυλίες συνεχίζουν με τη φόρα του καλοκαιριού, αν και οι διοργανωτές διστάζουν να προαναγγείλουν νέα events. Επιλέξαμε τα πιο ενδιαφέροντα!

9/9 THE BONNIE NETTLES

Οι Αθηναίοι Bonnie Nettles, από το 2016, παίζουν ευδαιμονικό, ψυχεδελικό ροκ και δημιούργησαν καλό fan base, που τώρα του προσφέρουν και το πρώτο τους ολοκληρωμένο άλμπουμ. Ανάμεσα στο space, στα rave της σκηνής του Μάντσεστερ των 90s και στον ήχο της σημερινής αθηναϊκής underground pop, ξεκινούν τη σεζόν με ένα δυνατό live. *Ρομάντσο Rooftop* - Ωρα: 21.00 - Είσοδος: 5 ευρώ

11/9 LOCOMONDO ΣΤΟ PARKLIFE

Η σειρά συναυλιών Parklife συνεχίζεται και τον Σεπτέμβριο στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ). Το καλοκαίρι σε full mode με τους Locomondo για πάρτι με reggae, ska, latin, rock και ελληνικούς παραδοσιακούς ρυθμούς. Κλασικοί Locomondo, που εδώ και 18 χρόνια περιφέρουν το loco σε όλο τον τρελό πλανήτη. *Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος* - Ωρα: 21.00

11/9 «...ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ...»

Η Εκκλησία της Ελλάδος τιμά την επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821 με μια μεγάλη συναυλία-παράσταση, με τραγούδια σύγχρονων Ελλήνων συνθετών αφιερωμένα στο μεγάλο ιστορικό γεγονός. Χορωδικά σύνολα παιδιών και νέων από όλη την Ελλάδα, με τη συμμετοχή εκλεκτών καλλιτεχνών, όπως οι Δημήτρης Μπάσης, Βασίλης Λέκκας, Πασχάλης Αρβανιτιδής, Σοφία Μάνου κ.ά.

Παναθηναϊκό Στάδιο - Ωρα: 20.00, Δωρεάν εισιτήρια μέσω του ticketservices.gr

11-12/9 PLISSKEN FESTIVAL

Επιστροφή με ένα διήμερο ανόθευτης μουσικής μυσταγωγίας και πολυσυλλεκτικό και φρέσκο line-up από καταξιωμένους αλλά και ανερχόμενους καλλιτέχνες της σύγχρονης μουσικής σκηνής. Headliners στο φετινό Plisskën θα είναι η superchic μπάντα-φαινόμενο του psych-rock La Femme, από τα πολύαναμενόμενα και σπάνια live acts, αλλά και η ανιγματική psychedelic/experimental rock κολεκτίβα των Goat. Μαζί τους στη σκηνή θα βρεθούν ο ξεχωριστός Γάλλος electro-pop παραγωγός Kid Francoscoli, η κρηκτική Αμερικανίδα του underground hip hop bbymutha και ένας από τους πιο δυναμικούς και επιδραστικούς DJs της techno χορευτικής σκηνής, ο LSDXOXO, καθώς και η πολυσιχιδής καλλιτέχνη Μαρίνα Σάττι. Το line-up του φεστιβάλ συμπληρώνει ιδανικά το μουσικό project Born In Flamez, ένα σετ γεμάτο industrial pop και future-beats, και ο νεαρός ράπερ Moose σε ένα δυνατό performance που θα συζητηθεί! *Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων* - Προώληση εισιτηρίων - ώρες συναυλιών στο viva.gr

12/9 ΦΩΤΗΣ ΣΙΩΤΑΣ - SOPHIE LIES

Η συνέχεια των Upstairs Sessions της United We Fly φέρνει στην τράτσα του Gazarte τον Φώτη Σιώτα και την αγαπημένη του Athens Voice Radio, Sophie Lies, σε ένα αξέχαστο double bill. Ο Φώτης Σιώτας θα παρουσιάσει για πρώτη φορά τα νέα του τραγούδια, ένα σύγχρονο, διαφορετικό λαϊκό άκουσμα με αναφορές στην παγκόσμια folk τραγουδοποιία. Η Sophie Lies, με τους τρεις μουσικούς της, θα παρουσιάσει για πρώτη φορά ζωντανά τον δίσκο της «Μια πέτρα σαν σπίν», δέκα τραγούδια-ιστορίες, που το καθένα εκφράζει ένα βήμα στον μακρύ δρόμο της ενηλικίωσης. «Είμαστε μεγάλα παιδιά πια...»

Gazarte, Ωρα έναρξης: 21.00 - Προώληση εισιτηρίων στο viva.gr

13/9 ΝΑΤΑΣΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Τραγούδια της φιάλης αλλά σύμφωνα με το πρωτόκολλο covid. Η μεγάλη Νατάσα θα προσπαθήσει να κρατήσει καθιστούς τους θεατές. Θα τα καταφέρει; *Θέατρο Πέτρας* - Ωρα: 21.00 - Προώληση εισιτηρίων στο ticketservices.gr

STRAWBERRY PILLS

DANAI NILSEN

JEF MAARAWI

13/9 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ - «ΕΔΩ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙΣ»

Συναίσθημα, απόλυτα αναγνωρίσιμη καλλιτεχνική ταυτότητα που ελίσσεται σε είδη και διαθέσεις, και ένα τεράστιο ρεπερτόριο. Κλασική Ελευθερία. Μαζί της, ο Παναγιώτης Λάμπουρας. **Christmas Theatre - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο viva.gr**

14/9 ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ - «ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΛΕΙΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ»

Στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ), μια μοναδική συναυλία με τραγούδια από τα δέκα μεγαλύτερα νησιά της Μεσογείου, υπό τον τίτλο «Μια μεγάλη κλειστή θάλασσα». Η αγαπημένη ερμηνεύτρια δημιουργεί αποκλειστικά για το Μεσογειακό Φεστιβάλ Δήμου Καλλιθέας μια μουσική παράσταση η οποία επικεντρώνεται στα μεγαλύτερα νησιά μιας θάλασσας που πάλλεται ανάμεσα σε τρεις ηπείρους.

Πανοραμικά Σκαλιά (ΚΠΙΣΝ) - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

14/9 ΧΑΤΖΗΦΡΑΓΚΕΤΑ THE BAND

«Ήμουνα ελαστικός κι εσύ εγωίστρια / ήμουνα αριστερός κι εσύ καπιταλίστρια». Αθάνατη ελληνική, local rock σκηνή. Αναμένεται κοσμοσυρροή.

Faliro Summer Theater - Ωρα: 21.00 - Είσοδος: 12 ευρώ

15/9 ΟΙ ΜΠΙΤΛΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ / THE BEATLES AND INDIA (2021)

Ένα απολαυστικό μουσικό ντοκιμαντέρ στη σειρά των Park Your Cinema. Καινούργια ταινία, σε σκηνοθεσία Ajoy Bose και Peter Compton. Μια μοναδική ιστορική καταγραφή της μεγάλης ιστορίας έρωτα ανάμεσα στο θρυλικό συγκρότημα και στην Ινδία. Σπάνιο υλικό, ηχογραφήσεις και φωτογραφίες, μαρτυρίες και σχόλια ειδικών μαζί με υλικό από τα ρεπεράζ σε αυτήν τη μακρινή χώρα ξαναζωντανεύουν το συναρπαστικό ταξίδι των Beatles, από το μεγαλείο της δημοσιότητας και τη ζωή τους στη Δύση σε ένα απομονωμένο μοναστήρι των Ιμαλαΐων, όπου κατέφυγαν προς αναζήτηση της πνευματικής ευδαιμονίας που θα πυροδοτούσε ένα ανεπανάληπτο δημιουργικό ξέσπασμα τραγουδοποιίας. Πρόκειται για την πρώτη σημαντική έρευνα του πώς η Ινδία καθόρισε την εξέλιξη του σπουδαιότερου ροκ συγκροτήματος και την πρωτοποριακή συμβολή του στην προσέγγιση μεταξύ δύο τόσο διαφορετικών πολιτισμών. **Πανοραμικά Σκαλιά (ΚΠΙΣΝ) - Ωρα: 20.30**

16/9 ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ - «ΕΡΩΤΑ ΕΣΥ...»

Η Δήμητρα μαζεύει γύρω της ένα ωραίο, ψαγμένο καστ: την Κατερίνα Πολέμη, τον Ευστάθιο Δράκο και, σε ειδική συμμετοχή, την τραγουδοποιό και ερμηνεύτρια Παυλίνα Βουλγαράκη, αλλά και τον πρωτοεμφανιζόμενο ερμηνευτή Δημήτρη Κόψη. Ο ερωτικός λόγος μέσα σε ένα ταξίδι στον χρόνο και στον κόσμο, μέσα από την καινούργια, «άλλη» διάθεση της Δήμητρας, που, αυτήν τη φορά, είναι πιο pop, πιο ηλεκτρική και σαφώς πιο «διεθνική». Βραζιλιάνικα, ιταλικά, αγγλικά, γαλλικά και κυρίως ελληνικά και εγκάρδια.

Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων - Ωρα έναρξης: 21.30 - Προώληση εισιτηρίων στο viva.gr

16-17/9 «ΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ ΤΑ

TIGER LILLIES

LOCOMONDO

ΦΥΛΛΑ» - ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ Η ΔΟΜΝΑ ΣΑΜΙΟΥ

Ο Καλλιτεχνικός Σύλλογος Δημοτικής Μουσικής Δόμνα Σαμίου και το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος παρουσιάζουν τη 3η Συνάντηση Νέων Συγκροτημάτων Παραδοσιακής Μουσικής. Ένα διήμερο γεμάτο μουσικές και τραγούδια, ενθουσιασμό και συγκίνηση, με 18 μουσικά σχήματα από όλη την Ελλάδα.

Συγκροτήματα: Alcedo Folk Band, Antimamalo band, Asma Cordis, Κρητική Ζυγιά, Led Seftelin, Ντόνινα, Ταϊνία που Έμελλε, Τζοβαΐρι, Χαλί Κουαρτέτο, Αθιβολές, Ορχήστρα «1919», Ορχήστρα ΚΕΜΦΑ, Πεντάηχον, Πεντόβολο, Ροζέτα, Afasil trio, Terra Melodia, Ynive Nive και η Χορωδία του Καλλιτεχνικού Συλλόγου Δημοτικής Μουσικής Δόμνα Σαμίου. **Πανοραμικά Σκαλιά (ΚΠΙΣΝ) - Ωρα: 19.30 - Προώληση στο ticketservices.gr**

17/9 ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ - «ΚΑΡΔΙΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ»

Με σύνθημα «Ψηλά το κεφάλι, Έλληνες!» ο Σταμάτης δίνει μια συναυλία υπέρ του ανθρωπιστικού, μη κερδοσκοπικού φορέα «Coeurs pour Tous Hellas» για τα παιδιά με συγγενή καρδιοπάθεια. Καλός σκοπός, πλούσιο έργο, πολλή αγάπη.

Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

18/9 ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ - ΜΠΛΕ - ΣΤΑΘΗΣ ΔΡΟΓΩΣΗΣ

Μια συναυλία σαν ζωντανό jukebox γεμάτο με τραγούδια από διαφορετικές εποχές και γλώσσες. Από το «Knocking on Heaven's door» στη «Θάλασσά μου σκοτεινή», και από το «Πόσο σε θέλω» στο «Wish you were here...». Μαζί τους,

η Αγάπη Διαγγελάκη, ο Βύρωνας Τσουράπης, ο Θανάσης Τσακίρακης και ο Ηλίας Λαμπρόπουλος. **Christmas Theatre - Ωρα 21.00 - Προώληση στο viva.gr**

19/9 MARSEAUX

Η ανερχόμενη pop star γεφυρώνει το ελληνικό ελαφρύ ύφος με την trap και γίνεται βασίλισσα του καλοκαιριού και του mainstream ελληνικού ραδιοφώνου. Το άλμπουμ της «Chica» σκίζει, «Το μεγαλύτερό μου λάθος» κάνει το YouTube και το Spotify να βογκάνε. Μαζί της, το συγκρότημα WNCfam. **Gazarte Roof Stage - Sold out**

19/9 ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Για πρώτη φορά μαζί, με το δικό του κοινό ο καθένας, και με μεγάλο ρεπερτόριο από στέρεα, βατά

FALL preview '21

NIGHTFALL

και επιτυχημένα λαϊκά τραγούδια. Αναμένεται κομπολημύρα, φορέστε μάσκες. **Θέατρο Πέτρας** - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

20/9 ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΡΑΣ - ΝΙΚΟΣ ΖΩΙΑΔΑΚΗΣ

«Απ' τον Βορρά μέχρι τον Νότο». Συναυλία με βαρύ εκτόπισμα λαϊκού τραγουδιού. Θα ραγίσουν τα βράχια. **Κατράκειο Θέατρο Νίκαιας** - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

20/9 ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΡΚΟΛΗΣ - ΣΟΦΙΑ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ - ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΕΜΟΣ

Συναυλία-προάγγελος του άλμπουμ με νέα τραγούδια που ετοιμάζουν ο Στέφανος Κορκολής με τον Αντώνη Ρέμο. Μαζί τους, η εξαιρετική Σοφία Μανουσάκη. Η «μουσική ιστορία» του Στέφανου

με τον Αντώνη ξεκινάει από το 1993, όταν τραγουδούσαν μαζί με τον Δημήτρη Μητροπάνο στο «Διογένης Παλάς». Μία συνεργασία τότε και μία δυνατή φιλία σήμερα που ήδη μετρά τριάντα χρόνια. **Βεάκειο Θέατρο Πειραιά** - Ωρα: 21.00 - Προώληση ticketservices.gr

20/9 ΧΑΪΝΗΔΕΣ - «ΒΑΡΔΑ ΦΟΥΡΝΕΛΟ»

Εκρηκτικοί και αγαπημένοι, οι Χαϊνήδες γιορτάζουν τα 30 χρόνια της δισκογραφικής τους παρουσίας και περιοδεύουν. «Οι Χαϊνήδες έχουν έναν αρχαίο πέτρινο χειρόμυλο κι ένα τρίπαλο δρύινο κρασοβάρελο. Ελάτε να μεταλάβετε το σώμα και το αίμα του καινούργιου Θεού, από το σιτάρι που εσείς σπείρατε και από τ' αμπέλια που εσείς φυτέψατε!» - Δημήτρης Χαϊνης Αποστολάκης **Faliro Summer Theater** - Ωρα: 21.00

20/9 ΝΕΦΕΛΗ ΦΑΣΟΥΛΗ

Στην ωραιότερη τσάντα του Gazarte, στα Urstairs Sessions, και με φρέσκο το πρώτο της προσωπικό άλμπουμ Ο κόσμος σου, η Νεφέλη Φασούλη συστήνει τον «κόσμο» της στο κοινό που την έχει ήδη αγαπήσει. Αθηνάϊκά τσα-τσα, ωδές στο παλιό καλό λαϊκό τραγούδι, το Casa Malaparte και άλλα ωραία, καλαίσθητα κομμάτια κάτω από τα αστέρια. **Gazarte** - Ωρα: 21.30 - Προώληση στο niva.gr

20-21/9 ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΡΟΥΛΗΣ

«Στη σκιά των Βράχων», με μεγάλη μουσική παρέα, ο Πάννης καλεί για «σμίξιμο», όπως μόνο αυτός ξέρει να εμπνέει στις συναυλίες του. Έστω και με αποστάσεις. Είναι σαν μια επανάληψη του καλοκαιριού που μόλις τελείωσε – ημερολογιακά. **Θέατρο Βράχων Μελίνα Μερκούρη** - Ωρα έναρ-

ξης: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

22/9 ΠΑΙΔΙ ΤΡΑΥΜΑ

Το Παιδί Τραύμα έρχεται να μας θυμίζει ότι δεν ήταν ποτέ ένας. Είναι πολλοί. Με δύο δίσκους και μια ανανεωμένη σύσταση, θα παρουσιάσει το μεγαλύτερο κομμάτι από τα άλμπουμ «Μουσικές χορευτικές κινήσεις» και «Θα καταστρέψω τον κόσμο», ενώ δε θα λείψουν οι εκπλήξεις. **Gazarte** - Ωρα: 21.30 - Προώληση στο niva.gr

22/9 ΑΛΕΚΑ ΚΑΝΕΛΛΙΔΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ QUARTET

«All that Jazz» με την κλασική, νυχτερινή βραχνάδα της Αλέκας και το κουαρτέτο του πιανίστα και μαέστρου Δημήτρη Καλαντζή. Εξάισια τζαζ και ελληνικά στάνταρντ από την ελληνική pop των 60s (η Αλέκα Κανελλίδου είναι η αυθεντική φωνή που τραγουδάει το «Crazy girl» του Μίμη Πλέσσα διά της κινηματογραφικής ερμηνείας της Ζωής Λάσκαρη) μέχρι συνθέσεις του Πάννη Σπάρτακου και του Βαγγέλη Παπαθανασίου. Και φυσικά, «Άσε με να φύγω».

Faliro Summer Theater - Ωρα: 21.15 - Προώληση στο niva.gr

22/9 ABSOLUTE BOWIE

Βραβευμένο musical tribute στην καριέρα του David Bowie που έκανε πρεμιέρα στο West End πριν από 13 χρόνια. Η συναυλία παρουσιάζεται από ένα συγκρότημα πέντε ηθοποιών και μουσικών και διαθέτει (φυσικά) αμέτρητες αλλαγές κοστουμιών. **Christmas Theatre** - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο niva.gr

25/9 CLASSIC ROCK 5

Εδώ και τέσσερα χρόνια το Ηρώδειο ξεπουλάει κάθε φορά που γίνονται οι συναυλίες του Classic Rock, όπου η Κρατική Ορχήστρα Αθηνών ερμηνεύει κλασικά ροκ κομμάτια της εποχής των μαγαθρίων συγκροτημάτων του είδους. Μάλλον είναι μια ψυχολογική ανάγκη των Ελλήνων να καταξιώσουν τον βαρύ ήχο του ροκ της εφηβείας τους με τη «σοβαρότητα» του κλασικού χώρου και της ορχήστρας. Έτσι λοιπόν, για 5η χρονιά ετοιμαστείτε για Deep Purple και τα συναφή «κάτω από τον ιερό βράχο της Ακρόπολης», με «σπουδαίους ερμηνευτές» που θα επιχειρήσουν να ισοφαρίσουν τους πρώτους διδάξαντες. Προβλέπεται και πάλι sold out.

Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketservices.gr

26/9 VASSILINA

Στην τσάντα της Αναξαγόρα, «Bad Omen», «This is the last song I'm gonna write for you», «Ατυχήσαμε» (καθόλου) και όλα τα avant-pop κομμάτια της Vassilina(s) από το άλμπουμ «Fragments», δίσκο με σκοτεινιά και ηλεκτρονικό ήχο φτιαγμένο με fragments από Λονδίνο (εκεί ζούσε 4 χρόνια) και Αθήνα, σε μια συναυλία-παράσταση, αφού συμμετοχή θα έχει και η αγαπημένη drag persona Tammy Tsanaka. **Ρομάντσο** - Ωρα: 21.30

26/9 ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ - «200 ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ»

Στο πλαίσιο των εορτασμών για τα 200 χρόνια από την Εθνεγερσία, ο κορυφαίος Έλληνας συνθέτης και μαέστρος Σταύρος Ξαρχάκος προτείνει ένα πολύπλευρο πρόγραμμα δράσεων που προβάλλουν τη σημασία και τη διαχρονικότητα της ελληνικής μουσικής παράδοσης. Πρόκειται για τρεις μουσικούς κύκλους που ο καθένας περιέχει

συμβολικά 21 τραγούδια, με σημείο αναφοράς την παράδοση του δημοτικού μας τραγουδιού. Στον τρίτο κύκλο, ο Σταύρος Ξαρχάκος θα παρουσιάσει και θα διευθύνει μια σουίτα εμπνευσμένη από 21 επίλεκτα δημοτικά τραγούδια με ερμηνεύτρια την Ηρώ Σαΐα και ένα ορχηστρικό σύνολο με τίτλο «Θέλει Αρετή και Τόλη το... τραγούδι».

Όλα τα έσοδα από την πώληση των εισιτηρίων θα διατεθούν στα Μουσικά Σχολεία Παλλήνης και Θεσσαλονίκης στο πλαίσιο της Υποτροφίας «Σταύρος Ξαρχάκος». **Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προπώληση στο viva.gr**

27/9 JACK SAVORETTI

Έχοντας μόλις κυκλοφορήσει το νέο του άλμπουμ *Eurogiana*, ο αγαπημένος πλέον του ελληνικού κοινού έρχεται δύο χρόνια μετά το πολύ επιτυχημένο του άλμπουμ «*Singing to Strangers*», το τρίτο χρυσό του και το πρώτο που κατάφερε να φτάσει στο #1 των UK Charts. Πολλά γνωστά και ραδιοφωνικά κομμάτια, όπως τα singles «*What More can I Do?*», «*Candlelight*», «*Love Is On The Line*», «*Youth & Love*», θα ακουστούν στη συναυλία, όπως και το καινούργιο single, το funky «*Who's Hurting Who*» (στο οποίο παίζει ο γκουρού του funk Nile Rodgers). Ο Τζακ είναι οικογενειακός καλλιτέχνης, γι' αυτό και προβλέπεται να τιγκάρει «το θέατρο κάτω από τον ιερό βράχο». **Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προπώληση στο viva.gr**

29/9 JEF MAARAWI - DANAI NIELSEN

Ο Βραζιλιάνος, Αθηναίος αλλά και Σύρος, μα πάνω απ' όλα και πολίτης του κόσμου Jef Maarawi με ένα πακέτο καινούργιων υπέροχων τραγουδιών (*Terra Paragalli*) με επιρροές από Dylan, Bonnie «Prince» Billy και Sufjan Stevens, καθώς και βραζιλιάνικη αύρα. Μαζί του, με την επιτυχία «*Recycled Feelings*» (club remix) και λίγο πριν μας παρουσιάσει το πρώτο της ολοκληρωμένο άλμπουμ «*Who are They*», η Danaí Nielsen, με μουσικούς διαλόγους ανάμεσα στο θηλυκό και στο αρσενικό alter ego της, με dream pop & synth ήχους φτιάχνει τη νύχτα στην ταράτσα. **Gazarte - Ωρα: 21.30 - Προπώληση στο viva.gr**

«SUMMER OF SOUL» ΣΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ

Ανάμεσα στο πλούσιο, ενδιαφέρον και δημοφιλέδες, όπως πάντα, πρόγραμμα των μουσικών ταινιών στις «*Νύχτες Πρεμιέρας*» ξεχωρίζουμε αυτήν: το «*Summer of Soul*» του Questlove. Χαμένο για μισόν αιώνα, όμως όχι ξεχασμένο, το «*Πολιτιστικό Φεστιβάλ του Χάρλεμ*» συνέβη το καλοκαίρι του 1969, την ίδια εποχή που διοργανώθηκε το Woodstock αλλά και η ιστορική τουρνέ των Rolling Stones στις ΗΠΑ (που έδωσε το «*Gimme Shelter*»). Για το «*Καλοκαίρι της Σόουλ*», όμως, δεν άκουσε ποτέ ξανά κανείς. Μπροστά σε 300 χιλιάδες ανθρώπους, στα έξι ελεύθερα κοντσέρτα πέρασαν θρύλοι της blues και της soul, όπως οι B.B King, Μαχάλια Τζάκσον, Sly and the Family Stone (σε μια συναυλία που περιφρούρησαν οι Μαύροι Πάνθηρες), Στίβι Γουόντερ, Νίνα Σιμόν και δεκάδες άλλοι.

Μετά από 50 χρόνια έρχεται αυτό το εκπληκτικό ντοκιμαντέρ για να ζωντανέψει ξανά το καλοκαίρι «που πέθαναν οι νέγροι και γεννήθηκαν οι μαύροι», όπως υπαινίσσεται. Ρυθμός, ψυχή, συγκίνηση και Μέγα Βραβείο Επιτροπής και Βραβείο Κοινού στο Σάντανς. **«*Το 27ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας «Νύχτες Πρεμιέρας*» θα πραγματοποιηθεί από 22 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου**

29/9 THE TIGER LILLIES - «THE CRACK OF DOOM AND OTHER QUARANTINE TALES»

Punk/street opera, σαγηνευτικοί και απόλυτα α-

FALL
preview '21

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΛΕΜΗ, ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

Β. ΤΣΟΥΡΑΠΗΣ, Ν. ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ, ΣΤ. ΔΡΟΓΩΣΗΣ, ΑΓ. ΔΙΑΓΓΕΛΑΚΗ

νατρεπτικοί, οι Tiger Lillies έρχονται στην Αθήνα για το μεγαλύτερο show που έχουν δώσει ποτέ στη χώρα μας. Θα παρουσιάσουν για πρώτη φορά στον κόσμο το νέο τους album Greek Songs, μαζί με τραγούδια από τα δύο «covid-19» albums, τα οποία ηχογραφήθηκαν κατά τη διάρκεια του lockdown, αλλά και κομμάτια από ολόκληρη την 30χρονη καριέρα τους.

Βασισμένα σε στίχους ρεμπέτικων τραγουδιών από τις αρχές του 20ού αιώνα, τα «Ελληνικά Τραγούδια» των Tiger Lillies επικεντρώνονται στη ζωή των χαμηλότερων στρωμάτων της κοινωνίας, λέγοντας ιστορίες για τη φτώχεια, την έλλειψη στέγης, τον εθισμό σε ουσίες, τη βαρβαρότητα της αστυνομίας και τη χαμένη αγάπη. Η μουσική τους συνδυάζει τη μαγεία των προπολεμικών καμπαρέ του Βερολίνου, την αναρχική όπερα, το θέατρο του δρόμου και την τσιγγάνικη μουσική, φέρνοντας στο νου τον Bertolt Brecht και τον Jacques Brel. Οι Tiger Lillies δεν έχουν πάψει να σοκάρουν, να εκπλήσσουν και να διασκεδάζουν το κοινό τους. **Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο viva.gr**

30/9 & 1/10 STING

Από τις παλιές αγάπες, σόλο ή με τους Police. Έχει ωριμάσει πολύ ωραία ο Sting (και αυτό το εισπράττει το κοινό). Δύο δυνατές, ηλεκτρικές συναυλίες έχοντας στο πλευρό του ως καλεσμένο τον γιο του Joe Sumner. Η συναυλία «My Songs» είναι ένα πληθωρικό και δυναμικό show, «μια αριστουργηματική εμφάνιση από την αρχή έως το τέλος που θα οδηγήσει τους fans σε ένα μουσικό ταξίδι μέσα

στον χρόνο». Φυσικά και τραγούδια από το νέο του άλμπουμ «The Bridge», που θα κυκλοφορήσει στις 19/11. Πρώτο single από το άλμπουμ είναι το «If It's Love». **Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketmaster.gr**

1/10 STRAWBERRY PILLS

Οι δύο Αθηναίοι Strawberry Pills, το dark electro/minimal wave ντουέτο, θα παρουσιάσουν για πρώτη φορά ζωντανά ολόκληρο το ντεμπούτο album τους («Murder To A Beat») αλλά και νέα τραγούδια. Η Valisia Odell και ο Αντώνης Κωνσταντάρας γνωρίστηκαν από τη συμμετοχή τους στους Phoenix Catscratch, με τους οποίους έχουν κυκλοφορήσει ένα άλμπουμ με τίτλο «Nectar & Wrinkles». Μάλιστα, δύο από τα τραγούδια της μπάντας συμπεριλήφθηκαν στο soundtrack της ταινίας «Άλπεις» του Γιώργου Λάνθιμου. Μαζί τους θα είναι και οι The Black Comedies από τη Θεσσαλονίκη στην πρώτη τους εμφάνιση επί αθηναϊκού εδάφους. **Ρομάντσο Rooftop - Ωρα: 21.30 - Είσοδος: 8 ευρώ**

8/10 «ΦΟΡΩΝΤΑΣ ΧΡΩΜΑΤΑ ΑΝΟΙΧΤΑ» - ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΕΦΕΡΗ

Συναυλία με αφορμή τα πενήντα χρόνια από την αποδημία του νομπελίστα ποιητή. Τα τραγούδια ερμηνεύουν ο Πάννης Κότσιρας, η Γιώτα Νέγκα, η Παυλίνα Βουλγαράκη, η Δήμητρα Σελεμίδου, ο

Παντελής Κυραμαργιός, Αφηνητής στη συναυλία ο Πάννης Στάνκογλου **Ηρώδειο - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο icketservices.gr**

11-19/10 ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ - ΜΑΡΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Συνεργασία που έπρεπε να συμβεί. Η ντίβα και ο τενόρος. Σαν να ξεκινούν την περίοδο των Χριστουγέννων, στον σωστό χώρο.

Christmas Theatre - Ημερομηνίες και προώληση στο viva.gr

27/10 BACK BEAT BEATLES

Το Back Beat Beatles είναι ίσως η καλύτερη παράσταση αφιερωμένη στους Beatles που δημιούργησε ο ηθοποιός Κρις Ο' Νιλ, ο οποίος συμμετέχει σε αυτήν. Κατάφερε να γίνει διάσημη με περιοδείες σε όλο τον κόσμο, ενώ έχουν εμφανιστεί σε αυτήν διάσημα ονόματα, όπως οι Take That, Robbie Williams, η κυρία Shirley Bassey αλλά και η Συμφωνική Ορχήστρα του Λίβερπουλ. Η έδρα του συγκροτήματος είναι φυσικά το Λίβερπουλ, εκεί όπου το 1959 δημιουργήθηκαν τα θρυλικά «σκαθάρια». **Christmas Theatre - Ωρα: 20.30 - Προώληση στο viva.gr**

13/11 NIGHTFALL

Το ιστορικό death metal συγκρότημα της Αθήνας που ίδρυσε ο Ευθύμης Καραδήμας και διέδωσε

τον «σκληρό ήχο» εκτός συνόρων επέστρεψε με το νέο του άλμπουμ «At Night We Prey», αποσπώντας διεθνώς σπουδαίες κριτικές, και υπόσχεται να προσφέρει την «πιο σκοτεινή νύχτα» της χρονιάς στην πόλη. Οι metalheads αναρωτιούνται ήδη για το τι θα δουν επί σκηνής, αφού οι Nightfall φροντίζουν οι συναυλίες τους να είναι κάτι παραπάνω από ένα live. **Gagarin 205 - Ωρα: 21.00 - Προώληση στο ticketmaster.gr**

ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ

- 9/9 Ταράτσα του Φοίβου, με guest **Μαρίνα Σάττα**
- 11/9 **Γιώτα Νέγκα** στο Christmas Theatre
- 13/9 **Γιάννης Αγγελάκας - Λύκοι Λάιβ** - Τεχνόπολη
- 14/9 **Μαρίζα Ρίζου** στο Christmas Theatre
- 15/9 **Μουσικό αφιέρωμα στην Tina Turner** στο Christmas Theatre
- 16/9 Ταράτσα του Φοίβου, με guest τον **Μίλτο Πασχαλίδη**
- 20/9 **Μίλτος Πασχαλίδης** στο Christmas Theatre
- 22/9 **Φοίβος Δεληβοριάς** στο Άλσος, με Νεφέλη Φασσούλη
- 23/9 Ταράτσα του Φοίβου, με guest τον **Λάμπρο Φισφή** και **Σπύρο Γραμμένο**
- 25/9 **Αλκίνοος Ιωαννίδης**, «Ηλεκτρικό ταξίδι» στο Christmas Theatre
- 26/9 **Γιάννης Κότσιρας**, «Κοίτα γύρω» στο Christmas Theatre
- 30/9 Ταράτσα του Φοίβου - Πάρτι λήξης με guests-έκπληξη ●

ΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ ΤΑ ΦΥΛΛΑ - ANTIMAMALLO BAND

SOPHIE LIES

FALL
preview '21

DUNE

Η βεβαιότητα –που γίνεται πίστη– ότι η άποψη του Καναδού Ντενί Βιλνέβ για το έπος επιστημονικής φαντασίας του Φρανκ Χέρμπερτ (όλοι οι τίτλοι της δημοφιλούς σειράς «Dune» που εμπνεύστηκε ο Αμερικανός συγγραφέας κυκλοφορούν στα ελληνικά από τις εκδόσεις Anubis) θα είναι ανώτερη από εκείνη του Ντέιβιντ Λιντς στο ημιαποτυχημένο φιλμ του 1984 με τον Κάιλ Μακ Λάχλαν, αλλά και από την εξάωρη τηλεοπτική σειρά του 2000 του Τζον Χάρισον με τον Ουίλιαμ Χαρτ. Συνδυάζοντας την καταγιστική δράση με τις μηχανορραφίες της πολιτικής και τον μυστικισμό με την οικολογική συνείδηση, η νέα περιπέτεια του «Dune» φαίνεται να βάζει τάξη στον Αρράκις, τον πλανήτη των ερήμων. Ο Αρράκις, γνωστός και ως Ντιουν, είναι το μοναδικό μέρος στο σύμπαν όπου υπάρχουν φυσικά αποθέματα του μπαχαρικού μελάνζ, της πολυτιμότερης ουσίας στην Αυτοκρατορία. Το μελάνζ παρατείνει τη ζωή, διευρύνει την ανθρώπινη συνείδηση και επιτρέπει στους Πλοηγούς της Διαστημικής Συντεχνίας να αναδιπλώνουν το διάστημα, προσφέροντας έτσι στην ανθρωπότητα τη δυνατότητα να ταξιδεύει στ' αστέρια. Στον παραξενό αυτόν κόσμο παρακολουθούμε τις περιπέτειες του νεαρού

Πωλ Ατρείδη, που ως Μουάντ Ντιμ θα σφραγίσει το μέλλον του πλανήτη και ολόκληρης της Αυτοκρατορίας και θα επιδιώξει να πάρει εκδίκηση για τη συνομιλία κατά της οικογενείας του που προξένησε τον θάνατο του πατέρα του Λίτο Ατρείδη. Το φιλμ, με πρωταγωνιστές τους Τιμοτέ Σαλαμέ, Ζεντάγια, Τζέισον Μομόα και Οσκαρ Αϊζακ, έκανε πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας και θα βγει στις αίθουσες στις 14 Οκτωβρίου.

NO TIME TO DIE

Πιθανότατα είναι η τελευταία φορά (ποτέ μιλές ποτέ, βέβαια) που ο Ντάνιελ Κρεγκ φοράει το κοστούμι του Τζέιμς Μποντ, καθώς δεν τον αφήνουν να βγει στη σύνταξη! Εδώ, ο Μποντ έχει εγκαταλείψει την ενεργό δράση και απολαμβάνει τη γαλήνη της Τζαμάικα, η οποία θα διαταραχθεί όταν ο παλιός του φίλος Φίλιξ Λέιτερ της CIA εμφανίζεται ζητώντας τη βοήθειά του. Το φιλμ, που σκηνοθετεί ο Κάρι Φουκουνάγκα, είναι το πρώτο που έπαιξε... Θύμα της πανδημίας, καθώς ήταν προγραμματισμένο να βγει στις αίθουσες τον Απρίλιο του 2020 και έκτοτε γνώρισε απανωτές αναβολές. Ο σκηνοθέτης του «True Detective» αναλαμβάνει να φρεσκάσει τον μύθο του ατσάλκωτου πράκτορα της ΜΙ6, αν και πατά σε γνώριμα εδάφη με παλιούς

γνωστούς (ο Κριστόφ Βαλτζ υποδύεται τον... Stavro Blofeld). Στην ταινία, που θα κυκλοφορήσει στις αίθουσες στις 30 Σεπτεμβρίου, συμπρωταγωνιστούν οι Ράμι Μάλεκ, Λέα Σείντου, Λασάντα Λιντς, Μπεν Γουίσοου, Ναόμι Χάρις, Τζέφρι Ράιτ, Ρέιφ Φάινς (ως «Μ»), Άνα ντε Αρμάς, Νταλί Μπενσάλα, Ντέιβιντ Ντένσις και Μπίλι Μάγκνουσεν.

HALLOWEEN KILLS

Συνέχεια για την πρόσφατη επιτυχημένη αναβίωση του κλασικού θρίλερ του Κάρπεντερ, ο οποίος σύστησε στο κινηματογράφο το κοινό, στα τέλη των 70s, έναν από τους κορυφαίους σίριαλ κίλερ στην ιστορία του σινεμά. Το 2018, η «Νύχτα με τις μάσκες» του Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν, με πρωταγωνίστρια την εμβληματική Τζέιμι Λι Κέρτις, έκανε ρεκόρ στο box office, κερδίζοντας περισσότερα από 250 εκατομμύρια δολάρια παγκοσμίως, και έγινε το πιο εμπορικό κεφάλαιο της διάσημης σειράς ταινιών στα 40 χρόνια της ιστορίας της. Η νέα ταινία ξεκινά λίγα λεπτά αφότου η Λόρι (Τζέιμι Λι Κέρτις), η κόρη της Κάρεν (Τζούντι Γκριπ) και η εγγονή της Άλισον (Άντι Μάτισοκ) άφησαν τον μασκοφόρο δολοφόνο Μάγερς παγιδευμένο να καίγεται στο υπόγειο. Η Λόρι θα εισαχθεί στο νοσοκομείο με τραύματα, πιστεύοντας ότι επι-

τέλους κατάφερε να σκοτώσει τον διαχρονικό βασανιστή της, αλλά, όταν ο Μάικλ καταφέρνει να απελευθερωθεί, το τελετουργικό λουτρό αίματος θα αναβιώσει. Η «Νύχτα με τις μάσκες 2» θα βγει στις αίθουσες στις 14 Οκτωβρίου.

VENOM: LET THERE BE CARNAGE

Για δεύτερη φορά ο Τομ Χάρντι υποδύεται τον Eddie Brock/Venom με νέο σκηνοθέτη τον Άντι Σέρκις, αν και η πρώτη ταινία του Ρούμπεν Φλάισερ απέφερε το 2018 περισσότερα από 850 εκατομμύρια δολάρια στους παραγωγούς των Marvel Studios. Στη νέα περιπέτεια του φονικού προσάτη Venom, ενός από τους πιο πολύπλοκους και ιδιαίτερους χαρακτήρες της Marvel, δίπλα στον Χάρντι θα συναντήσουμε τη Μισέλ Γουίλιαμς («Το μυστικό του Brokeback Mountain») και τη Ναόμι Χάρις, που μετά την εμπειρία της στα μεγάλα franchises τύπου «Πειρατές της Καραϊβικής», καθώς και τα τελευταία φιλμ του Τζέιμς Μποντ, ετοιμάζεται να αφήσει τη σφραγίδα της σε άλλο ένα διάσημο blockbuster υποδύομενη τη Shriek. Η μεγάλη ατραξιόν του φιλμ, πάντως, αναμένεται να είναι ο Γούντι Χάρελσον στον ρόλο του κακού Cletus Kasady/Carnage. Η ταινία θα κυκλοφορήσει στις 23 Σεπτεμβρίου.

ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΠΩΣ ΚΑΙ ΠΩΣ

Τζέιμς Μποντ, Dune και Spider-Man είναι μερικοί από τους πιο πολυαναμενόμενους κινηματογραφικούς τίτλους της χρονιάς που θα δούμε τους επόμενους μήνες

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

THE FRENCH DISPATCH

Η νέα δημιουργία του Γουές Άντερσον (αγαπημένος των χίπστερ και των εναλλακτικών σινεφίλ) μας μεταφέρει στον κόσμο της δημοσιογραφίας και στη Γαλλία του 20ού αιώνα, όπου μια ομάδα δημοσιογράφων οραματίζεται το «απόλυτο» περιοδικό! Ο Άντερσον εμπνέεται από τους ανήσυχους ρεπόρτερ που έχουν κολλήσει το «μικρόβιο» της αλήθειας, καταθέτοντας ακόμη μια εκκεντρική κωμωδία που αποθεώνει το χάος και τη ρετρό λατρεία, πάντα όμως με την κάμερα να επιδίδεται σε επιδέξια γεωμετρικά νούμερα. Η ταινία, που έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Φεστιβάλ των Καννών και συγκέντρωσε εξαιρετικές κριτικές, έχει απίθανο καστ, με αστέρες όπως η Φράνσις Μακ Ντόρμαντ, ο Τιμοτέ Σαλαμέ, ο Μπεν Γουίσοου, η Τίλντα Σουίντον και ο Γουίλεμ Νταφός. Το «The French Dispatch» κυκλοφορεί τον Νοέμβριο στις ελληνικές αίθουσες.

HOUSE OF GUCCI

Το φιλμ του Ρίντλεϊ Σκοτ μας μεταφέρει στο 1995 και στα γεγονότα που οδήγησαν στη δολοφονία του Maurizio Gucci. Το σενάριο είναι εμπνευσμένο από την πραγματική ιστορία της οικογενειακής αυτοκρατορίας του ιταλικού οί-

κου μόδας Gucci. Διατρέχοντας τρεις δεκαετίες έρωτα, προδοσίας, παρακμής και εκδίκησης, ο φακός του Βρετανού σκηνοθέτη παρακολουθεί τι κρύβεται πίσω από ένα ιστορικό όνομα και ανικνεύει τις ραδιουργίες εκείνων που είναι ικανοί να κάνουν τα πάντα προκειμένου να διατηρήσουν τον απόλυτο έλεγχο της αυτοκρατορίας των Gucci. Στις 25 Νοεμβρίου στις αίθουσες.

SPIDER-MAN: NO WAY HOME

Η τρίτη περιπέτεια του Τομ Χόλαντ ως Spider-Man συνεχίζει από εκεί όπου τελείωσε η προηγούμενη. Στο «Spider-Man: Far From Home» αποκαλύφθηκε η πραγματική ταυτότητα του Spider-Man, και τώρα κάποιος εχθρός από τα παλιά επιστρέφουν στην πόλη του ήρωα για να πάρουν την εκδίκησή τους. Στο «No Way Home», που θα βγει στις αίθουσες μόνο μία εβδομάδα πριν από τα Χριστούγεννα (17 Δεκεμβρίου), ο ήρωας θα έχει σύμμαχο τον Dr. Strange (φυσικά ο Μπένεντικτ Κάμπερματς στον ρόλο), ενώ οι κακοί του φιλμ είναι ο Electro του Τζέιμι Φοξ από το «Amazing Spider-Man» του Μαρκ Γουέμπ, ο Green Goblin του Γουίλεμ Νταφός από τον πρώτο «Spider-Man» του Σαμ Ράιμι και, φυσικά, ο Dr. Octopus, τον οποίο υποδύεται ο Άλφρεντ Μολίνα, όπως είχε συμβεί και στο «Spider-Man 2», επίσης του Σαμ Ράιμι. Σκηνοθέτης της ταινίας είναι ο Τζον Γουότς, που είχε

υπογράψει και τα δύο προηγούμενα φιλμ, ενώ στους βασικούς ρόλους συναντάμε και πάλι τη Ζεντάγια, τη Μαρίσα Τομέι, τον Τζον Φαβρό και τον Τζ. Κ. Σίμονς.

TITANE

Έχει ήδη τον τίτλο της πιο σοκαριστικής ταινίας των τελευταίων ετών, και μάλιστα ενισχυμένης με τον Χρυσό Φοίνικα που κατέκτησε στις πρόσφατες, καλοκαιρινές παρακαλώ, Κάννες. Το προκλητικό και άκρως αντισυμβατικό «Titane» της Ζουλιέ Ντικουρνό (μας είχε κερδίσει από το πρώτο της κιόλας φιλμ, το συναρπαστικό σκεπτόμενο σπλάτερ «Raw» το 2016) με τον θρίλερ του στο φεστιβάλ των Καννών κάνει τη νεαρή Γαλλίδα σκηνοθέτρια μόλις τη δεύτερη γυναίκα που κερδίζει το πολυπόθητο βραβείο στην ιστορία του θεσμού. Η πλοκή εκτυλίσσεται γύρω από μια σεξουαλικά διαφοροποιημένη νεαρή δολοφόνο που, όταν ο αστυνομικός κλοιός στενεύει γύρω της, υιοθετεί την ταυτότητα ενός εξαφανισμένου από χρόνια αγοριού.

THE MATRIX RESURRECTIONS

Η μεγάλη στιγμή για τους φαν του φουτουριστικού έπους των 90s «The Matrix». Τη σκηνοθεσία της νέας ταινίας «Matrix Resurrections» έχει αναλάβει η Λάνα Γουατσόφσκι σε σενάριο το οποίο υπογράφει η ίδια μαζί με τον Αλεξάντερ

Χέμον και τον Ντέιβιντ Μίτσελ (τον συγγραφέα του «Cloud Atlas»). Φυσικά, στους κεντρικούς ρόλους ξανασυναντάμε τους Κιάνου Ριβς και Κάρι Αν Μος, που θα συνεργαστούν με τους Πάχια Αμπντούλ-Μάτιν Β' του «Candyman», Τζέννα Πίκετ Σμιθ, Τζέσικα Χένγουικ, Νιλ Πάτρικ Χάρις και Τζόνθαν Γκροφ. Στις 16 Δεκεμβρίου στις αίθουσες.

CRY MACHO

Στη νέα ταινία του Κλιντ Ίστυγκοντ ο βετεράνος δημιουργός υποδύεται τον Μάικ Μίλο, ένα παλιό αστέρι του ροντέο και νυν ξεπεσμένο εκτροφέα αλόγων, ο οποίος, το 1979, αναλαμβάνει να φέρει τον γιο του πρώην αφεντικού του από το Μεξικό. Αναγκασμένοι να πάρουν τους παράδρομους στην επιστροφή τους στο Τέξας, οι αταίριαστοι συνοδοιπόροι αντιμετωπίζουν ένα απροσδόκητο απαιτητικό ταξίδι, στη διάρκεια του οποίου ο κουρασμένος εκπαιδευτής αλόγων θα βρει απρόσμενες συνδέσεις και την προσωπική του αίσθηση λύτρωσης. Στην ταινία πρωταγωνιστούν επίσης ο Εντουάρντο Μινέτ, στην πρώτη του κινηματογραφική εμφάνιση, που υποδύεται το νεαρό αγόρι, και η Νατάλια Τρέιβεν («Collateral Damage», «Soulmates»). Το σενάριο των Νικ Σενκ και Ν. Ρίτσαρντ Νας βασίζεται στο βιβλίο του τελευταίου. Η ταινία θα βγει στις 16 Σεπτεμβρίου στις ελληνικές αίθουσες. **A**

Το COMICDOM CONATHENS2021 χτυπάει κέντρο

Στην Ελληνοαμερικανική Ένωση & στην Πλατεία Κλαυθμώνος

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Είχαμε συνηθίσει να μαζευόμαστε κάθε Απρίλιο, εδώ και 14 χρόνια, στην Ελληνοαμερικανική Ένωση για το μεγαλύτερο αυτή τη στιγμή Φεστιβάλ Comics στην Ελλάδα, το **Comicdom CON Athens** που, φέτος όμως, έρχεται στις **10, 11 & 12 Σεπτεμβρίου 2021** για την 15η επετειακή διοργάνωσή του. Κλασικά πάντα στους χώρους της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης αλλά και στο κέντρο της πόλης, στην Πλατεία Κλαυθμώνος, με πολλές εκδηλώσεις, χιλιάδες σκίτσα, σχέδια, έργα που δημιουργούνται μπροστά στα μάτια σου από τους καλλιτέχνες, workshops, και βέβαια το –κάθε χρόνο και πιο fun πράγμα να κάνεις– το cosplay.

ΜΕΡΙΚΑ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΑ HIGHLIGHTS

» Σκέψου Μπλε, Σκέψου Στρουμφ: η Κεντρική Διεθνής Έκθεση.

Είναι πολύ ok να αγαπάς τα Στρουμφ, έγιναν pop σύμβολα και πάντα υπάρχουν στο ντουλάπι με τις αναμνήσεις της παιδικής ηλικίας. Τα Στρουμφ συστήνονται ξανά μέσα από σειρά πάνελ που αφηγούνται την καταπληκτική διαδρομή τους στον χρόνο, σελίδες comics και συναρπαστικά memorabilia. Η έκθεση παρουσιάζεται στην Γκαλερί Χατζηκυριάκος-Γκίκας της Ελληνοαμερικανικής Ένωσης και πραγματοποιείται σε συνεργασία με την IMPS, εταιρεία διαχείρισης των δικαιωμάτων των Στρουμφ, και με την υποστήριξη της Πρεσβείας του Βελγίου στην Αθήνα.

» Οι τσεχικές εκθέσεις **100 Χρόνια Τσέχικα Comics** και **12 Κόσμοι**. Στην πρώτη ξεδιπλώνεται η πλούσια ιστορία και ποικιλία των τσεχικών comics και η εξέλιξή τους μέσα στον χρόνο, ενώ στη δεύτερη γνωρίζουμε τους σημαντικότερους εικονογράφους παιδικών βιβλίων.

» Η μεγάλη γιορτή της **Πλατείας Κλαυθμώνος**, με σύσσωμη την ελληνική σκηνή comics (περισσότεροι από 100 δημιουργοί, εκδοτικές και καταστήματα) να υποδέχεται το κοινό στο Bazaar και τα Artists και Self-Publishers Alleys, με πολυαγαπημένες νέες και παλαιότερες εκδόσεις και merchandise.

» Προβολές δύο επεισοδίων Στρουμφ – από τα πιο απολαυστικά τους.

Το Σάββατο (16:30) το επεισόδιο με την πρώτη εμφάνιση της Στρουμφίτας και τον Δρακουμέλ να ετοιμάζεται να καταστρέψει τα Στρουμφάκια κατακτώντας τις καρδιές τους. Τις προβολές δύο από τα πλέον απολαυστικά επεισόδια των Στρουμφ!

Την Κυριακή (14:30) τα Στρουμφάκια στη Θάλασσα, τολμηρά και με όραμα, διδάσκουν ότι κάθε καινούργια εμπειρία και κάθε νεωτερισμός δεν οδηγούν απαραίτητα σε μεπελάδες.

» Η Απονομή των **Ελληνικών Βραβείων Κόμικς** (Παρασκευή 20:00). Μία Ακαδημία επαγγελματιών του χώρου θα βραβεύσει Έλληνες δημιουργούς και έργα από την πλούσια πλέον εγχώρια παραγωγή.

» Ο πολυαγαπημένος **διαγωνισμός κοστούμιών Comicdom Cosplay** (Σάββατο 19:00) με τους κορυφαίους cosplayers της Ελλάδας όχι μόνο να κατασκευάζουν και να παρουσιάζουν εντυπωσιακές και ευφάνταστες στολές των πρώτων τους αλλά και ΝΑ ΤΟ ΖΟΥΝ στη σκηνή, με το κοινό να επευφημεί.

» Οι **τρεις ψηφιακές εκθέσεις του Φεστιβάλ**, ήδη διαθέσιμες στο Ψηφιακό Μουσείο Comics (comicsmuseum.gr):

1. Επετειακή έκθεση **15 Χρόνια Comicdom ConAthens** με μεγάλα διεθνή ονόματα (Milo Manara, David Lloyd και John Romita Jr.) να συνυπάρχουν δίπλα σε καταξιωμένους Έλληνες καλλιτέχνες (Ηλίας Κυριαζής, Μιχάλης Διαλυνάς και η DaNi). Έργα που φιλοτεχνήθηκαν αποκλειστικά για το Φεστιβάλ μέσα στα χρόνια της επιδραστικής παρουσίας του.

2. Αναδρομική έκθεση του **Βασίλη Λώλου**. Περισσότερα από 50 έργα του βραβευμένου και διεθνώς αναγνωρισμένου καλλιτέχνη. Δική του και η φετινή αφίσα του Φεστιβάλ.

3. Η έκθεση **Comics vs. Corona**. Ο καταξιωμένος Τσέχος καλλιτέχνης και καθηγητής εικονογράφησης, Václav Šlajch, δημιουργεί 6 σελίδες comics με θέμα τον κορονοϊό και τρεις καλλιτέχνες, ο Βέλγος Steven Dhondt, η Γιαπωνέζα Miki Yamamoto και ο Έλληνας Αποστόλης Ιωάννου συνεχίζουν την ιστορία, ο καθένας με τον δικό του, μοναδικό τρόπο.

» Και όπως πάντα πολιτικά σκίτσα, νέοι δημιουργοί, ανοιχτές συζητήσεις, παιδικά προγράμματα και τρομερό merchandise.

Είσοδος ελεύθερη

Ελληνοαμερικανική Ένωση, Μασσαλίας 22, Κολωνάκι, 10, 11 & 12/9, 11.00-21.30 Πλατεία Κλαυθμώνος

Rally ACROPOLIS

Το περιμέναμε χρόνια. Και επανήλθε! Το Ράλλυ Ακρόπολις, μετά από οκτώ χρόνια απουσίας από τα «σαλόνια» του WRC, του παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ράλι δηλαδή, επέστρεψε εκεί όπου ανήκει: Στην κορυφή του μηχανοκίνητου αθλητισμού. Και ανήκει εκεί όχι γιατί φέτος είναι η 65η διοργάνωσή του, άρα εξ ορισμού ένας από τους τρεις παλαιότερους αγώνες στην ιστορία των ράλι, αλλά και γιατί το Ράλλυ Ακρόπολις στο πέρασμα των χρόνων έχει δημιουργήσει μία ιδιαίτερα ισχυρή «προσωπικότητα», λόγω της σύνδεσής του με τους αγωνιζόμενους, με τους θεατές σε όλο τον κόσμο, αλλά και τον ελληνικό λαό. Τον απλό κόσμο που για δεκαετίες το τίμησε με την παρουσία του. Το Ράλλυ Ακρόπολις είναι για την Ελλάδα ένα κοινωνικό γεγονός, μία γιορτή που συμμετέχουν με ενθουσιασμό όχι μόνο οι σχετιζόμενοι με τον μηχανοκίνητο αθλητισμό, αλλά και μη γνώστες, οι πρωτάρηδες, οι μυημένοι, ακόμα και οι απορροημένοι. Είναι ένα γεγονός που βγάζει από τα σπλάχνα των χωριών από όπου περνάει ακόμα και τους παππούδες και τις γιαγιάδες. Γιατί θέλουν να δουν. Να ακούσουν. Να μυρίσουν. Αυτό που για κάποιες στιγμές τους συγκλονίζει. Αυτή την εσάνς και την αχλή της οκόνης, της μυρωδιάς των ελαστικών και των φρένων, όπως και τους ήχους των εξαρτημάτων που μιλάνε μέσω αντιλάλου στα βουναί μας. Αυτό είναι το Ράλλυ Ακρόπολις, που, με τις άοκνες προσπάθειες ανθρώπων της πολιτείας και στελεχών

του ελληνικού μηχανοκίνητου αθλητισμού, επανήλθε στο WRC!

Από την άλλη, η συχνά ακατανόητη αγάπη των αγωνιζομένων για τη σκληρότητά του, την ονομαστική του, σχεδόν τιμωρητική σκληρότητά του παραπέμπει σε ανθρώπινες σχέσεις και όχι μεταφυσικές. Κι αυτό γιατί, ακόμα και όταν εγκατέλειπαν, κανένας δεν βαρυγκωμούσε για τον αγώνα και όλοι έλεγαν φωναχτά «του χρόνου»! Για να το ακούσουν τα αυτιά τους, να «δεσμευτούν» για την υπόσχεσή τους, να έχουν έναν ακόμα λόγο να ξανασυμμετάσχουν.

Το Ράλλυ Ακρόπολις επανήλθε με βροντερό «παρών». Όπως ξέρουν οι Έλληνες να κάνουν. Κι αν ο φετινός αγώνας είναι ένα απόλυτα αντιπροσωπευτικό σε αγωνιστική προσέγγιση Ακρόπολις, η Σούπερ Ειδική Διαδρομή Cosmote 5G Athens Stage στο Σύνταγμα θέτει νέες βάσεις προβολής. Όπως και η γιορτινή ατμόσφαιρα την προηγούμενη της εκκίνησης που στην Πλατεία Συντάγματος «άνοιξε το σπορ» για τον απλό κόσμο. Να το μάθει. Να εντυφώσει. Όπως και στις εκδηλώσεις για την οδική ασφάλεια στο Ζάππειο παρουσία του προέδρου της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου (FIA) Jean Todt. Και τέλος, να εξάρουμε τη δημιουργία του Pop Up καναλιού Acropolis Rally της Cosmote TV Sport από 6-13 Σεπτεμβρίου.

Καλό Ακρόπολις σε όλους μας!

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

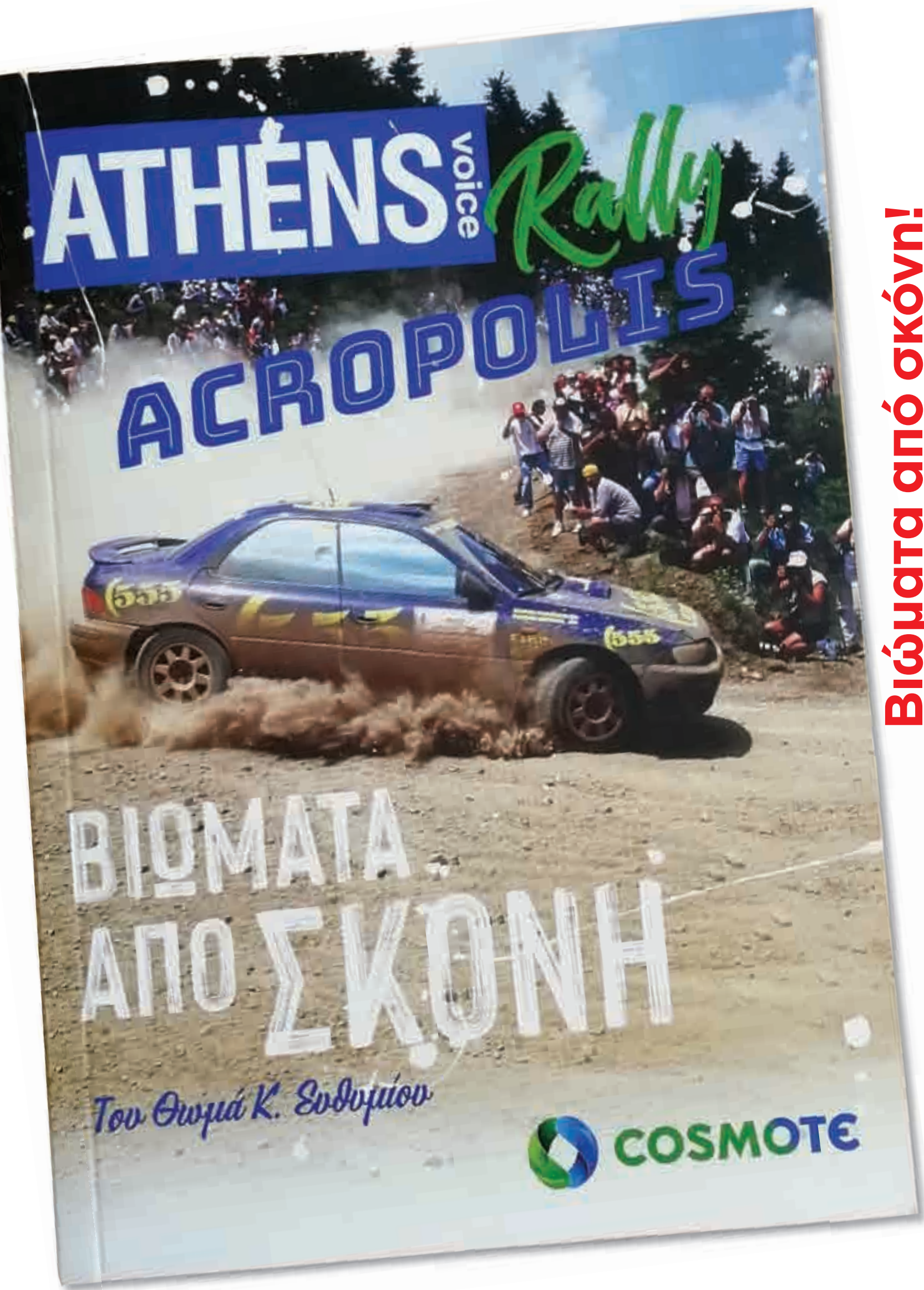
Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Φωτογραφίες: **RBCP, Κακολύρης**

Το Ράλλυ Ακρόπολις είναι κάτι παραπάνω από ένας ακόμα αγώνας του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος. Είναι μία ιδέα, ένα υλικό και ταυτόχρονα άυλο γεγονός με συγκλονιστική αύρα!

Βιώματα από σκόνη!

Μία έκδοση της COSMOTE από την ATHENS VOICE και τον δημοσιογράφο Θωμά Κ. Ευθυμίου για την ιστορία των αγώνων και για το **Ράλλυ Ακρόπολις** ειδικότερα.

Θα μπορούσατε να το αποκαλέσετε «αφιερωματικό περιοδικό» ή «βιωματικό βιβλίο». Σε κάθε περίπτωση, αποτελεί συλλεκτική έκδοση για το Ράλλυ Ακρόπολις, όχι το φετινό, το 65ο, αλλά για όλη του την πορεία μέχρι σήμερα. Ένα έργο με «κατάθεση ψυχής» από ανθρώπους με άμεση σχέση με τον αγώνα, από κάθε είδους πόστο. Ένα ευκολοδιάβαστο βιβλίο με δεκάδες φωτογραφίες, αλλά και μία ενδελεχής προσέγγιση για το πώς ξεκίνησαν και εξελίχθηκαν οι αγώνες αυτοκινήτου στο πέρασμα της ιστορίας. Είναι μία έκδοση της COSMOTE από την ATHENS VOICE και τον δημοσιογράφο Θωμά Κ. Ευθυμίου για την ιστορία των αγώνων και για το Ράλλυ Ακρόπολις ειδικότερα, που προσεγγίζει τον μεγάλο μας αγώνα μέσα από την ανθρώπινη πλευρά. Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο - αφιέρωμα στους ανθρώπους του Ράλλυ Ακρόπολις, φτάνοντας στο τέλος του, θα έχετε μία πλήρη εικόνα της σπουδαιότητας του Ακρόπολις ως αθλητικού και κοινωνικού γεγονότος, αλλά και τους λόγους για τους οποίους το έχουν κατατάξει διαχρονικά στην ελίτ του παγκόσμιου μηχανοκίνητου αθλητισμού. Μέσα από τις 100 σελίδες της έκδοσης, με σπάνιες φωτογραφίες και συναισθηματική γραφή, το Ράλλυ Ακρόπολις καταδεικνύει τη μοναδικότητά του. Αναζητήστε το στα περίπτερα της COSMOTE στο Σύνταγμα και στο Service Park στη Λαμία. ●

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΗΓΩΝ

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**
Φωτογραφίες: **M-Sport**

Για να καθίσεις στο δεξί κάθισμα ενός αγωνιστικού αυτοκινήτου δεν χρειάζεται μόνο επιθυμία, αλλά και γενναιότητα. Διότι ο συνοδηγός, αν γίνει η στραβή, δεν έχει από πού να κρατηθεί. Γι' αυτό και οι τραυματισμοί τους είναι συχνότεροι στα πληρώματα, όταν αντιμετωπίζουν ατυχήματα. Χρειάζεται λοιπόν να έχουν εμπιστοσύνη τυφλή στους οδηγούς τους, αλλά και αυταπάρνηση. Και δεν είναι συναισθηματική η προσέγγιση αυτή. Είναι απόλυτα πραγματική. Και είναι και εύκολο να καταλάβετε το γιατί... Όταν ένα αυτοκίνητο κινείται με «τρελή» ταχύτητα σε μία ειδική διαδρομή στη Φινλανδία ή στη δική μας Παύλιανη, το κιβώτιο ταχυτήτων αρχίζει να φλερτάρει με την 6η και οι τελικές ταχύτητες σε κόμα ή και ασφαλτο ξεπερνούν τη λογική. Τότε για να είσαι ατάραχος και ταυτόχρονα να δίνεις τον ρυθμό με τη χροιά της ομιλίας σου στον οδηγό, πρέπει να έχεις κάτι το ηρωικό... Οι Βρετανοί, που για πολλούς θεωρούνται οι καλύτεροι στον κόσμο συνοδηγοί, έχουν μια εκπληκτική ρήση για να περιγράψουν τι χρειάζεται ένας άνθρωπος για να γίνει συνοδηγός... Balls of steel!

Ο ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Chris Patterson

Τιμώντας τη σπουδαιότητα του ρόλου των συνοδηγών, παρουσιάζουμε εδώ τον Ιρλανδό συνοδηγό του Gus Greensmith στο Ford Fiesta WRC της m-Sport, που είχε την τύχη να συνοδηγήσει με μερικά από τα πλέον πηχρά ονόματα του WRC. Ο λόγος σε αυτόν.

«Ο πατέρας μου ασχολούνταν με τα ράλι ως οδηγός κατά τις δεκαετίες του '70 και του '80, οπότε όταν ήμουν αρκετά μεγάλος για να μπω σε αυτό, ξεκίνησα τα ράλι ως συνοδηγός – αυτό ήταν μόνο για διασκέδαση τα Σαββατοκύριακα σε εθνικές εκδηλώσεις σε όλη την Ιρλανδία. Μετά ξεκίνησα να ταξιδεύω στο Ηνωμένο Βασίλειο συμμετέχοντας σε περισσότερες διοργανώσεις και πολύ καιρό μετά βρέθηκα να αγωνίζομαι στην Ευρώπη και τελικά συμμετείχα στο πρώτο μου πλήρες πρόγραμμα στο WRC στο κύπελλο ομάδων 2001 με τον Έλληνα οδηγό Ιωάννη Παπαδημητρίου».

«Οι σημειώσεις (racenotes) – τα γραπτά των συνοδηγών που καθοδηγούν τον οδηγό τους στα ράλι) έχουν εξελιχθεί πολύ με την πάροδο των ετών. Για πολλά χρόνια τα διάφορα συστήματα γραφής ήταν αρκετά απλά, αλλά με την εισαγωγή βιντεοκάμερας και WR Co-board cameras οι οδηγοί μπορούν τώρα να παρακολουθούν τα βίντεο και να προσθέτουν πολλές λεπτομέρειες στις σημειώσεις τους και στα εξατομικευμένα συστήματα γραφής των Ε.Δ.»

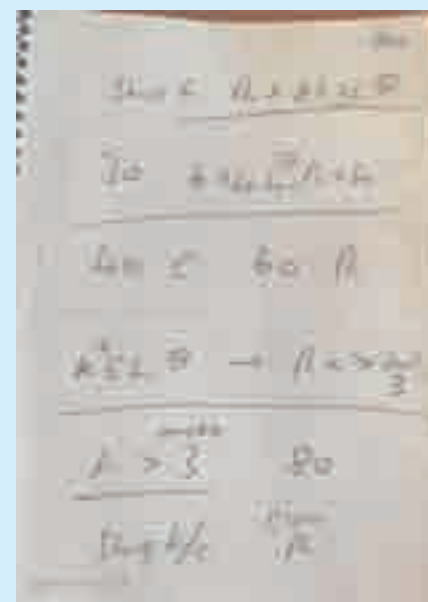
«Οι σημειώσεις είναι ένα πολύ προσωπικό και συγκεκριμένο πράγμα για κάθε οδηγό. Καθώς ένας οδηγός ξεκινά την καριέρα του, τείνει σταδιακά να έχει ένα σύστημα που ταιριάζει στον ίδιο και τον συνοδηγό που επιλέγει, οπότε καθώς προχωρούν συμμετέχοντας σε αγώνες και καθώς αποκτούν περισσότερη εμπειρία, το σύστημα αναπτύσσεται με περισσότερες λεπτομέρειες. Τα σύγχρονα αυτοκίνητα WRC είναι τώρα τόσο γρήγορα, που είναι σημαντικό να βρεθεί μια ισορροπία μεταξύ της λεπτομέρειας των σημειώσεων και των πραγματικών φυσικών πληροφοριών που μπορεί να περιγράψει ο συνοδηγός εγκαίρως, προκειμένου να τις απορροφήσει και να αντιδράσει άμεσα ο οδηγός».

«Γιατί τόσοι πολλοί οδηγοί επιλέγουν συνοδηγούς από το Ηνωμένο Βασίλειο ή την Ιρλανδία; Αυτή είναι μια ερώτηση που μου κάνουν συχνά και πραγματικά δεν έχω συγκεκριμένη απάντηση! Στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία οι συνοδηγοί (co-drivers) τείνουν να ξεκινούν από νεαρή ηλικία, ενώ έχουμε πολλούς διαφορετικούς τύπους εκδηλώσεων,

από εκδηλώσεις πλοήγησης έως και ράλι, έτσι ώστε οι συνοδηγοί να έχουν την ευκαιρία να ανταγωνίζονται συχνά και σε κάθε εκδήλωση κερδίζοντας ανεκτίμητη εμπειρία για να προχωρήσουν στο σπορ».

«Το Ράλλυ Ακρόπολις είναι ένα από τα πιο δύσκολα και προκλητικά ράλι μιας σεζόν για τον συνοδηγό. Η ζέστη και η πρόκληση των Ειδικών Διαδρομών, το καθιστούν ιδιαίτερα απαιτητικό και, όταν φτάσουμε στον τερματισμό, είναι ένα από τα πιο ικανοποιητικά γεγονότα της χρονιάς. Αυτό κάνει τον αγώνα ξεχωριστό και όλοι ανυπομονούμε να επιστρέψουμε για να αγωνιστούμε ξανά στην Ελλάδα».

«Η ιστορία και η πρόκληση του Ράλλυ Ακρόπολις το έχουν καταστήσει ως ένα από τα πιο εμβληματικά και σπουδαία γεγονότα στο ημερολόγιο του WRC. Γνωρίζω ότι η Ανίτα Πασσαλή και η αφοσιωμένη ομάδα της εργάστηκαν πολύ σκληρά για να επαναφέρουν το γεγονός στο WRC και οδηγοί/συνοδηγοί/ομάδες βρίσκονται στην πολύ ευχάριστη θέση να επιστρέψουν στην Ελλάδα!»

ΜΙΑ ΓΕΥΣΗ ΑΠΟ «ΓΡΑΠΤΑ»!

Εδώ είναι η πρώτη σελίδα της διάσημης Ειδικής Διαδρομής Fafe του Ράλλυ Πορτογαλίας με τα γραπτά του Chris Patterson, ο οποίος μας εξηγεί τα σύμβολα με τα οποία διαβάζει τον δρόμο στον οδηγό του:

(Sharp Left, Right και K6,4 Left.)

«Αυτό διαβάζεται συνεχόμενα και γρήγορα και περιγράφει τις τρεις πρώτες στροφές. "K" είναι η γωνία της στροφής και το "4" είναι η ταχύτητα, βάζουμε επίσης ένα "6" μπροστά από το "4", καθώς αυτό δείχνει ότι μπορούμε να πιέσουμε σε αυτήν τη στροφή».

(30 K3,4 αριστερά. R> 4)

«Τρίαντα είναι η απόσταση σε μέτρα. "K" είναι η γωνία της στροφής και το "3" είναι η ταχύτητα στο κιβώτιο. Το R> 4 σημαίνει ότι η στροφή κλείνει σε καμπή τέταρτης ταχύτητας».

(40 C 60 R)

«Αυτό σημαίνει 40 μέτρα στο "χάσιμο" (κορυφή δρόμου χωρίς οπτική μετά από αυτήν) και στη συνέχεια 60 μέτρα μέχρι την επόμενη στροφή».

(K7,4 αριστερά στο R< μπ 3)

«Αυτό σημαίνει ότι είναι μια γρήγορη γωνία τέταρτης ταχύτητας, στη συνέχεια μια πολύ μικρή απόσταση για στροφή προς τα δεξιά που ανοίγει ελαφρώς και στη συνέχεια κλείνει ξανά σε μια αργή στροφή τρίτης ταχύτητας. Το "Don't" σημαίνει μην κάνεις cut-corner ("μπούκα" στα ελληνικά), επειδή στη συγκεκριμένη στροφή υπάρχει μια μεγάλη πέτρα στο εσωτερικό της».

(L> ίσως 3)

«Αριστερή στροφή σε "ίσως" 3η ταχύτητα στο κιβώτιο. Το "maybe" (ίσως) σημαίνει ότι, εάν χρειαστεί να κερδίσουμε λίγο χρόνο, στην πραγματικότητα μπορούμε να πιέσουμε λίγο πιο πολύ και να μπούμε πιο γρήγορα στη γωνία της στροφής». ●

ΑΣΦΑΛΕΙΑ SAFETY FIRST

Όλα όσα πρέπει να γνωρίζουμε για την ασφαλή παρακολούθηση του Ράλλυ Ακρόπολις

Του **Θωμά Κ. Ευθυμίου**

Φωτογραφίες: Θ.Κ.Ε., acropolisrally.gr
Σκίτσα: Richard Hicker

Οπως αναφέρει χαρακτηριστικά η οργανωτική επιτροπή του 65ου Ράλλυ Ακρόπολις 2021, «Ας κάνουμε όλοι μαζί το καλύτερο Ακρόπολις!».

Όλοι όσοι βρισκόμαστε «εδώ», από τη θέση του οργανωτή, του θεατή, του εθελοντή ή του αγωνιζομένου, εκπληρώνουμε την ίδια επιθυμία: να ζήσουμε και πάλι τη διεξαγωγή του ιστορικού μας αγώνα, στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Ράλι της FIA.

Η άρτια διεξαγωγή του ΕΚΟ Ράλλυ Ακρόπολις, και κατ' επέκταση η μονιμοποίηση της θέσης του στο ημερολόγιο του Πρωταθλήματος, αποτελεί υπόθεση όλων μας.

Ας συμβάλουμε όλοι, καθένας από το δικό του πόστο, στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΔΡΟΜΩΝ

Οι ειδικές διαδρομές θα κλείνουν 3 ώρες πριν από το πρώτο αγωνιστικό αυτοκίνητο. Φροντίστε να είστε εγκαίρως στην ειδική διαδρομή, και παρκάρετε:

- Έτσι ώστε να μην εμποδίζετε πιθανή διέλευση ασθενοφόρου οχήματος (λόγος ακύρωσης ειδικής διαδρομής)
- Με τη φορά που θα ακολουθήσετε φεύγοντας, ώστε να μη χρειάζεται αναστροφή
- Μόνο στη μία πλευρά του δρόμου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Με τα νέα συστήματα ελέγχου ασφαλείας της FIA, το κέντρο του αγώνα, εντός 5 δλ. από το πέρας των αυτοκινήτων ασφαλείας αλλά και των αγωνιστικών αυτοκινήτων, λαμβάνει εικόνα υψηλής ανάλυσης και είναι σε θέση να γνωρίζει αν το σημείο που έχετε επιλέξει να παρακολουθήσετε τον αγώνα είναι ασφαλές ή όχι.

Αν κριθεί πως η ασφάλειά σας βρίσκεται σε κίνδυνο, ενδέχεται να αποφασιστεί ακόμα και η καθυστέρηση μέχρι να μετακινηθείτε σε ασφαλές σημείο ή η ακύρωση της ειδικής διαδρομής.

ΣΗΜΑΝΣΗ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ ΘΕΣΕΩΝ (NO GO AREA)

- Για κανέναν λόγο μην καθίσετε σε σημείο του δρόμου όπου υπάρχουν απαγορευτικές πινακίδες.
- Μην κάθεται στην εξωτερική πλευρά μιας στροφής, σε σημεία με άλματα ή και συνδυασμό των δύο. Τέτοιες καταστάσεις δίνουν ελάχιστο χρονικό περιθώριο στους οδηγούς να διορθώσουν ένα λάθος και σε εσάς να μετακινηθείτε.
- Δεν είναι επικίνδυνη μόνο η εξωτερική πλευρά μιας στροφής. Ακόμα και στην ευθεία ένα αυτοκίνητο μπορεί να βγει εκτός ελέγχου – και με ιδιαίτερα υψηλή ταχύτητα.
- Επιλέξτε για τις θέσεις από όπου θα παρακολουθήσετε τον αγώνα όσο το δυνατόν πιο υπερυψωμένο σημείο και σίγουρα μακριά από τον δρόμο. Πέτρες μπορεί εύκολα

Τα αυτοκίνητα που συμμετέχουν στο Ράλλυ Ακρόπολις πηγαίνουν απίστευτα γρήγορα και εκσφενδονίζουν μεγάλες πέτρες στα περάσματά τους. Ποτέ μην ακολουθείτε οπτικά ένα αυτοκίνητο που περνάει. Ο κίνδυνος σοβαρού τραυματισμού είναι τεράστιος.

Εδώ απεικονίζεται η ανατομία μίας Ειδικής Διαδρομής. Μαθαίνουμε λοιπόν πώς διεξάγεται ένας αγώνας και προσέχουμε να μην καθόμαστε ποτέ στις περιοχές με κόκκινο χρώμα.

να εκτιναχθούν σε μεγάλη απόσταση.

- Μην αφήνετε την προσοχή σας να αποσπάται απ' ό,τι συμβαίνει στην ειδική διαδρομή.

Να είστε έτοιμοι για το αναπάντεχο. Ακόμα και οι καλύτεροι οδηγοί του κόσμου κάνουν λάθη, ενώ μια μηχανική βλάβη μπορεί να προκύψει οποιαδήποτε στιγμή.

• 30 ΛΕΠΤΑ ΠΡΙΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΑΜΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

Όταν περνάει το αυτοκίνητο του Εκπροσώπου Ασφαλείας της FIA (Μισέλ Μουτόν) δεν πρέπει για κανέναν λόγο να κινείστε μέσα στη διαδρομή. Ο σκοπός αυτής της διέλευσης είναι ο οριστικός έλεγχος των θέσεων των κριτών και των θεατών πριν το τελικό OK για να ξεκινήσει η ειδική διαδρομή. Ο εκπρόσωπος της FIA συνεργάζεται με το ελικόπτερο ασφαλείας, το οποίο επιβεβαιώνει ότι όποιες ενδεχόμενες υποδείξεις ασφαλείας έγιναν έχουν τακτοποιηθεί και είναι όλα έτοιμα λίγο πριν εκκινήσει το πρώτο αυτοκίνητο.

• ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Μη φύγετε από τη θέση σας πριν περάσει το ουραγό αυτοκίνητο με την καρό σημαία. Ακόμα και μετά το τελευταίο νούμερο στις συμμετοχές μπορεί να υπάρχει αγωνιστικό αυτοκίνητο που καθυστέρησε από μικρή έξοδο ή από μηχανική βλάβη και να συνεχί-

ζει κανονικά τον αγώνα!

• ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Μην ανάψετε φωτιά για κανένα λόγο και φεύγοντας από την ειδική διαδρομή πάρτε μαζί σας τα σκουπίδια σας. Ο αγώνας βρίσκεται στη διαδικασία ειδικής πιστοποίησης από τη FIA με στόχο την προστασία του περιβάλλοντος, και γι' αυτόν τον λόγο θα γίνει συγκεκριμένος έλεγχος κατά τη διάρκειά του από εντεταλμένο στέλεχος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Αυτοκινήτου.

Με τη δική σας βοήθεια θα κερδίσουμε και αυτό το στοίχημα, αλλά και θα δείξουμε τον πολιτισμό μας. Μένουμε ασφαλείς!

Το ΕΚΟ Ράλλυ Ακρόπολις αποτελεί γιορτή για τους φίλους του μηχανοκίνητου αθλητισμού και όχι μόνο. Ωστόσο, από όποιο πόστο κι αν επιλέξετε να παρακολουθήσετε την εξέλιξή του, το μήνυμά είναι ένα: «**Προστατεύουμε την υγεία και την ασφάλεια τη δική μας και των συνανθρώπων μας.**»

Διαβάστε προσεκτικά στο www.acropolisrally.gr τι ισχύει στα σημεία διεξαγωγής του αγώνα, αναφορικά με τα υγειονομικά πρωτόκολλα και με τα μέτρα ασφαλείας. ●

Επισκεφθείτε το www.acropolisrally.gr και βρείτε όλες τις πληροφορίες σχετικά με τον αγώνα.

Σχεδιάστε έγκαιρα και αναλυτικά το ταξίδι σας με βάση το ωράριο του αγώνα.

Ακολουθήστε τις οδηγίες των κριτών. Βρίσκονται στις Ειδικές Διαδρομές και για τη δική σας ασφάλεια.

Το σλόγκαν που πρέπει να αποστηθίσουν όλοι οι θεατές του Ακρόπολις είναι αυτό: «Οι αγώνες αυτοκινήτου μπορεί να είναι επικίνδυνοι. Ανάμενε το μη αναμενόμενο».

NEW 7DAYS CHOCOLATE DROPS

Είναι μια βροχή από σταγόνες σοκολάτας,
σε μια απαλή ζύμη και ένα ανάλαφρο σύννεφο ζάχαρης.
Κάποιοι το λένε μια νέα εποχή... κάποιοι μια νέα απόλαυση.
Εμείς το λέμε νέο 7DAYS CROISSANT CHOCOLATE DROPS.

CHOCOLATE LOVE IN A DIFFERENT WAY.

Η ΑΘΗΝΑ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ!

Η **COSMOTE 5G Athens Stage** αποτελεί ένα από τα πλέον εντυπωσιακά εγχειρήματα του ΕΚΟ Ράλλυ Ακρόπολις 2021

Τα **ράλι παραδοσιακά έχουν τη χροιά των αγώνων** που χαρακτηρίζονται για την αμεσότητα, τον χαρακτήρα τους και τη διαδραστική τους σχέση με τους απλούς ανθρώπους. Ανέκαθεν τα ράλι ήταν αγώνες που κυμαίνονταν σε διαμετρικά αντίθετη λογική από τους αγώνες πίστας. Περνούσαν μέσα από πόλεις και χωριά, από λεωφόρους και μεγάλους αυτοκινητοδρόμους, μέχρι και από επαρχιακό οδικό δίκτυο για να καταλήξουν εν πολλοίς σε απομονωμένους χωματόδρομους για τις Ειδικές Διαδρομές. Όπως και το αγαπητό στους Έλληνες Ράλλυ Ακρόπολις!

Ένας αγώνας που ποτέ δεν «φοβήθηκε» τα ρίσκα και τις πρωτοπορίες. Που το 2005 με την Υπερειδική Διαδρομή στο ΟΑΚΑ έθεσε νέα δεδομένα στην υπόθεση «δημοφιλία», μιας και γέμισε το Ολυμπιακό Στάδιο της Αθήνας με 65.000 κόσμο. Έτσι και τώρα η Ειδική Διαδρομή COSMOTE 5G Athens Stage στο κεντρικότερο σημείο της ελληνικής πρωτεύουσας θα κάνει παγκόσμια αίσθηση!

Η COSMOTE 5G Athens Stage αποτελεί ένα από τα πλέον εντυπωσιακά εγχειρήματα του ΕΚΟ Ράλλυ Ακρόπολις 2021. Για πρώτη φορά στην

ιστορία του ο αγώνας θα «περάσει» μέσα από το κέντρο της πρωτεύουσας, σε ένα μοναδικό σκηνικό που θα προβάλλει μια... άλλη Ελλάδα σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Η COSMOTE 5G Athens Stage θα διεξαχθεί αμέσως μετά την τελετή εκκίνησης, η οποία θα πραγματοποιηθεί κάτω από την Ακρόπολη στις 17.30, και με μήκος περίπου 1 χλμ. θα «κυκλώσει» την Πλατεία Συντάγματος, περνώντας από κάποιους από τους μεγαλύτερους δρόμους της Αθήνας!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΜΠΤΗΣ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

15.15 - 17.00

- 2 αναγνωριστικά περάσματα των αγωνιστικών αυτοκινήτων από την COSMOTE 5G Athens Stage – με ανώτερη ταχύτητα τα 50 χλμ./ώρα. Η σειρά των διελεύσεων θα είναι ελεύθερη.

17.20

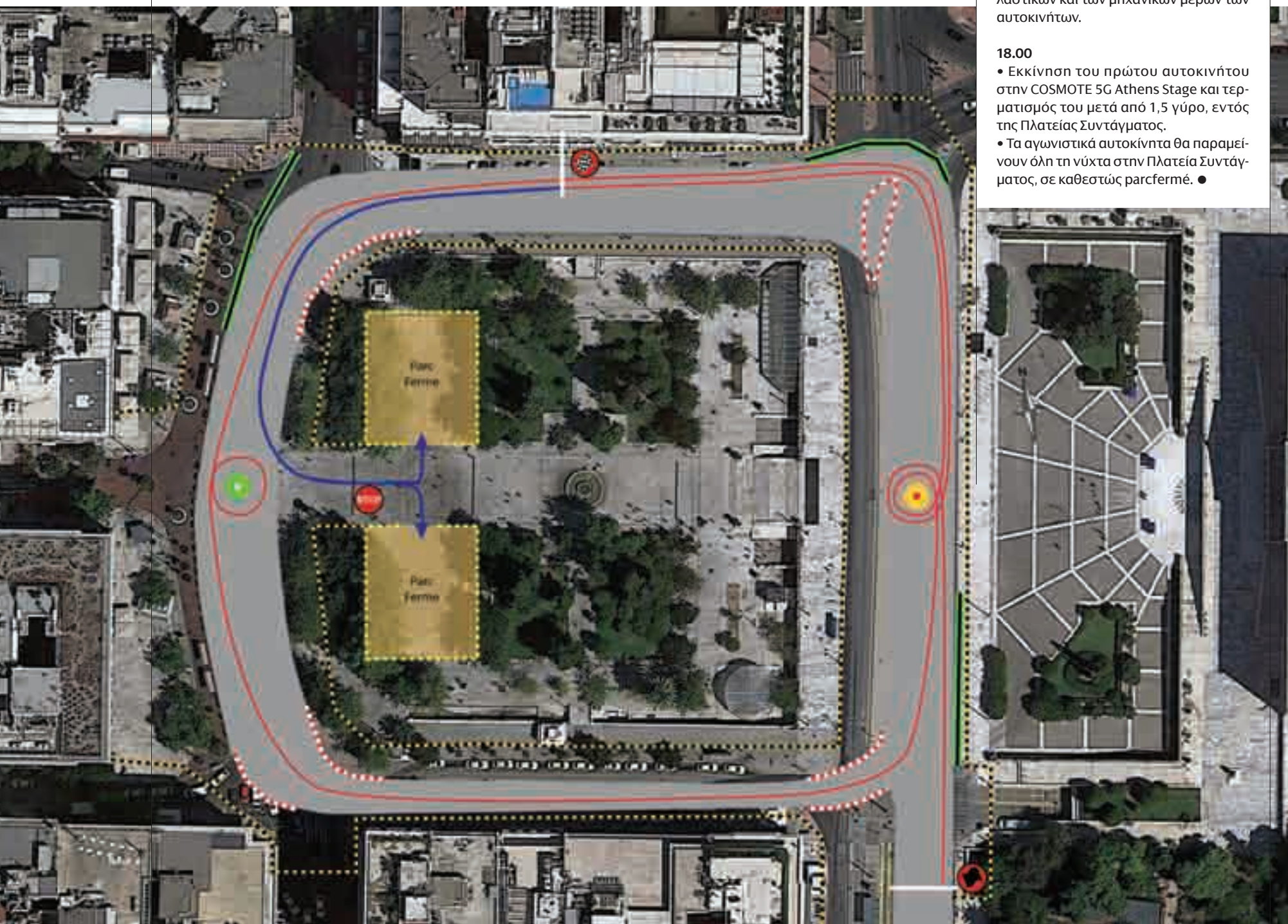
- Είσοδος του πρώτου αγωνιστικού αυτοκινήτου σε καθεστώς parcfermé (περιφραγμένος χώρος) 10 λεπτά πριν από την εκκίνησή του.

17.30

- Το πρώτο αγωνιστικό αυτοκίνητο θα εκκινήσει στις 17.30 από τη ράμπα της Τελετής Εκκίνησης στην Ακρόπολη. Ακολουθώντας τη διαδρομή των οδών Ροβέρτου Γκάλλι - Προφυλαίων - Καβαλλότι - Μισαραλιώτου - Συγγρού και Λ. Αμαλίας, θα εισέλθουν σε καθεστώς parcfermé (περιφραγμένος χώρος) στη συμβολή των οδών Αμαλίας και Όλγας.
- Στη διαδρομή μήκους περίπου 380 μ. μεταξύ της εξόδου του parcfermé και της αφετηρίας της COSMOTE 5G Athens Stage, θα επιτρέπεται το ζέσταμα των ελαστικών και των μηχανικών μερών των αυτοκινήτων.

18.00

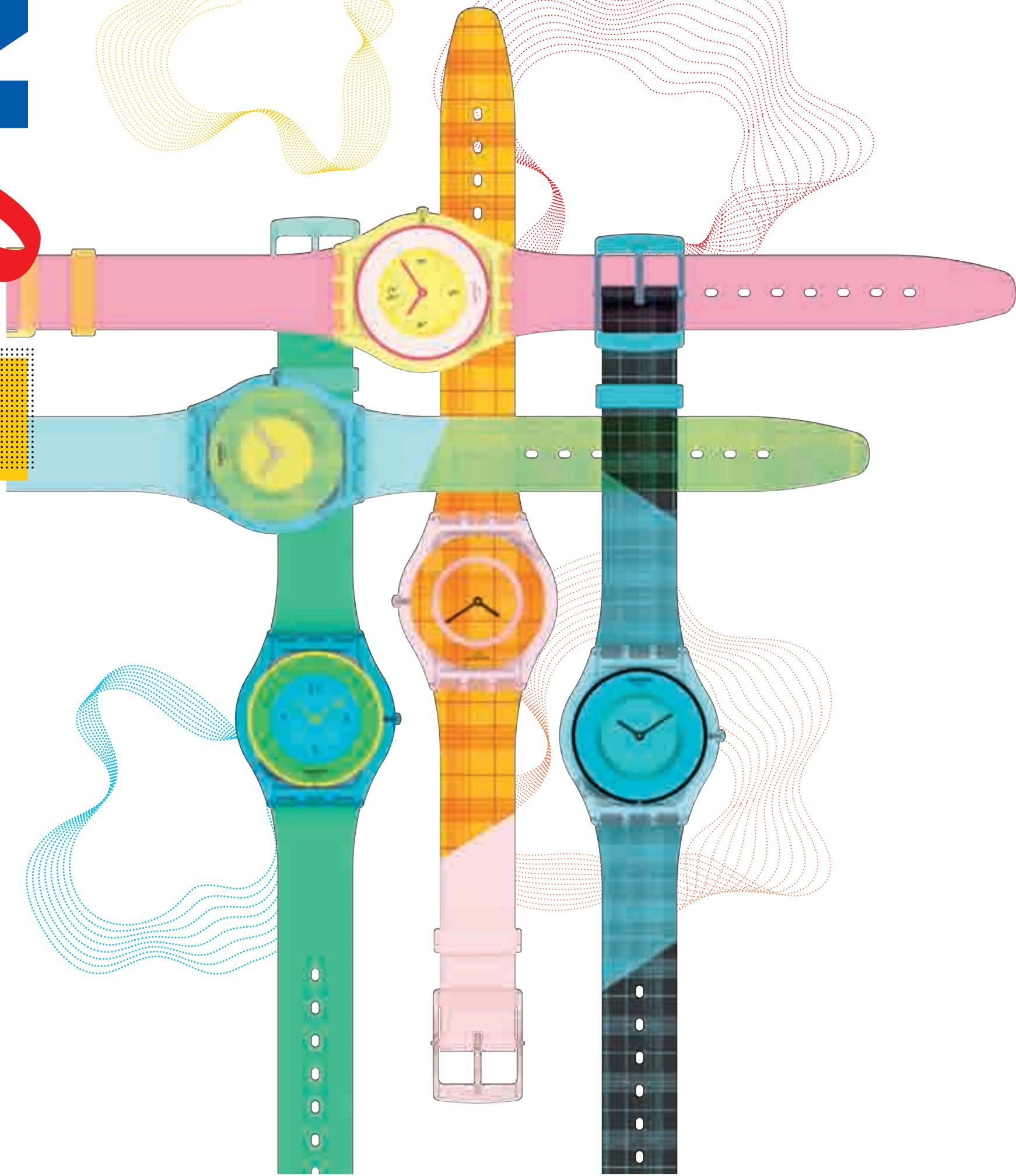
- Εκκίνηση του πρώτου αυτοκινήτου στην COSMOTE 5G Athens Stage και τερματισμός του μετά από 1,5 γύρο, εντός της Πλατείας Συντάγματος.
- Τα αγωνιστικά αυτοκίνητα θα παραμείνουν όλη τη νύχτα στην Πλατεία Συντάγματος, σε καθεστώς parcfermé. ●

K

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Swatch x Supriya Lele, από το fashion week του Λονδίνου στο χέρι μου

▶ Αυτό το φθινόπωρο προβλέπεται εξαιρετικά fashionable αφού τη νέα σειρά ρολογιών της **Swatch** υπογράφει ανερχόμενη σχεδιάστρια **Supriya Lele**, που κέρδισε το βραβείο LVMH Prize Fund 2019 στην Εβδομάδα Μόδας του Λονδίνου. Το σχεδιαστικό της στιλ, με επι-

ροές από την ινδική και βρετανική κληρονομιά της, συναντά το πιο λεπτό ρολόι στον κόσμο, το **Swatch SKIN CLASSIC**, και το αποτέλεσμα είναι μια σειρά γεμάτη χρώμα και κομψότητα που ανυπομονούμε να φορέσουμε στο χέρι μας.

Η νέα συλλογή του Γιώργου Ελευθεριάδη είναι πολυδιάστατη, όπως η εποχή μας

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Και τώρα τι; Και μετά τι; Ο Γιώργος Ελευθεριάδης διαπρέπει όχι μόνο επειδή αγαπάει τη δουλειά του αλλά κυρίως επειδή μιλά στην καρδιά μας. Ο τρόπος που συνδυάζει χρώματα, τις υφές, ο τρόπος που ονειρεύεται και ντύνει γυναίκες και άνδρες είναι μοναδικός. Στο μονοπάτι που έχει χτίσει, η ματιά του είναι άμεσα αναγνωρίσιμη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν μας εκπλήσσει κάθε φορά. Είναι παλέτες των χρωμάτων, ο συνδυασμός τους, είναι τα ετερόκλητα υφάσματα που παντρεύει σ' ένα ρούχο. Στο δικό του φωτεινό μονοπάτι, κρατά πάντα τόνους χαμηλούς, ευγένεια ειλικρινή και εργατικότητα ζηλευτή. Και τώρα τι; Για τον χειμώνα που έρχεται ο Γιώργος Ελευθεριάδης επιλέγει τη μοναδικότητα. «Στην εποχή της μοιρογένειας και της μαζικότητας, επιμένω στη δημιουργικότητα που δίνει αξία στην προσωπικότητα του κάθε ατόμου αλλά και στην ίδια τη ζωή, δημιουργώντας μια συλλογή με 20 κομμάτια ανά σχέδιο για μια μόδα πιο βιώσιμη, πιο ανθρώπινη». Όπως μου λέει ο ίδιος, δημιούργησε μια συλλογή που συνδυάζει τις σειρές **Y.E.** και **YESYMPHONY**, υιοθετώντας έτσι τη διαδρομή των τριάντα και πλέον χρόνων της δουλειάς του. «Η συλλογή είναι πολυδιάστατη, όπως η εποχή μας. Έδωσα έμφραση σε ρούχα που είναι διαφορετικά, αλλά μπορούν να ενταχθούν στη σημερινή πραγματικότητα και να παραμείνουν στις ντουλάπες για πάντα. Οι φόρμες είναι ετερόκλητες, βασίζονται στη γεωμετρία, το signature tailoring και τους συνδυασμούς διαφορετικών υλικών». Πολυτελή υφάσματα της exclusive σειράς του δίπλα σε καινούρια υφάσματα συνθέτουν μια συλλογή ρετροσπεκτιβica που κοιτάζει το μέλλον. Ολόμαλλα υφάσματα, κασμίρια και μεταλλικές leopard δαντέλες, vegan leather μεταξωτά κρεπ και βέβαια το αγαπημένο βαμβάκι του, γίνονται στα χέρια του δημιουργίες που μπορούν να μας συντροφεύσουν όλη μέρα. Τα ουδέτερα χρώματα δίπλα στο ταμπά, το κακί, το μαύρο, το κόκκινο, το πετρόλ αλλά και στα φθαρμένα μεταλλικά από χρυσές και ασημένιες ζωρζέτες να απογειώνουν τη χρωματική παλέτα.

Θυμάσαι το πρώτο ρούχο που έφτιαξες; Αυτό που θυμάμαι ότι έκανα από πολύ μικρός είναι ότι έπαιζα και έκανα ρούχα με τα σεντόνια, πετσέτες και μαντήλια, ειδικά όταν παίζαμε θέατρο για τους γονείς μας με τον αδελφό μου και τα εξαδέλφια μου στις καλοκαιρινές μας διακοπές.

Ποιο είναι το πιο αγαπημένο σου ύφασμα και γιατί; Τα βαμβακερά υφάσματα σε όλες τις μορφές τους είναι τα αγαπημένα μου. Το βαμβάκι έχει την πιο όμορφη αίσθηση, όταν το φοράς. Φοριέται άνετα όλο τον χρόνο και είναι πολυτελές και καθημερινό, κάτι που ανταποκρίνεται απόλυτα με την αισθητική μου.

Τι σημαίνει μόδα για σένα; Σίγουρα δεν είναι τα όμορφα ρούχα, αλλά το προσωπικό στιλ και ο τρόπος που εκφράζουμε την αισθητική μας.

Ποιον ροκ στार, ζώντα ή νεκρό, θα ήθελες να είχες ντύσει; Τον David Bowie, τη Sade, την Kate Bush. Αισθάνομαι τυχερός που έχουν φορέσει ρούχα μου η Lady Gaga, η Rihanna, ο Ιάπωνας μουσικός και σύνθετης Riuchi Sakamoto, ο συμπτωταγωνιστής του Bowie στο «Merry Christmas Mr Laurence».

Σου αρέσει η γειτονιά σου; Τι ξεχωρίζεις; Επέλεξα το Μεταξουργείο διότι μου άρεσε η πολυπολιτισμικότητά του, το γεγονός ότι πολλοί καλλιτέχνες άρχισαν να μένουν εδώ, αλλά και πολλοί αλλοδαποί δίπλα στους Έλληνες γείτονές τους. Είναι πολύ όμορφο να το ζεις αυτό, είναι απελευθερωτικό. Είναι και η αίσθηση γειτονιάς, που λίγες περιοχές την έχουν πλέον. Δυστυχώς όμως, όπως όλες οι περιοχές εκτός πολύ συγκεκριμένων σημείων στο κέντρο της Αθήνας, είναι παρατημένες, βρώμικες, αφημένες στην τύχη τους. Πολλές φορές αναρωτιέμαι πώς αισθάνονται όταν το βλέπουν αυτό οι επισκέπτες της πόλης μας, ειδικά οι τουρίστες που έρχονται από χώρες με άλλη οργάνωση του αστικού χώρου.

Τι ρόλο παίζει η τέχνη στη δική σου δημιουργία; Σημαντικό: η μουσική και η λογοτεχνία με βοηθάνε να παραμένω ανοικτός και απελευθερωμένος από την καθημερινότητα. Είμαι λάτρης των εικαστικών τεχνών σε όλες τις μορφές τους. Τριάντα πέντε χρόνια ταξιδεύοντας στον κόσμο, έχω δει αμέτρητα μουσεία, εκθέσεις, συναυλίες. Έχω κερδίσει πολλά ως άνθρωπος και ως δημιουργός. Εδώ θέλω να μοιραστώ μια παρατήρησή μου: στην εποχή που διανύουμε, η τέχνη έχει γίνει περισσότερο διακοσμητική, όπως και η μόδα. Όλοι φτιάχνουν όμορφα έργα, ρούχα ή αντικείμενα για να αρέσουν κι όχι για να προτείνουν. Είναι λίγες οι περιπτώσεις καλλιτεχνών/δημιουργών που συνομιλούν ή ανατρέπουν τα δεδομένα και δημιουργούν νέα. Δεν έχουμε αρκετούς οραματιστές κι αυτό είναι ενδεικτικό για το πού βαδίζουμε ως κοινωνίες.

Η μόδα είναι μια μορφή τέχνης; Η μόδα είναι μια δημιουργική δουλειά που κάποιες φορές μπορεί να γίνεται τέχνη. Σχεδιαστές όπως η Madame Gres, η Madeleine Vionnet, η Elsa Schiaparelli, ο Kansai Yamamoto, ο Yohji Yamamoto, οι Comme des Garçons, ο Martin Margiela, ο John Galliano και η Iris van Herpen το έχουν κάνει αυτό. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει και το vision και το κοινό που μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτό το επίπεδο. Στη χώρα μας είναι ανύπαρκτο και σίγουρα δεν είναι αυτό που χαρακτηρίζει τη μόδα σήμερα. Περισσότερο και από τη δημιουργία, τον καταναλωτή ενδιαφέρουν τα logos.

Σε ποianού την ντουλάπα θα ήθελες να κάνεις επιδρομή; Έχω φορέσει 35 χρόνια ότι θα ήθελα, έχω τη δική μου που έχει πολλή ιστορία μαζεμένη.

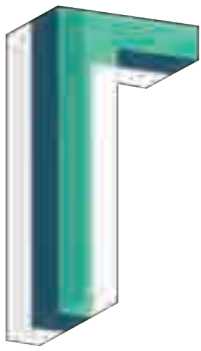
Ποια είναι τα αγαπημένα σου λουλούδια; Οι υάκινθοι.

Έχεις κάποιο motto; Μην αλλάξεις, εξέλιξε αυτό που είσαι. Να αγαπάς, να ακούς, να είσαι ειλικρινής. **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

ΓΕΥΣΗ

Επιμέλεια
ΝΕΝΕΛΑ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ

ΚΥΘΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΚΡΗΤΗ

Μια **μπουκιά καλοκαίρι** ακόμα

Και φέτος στα νησιά το φάγαμε όλο το φαΐ μας...

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Κι αυτό το καλοκαίρι ξεχυθήκαμε σε θάλασσες και σε νησιά έτοιμοι για να τα ζήσουμε όλα. Καταευχαριστήκαμε τις ακρογιαλιές, τα δειλινά, τα γραφικά χωριουδάκια, τις μαγευτικές παραλίες, τα καταγάλα νερά, το δροσερό μελτέμι και κείνο το ξινότυρο που απλωνόταν σπάταλα στην ντοματοσαλάτα της νησιώτικης ταβέρνας. Ως γνωστόν το καλοκαίρι καλύτερα να μας ντύνεις παρά να μας ταΐζεις...

Κύθνος Στον **Μέριχα** και πάνω στη θάλασσα, στην ταβέρνα του **Αράπη**, όλα μας άρεσαν μα πιο πολύ μας κέρδισαν τα σφουγγάτα, μικρές μπαλίτσες με ντόπιο τυρί στο τηγάνι.

Αίγινα Στην τιμημένη **Όστρια**, πάνω στη θάλασσα και κάτω από τα αλμυρικά, παρέα με μικρούς μεγάλους, κοσμοπολίτες και ντόπιους, φάγαμε γεμιστά αξέχαστα και θυμηθήκαμε τη μανούλα.

Αντίπαρος Στο **Περαματάκι** της καρδιάς μας παίρναμε δυο πίτες για «επιτόπου» κι άλλες δυο για τη θάλασσα. Ο καθένας... Μετά το μπάνιο ξαναγυρνάγαμε για μπριάζι, ιμάμι και κεφτέδες κοκκινιστούς.

Νάξος Με το ταξί να περιμένει να μας πάει στο λιμάνι και με το μαγικό βρεγμένο ακόμη στο σακ βουαγιαζ αποχαιρετήσαμε το νησί όπως του αξίζει: με ένα ξέχειλο πιάτο καλοστηγανισμένες πατάτες από τα χεράκια της Αννούλας στο **Μαϊστράλι**, τέρμα Πλάκα, τι να λέμε τώρα...

Τήνος Τρομάξαμε να κλείσουμε τραπέζι στη φημισμένη **Μαραθιά** αλλά μετά φάγαμε ντόπιο τυρί καρίκι και πλατό με ψάρια ωρίμασης που μας σέρβιρε ο Ευριπίδης, να έχουμε να θυμόμαστε νοστιμιές τις κρύες νύχτες του χειμώνα.

Σίφνος Γνωστοί γκουρμέδες φτάσαμε στο νησί για να φάμε στην **Cantina** από τα χέρια του -ό,τι και να πω λίγο είναι- Γιώργου Σαμοΐλη. Στο μαγικό τοπίο και πάνω στη θάλασσα, ζήσαμε μεγάλες στιγμές με κεμπάπ ψαριού, ταραμοσαλάτες πάνω σε βλήτα, καλαμάρια με μαυρομάτικα, κρέατα καταπληκτικά, πάθαμε έρωτα με τις -μοναδικές κι αλλιώς- τηγαντές πατάτες.

Κεφαλονιά Σε κτήματα με παλιά αρχοντικά και στην αυλή των Χαριτάτων ήπιαμε υπέροχα κρασιά και δοκιμάσαμε τηγανητά φύλλα φασκομυλιάς σε... σουβλάκι από τον ταλαντούχο σεφ Γιώργο Αντωνέλλο. Στην Άβυθο και στην

ταβέρνα **Avithos Preview** του οίνοποιου Πάνου Σαρρή συνεχίσαμε τα καταπληκτικά κρασιά, ξετρελαθήκαμε με τη φημισμένη κεφαλονίτικη κρεατόπιτα.

Κρήτη Στις μαγευτικές ακρογιαλιές του Λιβικού φτάσαμε στο ακόμα όμορφο Ροδάκινο και στην **Καντίνα του Μανώλη** για να αποθεώσουμε τα απάκια, τα τσιγαριαστά και τους γεμιστούς κολοκυθανθούς.

Λήμνος Στο **Σαραβάρι** και στο ομώνυμο beach bar τάρξαμε τα κατσικάκια στον φούρνο και τα ντόπια τυριά και κάναμε καλοκαιρινή ωδή στα αμπελοφάσουλα με σκόρδο.

Μήλος Στην Τρυπητή και με υπέροχη θέα στο πέλαγος, το πρωί κάναμε τους κομψούς και ξεκινάγαμε με θηριώδη healthy bowls στο ολοκαίνουργιο **Okto**. Το βράδυ ξεχνιόμασταν στον **Αλευρόμυλο** του Βασίλη Παπικινού στον Παρασπόρο και καταβροχθίζαμε πιταράκια και πλακόπιτες, ντόπια κατσικάκια, λουκουμάδες κολοκυθίου και σκορδολάζανα.

Χαλκιδική Στη **Μεγάλη Παναγιά** η κυρία Ελευθερία μάς τραπάρισε το παραδοσιακό γλυκό του χωριού, σουσαμόπιτα από τα χεράκια της, τρέμε μπακλαβά! Και του χρόνου!

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Νίκος Νίκας: Το Φεστιβάλ Βιβλίου Ζαππείου, η γιορτή της Φιλαναγνωσίας, επέστρεψε

Ο πρόεδρος του ΣΕΚΒ μιλά για το 49ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο, που διεξάγεται 3-19/9

Της ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΣΚΑΡΑΚΗ

Τα περίπτερα στήθηκαν, οι πάγκοι γέμισαν ξανά με βιβλία, τα φώτα άναψαν και οι πρώτες ουρές κόσμου σχηματίστηκαν λίγες ώρες μετά το άνοιγμα. Το **Φεστιβάλ Βιβλίου Ζαππείου**, ένας από τους πιο αγαπημένους και παραδοσιακούς πλέον θεσμούς της Αθήνας, άνοιξε στις **3 Σεπτεμβρίου** τις πόρτες του για το κοινό και μέχρι τις **19** του ίδιου μήνα, εκτός από την καθιερωμένη βόλτα –«ιεροτελεστία» για τους περισσότερους– και αγορά βιβλίων, προσφέρει στους επισκέπτες μια σειρά από ενδιαφέροντα συγγραφικά έργα αλλά και δράσεις.

Ένα χρόνο μετά την απουσία λόγω της πανδημίας, το Φεστιβάλ επιστρέφει με την 49η διοργάνωση και υποδέχεται τους αναγνώστες οι οποίοι με όπλο την αγάπη τους για το βιβλίο γεμίζουν ήδη, τηρώντας τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, τους διαδρόμους μεταξύ των περιπτέρων –εννοείται η Athens Voice, όπως κάθε χρόνο, είναι εκεί με περίπτερο– αναζητώντας τίτλους και συγγραφείς που τους ενδιαφέρουν. Φέτος, όμως, το Φεστιβάλ έχει ακόμα μια ιδιαιτερότητα: είναι αφιερωμένο στην επέτειο των 200 χρόνων από την κήρυξη του ελληνικού απελευθερωτικού αγώνα του 1821. Στο πλαίσιο αυτό, έχουμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε μια σειρά από παράλληλες σχετικές εκδηλώσεις που θα δημιουργήσουν διάλογο ανάμεσα σε προσκεκλημένους από τον χώρο του πολιτισμού και το κοινό. «*Πλήθος μελών του καλλιτεχνικού και πνευματικού κόσμου ενώνουν τις δυνάμεις τους για να τιμήσουν την Ελληνική Επανάσταση*», μας λέει ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Εκδοτών Βιβλίων (ΣΕΚΒ), Νίκος Νίκας, για τη φετινή θεματική.

Ο **Νίκος Νίκας** μιλά στην ATHENS VOICE για το **49ο Φεστιβάλ Βιβλίου Ζαππείου**, το αφιέρωμα και τον αντίκτυπο στον χώρο του βιβλίου που έφερε η υγειονομική κρίση της Covid-19.

Φέτος και μετά από ένα χρόνο απουσίας, το Φεστιβάλ Βιβλίου Ζαππείου επιστρέφει. Τι θα παρακολουθήσουμε σε αυτή τη διοργάνωση; Μετά από ένα χρόνο απουσίας, το Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο έρχεται κι ελπίζουμε να κερδίσει το ενδιαφέρον του κοινού για τις μέρες που θα διαρκέσει. Πλήθος εκδοτών και δημιουργών φορούν τα γιορτινά τους κι αναμένουν τον κόσμο που αγαπά και στηρίζει τον πολιτισμό. Το Ζάππειο δίνει πάντα ζωογόνες ανάσες στο βιβλίο, που τόσο πλήττεται στις μέρες μας από την τεχνολογία και την ευκολία που προσφέρει η εικόνα. Είναι η γιορτή της Φιλαναγνωσίας!

Το 49ο Φεστιβάλ είναι αφιερωμένο στα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Πέρα, λοιπόν, από την καθιερωμένη περιήγηση στα βιβλία, ο επισκέπτης θα έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει πλήθος εκδηλώσεων σχετικών με τη μεγάλη αυτή επέτειο του Ελληνισμού. Άνθρωποι της τέχνης και του πνεύματος ενώνουν τις δυνάμεις τους για να φωτίσουν αθέατες πλευρές της ελληνικής ιστορίας, μα και για να αποδώσουν φόρο τιμής σε εκείνους που πάλεψαν για το πο-

λυόθητο αγαθό της ελευθερίας, όχι μόνο με τα όπλα μα και με τον νου ή την τέχνη τους.

Πόσα περίπτερα ανοίγουν αυτή τη χρονιά; Συμμετέχει το σύνολο των Ελλήνων εκδοτών βιβλίου στο φεστιβάλ; Το Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο χαιρεί της προτίμησης των εκδοτών. Γι' αυτό και κάθε χρόνο το τιμούν με τη συμμετοχή τους. Φέτος θα φιλοξενηθούν **176 περίπτερα, περισσότερες από 150 εκδοτικές επιχειρήσεις**. Ο εκδοτικός πλούτος στην Ελλάδα είναι μεγάλος και αξιόλογος. Οι επισκέπτες του Φεστιβάλ θα βρουν σίγουρα ό,τι ανταποκρίνεται στις αναγνωστικές τους προτιμήσεις. Στόχος μας είναι

να μη μείνει κανένα βιβλίο χωρίς σπίτι.

Το αφιέρωμα της φετινής διοργάνωσης επικεντρώνεται στα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Πώς παρουσιάζεται η θεματική μέσα από το φεστιβάλ και τις παράλληλες δράσεις; Το 2021 είναι μια χρονιά ορόσημο για την ελληνική ιστορία, καθώς συμπληρώνονται 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Δεν θα μπορούσε, επομένως, το 49ο Φεστιβάλ να έχει άλλη θεματική από τον αγώνα των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία. Πολλοί από τους εκθέτες έχουν να επιδείξουν συλλογές συναφείς με το αφιέρωμά μας, οπότε οι επισκέπτες του Φεστιβάλ θα βρουν πολλά αναγνώσματα που θα ρίξουν φως στην εποχή. Πέρα όμως από τα βιβλία, θα τρέχουν πολλές παράλληλες δράσεις, όπως παρουσιάσεις, ομιλίες, στρογγυλά τραπέζια κ.ά. από διακεκριμένους επιστήμονες και καλλιτέχνες. Ως Σ.Ε.Κ.Β. τούς ευχαριστούμε θερμά για την αποδοχή της πρόσκλησής μας και τη συμμετοχή τους.

Πώς εκτιμάτε τον συνολικό αντίκτυπο από την πανδημία στο φεστιβάλ ειδικότερα και πώς στον εγχώριο κλάδο του βιβλίου γενικότερα; Είναι γεγονός πως οικονομικά ο χώρος του βιβλίου δέχτηκε σοβαρό πλήγμα κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Οι ηλεκτρονικές πωλήσεις βιβλίων, οι οποίες αυξήθηκαν λόγω των κλειστών βιβλιοπωλείων, δεν αρκούσαν για να μειώσουν τη ζημία. Ο Σ.Ε.Κ.Β., κι εγώ προσωπικά, δώσαμε αγώνα για ανοιχτά βιβλιοπωλεία κι εν τέλει τα καταφέραμε. Ήταν μια σημαντική νίκη για το βιβλίο και τον εκδοτικό κόσμο. Εκτός όμως από τα οικονομικά ζητήματα, μπορούμε να πούμε πως το βιβλίο κατάφερε την περίοδο της πανδημίας και πολλές μικρές νίκες. Ήταν πολύς ο κόσμος που στράφηκε στις βιβλιοθήκες του κι αποφάσισε να διαβάσει (ή και να γράψει ακόμη) όσο ήταν κλεισμένος στο σπίτι. Η φιλαναγνωσία, που τόσο παλεύουμε να την τονώσουμε και να αναδείξουμε τη διαχρονική της αξία, φάνηκε να κερδίζει έδαφος σε μια εποχή που η τεχνολογία δεσπόζει παντού, ακόμη και στη φαντασία. Ένα βιβλίο είναι ταξίδι. Είναι ψυχαγωγία, θεραπεία, διαφυγή. Είναι κρίμα να το έχουμε μόνο για να κοσμήει τη βιβλιοθήκη μας. Την περίοδο της πανδημίας τα βιβλία άνοιξαν. Ελπίζουμε να παραμείνουν ανοιχτά.

Ποια θα είναι τα επόμενα βήματα για τον οργανισμό αλλά και το Φεστιβάλ Βιβλίου Ζαππείου; Ο Σ.Ε.Κ.Β. έχει τριπλό ρόλο. Αφενός στέκεται στο πλευρό του εκδοτικού κόσμου και τον στηρίζει με όποιον τρόπο μπορεί. Αφετέρου, διαφυλάσσει τον σεβασμό με τον οποίο οφείλει να αντιμετωπίζεται το αναγνωστικό κοινό. Πέρα και πάνω από όλα όμως, κι όχι γιατί παραμένουμε ρομαντικοί σε έναν κόσμο που ολοένα αλλάζει αλλά γιατί έτσι κρίνουμε σωστό, ο Σ.Ε.Κ.Β. στηρίζει τη φιλαναγνωσία. Θέλουμε να στρέψουμε ολοένα και περισσότερους ανθρώπους στο διάβασμα. Στόχος μας είναι τα παιδιά να το αγαπήσουν, να το κάνουν κομμάτι της καθημερινότητάς τους. Έχοντας κερδίσει τους νέους, θα έχουμε επενδύσει σε έναν κόσμο καλύτερο.

INFO

49ο Φεστιβάλ Βιβλίου στο Ζάππειο. Ζάππειο Μέγαρο 3-19/9

Παρασκευή, Σάββατο 18:00-23:00,

Κυριακή 10:30-15:00,

Δευτέρα, Τρίτη,

Τετάρτη, Πέμπτη,

Κυριακή 18:00-22:30

Παντεβού στο περίπτερο της Athens Voice

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Roads (Δρόμοι)

☞ Επιστρέφεις. Το άρωμα του Πειραιά ποτέ δεν κατάφερες να το συγκρατήσεις –ένα πέρασμα ήταν πάντα ο Πειραιάς– μα το άρωμα της Αθήνας είναι απaráλλαχτο όπως το άφηνες. Ένα μίγμα καμένου λάστιχου στην άσφαλο, σκονισμένης νεραντζιάς, εξάτμισης μηχανής μικρού κυβισμού και βροχής που μαζεύεται κάπου στα δυτικά και βόρεια.

► Παίζει το "Roads" των **Portishead** στ' ακουστικά και συνειδητοποιείς ότι έχεις μέσα στο κεφάλι σου ένα πειραγμένο Google Earth: τους δρόμους της ζωής σου μπορείς να τους ακολουθήσεις ακόμη και τυφλός. Κατεβαίνεις από τον ηλεκτρικό και διαλέγεις τα ζιγκ-ζαγκ επειδή κάποτε λάτρεψες την οδό Ταντάλου. Όπως έρχεσαι από την Bowery προς τη Washington Square παίρνεις πάντα τη MacDougal Street, γιατί ο **Dave van Ronk** είχε κάποτε ονομαστεί δήμαρχός της. Δεν ανεβαίνεις ποτέ σε λεωφορείο στην Bayswater για να φτάσεις στο τέλος της Oxford Street. Εκτός που έχει τρελή κίνηση, ο δρόμος σε πάει από μόνος του. Κοιτάζεις γύρω. Θα μεις σ' ένα προς ένα τα βιβλιοπωλεία της Charing Cross. Από τα Galleries στο κέντρο της πόλης, μπορείς να φτάσεις μέχρι το Horfield με μια μόνο ανάσα. Φαίνεται ότι ο **Martin** πούλησε το σπίτι αλλά το ινδικό εστιατόριο είναι στη θέση του, η pub σου είναι εκεί, το all day που αγοράζεις κυριακάτικες εφημερίδες είναι εκεί. Υπάρχει ένα θέρετρο που μετράει οδούς όπως η Νέα Υόρκη κι εσύ μπορείς να ακολουθήσεις τη διαδρομή με τις στροφές της από την Αίγλη μέχρι την 11η οδό, όπως μπορείς να κατεβαίνεις την πλαγιά μέχρι την πλατεία του «τόπου καταγωγής» σου, παρακολουθώντας τα καμπαριά να γίνονται ένα κι ύστερα δύο και μετά πάλι ένα. Υπάρχει ένας τόπος γεμάτος πεύκα και μια θάλασσα 164 σκαλιά κάτω από εκείνο το σπίτι, που θα μπορούσε να είναι το σπίτι των παιδικών σου ονείρων κι ελπίζεις να γίνει το σπίτι των παιδικών της ονείρων, έτσι όπως τη βάζεις προσεκτικά κάτω από το ντους να την ξεπλύνεις –«δεν είπαμε σήμερα όχι σαμπουάν;»– από το αλάτι και τον ιδρώτα των παιχνιδιών. Αν κατέβεις

τη Friedrichstrasse, λίγο πριν συναντήσει την Unter den Linden, θα βρεις ένα τεράστιο δισκοπωλείο που κλείνει τα μεσάνυχτα. Πανεπιστημίου προς Ομόνοια, δεξιά Σίνα, αριστερά Ακαδημίας, δεξιά Χαριλάου Τρικούπη, ύστερα πάνω ψηλά, μετά το Harpening, μετά το Χημείο, προς την Αλεξάνδρας, κατά προτίμηση χωρίς κανέναν προορισμό.

► Αυτό το καλοκαίρι είχε μεγάλες απώλειες. Αν και δεν αντέχω τους αποχαιρετισμούς, από τον **Μίκη Θεοδωράκη** θυμάμαι το ξύλο που έφαγα όταν έβαλα έναν δίσκο του την εποχή της χούντας στο πικάπ, χωρίς να ξέρω τι είναι και γιατί τρώω ξύλο, αλλά το «*Χάθηκα*» είναι από τότε ένα από τα πιο αγαπημένα μου τραγούδια. Από τον **Lee "Scratch" Perry** κρατάω τη διάθεση να γίνω κάπως πιο πολύ upsetter, με την ψυχραιμία –όμως– του επίσης πρόσφατα χαμένου, **Charlie Watts**.

► Αν και τη Θεσσαλονίκη την έχω ελάχιστα ζήσει, κάθε φορά που παίρνω το Google Earth του μυαλού μου, επιστρέφει στη μνήμη μου ο στίχος του **Σαββόπουλου**: «*Γεννήθηκα στη Σαλονίκη και ξέρω απ' έξω τη διαδρομή*». Πόσες διαδρομές μπορείς στ' αλήθεια να ακολουθήσεις με κλειστά μάτια μέσα στο κεφάλι σου;

P.S. Αυτό το καλοκαίρι διάβασα **Taibo, Παπαδημητράκου**, **Ξυλούρη, Manning, Γονατά** (ξανά), **Stuart** (μετά μανίας) κι αγάπησα με έρωτα βαθύ το «*Ρου*» της **Κιμ Τούι**. Αυτό το βιβλίο μ' έφερε κοντά στο "Crying At H Mart" της **Michelle Zauner**, που μ' εντυπωσίασε και με το καινούργιο album των **Japanese Breakfast**. Κατά τα άλλα, άκουσα σχεδόν ολόκληρη τη δισκογραφία της **Natalia Lafourcade**, γιαπωνέζικη jazz, ειδικά εκεί που ηρωταγωνιστεί το φλάουτο bambou, και επανέλαβα τα άπαντα του **Van Morrison**.

Δεν μπορώ ακόμα να πω με σιγουριά, αλλά αυτό το φθινόπωρο θα είναι πολύ ενδιαφέρον. Καλές αναγνώσεις, καλές ακροάσεις, καλή σχολική χρονιά.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς LXXXVII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

49ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ζ Α Π Π Ε Ι Ο

3 έως 19 Σεπτεμβρίου

2021

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
200 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΗΜΕΡΕΣ & ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ:
Δευτέρα έως Πέμπτη, 18:00-22:30
Παρασκευή & Σάββατο 18:00-23:00
Κυριακή, 10:30-15:00 & 18:00-22:30

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ο πράσινος ιππότης (THE GREEN KNIGHT)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Λόουερι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντεβ Πατέλ, Αλίσια Βικάντερ, Τζοελ Ετζερτον, Μπάρτι Κέογκαν

Η ιστορία του Σερ Γκάουεν, ανιψιού του Βασιλιά Αρθούρου, ο οποίος μια νύχτα Χριστουγέννων δέχεται να αντιμετωπίσει τον Πράσινο Ιππότη, ένα απόκοσμο πλάσμα που δοκιμάζει τη γενναιότητα των ιπποτών. Καθώς η δοκιμασία ολοκληρώνεται με απρόβλεπτη τροπή, ο Γκούαν δεσμεύεται να συναντήσει σε ακριβώς ένα χρόνο τον Πράσινο Ιππότη σε ένα απομονωμένο παρεκκλήσι για να ολοκληρωθεί η δοκιμασία.

Στις μεσαιωνικές ιστορίες του Αρθούρου, ο μύθος του δημοφιλή Λάνσελοτ έχει σαφέστατο προβάδισμα στις προτιμήσεις του κοινού. Υπάρχουν όμως κάποια λιγότερο γνωστά έπη, που δεν υπολείπονται ούτε σε ιδεολογική σημασία ούτε σε αφηγηματική μαστορία. Η ιστορία του «Πράσινου ιππότη» είναι μία από αυτές και βασίζεται σε έναν μύθο του 14ου αιώνα. Το οδοιπορικό του Σερ Γκάουεν είναι ένα δραματικό υβρίδιο μεσαιωνικού μύθου και αλληγορικού παραμυθιού γύρω από τους νόμους της ιπποσύνης και της ηθικής. Βαμμένη στις αποχρώσεις του κόκκινου και του πράσινου (το πράσινο χρώμα είναι συμπληρωματικό του βασικού κόκκινου χρώματος), η εποποιία του ήρωα μετατρέπεται σε μια αυθεντική οδύσσεια όπου φαντάσματα, κλέφτες και δολοφόκοι τεστάρουν όχι μόνο τις αντοχές ή τον ηρωισμό του Σερ Γκάουεν αλλά, κυρίως, την ηθική ακεραιότητα ενός ανθρώπου που θέλησε να αλλάξει την μοίρα του. Δεν είναι το παιδικό παραμύθι που ίσως πιστέψουν κάποιοι αλλά ένα θεοσκοτεινό και επιβλητικό θρίλερ με στοιχεία υπαρξιακού δράματος, που κουβαλά τη μελαγχολική ψυχή του ήρωα στα βαριά, αντιπρωτικά πεδία των βρετανικών μύθων. Το κατόρθωμα της ταινίας είναι ότι η άνιση μάχη του ήρωα με το πεπρωμένο του γεννά πρωτόγνωρα συναισθήματα που πάλλονται από ζωή αλλά και μια ανυπέροβλη μυσταγωγική εμπειρία που προσδίδει επιπλέον βάθος στους χαρακτήρες, καθώς και στην ίδια την Ιστορία. Ο «Πράσινος ιππότης» έρχεται να βρει ισάξια θέση δίπλα στα μεγάλα κινηματογραφικά μεσαιωνικά έπη σαν το «Εξκάλιμπερ», «Το λιοντάρι του Χειμώνα», τον «Robin Hood» και το «Kingdom of heaven».

ΑΚΟΜΗ ▶ Το «**Ταξίδι στην Κριμαία**» (Enge)*** είναι το σκηνοθετικό ντεμπούτο του ουκρανού Ναριμάν Αλιεβ που παρουσιάστηκε στο «Ενα κάποιο βλέμμα» του φεστιβάλ των Καννών. Αφορά στην προσπάθεια ενός πατέρα και γιου από μια οικογένεια τατάρων της Κριμαίας να μεταφέρουν το σώμα του νεκρού μεγαλύτερου γιου και αδελφού από το Κίεβο στον τόπο καταγωγής τους, ώστε να ταφεί εκεί. Τυπική φεστιβαλική ταινία που κερδίζει το ενδιαφέρον των σινεφίλ χάρη στην αμεσότητα και την ειλικρίνεια της, αλλά θα δυσκολευτεί να συναντήσει ένα ευρύτερο κοινό. >>> Μνήμη από Ερίκ Ρομέρ φέρνει η γαλλική αισθηματική κομεντί «**Αυτά που λέμε κι αυτά που κάνουμε**» (Les Choses qu'on Dit, les Choses qu'on Fait) του Εμανουέλ Μουρέ. Ατέλειωτες κουβέντες για τα τερτίπια του έρωτα, ενίοτε πικάντικο αλλά και αρκετά βαρετό όσο προχωρά η πλοκή, αφού νιώθουμε ότι ακούμε τα ίδια και τα ίδια. >>> Η «**Τροπέζα**» (Irma la Douce) του Μπίλι Γουάιλντερ, με τους Σίρλεϊ ΜακΛέιν και Τζακ Λέμον να επαναλαμβάνουν τη συνεργασία τους στην «Γκαρσονιέρα», είναι σκέτη απόλαυση: ιδιοφυείς διάλογοι, σπαρταριστό γέλιο, απίθανη χημεία μεταξύ των δύο star. >>> Οι «**Εραστές του Αρκτικού Κύκλου**» (Los Amantes del Círculo Polar) του Χούλιο Μέντεμ είναι με βεβαιότητα η κορυφαία ταινία στην καριέρα του άνισου ισπανού σκηνοθέτη και αφηγείται την ερωτική ιστορία ενός αγοριού και ενός κοριτσιού. Ενός έρωτα που ξεκινά από τα μαθητικά τους χρόνια αλλά η τύχη μοιάζει να καθορίζει τις παράλληλες πορείες τους >>> Στην «**Επαφή**» (The Touch) του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, τη μοναδική αγγλόφωνη ταινία του παραγωγής 1971, η ήρεμη ζωή ενός ζευγαριού σε μια μικρή σουηδική πόλη διαταράσσεται από την εμφάνιση ενός αμερικανοεβραίου αρχαιολόγου.

JUST THE FACTS

Ο πράσινος ιππότης***
Αξεπέραστη και κατασκότεινη μεσαιωνική φαντασία

Ο Shang-Chi και ο Θρύλος των Δέκα Δαχτυλιδιών½**
Ο πρώτος ασιατής υπερήρωας της Marvel

Οι εκκεντρικοί***
Δανέζικο μαύρο χιούμορ σε δραματικό περιτύλιγμα

Best seller½**
Ο Μάικλ Κέιν υμνεί τη λογοτεχνία αλλοτινών εποχών

Ταξίδι στην Κριμαία½**
Δυναμικό ντεμπούτο ενός νέου ουκρανού σκηνοθέτη

Αυτά που λέμε κι αυτά που κάνουμε**
...κι αυτά που δείχνουμε

Η Τροπέζα***
Η Σίρλεϊ ΜακΛέιν κερδίζει Χρυσή Σφαίρα ερμηνείας

Οι εραστές του Αρκτικού Κύκλου***
Οι αισθηματικές ιστορίες του Χούλιο Μέντεμ

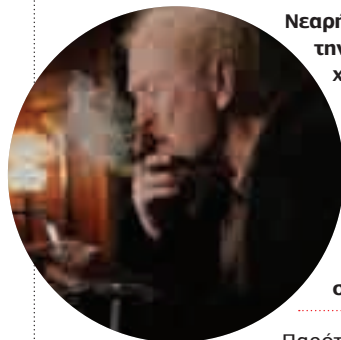
Η επαφή½**
Ίνγκμαρ Μπέργκμαν χωρίς αναισθητικό

* ΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

170 χιλιάδες πιστοί του «Ανθρώπου του Θεού»

Best seller**½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λίνα Ρέσλερ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάικλ Κέιν, Όμηρει Πλάζα, Σκοτ Σπίντμαν

Νεαρή εκδότρια που έχει κληρονομήσει την προβληματική οικογενειακή επιχείρηση, ψάχνει τρόπους να αποφυγεί τη χρεοκοπία. Θα πρέπει να πείσει ένα δύστροπο, ηλικιωμένο συγγραφέα που ζει απομονωμένα, όχι απλώς να της παραδώσει το τελευταίο του χειρόγραφο αλλά και να ταξιδέψει μαζί της σε περιοδεία προκειμένου να ενισχύσουν τις πωλήσεις του βιβλίου.

Παρότι το μοτίβο είναι πολυφορεμένο, η ευεργετική παρουσία ενός αξεπέραστου—88χρονου!—Μάικλ Κέιν φτάνει και περισσεύει προκειμένου να δει κάποιος το φιλμ. Η νεαρή εκδότρια βρίσκει τον μελά της, όταν ο ασυμβίβαστος γερόλυκος πελάτης της κάνει του κεφαλιού του: πίνει, κατουράει δημόσια τα βιβλία του και στις παρουσιάσεις πρόσφέρει ένα μονότονο, σαρκαστικό «μπλα, μπλα, μπλα» στους έκπληκτους ακροατές του. Η στρωτή αφήγηση της έμπειρης βρετανίδας ηθοποιού Λίνα Ρέσλερ έχει τα απαραίτητα συστατικά της χαρμολύπης, με το κωμικό κομμάτι να ενισχύεται από την εκκεντρική συμπεριφορά του ήρωα.

Οι εκκεντρικοί (RIDERS OF JUSTICE)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντερς Τόμας Πένσεν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μαντς Μικελσεν, Νικολάι Λίε Κάας, Αντρέα Χάικ Γκάντερμπεργκ

Η κλοπή ενός ποδηλάτου θα προκαλέσει απρόσμενες αλυσιδωτές αντιδράσεις που θα έχουν ως συνέπεια τον τραγικό θάνατο των επιβατών ενός τρένου στη Δανία. Ανάμεσα στα θύματα και η γυναίκα του στρατιωτικού Μάρκουσ, ο οποίος, μόλις πληροφορείται τι συνέβη, επιστρέφει στην πατρίδα του και την έφηβη κόρη του για να αντιμετωπίσουν μαζί την απώλειά τους.

Όλα γίνονται για κάποιο λόγο ή οι συμπτώσεις είναι που δίνουν νόημα στα ανεξήγητα πράγματα; Στα μάτια του Μάρκουσ το δυστύχημα μοιάζει μια κακή στιγμή, μέχρι που κάνει την εμφάνισή του ο Όλε, ένας επιβάτης του τρένου που είναι πεπεισμένος ότι επρόκειτο για προσχεδιασμένη δολοφονία, με τη γυναίκα του Μάρκουσ να αποτελεί παράπλευρη απώλεια. Κι όμως, οι «Εκκεντρικοί» είναι μια σπαρταριστή μαύρη κωμωδία που φέρνει απρόσμενα το σινεμά των αδελφών Κοέν δίπλα στα στάνταρ του σκανδιναβικού ψυχοδράματος, χάρη στο ταλέντο του κυρίως γραφιά Πένσεν.

Ο Shang-Chi και ο Θρύλος των Δέκα Δαχτυλιδιών

(SHANG-CHI AND THE LEGEND OF THE TEN RINGS) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέστιν Ντάνιελ Κρέτον ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σίμου Λιου, Τόνι Λιουνγκ, Οκουαφίνα, Μενγκέρ Ζανγκ

Ο νεαρός Σανγκ-Τσι ζει στο Σαν Φρανσίσκο και δουλεύει σαν παρκαδόρος, μέχρι που του κλέβουν το μενταγιόν που του είχε χάρισει η μητέρα του όταν ήταν μικρός. Το παρελθόν ζωντανεύει για τον ήρωα, που συνειδητοποιεί πως έχει μπλέξει στα δίκτυα της επικίνδυνης κλίμακας των Δέκα Δαχτυλιδιών που έχει αρχηγό τον πατέρα του, με τον οποίο δεν έχει ανταλλάξει κουβέντα τα τελευταία δέκα χρόνια.

Το χάρτινο υπερθέαμα που προσφέρει το φιλμ δεν γίνεται ποτέ ανιπό ή επίπεδο. Χορταστικό κράμα χιούμορ, δράσης και δράματος, ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στην τέταρτη φάση του Marvel Universe, ενώ αποτελεί και την παρθενική εμφάνιση ενός Ασιάτη υπερήρωα.

«Η τέχνη δεν είναι προπαγάνδα αλλά η έκφραση της αλήθειας» (Best seller)

ANNETTE

Οι υπαρξιακές αγωνίες του μεταμοντέρνου σινεμά

Του PLAMEN TONCHEV

Το Annette αξίζει να το δει κανείς αν εκπονεί διδακτορική διατριβή για τις υπαρξιακές αγωνίες του μεταμοντέρνου σινεμά, το οποίο καλείται να ανταγωνιστεί τις σειρές του Netflix, ολόένα και με περισσότερο παρατραβηγμένους εξυπνακισμούς. Φαίνεται πως, επειδή σχεδόν όλα πλέον έχουν ειπωθεί, η έμφαση μετατίθεται από το «τι» στο «πώς», από την πλοκή στα εκφραστικά μέσα και από την αφήγηση στον αιφνιδιασμό του θεατή ως αυτοσκοπό. Η διάρκειας 140 λεπτών(!) ταινία του Leos Carax είναι ένα mélange (ελληνοτουρκιστί, αχταρμάς ή τουρλού) διαφόρων ασυμβίβαστων μεταξύ τους ειδών κινηματογράφου, μουσικής και άλλων ειδών τέχνης.

Ο σκηνοθέτης επενδύει εσκεμμένα στην προσπάθεια να διηγηθεί διαφορετικά ένα κλειψμαίικο story (από το A Star Is Born κι άλλες ταινίες), καθώς και στις αντιφάσεις ανάμεσα:

➤ Στα σοβαρά/σοβαροφανή θέματα που υποτίθεται ότι πραγματεύεται και στη διακομωδιστική τους κατά τρόπο ισοπεδωτικό.

➤ Στα χοντροκομμένα σκετς ενός ανέμπνευστου stand up comedian και στην υψηλή τέχνη της σοπράνο γυναίκας του.

➤ Στον νατουραλισμό για ενήλικους και στη μεταφυσική διάσταση. Για παράδειγμα, με την baby κούκλα που ενσαρκώνει τη μαμά της, τραγουδάει και πετάει – τύφλα να 'χει η Julie Andrews στο Mary Poppins.

➤ Ομοίως, στην αισθητική ενός αθώου παιδικού παραμυθιού και σε σκηνές στα όρια του πορνό (βλέποντάς το, καταλαβαίνεις πώς καθιερώθηκε ο όρος «τσόντα» ως κάτι το τελείως παράταιρο).

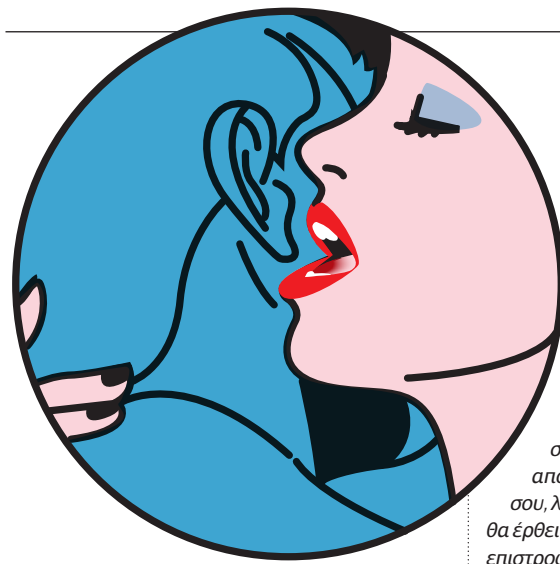
➤ Στη φιλόδοξη κάμερα με περίτεχνες λήψεις και στα κολάζ τύπου cartoon.

Μιας και το Annette είναι μιούζικαλ, η μουσική των Sparks αποτελεί κεντρικό στοιχείο, με τους πρωταγωνιστές να τραγουδούν από το «καλησπέρα» μέχρι και κάνοντας αχαλίνωτο σεξ. Σε αρκετά σημεία επιδιώκεται (εκβιάζεται;) δραματικό εφέ με αμφίβολα αποτελέσματα, και είναι πολύ λίγα τα μοτίβα που θα μείνουν στη μνήμη του θεατή.

Στα θετικά της ταινίας ο Adam Driver ως πρωταγωνιστής. Ενώ η Marion Cotillard περιορίζεται σε δευτερο – και δευτεράντζα – ρόλο, ο «αλογομούρης» έχει άστρο, χάρη στη διεστραμμένη αύρα του. Καλή και η τελευταία σκηνή με το ντουέτο μπαμπά-κόρης (με την εντυπωσιακή πιτσιρικά Devyn McDowell) – η μοναδική στιγμή που οι Sparks είχαν κάποια αξιόλογη έμπνευση.

Σκορ: Ένα αστέρι (στα πέντε) – μισό για τον Driver και άλλο μισό για το τελευταίο ντουέτο.

Υ.Γ. Κάθε καλλιτέχνης δικαιούται να πειραματίζεται, και μπράβο του. Πάσο επ' αυτού. Αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι γιατί ο Carax προσπάθησε να τα πει όλα, στρογγυλά/στριμωγμένα σε μια ταινία, λες και είναι η τελευταία του. Να 'ναι καλά ο άνθρωπος και να κάνει πολλά άλλα πράγματα, αλλά θα το καλοσκερτώ πριν ξαναδώ ταινία του.

να θέτω καινούριους στόχους και να ανασυντάσσομαι. Είναι η Πρωτοχρονιά μου! Μπες σπίτι σου, κάνε ένα διήμερο zoning out από τα πάντα, σάπισε στον καναπέ σου, λιώσε στο Casa de Papel και ύστερα θα έρθει μόνη της σιγά-σιγά η διάθεση για επιστροφή ψυχής τε και σώματι στην καθημερινότητά σου. Ακόμα, και τα πλυντήρια των ρούχων των διακοπών και οι πρώτες φθινοπωρινές ζακετούλες έχουν το δικό τους τελετουργικό. Ένα ακόμα tip του Σεπτεμβρίου, που πάντα μου αναπερνάει το πηκτικό είναι να βλέπω τι παίζει στην πόλη (στην όποια πόλη) τέτοια εποχή, όπως για παράδειγμα το Φεστιβάλ βιβλίου στο Ζάππειο ή οι συναυλίες στην Τεχνόπολη.

Τζενννννν help!

Τα έχω κάνει –κοινώς– σκατά. Είμαι με το αγόρι μου σχεδόν 8 χρόνια με τα δύο τελευταία να μην είναι τα καλύτερα. Τώρα χωρίσαμε και δεν θέλει να είμαστε μαζί. Εγώ, όμως, θέλω (δεν ξέρω, αν είναι από συνήθεια, εγωισμό ή από πραγματική αγάπη) να τον διεκδικήσω ξανά και σωστά, ώστε να μην τα κάνω μαντάρα και έχω αντίθετο αποτέλεσμα. Τι να κάνω;

Είσαι σίγουρη ότι το να τον διεκδικήσεις πάλι και να κάνετε μια νέα αρχή είναι καθαρά δική σου απόφαση απαλλαγμένη από εγωισμούς και φοβίες για την επόμενη μέρα; 8 χρόνια είναι ένα αρκετά μεγάλο διάστημα, ενδεικτικό σίγουρα για το πόσα πολλά θα μπορούσαν να είχαν βελτιωθεί. Όμως, οδήγησαν στον χωρισμό. Γι' αυτό, θα σου έλεγα να πάρεις τον χρόνο σου, να μείνεις με τις σκέψεις σου, τον ελεύθερο σου χρόνο, όπως εσύ τον ήθελες πάντα, ή να κάνεις πράγματα που μια ζωή ήθελες να κάνεις αλλά ήταν πάντα οι κοινές σας ανάγκες σε προτεραιότητα και εκ των υστέρων αποφασίζεις τι θες. Αν δεις ότι ήταν –όντως– τελικά ο άνθρωπος σου και ότι δεν μπορείς να ζήσεις χωρίς αυτόν, τρέχα και πες του το!

Και τώρα που γυρίσαμε από διακοπές, τι κάνουμε Τζενάρα με τη βαρεμάρα της επιστροφής; Εδώ σε θέλω! Δεν έχω καμία όρεξη για δουλειά, καμία όρεξη για κλεισούρα στο σπίτι και –κυρίως– καμία όρεξη για ατάκες του «τύπου καλό χειμώνα». Δώσε tips!

Αααααααααα, κάθε αρχές Σεπτέμβρη τα ίδια για όλους! Ποιος θέλει να γυρίσει; Εγώ, βέβαια, φέτος λίγο το ζήτησε ο οργανισμός μου να επιστρέψω στη ρουτίνα και στο πρόγραμμά μου. Μπορείς, λοιπόν να μην το δεις τόσο αυστηρά. Εμένα, για παράδειγμα, μου αρέσει αυτή η περίοδος, για

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαίικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ
-Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Αγαπημένη μου Τζένη, θέλω τη συμβουλή για ένα αρκετά σημαντικό θέμα για μένα. Κατάγομαι από μια μικρή πόλη και οι γονείς μου επιμένουν να παντρευτώ με το αγόρι μου, που ζει και αυτός εδώ. «Να ανοίξουμε το σπιτικό μας» και τέτοια ωραία. Δεν λέω, με το αγόρι μου περνάμε ωραία, είμαστε πολύ αγαπημένοι, αλλά εγώ νιώθω εγκλωβισμένη. Θέλω να φύγω για να πάω να σπουδάσω παιδαγωγικά. Αυτό είναι το όνειρό μου. Τι να κάνω;

Εδώ, θα είμαι απόλυτη. Όσο και να θέλω να αφουγκραστώ τη γενιά και τη νοστορπία των γονιών σου, εδώ δυσκολεύομαι. Θέλω να σου φωνάξω να ακολουθήσεις το όνειρο σου. Όμως, αυτή είναι η γνώμη μου. Και κατά τη γνώμη μου, μόνο οι σπουδές και η αφοσίωση σε κάτι, που αγαπάς πραγματικά, θα σου χαρίσουν απλόχερα την αυτοπραγμάτωση, που αποζητούμε όλοι σ' αυτή τη ζωή. Αναλόγισου, ίσως, πόσο περήφανη θα 'ναι η οικογένειά σου, όταν θα γίνεις μια εξαιρετική δασκάλα και οι γονείς των παιδιών του σχολείου της πόλης σου (αν διοριστείς εκεί κι αν το θελήσεις ποτέ να γυρίσεις) θα λένε πόσο ευγνώμονες είναι, που βοηθάς τα παιδιά τους. Εξήγησέ τους

το. Κάντε μια αληθινή και ενήλικη συζήτηση για αυτό που θες να είσαι. Δε μιλώ καν για την οικονομική σου ανεξαρτησία και ότι δε θα είσαι μια ζωή δέσμια αποφάσεων άλλων ανθρώπων. Να το κυνηγήσεις το όνειρό σου, να μη σε εμποδίσει τίποτα και το αγόρι σου, πιστεύω, αφού αγαπίεστε πραγματικά, θα σε στηρίξει.

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... Το ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΑΠΠΑΣ από το 1939 δημιουργεί ευτυχισμένες οικογένειες με άμεσο αποτέλεσμα. Αν σας ενδιαφέρει μια ποιοτική γνωριμία γάμο επιλέξτε μέσα από χιλιάδες μέλη τον σύντροφο που σας αξίζει. «ΠΑΠΠΑΣ», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η εβδομάδα ξεκινά φέρνοντας τα επαγγελματικά και τα θέματα φυσικής κατάστασης στο προσκήνιο, με μια Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9), που επηρεάζει ιδιαίτερα το 2ο δεκαήμερο, ιδανική για νέα ξεκινήματα σε αυτούς τους δύο τομείς. Ρίξε μια ματιά στη ζωή σου και στο πρόγραμμα με το οποίο «τρέχεις» την καθημερινότητά σου, αξιολογώντας με πνεύμα ορθολογισμού τι λειτουργεί και τι όχι, παίρνοντας στη συνέχεια την απόφαση να προβείς στις απαραίτητες αλλαγές με τη βοήθεια αυτού του φεγγαριού. Ζεις για να δουλεύεις; Σταπαλάς τόσο χρόνο στην εργασία σου που «η ζωή σου όλη» είναι δουλειά-σπίτι/σπίτι-δουλειά; Τι αλλαγές πρέπει να κάνεις ώστε να γίνεις περισσότερο παραγωγικός; Έχεις εξωκείλει εντελώς στο θέμα της διατροφής, αδιαφορώντας για το τι μέλλει γενέσθαι με την υγεία σου αργότερα, πιστεύοντας ότι όλα θα διορθωθούν από μόνα τους, «ως διά μαγείας»; Με αρωγό τη λογική και με διάθεση αυτοπειθαρχίας θα καταφέρεις να οργανωθείς, να «μαζευτείς» από κακές συνήθειες, εισάγοντας καινούργιες, πιο επωφελείς για τον οργανισμό σου, ενώ αν ψάχνεις για δουλειά είναι καιρός να συστηματοποιήσεις τις προσπάθειές σου. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) δίνει ένταση στο ερωτικό σου συναίσθημα, «φρουτώντας» τη λίμπιντο, αναδεικνύοντας ωστόσο και κρυμμένες ανασφάλειες στο σεξουαλικό κομμάτι.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Μια άνετη, σε γενικές γραμμές, εβδομάδα ξεκινά, με αρωγό τη Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9), που επηρεάζει ιδιαίτερα τους γεννημένους στο 2ο δεκαήμερο, δίνοντας έμφραση στην προσωπική σου ζωή, στη διασκέδαση και στη δημιουργικότητα. Η διάθεσή σου είναι αρκετά ανεβασμένη και έτσι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή για να αναθερμάνεις τη σχέση με τον σύντροφό σου, πρωτοτυπώντας με ιδέες για κοινές δραστηριότητες και εξόδους, συνειδητοποιώντας πως you cannot do routine anymore. Βέβαια, if that's the case, μπορεί να πεις και «αντίο» σε σχέσεις που δεν σε εξυπηρετούν πια. Το ζήτημα των παιδιών μπορεί να σε απασχολήσει έντονα το επόμενο διάστημα και δεν αποκλείεται καθόλου με αυτό το φεγγάρι να υπάρξει μια εγκυμοσύνη ή και μια γέννηση για μερικούς, που σκορπά χαμόγελα. Ότι σχετίζεται με νέα ξεκινήματα που αφορούν επαγγέλματα που έχουν να κάνουν με το κοινό και τις τέχνες μπορεί να πάει εξαιρετικά, έχοντας θετικό αντίκτυπο για την καριέρα σου, ενώ ευνοούνται και νέες κινήσεις στον επιχειρηματικό τομέα. Για τους αδέσμευτους πάλι, ένας νέος έρωτας μπορεί να είναι «προ των πυλών», παίρνοντας βοήθεια και από την είσοδο της Αφροδίτης (10/9) απέναντί σου, στον Σκορπίο, που αυξάνει τις επαφές αλλά συνάμα και τα συναισθήματα ζήλιας και κτητικότητας.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Στο ξεκίνημα της εβδομάδας, η Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9) που επηρεάζει ιδιαίτερα το 2ο δεκαήμερο, φέρνει αλλαγές σχετικά με το σπίτι, την οικογένεια, τα ακίνητα ή και τα επαγγελματικά. Αυτές δεν είναι απαραίτητο να ξεκινήσουν άμεσα, καθώς μπορεί να προηγηθεί μια «προπαρασκευαστική περίοδος», στην οποία ζυγίζεις τα υπέρ και τα κατά. Ίσως σε «πιάσει» μια όρεξη για ανανέωση του σπιτιού σου, είτε εκ βάθρων, είτε και πιο light, με στιλιστικές πινελιές που δίνουν άλλο χρώμα στο περιβάλλον που ζεις, ανανεώνοντας έτσι και τη διάθεσή σου. Μπορεί πάλι να υπάρξει μια ανάγκη προσαρμογής σε ένα καινούργιο περιβάλλον για επαγγελματικούς, οικογενειακούς ή προσωπικούς λόγους, ενώ ίσως ξεκινάς μια νέα επιχειρηματική δραστηριότητα με έδρα το σπίτι και όλο αυτό απαιτεί οργάνωση. Μια «απρόβλεπτη» μετακόμιση δεν μπορεί να αποκλειστεί, καθώς αυτό το φεγγάρι μπορεί να δημιουργήσει μια συναισθηματική ένταση που πηγάζει ίσως και από παλαιότερες άλυτες καταστάσεις, οδηγώ-

ντας σε αποφάσεις που ξαφνιάζουν τον περίγυρό σου, σε μια προσπάθεια να φύγεις μακριά απ' ό,τι σε πιέζει και σε καταθλίβει. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) ενεργοποιεί τη θέλησή σου να βελτιώσεις τις συνθήκες στη δουλειά και στην καθημερινότητά σου, βοηθώντας και σε θέματα φυσικής κατάστασης.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Η βοηθητική Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9) στο ξεκίνημα της εβδομάδας είναι αυτό που χρειάζεσαι ώστε να προβάλλεις τον εαυτό σου και τη δουλειά σου προς τα έξω, βάζοντας μπρος σε νέα ξεκινήματα. Σκέψου πώς μπορείς να διαφημίσεις το προϊόν ή τις υπηρεσίες που προσφέρεις μέσω και του διαδικτύου· ενεργοποίησου δυναμικά αν αναζητάς εργασία, στέλνοντας βιογραφικά, περνώντας από συνεντεύξεις· κάνε επαφές και συζητήσεις βρίσκοντας τα σωστά άτομα για να συνεργαστείς και για να σε βοηθήσουν να υλοποιήσεις τα πλάνα σου· κλείσε συμφωνίες και υπογράψε συμβόλαια, αξιοποιώντας προτάσεις και επιλογές που σου γίνονται. Σχέδια που αφορούν σπουδές, μεταπτυχιακά, σεμινάρια, πιστοποιήσεις, μετεκπαιδεύσεις, ανάπτυξη δραστηριοτήτων με το εξωτερικό επίσης ευνοούνται, ενώ όλη αυτή η έμφραση στην επικοινωνία μπορεί να ωφεληθεί και τα αισθηματικά σου, φέρνοντας ευκαιρίες για φλερτ που μπορούν να εξελιχθούν και σε κάτι περισσότερο. Η είσοδος άλλωστε της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) αυξάνει την ελκυστικότητά και τον μαγνητισμό που εκπέμπεις, βοηθώντας και στην απόκτηση παιδιών, καθώς λειτουργεί ενισχυτικά για τη γονιμότητά σου.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

«Το χρήμα πολλοί εμίσησαν», έλα όμως που και χωρίς αυτό δεν κινείται τίποτα, οπότε αξίζει να εστιάζεις την προσοχή σου στη βελτίωση των οικονομικών σου με τη βοηθητική Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9) στο ξεκίνημα της εβδομάδας. Ωρα να θέσεις νέους οικονομικούς στόχους, προσαρμοσμένους πάνω στην αξία που δίνεις πλέον στον εαυτό σου ως capable money maker, εξετάζοντας παράλληλα πώς μπορείς να αξιοποιήσεις ή να επενδύσεις τα ήδη υπάρχοντα, μέσω κατάλληλων συμβουλών από ειδικούς. Αυτοί μπορούν να βοηθήσουν και σε γραφειοκρατικές λεπτομέρειες, τακτοποίηση των φορολογικών σου, εξισορρόπηση εσόδων-εξόδων κ.λπ. υλοποιώντας σου χρόνο και χρήμα. Αν ψάχνεις για δουλειά ή συμπληρωματική εργασία είναι ώρα να εντείνεις τις προσπάθειές σου, επεξεργαζόμενος παράλληλα ιδέες για να βγάλεις λεφτά από κάποιο ταλέντο σου που πιθανώς μένει αναξιοποίητο. Άλλωστε δεν σε ενδιαφέρει απλά να δουλεύεις για το paycheck, αλλά να αντλείς και ικανοποίηση μέσω της πόλινικής δημιουργικότητας που διαθέτεις. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) σου δίνει τη δυνατότητα να ισορροπήσεις συναισθηματικά, ερχόμενος πιο κοντά με άτομα που αγαπάς και νοιάζεσαι πραγματικά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Είσαι ο αδιαμφισβήτητος πρωταγωνιστής μιας εβδομάδας στην οποία «δεσπόζει» η εξαιρετική Νέα Σελήνη του μήνα στο ζώδιό σου, που σχηματίζεται τα ξεκινήματα της Τρίτης, επηρεάζοντας ιδιαίτερα τους γεννημένους στο 2ο δεκαήμερο. Μάλιστα, επειδή πέφτει πάνω στα γενέθλιά σου, η επιρροή της εκτείνεται μέχρι τα επόμενα το 2022, λειτουργώντας κάτι σαν τη δική σου προσωπική Πρωτοχρονιά, καλώντας σε να ξεκινήσεις οποιαδήποτε αλλαγή νιώθεις ότι έχεις ανάγκη στη ζωή σου. Είναι μια μοναδική ευκαιρία για να κάνεις ένα νέο ξεκίνημα στα επαγγελματικά, στις σχέσεις σου, στην εμφάνισή σου, στη φυσική σου κατάσταση, στις σπουδές σου, βγάζοντας τον εαυτό σου προς τα έξω σε βελτιωμένη «βερεσιόν». Θέματα που αφορούν την εκπαίδευση, επιμόρφωση, σχέδια για το εξωτερικό, νομικές υποθέσεις και Μ.Μ.Ε. έχουν σημαντική εύνοια. Το πιο σημαντικό όμως είναι πως αναγνωρίζεις πια τι

θέλεις και τι σε ικανοποιεί, προσπαθώντας να το κάνεις και πράξη. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) αυξάνει την εξωστρέφεια σου, βοηθώντας σε επαγγελματικές επιδιώξεις, δίνοντας ευκαιρίες για φλερτ αλλά και κοντινά ταξίδια.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Με τη Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9) στο ξεκίνημα της εβδομάδας, σου δίνεται μια δυνατή ευκαιρία να βάλεις τέλος σε ό, τι μη υγιές υπάρχει στη ζωή σου, κλείνοντας «αυθεντικά» αυτά τα κεφαλαία με γνώμονα την υγεία σου, ψυχική και σωματική, χωρίς τις εμπλοκές του συναισθήματος. Για αρχή θα υπάρχει αρκετή αναστάτωση εντός σου, μια αίσθηση άγχους για το τι πρέπει να αφήσεις πίσω και πώς να προχωρήσεις, που οφείλεις να «μετουσιώσεις» σε δύναμη για ένα νέο ξεκίνημα αναφορικά με την ολιστική φροντίδα του εαυτού σου. Επικεντρώσου αρχικά στο κομμάτι της ψυχολογίας, συμβουλευόμενος ίσως και έναν ειδικό που θα σε βοηθήσει να μάθεις να βάζεις όρια στην τοξικότητα των άλλων και να είσαι συνεπής με τα θέλω σου. Εν συνεχεία, ανάλαβε δράση στο κομμάτι της υγείας και της φυσικής κατάστασης, τσεκάροντας ό,τι προβλήματα υπάρχουν, επίσης αποτεινόμενος στους ειδικούς, αντί να κάνεις μονος σου «τον γιατρό», ξεκινώντας παράλληλα ένα πρόγραμμα διατροφής που θα υποστηρίζει τις απαιτήσεις της καθημερινότητάς σου, αντί να σε σαμποτάρει. Πάρε λοιπόν αποφάσεις με σκοπό να αλλάξεις τη ζωή σου σε κάτι που «σου πάει» καλύτερα. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) ζητά επαναπροσδιορισμό δαπανών, φέρνοντας όμως και πιθανά κέρδη.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Η εβδομάδα ξεκινά σχετικά άνετα, με μια Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9), ιδανική για πάσης φύσεως κοινωνικές δικτυώσεις, με ωφέλεια τόσο για τα επαγγελματικά όσο και για την προσωπική σου ζωή. Είναι η κατάλληλη στιγμή για να βάλεις στόχους, να οραματιστείς πώς θα είναι το μέλλον σου, αλλά και να κάνεις νέα ξεκινήματα στα επαγγελματικά, έχοντας δίπλα σου τους κατάλληλους ανθρώπους για να υποστηρίξουν τα σχέδιά σου. Πράγματι, «το μαζι» σου πάει πολύ, με τη συλλογική δουλειά να φέρνει περισσότερα αποτελέσματα από την απλή προσωπική προσπάθεια, γι' αυτό αξίζει να δείξεις και εσύ πνεύμα συνεργασίας, κάνοντας fit in π.χ. σε μια νέα ομάδα στον οργανισμό ή στην εταιρεία που δουλεύεις, με στόχο να πετύχει το πρότζεκτ και να βγειτε όλοι κερδισμένοι. Win-win situation δηλαδή, αφού αν κάνεις καλά τη δουλειά σου θα σε προσέξουν τα κατάλληλα πρόσωπα που μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά την εξέλιξή σου. Μια νέα πρόταση συνεργασίας είναι πιθανή με αυτό το φεγγάρι, ίσως όμως και μια σχέση με ένα άτομο που σε πάει «παραπέρα». Άλλωστε ευκαιρίες για να φανείς, να φλερτάρεις και να κάνεις γνωριμίες στα ερωτικά και στα επαγγελματικά θα έχεις και με την Αφροδίτη στο ζώδιό σου από την Παρασκευή (έως 7/10), που σε κάνει να αισθάνεσαι καλά με τον εαυτό σου, πράγμα που εκπέμπεις και προς τα έξω.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Σημαντική αυτή η εβδομάδα Τοξότη μου, καθώς φιλοξενεί μια Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9), που επηρεάζει ιδιαίτερα το 2ο δεκαήμερο, στον τομέα της καριέρας σου, βοηθώντας σε να κάνεις τα όνειρά σου πραγματικότητα. Η επιρροή της μάλιστα δεν εκτείνεται μόνο για έναν μήνα, αλλά φτάνει σε ένα crash test με την έκλειψη του Δεκεμβρίου στο ζώδιο σου, καθώς και ένα δεύτερο με την Πανσέληνο του Μαρτίου στην Παρθένο. Αντιλαμβάνεσαι λοιπόν πως πρέπει να την αξιοποιήσεις αναφορικά με νέα ξεκινήματα στα επαγγελματικά, οργανώνοντας τις φιλοδοξίες σου μεθοδικά, ώστε να παράγουν αποτελέσματα. Οι δυνατότητες που θα σου δοθούν για να προχωρήσεις στο αντικείμενό σου θα σε φέρουν πιο κοντά στους στόχους σου, καθώς οι νέες προτάσεις είναι πιθανές με αυτό το φεγγάρι. Αν ψάχνεις για δουλειά, καιρός να δραστηριοποιηθείς. Αυτή η Νέα Σελήνη μπορεί να είναι επίσης εξαιρετικά βοηθητική και σε θέματα υγείας και φυσικής κατάστασης, ξεκινώντας π.χ. μια σωστή διατροφή, βάζοντας και τα οφέλη της άσκησης στη ζωή σου,

απολαμβάνοντας μεγαλύτερη ευεξία στην καθημερινότητά σου. Και η Αφροδίτη στον Σκορπίο (10/9) στέλνει αυτό το μήνυμα: αγάπησε και φρόντισε τον εαυτό σου, no matter what others may do.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

«Με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον» θα μπορούσε να είναι ο τίτλος της εξαιρετικής Νέας Σελήνης στην Παρθένο (7/9) που δεσπόζει αυτήν την εβδομάδα, βοηθώντας σε να κυνηγήσεις τις προοπτικές που ανοίγονται για την πορεία των επαγγελματικών και των σπουδών σου. Με θετική και δημιουργική διάθεση, και όρεξη για δουλειά, χρειάζεται να καθίσεις και να σχεδιάσεις τα πλάνα σου, να οραματιστείς πού θέλεις να βρίσκεσαι σε μερικά χρόνια και τι αποφάσεις πρέπει να πάρεις προκειμένου να τα κάνεις όλα αυτά πράξη. Μήπως χρειάζεται να αναβαθμίσεις τα skills σου; Αν ναι, αυτό το φεγγάρι είναι ό,τι πρέπει για να ξανακάσεις στα θρανία, να κάνεις μια μετεκπαίδευση, να πάρεις μια πιστοποίηση, αλλά και να ξεκινήσεις τις σπουδές σου με τους καλύτερους οιωμούς. Ευκαιρίες σε σχέση με το εξωτερικό και επαφές με άτομα που μπορούν να δώσουν πνοή στα σχέδιά σου είναι πιθανές. Το σημαντικό όμως είναι πως η αυτοπεποίθησή σου σε συνδυασμό με την αλλαγή στον τρόπο που βλέπεις τα πράγματα σε βοηθούν να καταλήξεις στο τι θες και πώς να το αποκτήσεις. Και η Αφροδίτη στον Σκορπίο (10/9) μπορεί να βοηθήσει σε κοινωνικά ανοίγματα, κάνοντάς σε πιο πρόθυμο να γνωρίσεις κόσμο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Η Νέα Σελήνη στην Παρθένο (7/9) στο ξεκίνημα της εβδομάδας είναι ό, τι πρέπει για να κάνεις μια νέα αρχή στη διαχείριση των οικονομικών σου, να διαπιστώσεις παθογένειες σε αυτό το κομμάτι που σε κάνουν να «αιμοραγείς», εξετάζοντας και τρόπους για να αυξήσεις το εισόδημά σου. Μήπως ζεις πάνω από τις δυνατότητές σου; Μήπως ξοδεύεις ό,τι βγάζεις, χωρίς να μεριμνάς καθόλου για το μέλλον σου; Κοίτα τι μπορείς να αλλάξεις προκειμένου να επιτύχεις μια ισορροπία εσόδων-εξόδων, προχώρησε σε διακανονισμούς χρεών, φτιάξε τα φορολογικά σου με κάποιον ειδικό, εξέτασε πώς μπορείς να αξιοποιήσεις την ακίνητη περιουσία ή κάποιο εισόδημά σου μέσω μιας επένδυσης, τακτοποίησε εκκρεμότητες με δημόσιο, ασφάλειες, διατροφές κ.λπ. και προς Θεού δείξε αυτοσυγκράτηση σε περριττές σπατάλες. Ακόμα, αυτό το φεγγάρι μπορεί να σε επηρεάσει και σε συναισθηματικό επίπεδο, δημιουργώντας ίσως μια ένταση στην ερωτική σου ζωή, σε περίπτωση που νιώθεις ότι υπάρχει διάσταση θέλω και αναγκών με τον σύντροφό σου, αυξάνοντας ταυτόχρονα τη τενετωσική σου επιθυμία. Η είσοδος της Αφροδίτης στον Σκορπίο (10/9) είναι βοηθητική για τα επαγγελματικά σου, καθώς τώρα «φαίνεσαι» αλλά και πείθεις περισσότερο για την αξία σου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Σημαντικό «ποδαρικό» κάνει η εβδομάδα, με μια δυναμική Νέα Σελήνη (7/9) απέναντί σου στην Παρθένο, που μπορεί να φέρει ένα νέο ξεκίνημα τόσο στην προσωπική σου ζωή, όσο και στα επαγγελματικά. Η επιρροή της μάλιστα είναι μακρά, διαρκείας ουσιαστικά έξι μήνες, μέχρι την Πανσέληνο στην Παρθένο τον Μάρτη πάνω στα γενέθλιά σου. Μια απρόσμενη νέα γνωριμία που εξελίσσεται σε έρωτα με προοπτικές, μια εξέλιξη, μια επισήμοποίηση της υπάρχουσας σχέσης σου, ή ακόμα σχέδια για έναν γάμο ή για την απόκτηση ενός παιδιού είναι πιθανά, ωστόσο θα χρειαστεί παράλληλα να εξετάσεις τη μέχρι τώρα κοινή σας πορεία, πράγμα που σημαίνει πως μερικοί θα πάρουν τις αποστάσεις τους από καταστάσεις που δεν προχωρούν παρακάτω, κάνοντας χώρο για το καινούργιο στη ζωή τους. Σε επαγγελματικό επίπεδο, μπορεί να υπάρξουν ευκαιρίες για νέες συνεργασίες που βοηθούν στην εξέλιξή σου, ενώ ευνοούνται υπογραφές συμβολαίων και συμφωνιών, με το «η ισχύς εν τη ενώσει» να ταιριάζει απόλυτα στη δική σου περίπτωση. Αν πάλι ψάχνεις για δουλειά κινητοποιήσου, χρησιμοποιώντας και γνωριμίες από τον φιλικό σου κύκλο. Η Αφροδίτη στον Σκορπίο (10/9) βοηθά επίσης σε νέες γνωριμίες, αυξάνοντας την αυτοπεποίθησή σου να επικοινωνήσεις πιο άνετα. **A**

Δευτέρα 06.09 21:00
«Η πόρνη από πάνω»
με την Κατερίνα Διδασκάλου

Τετάρτη 08.09 21:00
Πετρολούκας Χαλκιάς,
Αρετή Κετιμέ
& Κώστας Μήτσης

Πέμπτη 09.09 21:00
Βασίλης Παπακωνσταντίνου

Παρασκευή 10.09 21:00
«Ο Διονύσιος Λαυράγκας»
Δημοτική Αθηναϊκή Χορωδία
& Μαντολινάτα Εξαρχείων - Νεαπόλεως

Σάββατο 11.09 21:00
«Ο Πατέρας μου η Αθήνα»
της Μάνιας Παπαδημητρίου

Κυριακή 12.09 21:00
«Κάποτε στο Βόσπορο»
με τους Αντώνη Καφετζόπουλο,
Ιεροκλή Μιχαηλίδη, Θεοφανία Παπαθωμά

Δευτέρα 13.09 21:00
Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης»
Δημήτρης Μπάσης & Σαββέρια
Μαργιολά

Τρίτη 14.09 21:00
«Οθέλλος»
με τον Γιάννη Μπέζο

Τετάρτη 15.09 21:00
Στέλιος Ρόκκος
& Μελίνα Ασλανίδου

Πέμπτη 16.09 21:00
Νίκος Πορτοκάλογλου &
Στάθης Δρογώσης

Παρασκευή 17.09 21:00
Έλενα Παπαρίζου & Τάμτα

Σάββατο 18.09 21:00
«Ιφιγένεια η εν Ταύροις»
σε σκηνοθεσία Γιώργου Νανούρη

Κυριακή 19.09 21:00
«Η κυρά της Ρω»
με τη Φωτεινή Μπαξεβάνη

Δευτέρα 20.09 21:00
«Μια χώρα δυο αιώνες»
με τη Ράνια Σχίζα

Τρίτη 21.09 21:00
Μαριώ & Λάμπρος Καρελάς

Τετάρτη 22.09 21:00
Ηλίας Βρεττός
& Έλενα Τσαγκρινού

Πέμπτη 23.09 21:00
«Κωστής Παλαμάς -
Οι μούσες που αγάπησα»
με τον Γρηγόρη Βαλτινό

Παρασκευή 24.09 21:00
Ελένη Βιτάλη

Σάββατο 25.09 21:00
Μανώλης Μητσιάς

Κυριακή 26.09 21:00
Άγγελος, Στέλιος & Διαμαντής
Διονυσίου

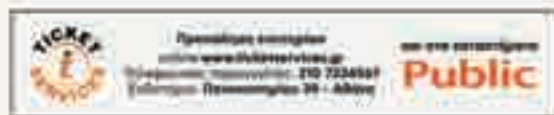
Δευτέρα 27.09 21:00
Κώστας Μακεδόνας

Τρίτη 28.09 21:00
«Βάκχες»
με τους Άκη Σακελλαρίου, Οδυσσέα
Παπασηλιόπουλο, Ιωάννα Παππά

Πληροφορίες: www.opanda.gr
Θέατρο Κολωνού: Ιωαννίνων & Καρανέως

Προώληση:
<https://www.ticketservices.gr/el/festival-kolonou/>

Τα έσοδα του Φεστιβάλ θα διατεθούν
για την αντιμετώπιση των συνεπειών
των πυρκαγιών

• Το πρόγραμμα ενδέχεται
να τροποποιηθεί

■ Θεατρικές παραστάσεις
■ Συναυλίες

ΚΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Και μέσα στην πανδημία

το **ΕΣΠΑ**

είναι για

μένα

« ... η στήριξη, που έχει
το **ξενοδοχείο** μας,
για να δουλέψουμε
και πάλι.»

ΥΠΟΒΟΛΗ
ΑΙΤΗΣΕΩΝ
ΕΩΣ

29-9-2021

   espa.gr

Το ΕΣΠΑ στηρίζει άμεσα την επανεκκίνηση του τουρισμού, με μη επιστρεπτέα επιχορήγηση κεφαλαίου κίνησης. Για τις τουριστικές επιχειρήσεις ο συνολικός προϋπολογισμός για την ενίσχυση κεφαλαίων κίνησης ανέρχεται σε **€ 420 εκατ.**

Μπείτε σήμερα στο ependyseis.gr και υποβάλετε την αίτησή σας

Γιατί το ΕΣΠΑ είναι για όλους εμάς.

ΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΕΝΑ, ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

#ΕΣΠΑγιαμενα

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Διαρθρωτικό
και Επενδυτικό Ταμείο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης